

੨੬ ਸਤਿਗੁਰਾ ਪਾਇਆ
ਅਥਤਤਕਾਪੋਥਕਾ।
ਪੀਛਾ ੨ ਤਸਾਹਾ ੫ ॥੨
ਬਾਂਗੁਭਾਈਗੁਰਦਾਸਕੀਆ।
ਵਾਰਤੋਤੀਸਮੀ। ੧੭ ਪੰਨੇ
ਵਾਰਥੇਤੀਸਮੀ। ੨੫ ਪੰਨੇ
ਵਾਰਪੋਤੀਸਮੀ। ੩੨ ਪੰਨੇ
ਵਾਰਛਤੀਸਮੀ। ੪੧ ਪੰਨੇ

ਅਥ ਜਪੁ ਜਾਤਿ ੪੮ ਪੰਨੇ

ਅਥ ਚਣਾ ਕਾਭਾ ੫੪ ਪੰਨੇ

ਸੋਰਠ ਕੀ ਝਾਕੀ ੮੭ ਪੰਨੇ

ਮੋਹ ਬੁਝੇ ਕੀ ਪਿਥਾ ਮੰਕੇ ਡੇ ਪੁਰਾਨ ਕੀ ੨੦੨ ਪੰਨੇ

ਅਥ ਜਪੁ ਮਾਰਥ ਸੁਖ ਰਕਮਾਰ ਕੀ ੨੨੭ ਪੰਨੇ

ਬਾਰਾਂ ਮਹਲਾ ੫॥੨੨੨ ਪੰਨੇ

ਸਵੈ ਜੇ ਸੁੰਦਰਾ ਸਕੇ ੨੨੦ ਪੰਨੇ

ਉਪ ਦੇਸਾਇ ਤਾਂਦੁਣੀ ਕੀ ਅੰਗ

ਮਾਹਾ

ਕਾਲਿਤਾਵੁਵਿਕੇਸੰਗ - ੪੩ ਪੰਨੇ
ਦੇਹਮਾਤਾਵਿਛੇਰਕੇਸੰਗ ੨੫੩ ਪੰਨੇ
ਤ੍ਰਿਸਲਾਕੇਸੰਗ ੨੫੭ ਪੰਨੇ
ਅਪੀਰਜਉਗਾਹੇਕੇਸੰਗ ੨੬੨ ਪੰਨੇ
ਬਿਸਵਾਸਕੇਸੰਗ ੨੬੭ ਪੰਨੇ
ਗੁਰਉਸਤਤਾ ੨੬੭ ਪੰਨੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਆਲਿਖੀ
 ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪਉੜੀ॥
 ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਚਿਤ ਵਨੀਰ ਖਾਵੈ॥ ਸੋ ਮਨ ਕਾ
 ਸਹਿਜਾ ਕਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਸਾ
 ਭਉ ਮਿਟੈ॥ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਸਭ ਛੁਟੈ॥ ਮਨ
 ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਭੁ ਕਹਿ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਸ
 ਭੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਕਛੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ॥

ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁਸਦਾਮਾਨਿਧਿਆਵੈ॥ ਜਿਮਰੈਨ
ਮੁਨਹੀਦੁਖੁਕੋਇ॥ ਨਨਕਾਤਿਜੈਨਚਿਤਵਨੀਹੋ
ਇ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਦਿਜਤੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ
ਹੈਭੀਸਚੁਨਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥੧॥ਏਹੁਮੰਤ੍ਰ
ਵਾਗੀਆਪੰਜਪੜਲਾ॥੫॥ਪਾਸਾਢਾਲਦਾਵ
ਗੀਦੁਇ॥੨॥ਪਾਸੇਉਪਗਅਖਗਲਿਖਦੇ
ਛਿ॥ਆ॥ਸਿਰੀਭਗਵਾਨਾ॥ ਜਿਮਨਮਹਿਜ
ਹਿਸਾਚਿਤਵਨੀਰਖਾਵੈ॥ਸਿਰੀਭਗਵਾਨੁਸ
ਭਮਿਦਾਵੈ॥ਸਤਿਕਾਰਿਮੰਨਲਾ॥੥ਜਸ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਦੁਖਾ ਬਿਨਸੈ ਜਹ ਸਾਗਇਆਸ २
ਰਨਿਗਹੀ ਹਰਿਗਾਇ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈ
ਅਹਿਨ ਨ ਕਹਰਿ ਗੁਣਗਾਇ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਕਾ
ਰਜੁ ਦੁਖ ਸਹਜੇ ਮਹਿ ਥਾ॥ ਅਬ ਤੂ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ
ਕੀ ਸਰਨ ਜਾਇ ਪਉ॥ ਤੂੰ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਵਹਿ
ਗਾ॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤਾਰਹਾ॥ ਸਤਿ ਕਾਰਿ ਮੰ
ਨ ਦਾ॥ ੧॥ ਸਰ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੂਰਨ ਕਬਹੂੰ
ਨ ਭੋਲਤੁ ਪੁਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਿ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚ
ਹੈ ਸਦਾਇਆ ਨਨ ਕਹੈ ਤਨ ਘਾਇ॥ ੨॥ ਏਹੁ ਤੇ

ਰਾਕਾਰਜੁਗੁਰਦੇਵਜੀਆਪਿਪੁਰਾਕੀਤਾਹੋ।ਉਂ
ਮਨਮਾਹਿਤੈਲੁਨਾਹੀ।ਤੇਰਾਕਾਰਜੁਐਸਾਪੁਰਾ
ਦੈਗਾਜੈਸਾਸੁਰਜਚਕੋਦਿਨਪੁਰਾਟਤਾਦੈ।ਤੇ
ਰਾਕਾਰਜੁਦਿਨਦਿਨਨਿਤਨਿਤਜਵਾਇਆਹੋ
ਇਗਾਘਾਟਾਕਬਹੀਨਹੋਇਗਾ॥੨॥ ਸਤੁ
ਸਲੋਕਾ॥ ॥ਜੁਖੀਬਜਾਹਿਮਸਕੀਨੀਆਆ
ਪੁਨਿਵਾਰਿਤਲੋ।ਬਡੇਬਡੇਅਹੀਕਾਗੀਆਨਨ
ਕਗਗਬਿਗਲੋ॥੩॥ਏਹੁਜੈਤੂਕਾਰਜੁਚਿਤਵ
ਤਾਹੋ।ਜੋਤੂਹੀਕਾਰਕਰਤਾਹੈਤੇਨੈਏਹੁਕੁਲਾਨਾ

ੴ ਇਸਾ ਫਿ ਕਰਵਿ ਚਿਤੁ ਏਵੇ ਗਲਤਾ ਨੁ ਫਿਰ ॥ ੩ ॥
 ਤਾਹੈ ॥ ਇਸਾ ਹਿਤੈ ਵੇਤੈ ਤੈਨੇ ਤੈਨੇ ਬਹੁਤ ਨਫਾ
 ਬੇਨਾਹੈ ॥ ਆਪਦੇ ਮਨ ਮਹਿ ਬੀਚਾਰਿ ਕੈ ਕਰਾ ॥
 ਜਿਮਰਨਾ ਮੁਕਾਰ ਜੁ ਫਲਾ ॥ ੩ ॥ ਜਗ ਸਲੇ
 ਕਾ ॥ ॥ ਵਟੈ ਬੀਧਨ ਜਾਸੁ ਕੋਹੈ ਆਸਾ ਧੂਸੀਗਾ ॥
 ਜੈਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਵਾਰੀਗਾ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰ
 ਕਾਰਜੁ ਪਹਿਲੇ ਬੀਧਨ ਮੈਥਾ ॥ ਅਬ ਤੇਰਾ ਕਾਰ
 ਜੁ ਮੁਕਤਾ ਭਾਇਆਹੈ ॥ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਜਿਮ
 ਰਨੁ ਕਾਰਿ ॥ ਜਿਮਰਨਾ ਬੀਨਾ ਕਾਰਜੁ ਰਾਸਨਾ

ਵੈਗਾ॥ ਤੂੰ ਕਿਛੁ ਕਿਸੇ ਜੀਤਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਉ॥ ਤੇਰਾ
ਕਰਜੁ ਬਹੁਤੁ ਫਲੇਗਾ॥ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਨੀਕਾ ਹੋਵੇ
ਗਾ॥ ਸਦ ॥ ਜਲੇਕੁ॥ ॥ ਝਾਲਾ ਪੇਉ॥ ਠੇ॥
ਮੁਜਿ ਪਿਨਿ ਸਬਾਸੁ ਰਿਅਾ ਰਾਧਿ॥ ਕਾਵਾਤੁ ਬ
ਹਿਨਾ ਬਿਅਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿ॥ ਦੇਉ ਪਾਧਿ॥ ५॥ ਤਿ
ਰਾ ਕਰਜੁ ਬਹੁਤੁ ਜਹ ਜੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵਿ॥ ਅਹੈ ਪਰਤੂੰ
ਪ੍ਰਾਤੇ ਕਾਲਾਇ ਸਦੁ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਵਿ॥ ਅਕਰਾ॥ ਅਰੁ
ਤਿਦੇ ਨੇਗੁ ਰਦੇ ਵਜੀਕਾ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ॥ ਅਕ
ਰਾ॥ ਕਰਜੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਫਲੁ ਹੋਇ॥ ਗਾਲਹਦਾ ਲਾ

ॐ ਬੁਧਤੁਹੋਇਗਾ॥੫॥ ਸਨ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ੪
 ॥ਲਾਲਚਤੁਰਥਿਕਾਰਜੋਹਾਇਆਪਤਮੁਵੇਅੰ
 ॥ਲਾਗਿਪਰੇਦੁਰਗੀਧਸਿਉਨਨਕਮਾਇਅ
 ਬੀਧ॥੬॥ਤੇਰਾਕਾਰਜੁਧੁਰਾਹੈਤੂਲਾਲਚੁਕਰ
 ਭਾਹੈ॥ਇਸਕਾਰਜਤੇਤੈਨੈਬਿਕਾਰਚਲਹਿਗੇ
 ਤੂੰਏਸੁਧੁਰੇਕਾਰਜਤੇਜਿਸਤਰੈਜਾਨਹਿਤਿਸ
 ਤਰੈਬਚਰਹਾ॥ਗੁਰਦੇਵਨੀਕੀਸਰਨਿਗਹਾ
 ੬॥ਰਸ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਧਰਜੀਅਗੇਇਕਦੇਕ
 ਤੂਲਾਹਿਬਿਡਾਨੀਆਸਾਨਨਕਨਾਪੁਧਿਆ

ਈਸ਼ੋਕਾਰਜੁਅਵੇਰਾਸਾ॥੧॥ਤੇਰੇਕਾਰਜਸਭੇ
ਪ੍ਰੇਮੇਜੁਰਾਅਪਰਾਧਿਕੀਵੇਹੈ॥ਭੁਏਕਦੇਕਾ॥ਸ
ਮਹਿਪ੍ਰੇਮੇਸਰਜੀਕੀਰਖੁ॥ਤੁਮਨੁਖਕੀਆਸ
ਨਕਰੁ॥ਤੇਰਾਏਕੁਕਾਰਜੁਕਿ॥ਆਸਭੀਕਾਰਜਰ
ਸਿ॥ਆਵਹਿਗੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧॥ਰਹ ॥ਸਲੋਕੁ
॥ਪਤਿਰਾਖੀਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਜਿਪਰਪੰਚ
ਮੋਹਾਬਿਕਾਰਾ॥ਨਨਕਜੈਉਅਰਾਧੀਐ॥ਮੰਤ੍ਰ
ਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੧॥ਇਸ਼ਕਾਰਜਮਹਿਤੇਰੀ
ਪਤਿਰਹਿ॥ਆਵੇਰੀ॥ਲਾਭੁਬਹੁਤੁਜਦਾ॥

ਨੰਦੁਜਪੁਮਗਮਾਨੰਦੁ॥੬॥ ਰਗੁ ਸਲੋਕੁ
 ॥ਫਾਹੇਕਾਦੇਮਿਦੇਗਵਨਫਤਹਰੁਈਮਾਨਿਜੀ
 ਤਾਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਿਪਾਈਫਿਰਨਮਿਦੇ
 ਨਿਤਨੀਤਾ॥੧॥ਪਹਿਲਾਤੇਰਾਕਾਰਜੁਫਾਥਾ
 ਹੇਆਥਾਅਬਤੈਨੋਲਾਕੂਹੈਫਤੇਹੋਇਗੀ॥
 ਅਰੁਪਹਿਲੇਤੂਬਹੁਤੁਰੁਗਮਤਾਫਿਰਤਾਥਾ
 ਅਬਤੁਬਕਉਸੁਖੁਹੋਵੈਗਾ॥ਚਿੰਤਾਨਕਰੁਕਾ
 ਰਜੁਸੁਫਲਾ॥੮॥ ਰਗੁ ਸਲੋਕੁ ॥ਹਉਹ
 ਉਕਰਤਬਿਹਾਨੀਆਸਾਕਤਮੁਗਧਅਜਾਨ

ੴ ਕ੍ਰਿਮੁ ਏ ਜਿਉ ਤਿਖਾ ਵੰਤ ਨਾਨਕਾ ਕਿਰਤ ਕ
ਮਾਨ ॥ ੧੦ ॥ ਤੂ ਜੇ ਮਨੋ ਰਬੁ ਚਿਤ ਵਤਾ ਹੈ ਜੇ ਹਉ
ਮੇਕਾ ਅਹਿ ਕਾਰੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਤਤ ਕਾਲ ਨਹੋ ਵੈਗਾ ॥ ਇਸੁ ਮਹਿ ਤੁਝ ਕਉ ਘ
ਟਾਹੈ ਨ ਫਾਨ ਹੀਤੁ ॥ ਇਸ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਕਰਗਾ ॥ ਰਵ
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸਿਖ ਹੁਸਬਦ ਪਿਆਰਿ ਹੋਜ
ਨ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕਾ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾ
ਨਕਾ ਸਿਮਰਤ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਏਭਾਈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਤ
ਜੀ ਤੇ ਜੇ ਮਨੋ ਰਬੁ ਚਿਤਾਵਿ ਆਹੈ ॥ ਇਸੁ ਕਰ

ਜਮਾਹਿਤੇਗਾਮੁਖਉਜਲੁਹੋਵੈਗਾ॥ਅਰੁਸੁਖ ੬
 ਪਾਵਹਿਗਾ॥੧੧॥ ਰਨ ਸਲੋਕ॥ ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਪੁਰੈਸੇਵਿਐਦੂਖਾਕਾਹੋਇਨਾਸੁ॥ਨਨਕ
 ਸਾਮੁਆਰਾਧਿਆਕਾਰਜੁਆਵੈਗਾਜਿ॥੧॥ਤੇ
 ਜੋਕਾਰਜੁਚਿਤਾਵਿਆਹੈਸੇਏਕਕਾਰਜੁਕਿਆ॥
 ਸਭੇਕਾਜਤੇਰੇਪ੍ਰਸੰਸਰਜੀਅਪਿਗਾਸਿਕੀਤੇਹੈ
 ਨਿ॥ਅਰੁਸਗਾਲਿਆਦੂਖਾਕਾਨਾਸੁਹੋਆਹੈ॥
 ੧੨॥ਭੁਸ ਸਲੋਕ॥ਅਟੇਪਹਰਭਉਦਾ
 ਫਿਰੈਖਾਵਲਸੀਦਛੈਸੁਲਿਾਵੈਜਾਕਿਪਉਦ॥

ਕਿਉਰਹੈਜਾਚਿਤਨਹੈਇਰਸੁਲਿ॥੧॥ ਤੈਜੋ
ਰਜੁਚਿਤਵਿਆਹੈਸੋਤੈਨੀਆਪਦੇਗੁਰਦੇਵ
ਜੀਕੀਭੁਲਹੈਤੂਕਿਜੇਗੁਰਪੀਰਦੀਸੁਖਜੀ
ਦੀਦੇਹਿਗਾਭਾਕਾਰਜੁਹੋਵੈਗਾਨਾਹੀਭਉਦ
ਫਿਰਹਿਗਾ॥੧੩॥ ਤੁਰ ਮਲੋਕੁ ॥ਦਾਤੀਸ
ਹਿਬਸੀਦੀਆਕਿਆਵਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇ
ਕੁਜਾਗੀਦੇਨਾਲਹਨਿ॥ਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇ
ਉਠਾਲਿ॥੧॥ ਏਹਦਾਤਿਸਾਹਿਬਦੀਹੈਸੋਤੈਨੂ
ਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਉਠਾਇਕਰਿਗਦਤੀਹੈ॥ਤੂਆ

ਪਵੈਮਨਮਹਿਵੈਹੁਜਾਵੈਜੋਕਾਰਜੁਮੇਰਾਸਿਖੁ १
ਰਨਭਇਆਹੈ॥੧੪॥ ਭੁਭ ਸਲੋਕੁ॥
ਵਿਸਟਿਧਾਰੇਪ੍ਰਾਤਿਰਾਖਿਆਮਨੁਤਨੁਰਤਾਮੁ
॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਇਆਮਰਉਦਿਢਾਗੀ
ਲੇ॥੧॥ਤੋਰਕਾਰਜੁਵਿਸਟਿਪ੍ਰਭਜੀਕੀ
ਪਹੋਇਆਹੈਪ੍ਰਭਜੀਭੁਭਾਵਿਸਟਿਧਾਰਿਕੈ
ਕੀਆਹੈਸੰਦੇਹਨਾਹੀ॥ ਭੁਗ ਸਲੋਕੁ॥
ਦੀਰੀਆਈਆਲਸੁਕਰੇਭੁਨਿਆਈਹੋ
ਇਜੇਹਾ॥ਨਾਨਕਅਜੁਕਾਲਿਆਵਸੀਗਾਫਲ

ਫਾਹੀਪੇਰਾ॥੧॥ ਭਾਈਤੂੰਚੀਗਿਆਈਆਨੁਆ
ਲਸੁਕਰਿਕੈਬਾਹਿਗਹਿਦਾਹੈ॥ ਬੁਰਿਆਈ
ਨੁਜੇਰਹੈਨਾਹੈ॥ ਇਹੁਤੇਰੇਪੈਰਬੈਢੀਹੈਨੇਕਅ
ਰਬਈਕੀਪਰਾਕਿਆਕਰਹਿਤੈਤੇਬੁਰਿਆ
ਈਛੁਟਈਨਾਹੀ॥ ਤੂੰਪੰਚਾਕੈਵਸਿਹੈਪਰਤੁ
ਕਿਸੇਸਾਧਮਹਾਪੁਰਖਕੀਜੇਵਕਰਕਾਰਜੁ
ਹੋਇਗਾ॥੬॥ ਭਵ ਸਲੋਕਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਟੇ
ਲਾਤੇਸਹਾਇਤਾਢਕਦਕੂਪਾਤਿਮੇਗੀ॥ ਦਲ
ਬੀਨਸਾਈਮੇਰਾਨਨਕਸਾਰਨਜਾਲਤੇਗੀ॥

੧॥ ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ ਤੈਜੋ ਚਿਤ ਵਿਆਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇ ८
 ਰਜੀਆ ਪੇਤੇ ਰਾਪ ਛੁਦਾ ਦਾਕਿਆਹੈ। ਤਿਹੀਲ ०
 ਜਪਾਤਿ ਰਹਿਆ ਵੈਗੀ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ॥
 ੧॥ ਭੁਨ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਪੇਖੰਦ ਵੈਕੀ ਭੁਲੁ
 ਤ੍ਰਿਮਾਇ ਸਮੁਜੋਹਣਾ॥ ਅਢੁਨ ਲਹਿ ਦਵੈ ਮੁਲੁ
 ਨਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਾਈਆਇਆ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਕ ०
 ਰਜੁ ਤੈਜੋ ਚਿਤ ਵਿਆਹੈ ਸੋ ਤੂਏ ਵੈਕੂ ਵੈਲਾਲ
 ਚਭੁਲਾਹੈ॥ ਇਸ ਕਰਜ ਤੇ ਰੈਪ ਲੈਕਿ ਛੁਪ
 ਵੈਗਾਨਾ ਹੀ ਕੂਛਾਧੀਹੈ॥ ੧੮॥ ਗਸ ਸਲੋਕ

ਭਾਹਿਬਲਦਵੀਭਾਇਗਈਰਖੰਦੜੇਪ੍ਰਭੁਆ
ਪਾ॥ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਨਾਨਕੁਸੇਪ੍ਰਭੁਜ
ਪਿ॥੧॥ਤੂਇਸਕਾਰਜਕੀਢਿਤਾਬਦਤੁਕਰ
ਤਹੈਸੋਤੇਗੀਚਿਤਾਚਿਤਵਨੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਅ
ਪਿਬੁਝਾਈਹੈ॥ਅਰੁਗਿਆਕੀਤੀਹੈ॥ਤੂਇ
ਸਵਾਸੁਨਾਕਰਾਕਾਰਜੁਮੇਸਾਪ੍ਰਗਟੇਗਾਜੈਜੈ
ਖੁੜਜਨਮੇਤੇਗ੍ਰਹਮਹਿਅਨਿਦੁਹੋਤਾਹੈ॥੧੯॥
ਗਰ ਸਲੋਕੁ ॥ਹਭੁਟੋਲਯੁਹਾਵਦੇਸਹੁਬੈ
ਠਾਅੰਕੁਦੁਮਾਲਿ॥ਕਹੀਨਵੇਵੈਬਿਰਥਵਜੈ

ਘਰ ਆਵੇ ਚਲਿ॥੧॥ ਤੈ ਜੋ ਕਾਰ ਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆ ੬
ਹੈ ਸੋ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਸਾਥਿ ਤੇ ਰੇ ਸਭੁ ਹੀ
ਕਾਰ ਜਸੇ ਹਏ ਭਏ॥ ਪਰ ਮੇ ਸੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ
ਅਨੇ ਕਭਾਂ ਤਿ ਫਲ ਲਾਗਾ ਹਿਰੀ॥ ਸਤਿ ਕਾਰਿ ਮੀ
ਨਣ॥੨॥ ਗੁਰ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ
ਦੇਵਿਆ ਤਾਲਿ ਗਾਵਾ ਮਹਿ ਰੇ ਗਾਵੇ ਖੀ ਛੁਟਵਿ
ਥੀ ਵੇਦੇ ਜਾ ਮਿਖਿ ਸੇ ਦੇ ਪੇਗ॥੧॥ ਭਾਈ ਤੂ ਅ
ਓਖੀ ਘਾਟੀ ਉਪ ਰਿਚੜਦਾ ਹੈ॥ ਤੇ ਰੇ ਬਾਵੇਦਾ
ਹਏ ਵਰਾਖੁ ਹਰੈ ਦੇਖੀ ਪੈਰ ਖਿਸਕ ਦੇਏ ਥੇ ਦੇ

ਖਿਸਕੇਦਾਥਾਉਕੋਈਨਹੀਖਬਰਕੀਤੀਹੋਤੈ
ਨੂਸ਼ੀਜਬਦਜੀਨੈਤੂਖਬਰਦਾਰਹੋਹੁ॥੨੧॥
ਗਗ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜਾਮੁਪਸੀਹਠੇਪਿਰੀ
ਮਹਿਜੇਨਾਲਿ॥ਹਭੇਰੁਖਉਲਾਹਿਅਮੁਨਨ
ਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਤੇਰੈਨਾਲਿਆਪਿਪਰ
ਮੇਧੁਰਸਹਾਈਹੋਆਹੈਅਭੁਤੇਰੇਸਭੇਦੁਖਜ
ਨਮਜਨਮਕੋਪੁਭਜੀਆਪਿਦੂਰਕੀਤੇਹੈਨਿ
ਅਭੁਕਲਿਆਦੋਹੈਵੈਗਾਅਨੰਦੋਹੈਵੈਗਾ॥੨
੨॥ ਗਵ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਰਤਨਜਵੇਧਰਿਮਾ

ਟਕਾਹ ਭੇਮ ਟੀਮ ਥੀਨਿ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇ १०
 ਆਸ ਚੈ ਦਰਿ ਸੋ ਹੀਨਿ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ
 ਤਨ ਜਵੇਹਰਿ ਮਾਫਕ ਲਾਲ ਨ ਫੋਕਾ ਹੈ॥ ਸੋਭਾ
 ਏ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਮੇਸੋ ਹਵਾ ਭਾਇਆ ਹੈ॥ ਅਨਿਦੁ
 ਹੋ॥ ਆਹੈ ਸਤਿਕਾਰਿ ਮੰਨਣਾ॥ ੨੩ ਗਨ ਸੋਝੇ
 ਕਾ॥ ॥ ਝੜਝੜਖ ਝੜਝੜ ਭਲ ਹਰੀ ਵਹਨਿ ਲ
 ਖੇ ਸਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇਵੇ ਰੂਬ
 ਦਿਦਾ ਨਾਹਿ ਭਉ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਅੰਸਾ
 ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਦਿਨੁ ਹੋਵੈ ਝੜੀ ਦਾ ਅਰੁ ਝਖ ਚਲਤੀ ਹੈ

ਇ॥ ਲਖ ਲਹ ਰਾਵ ਗਤੀ॥ ਆਹੋ ਨਿਅਰੁ ਪਾਸ ਤੇ
ਬੇਛੇਰੁ ਬਿਰੁ ਬਿਜਤੋ ਹੋ ਨਿ॥ ਅਰਨ ਦੀਖ ਗੀਤ
ਰਵੁ ਲੋਹੈ ਵੈ॥ ਅਰੁ ਜੀਉ ਖਗੁ ਉਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਵੈ॥ ਓਥੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੀ ਬੈਲੀ ਹੋ ਵੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਏਹੁ
ਕਾਰਜੁ ਅਉਖਾਰੁ ਹੋਇ ਆਹੈ॥ ਹੋਵੈ ਤੀਨ ਹੋਵੈ ਤੀ
ਪੁਰਤੁ ਅੰਤ ਗਧਿ ਆਨ ਹੋਇ ਕੰਆਪੁ ਦੇਇ ਸਦ
ਦੇਵ ਤੈ ਕਉ ਨ॥ ਸਕਾਰੁ ਕੀ ਆਕਰਾ॥ ਕਾਰਜੁ ਹੋ
ਵੈ ਗਾ॥ ਸਤਿ ਕਾਰਿ ਮੰਨਣਾ॥ ੨੪॥ ਵਸ ਜਲੇ
ਕੁ ॥ ਤਨੁ ਨਤ ਪਾਇ ਤਨੁ ਗਜਿ ਉਬਾਲ ਦੁਹਰੁ

ਨਬਾਲਿ॥ ਸਿਰਧੀਗੀਕੀਆਫੇਵਿਆਅੰਦਰਿਖਿ ॥ ੧੧
 ਗੀਨਿਹਾਲਿ॥ ੧॥ ਤੂਕਲਪਣਾਕਰੁਨਹੀਦੇਹੀਨੁ
 ਦੁਖੁਨਦੇਹਿਤੇਰਾਕਾਰਜੁਐਸਾਪੂਰਨੁਹੋਆਏ
 ਜੇਸਾਸੋਲਾਕਲਾਕਾਚੇਦੁਮਾਹੋਤਾਹੈ॥ ਤੂੰਚਿੰਤਨਾ
 ਕਰੁਕਾਰਜੁਸਫਲੁਹੋਇਗਾਕੀਗਤਿਜਜੁਸੋਭਾ
 ਬਹੁਤੁਹੋਵੇਗੀ॥ ਸਤਿਕਰਿਮੰਨਫਾ॥ ੨੫॥
 ਵਰਸਲੋਕੁ॥ ਮੁਰੇਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਪੁਰਖ
 ਵਿਦਿਪਿਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਐਸਾਜ ॥
 ਏਪੁਰੈਮਾਹਿਸਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਕਾਰਜੁਪ੍ਰਮੇਸ

ਰਜੀਆਪਿਪੁਰਾਕੀਤਾਹੈ॥ਘਟਤਾਵਧਤਾਕ
ਬਹੁਨਾਹੀ॥ਤੂਕਿਜੇਕੋਕਹੇਕਹਾਏਮਤੁਤੁਰ
ਮਹਿ॥ਤਿਰਾਕਾਰਜੁ॥ਟਲੁਪੈਜੇਕੋਈਵੇਗੀ
ਨਿੰਦਕੁਦੁਸਮਨੁਤੇਰਾਬੁਰਾਤਕੇਗਾਜੋਆਪੇ
ਪਾਰਿਮਰੈਗਾ॥ਸਤਿਕਾਰਿਮੰਨਲਾ॥੨੬॥
ਵਡ ਸਲੋਕੁ॥॥ਨਾਮਲਗੋਸੇਉਬਰੇ
ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕੁਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਚੁਖੁਕਦੇਨਾਹਿ॥ਅਭਿਗਏਪਛੁਤਾਹਿ
॥੧॥ਇਹੁਤੇਰਾਕਾਰਜੁਮੰਨੋਰਥੁਤਾਹੋਵੈ॥ਜਾ

ਤੂੰ ਇਸਦੇ ਵੇਤੇ ਕੀ ਪੁਜਾਸੇ ਵਾਕਗਹਿ॥ ਅਰੁ १੨
ਇਸਦੀ ਤੁਪਕਾਹਿ॥ ਤਾਕਾਰਜੁ ਸੁਫਲ ਹੋਵੈ
ਨਾਹੀ ਤਾਪ ਛੁਤਾਵਹਿਗਾ॥ ਤੇਰਾ ਉਬਰਨੁ ਏ
ਬੋਧੈ॥ ਭਾਵੈ ਮੰਤ੍ਰ ਭਾਵੈ ਨਾਮੰਨੁ॥ ੨॥ ਵਗ
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਬਡ ਭਾਰੀ ਆਸੇ ਹਾਗ ਈਜਿਨ
ਗੁਰਪ੍ਰਿਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋ
ਤਿਪਰਗਾਸੀ ਆਨ ਨਕਨੀਸ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਤੇ
ਰਾਮੋ ਨੇਰ ਧੁਰਿ ਦਰਗਾਹ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਪੈ॥ ਤੇ
ਰਾਭਾ ਗੁਜਾਗੀ ਆਪੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਅਖਿ

ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ॥ ਸਿੰਦੇ ਹੁਨਾਹੀ ਸਾਤਿ ਕਾਰਿ ਮੀ
ਨਣਾ॥ ੨੫॥ ਵਦ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਤਿਨਾ ਮੁਖਤ
ਰਾਵਣੇ ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਨਨਕ
ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਬਿਲਪ ਦੇ ਜਿਉ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਕਾਉ
१॥ ਸੁਣਹੋ ਅਰਥੀ ਤੈਨੇ ਭੁਲ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਹੋ
ਈ ਹੈ॥ ਤੂ ਕਾਉ ਕੀ ਨਿਆਈ ਬਿਲਪ ਤਾ ਫਿਰ
ਹਿ ਗਾ॥ ਸਿੰਤੋ ਖੁਨ ਆਵੈ ਗਾ॥ ਤੈ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਸੇ ਨੁ
ਡਰੁ ਆਵੈ ਗਾ॥ ਆਦਰੁ ਤੈਨੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਵ
ਦੇ ਕਾ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਬੁਰਾ ਕਹੇ ਗਾਏ ਹੁ ਤੈਨੁ

ਬਿਪਤਾਹੋ॥ ਆਗੇਜੋਸ਼ੀਭਗਵਾਨਜੀਕਰੋਸੋ ੧੩
 ਹੋਵੇ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕਾਕੀਤਾਸਿਰਊਪਰਿ॥ ੨੬
 ਵਨ ਸਲੋਕੁ ਗੁਰਪੁਰਾਜਿਨਿਸਿਮਰਿਆ
 ਸੇਈਭਵੇਖਲਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ ਅਰਾਧਣੈ
 ਕਾਰਜੁ ਆਵੈਰਾਸਿ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਕਾਰਜੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਰਿਜੀਆਪਿਰਾਜਿਕੀਤਾਹੈਤੂਨਿਹਾਲੁਹੋਰਿ
 ਗਾ॥ ਲਾਹਿਦਾਲਾਭੁਬਹੁਤੁਖੁਸਾਈਹੋਵੇਗੀ
 ਅਨੰਦੁਮੰਗਲਗਾਵੀਅਨਿਗੋ॥ ਸਤਿਕਾਰਿਮੰ
 ਨਦਾ॥ ੩੦॥ ਨਮ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਨਾਮੁਧਿ

ਆਇਨਿਜਾਜਨਾਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿ॥ ਨਮ
ਕਧਰਮੀਐਜੇਚਵਹਿਕੀਤੇਭਵਨੁਪਨੀਤਾ॥ ੧
ਏਹੁਤੇਰਾਕਾਰਨੁਬਹੁਤੁਸਫਲੁਹੋਆਹੈਤੇਹੈਡੇ
ਹੈਕਿਜੀਸਾਧਸੀਤਗੁਰਮੁਖਿਮਹਾਪੁਰਖਕਾਚ
ਰਨੁਪਾਇਆਹੈ॥ ਇਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਭਵਨੁਪਨੀ
ਤਭਾਇਆਹੈ॥ ਅਰੁਤੈਨੁਸਾਧਕੀਖੁਸੀਹੈਏਹੈ
ਇਸਤੇਤੈਨੁਮਨਭਾਵਦਾਪਦਾਰਥੁਗਥਿਆਵੈ
ਗਾ॥ ਅਰੁਤੈਨੁਲਹਣਾਲਾਭੁਹੋਵੈਗਾ॥ ਸਾਤਿਕ
ਰਿਖੰਨਣਾ॥ ੩੧॥ ਨਰ ਜਲੋਕਾ॥ ॥ ਪਾਪੀ

ਕਹਮਕਮਾਵਦੇਕਰਦੇਹਾਏਹਾਇ। ਨਾਨਕਜਿ ੧੪
 ਉਦਧਮਥਨਿਮਧਾਲੀਤਿਉਮਥਧਰ। ਹਾਇ
 ॥੧॥ ਤੈਜੋਕਾਰਜੁਚਿਤਾਵਿਆਹੈਤੇਰੇਮਨਿਹੋਰੁ
 ਹੈ। ਅਰੁਮੁਖੋਹੋਰੁਹੈ। ਤੂਕਹਤਾਹੋਰੁਹੈ। ਅਰੁਕ
 ਮਾਵਦਾਹੋਰੁਹੈ। ਤੈਨੁਕਸਦਬਹੁਤੁਹੈ। ਐਸਾਕਸ
 ਦੁਹੈ। ਜੈਸੇਕਪੜੈਕੋਧੋਬੀਦੇਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਤਿ
 ਲਾਂਕਉਤੇਲੀਦੇਤਾਹੈ। ਜੈਸਾਦਾਇਆਕਉ
 ਚਟੀਦੇਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਗੋਰਖਕਉਮਧਾਲੀਦੇਤੀ
 ਹੈ। ਐਸੀਜਜਾਇਤੇਨੁਦਰਗਾਹਲਿਖੀਹੈ। ਅ

ਤੈਤੇਨੁ ਐਥੈ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਸਟੁ ਹੈ। ਗੁਣਾਖਸ
ਮਕਾਇ ਸੀਤ ਉਰ ਹੈ। ਸਤਿਕਰਿ ਮੰਨਣਾ॥
੩੨॥ ਨਨੁ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਖੁਭੁ ਝੀਅ ਕੁਥਾ
ਇਮਿਰੀ ਗਹਾਇ ਕੁਮੰਤੀਆ॥ ਨਨਕੁ ਉਬਰੇ
ਸੋਇ ਜਿਨ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੈ॥ ੧॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਕੁਥਾਇ ਫਾਥਾਥਾ॥ ਅਬ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਐਸਾ
ਸਹਾਇ ਹੋਇਆ ਹੈ॥ ਜੇ ਜੇ ਕੋਈ ਨਾ ਵਚਾਹਿ ਕੈ
ਸਮੁੰਦ ਕੈ ਪਾਰਿ ਗਇਆ ਚਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਾਇ
ਸੁਖ ਜਾਇ ਪਦੁਚੈ॥ ਅਰੁ ਲਾਭੁ ਹੋਵੈ ਜੇ ਐਸਾ

ਕਾਰਜੁ ਤੇਰੈ ਸਹਾਇ ਹੋਆ ਹੋ॥ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨ १੫
ਲ॥ ੩੩॥ ਨਗ ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਪਤਿ ਤਉ
ਧਾਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸ੍ਰਿ ਮੁਖ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਗ॥ ਜਿ
ਸਹਿਉ ਧਾਰਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਸਿਮਰੈ ਸਿਰਜਣਹ
ਰੁ॥ ੧॥ ਸੁਾਇ ਹੋਅਰਥੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਤੇਰੇ
ਸਹਾਇ ਹੋਆ ਹੋ॥ ਤੂਮਨ ਮਾਹਿਉ ਹੀ ਜਾਣੈ
ਕਾਰਜੁ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਸ੍ਰੀਗੁਗਣਨੀ
ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਹੋ॥ ਪਰਤੂ ਜਥਾ ਸਕਤਿ ਕਿਛੁ
ਕਿਸੀ ਸਾਧਸੀ ਤਕੈ ਮੁਹਿ ਪਾਉ॥ ਬਿਨਾਧਰਾ ਕੀ

ਤੇ ਕਾਰਜੁ ਰਾਜਿ ਨ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ਸਾਤਿ ਕਾਰਿ ਮੰਨਵ ॥
੩੪॥ ਨਵ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਦੂਜੀ ਛੋਡਿ ਭੁਵਾਰ
ਹੀ ॥ ਇਕ ਸਾਜਿ ਓਚਿ ਤੁਲਾਇ ॥ ਦੂਜੇ ਭਾਵੀ ਨ
ਨ ਕਾਵਹਾ ਫਿਰੀ ਦਹੀ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ਇਹ ਤੁਸ
ਧਾਜਿਤਾ ਗੁਰਾਜਿ ਖਾਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ॥
ਸਾਥਿ ਹੀ ਕਾਰੁ ਨ ਕਰੁ ॥ ਓਨ ਦੈ ਨਾਲਿ ਅਹੀ ਕਾਰੁ
ਕੀਏ ਤੇ ਘਾਟਾ ਹੋ ਨ ਫਾਨਾ ਹੀ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਆਪਣੇ
ਕਾਰਜ ਕੀਜਿ ਧਰਮ ਧਰਮ ਹੋ ਤੁਸਾ ਧਾਜਿਤਾ ਮ
ਹਾ ਪੁਰਖਾ ਗੁਰਾਜਿ ਖਾਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਸਾਥਿ ਕੋਧ

ਨਕਰਾ॥ ਅਰੁ ਉਨਾ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕੁ॥ ਕਹਿਆ ॥ ੧੬
 ਤਕਾਸ ਰਿਖਾਰੀ ਮੰਨਣਾ॥ ਕਾਰਜੁ ਸੁਫਲ ਹੋਵੈ
 ਗਾ॥ ੩੫॥ ਨਨ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਰ
 ਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ
 ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ॥ ੧॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ
 ਜੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਏਕੁ ਕਾਰਜੁ ਕਿ ਅਤੇ ਰੇਸ
 ਭੀ ਕਾਰਜ ਸੀ ਪੂਰਨ ਭਵੈ ਹੈ॥ ਮਾਨਿ ਚਿੰਦੇ ਮਨਿ
 ਭਾਵ ਦੇ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਗਾ॥ ਅਰੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ
 ਮਹਿ ਸੁਖ ਰੁਹੋ ਵਹਿ ਗਾ॥ ਤੇਰੇ ਉਪਰਿ ਪ੍ਰਮੇਸੁ

ਰਜੀਸੀਭਗਵਾਨਜੀਕੀਕਿਰਪਾਭਈਹੈ।
 ਤੂਆਪਦੇਮਨਮਹਿਕਾਈਚਿਤਾਚੇਤਵਨੀ
 ਨਾਕਰੁ।ਜਪੁਸੀਭਗਵਾਨਜੀਕਾਰਜੁਸੁਫ
 ਲਾਢਲੇਗਾ॥੩੬॥ਪ੍ਰੀਛਿਆਗੁਰੂਅਰਜਨ
 ਕੀਸਿਪੁਰਨਹੋਈ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਲੇਲੈਮਜਨੁਆਸਕੀਚਹੁਚਕੀਜਾਤੀ॥ਸੋ
 ਰਠਬੀਜਾਗਾਵੀਐਜਸੁਸੁਖਵਾਤੀ॥ਸ

ਸੀਪੁਨੂਦੋਸਤੀਹੋਇਜਾਤਅਜਾਤੀ।ਮੋਹੀਵ ੧੭
 ਲਨੋਜੋਹਣੀਨੈਤਰਦੀਰਾਤੀ।ਹਾਂਬਾਹੀਰਵਖ
 ਟੀਅੰਓਹੁਪਿਰਮਪਰਾਤੀ।ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰ
 ਹਵੀਗਾਵਨਿਪਰਭਾਤੀ।੧।ਅਮਲੀਅਮਲੁ
 ਨਛਰਨੀਹੋਇਬਹਨਿਏਕਠੋ।ਜਿਉਜੂਏਜੂ
 ਆਰੀਆਲਾਗੀਦਾਵਉਪਠੋ।ਚੋਰੀਚੋਰਨਪ
 ਲਗਹਿਦੁਖਸਹਨਿਗਰਠੋ।ਰਹਨਿਨਗਨਿ
 ਕਾਵਾਝੀਅਹੁਦੇਕਰਮੀਲਠੋ।ਪਾਪੀਪਾਪੁਕ
 ਮਾਵਦੇਉਏਫਿਰਦੇਨਠੋ।ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰ

ਹਰੀਸਭਪਾਪਪਲਠੇ॥੨॥ਭਵਰੈਵਾਸ਼ਾਵੇ
ਣਾਸੁਹੈਫਿਰਦਾਫੁਲਵਾੜੀ॥ਜਲੈਪਤੰਗੁਨਿ
ਸੰਗੁਹੋਇਕਰਿਆਖਿਉਘਾੜੀ॥ਮਿਰਗੁਨਾ
ਇਵਿਸਮਾਦੁਹੋਇਫਿਰਦਾਉਜਾੜੀ॥ਕੁੰਡੀ
ਫਾਥੇਮਛਾਨਿਉਗਸਿਜੀਭਾਵਿਗਾੜੀ॥ਹਾਥ
ਦਿਹਾਥੀਫਾਹਿਆਦੁਖਸਹੈਦਹਾੜੀ॥ਪੀਰ
ਮੁਰੀਦਾਪਿਰਹਜੀਯਾਇਨਿਜਘਾਰਿਤਾੜੀ॥
੩॥ਚੰਦਚਕੋਰਪਗੀਤਿਹੈਲਾਇਤਾਰਨਿਹਾਲੇ
॥ਚਕਵੀਸੁਰਜਹੈਤੁਹੈਮਿਲਿਹੈਨਿਸੁਖਾਲੇ॥

ਨੇਹੁਕਵਲਜਲਜਾਈਐਖਿਜਮੁਹਵੇਖਾਲੇ ੧੮
ਮੈਰਬਬੀਹੇਬੋਲਦੇਵੇਖਿਬਦਲਕਾਲੇਨਾ
ਰਿਭਤਾਰਪਿਆਰੁਹੈਮਾਪੁਤਸਮਾਲੇਪੀਰਮੁ
ਰੀਦਾਪਿਰਹਜੀਓਹੁਨਿਬਹੋਨਾਲੇ॥੨॥ਰੂਪੇ
ਕਾਮੇਦੋਸਤੀਜਗਾਮੰਦਰਿਜਾਈ॥ਭੁਖੇਜਾਦੇ
ਰੀਦੁਹੈਓਹੁਵਿਰਤੀਹਾਈ॥ਘੁਲਿਮਿਲਿਮਿ
ਚਲਿਲਾਬਿਮਾਲਿਇਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥
ਊਘੇਸਊਝਿਪਲੀਘਾਨਿਉਸਾਵਿਗੋਦਿਵਿਹਾ
ਈ॥ਸੁਹਦੈਸਭਰੀਗਮਾਈ॥ਅਨਿਕਾਰਿਚੋਜ

ਵਿਭਾਣੀ॥ ਪੀਰਪੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹਜ਼ੀਓਹੁਅਕ
ਥਕਹਾਣੀ॥ ੫॥ ਮਾਨਸਰੋਵਰਹਿਸੁਲਾਖਾਇ
ਮਾਣਕਮੋਤੀ॥ ਕੋਇਲਮੀਬਪਰੀਤਿਹੈਮਿਤ
ਬੋਲਸਰੋਤੀ॥ ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਹੋ
ਇਪਾਸਿਖਲੋਤੀ॥ ਲੋਹਾਪਾਗਸਿਭੁਦਿਐਹੋ
ਇਕੰਚਨਜੋਤੀ॥ ਨਦੀਆਨਾਲੇਗੀਗਮਿਲਿ
ਹੋਨਿਛੋਤਅਛੋਤੀ॥ ਪੀਰਪੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹਜ਼ੀ
ਇਹਖੇਪਸਓਤੀ॥ ੬॥ ਸਾਹਰੁਪੀਹਰੁਪਖੜੈ
ਘਰੁਨਨੋਹਾਲਾ॥ ਸਹੁਰਾਸਜੁਵਖਾਣੀਐਸਾ

ਲੀਤੈਸਾਲਾ॥ਮਾਪਿਉਭੈਦਾਤਾਇਰਾਪਰਵ
 ਭੁਦੁਗਲਾ॥ਨਨਾਨਾਨੀਮਾਜੀਆਮਾਮੇਜੀਜਾ
 ਲਾ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੀਜੀਐਹੀਰਾਪਰਵਾਲਾ
 ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਿਰਹੜੀਏਹੁਸਾਕੁਸੁਖਾਲਾ
 ॥ਵਦਜੁਕਰੈਵਧਾਗੀਆਤਿਤੁਲਾਹਾਤੇਦਾ॥
 ਕਿਰਸਾਵੀਕਿਰਸਾਫੁਕਰਿਹੋਇਦੁਬਲਾਮੇ
 ਦਾ॥ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਗਣਿਖਾਂਦਾਚੇਦਾ॥
 ਰਾਜੁਜੇਗੁਸੀਸਾਰਵਿਚਿਵਦਖੰਡਗੜ੍ਹਕੋਦਾ
 ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜਮਜਾਲੁਪੈਪਾਏਫਲਫੇਦਾ॥

ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹਜ਼ੀਹੋਇਕਦੇਨਹੋਲਾ॥੮॥
ਅਖੀਵੇਖਿਨਰਜੀਆਂਬਹੁਗਤਮਾਸੋ॥ਇਸ
ਤਤਿਨਿਦਾਰੰਨਸੁਇਰੋਵਦਿਤੈਹਾਸੋ॥੯॥
ਜੀਭਨਰਜੀਆਕਰਿਭੋਗਾਬਿਲਾਮਿ॥ਨਕ
ਨਗਜੀਆਵਾਜੁਲੈਦੁਗਪਸੁਵਾਜੋ॥ਗਜੇਨ
ਕੋਈਜੀਵਿਆਕੂਛੈਭਰਵਾਸੋ॥ਪੀਰਮੁਰੀ
ਦਾਂਪਿਰਹਜ਼ੀਸਚੀਰਹਰਾਸੋ॥੧੦॥ਧ੍ਰਿਗੁਮਿ
ਰੁਜੇਗੁਨਾਨਿਵੈਗੁਰਲਗੈਨਚਰਦੀ॥ਧ੍ਰਿਗੁ
ਲੈਦਿਫਗੁਰਦਰਸਾਬਿਭੁਵੇਖੈਪਰਤਰਦੀ॥

ਸ੍ਰਿਗੁਸਰਵਲਉਪਦੇਸਾਵਿਣੁਸੁਦਿਸੁਰਤਿ २੦
ਨਪਰਦੀ॥ਸ੍ਰਿਗੁਜਿਹਬਾਗੁਰਸਬਦਵਿਣੁ
ਹੋਗਮੰਤ੍ਰਾਜਿਮਰਦੀ॥ਵਿਣੁਸੇਵਾਸ੍ਰਿਗੁਰਬਪੇ
ਕੋਰਨਿਹਫਲਕਰਦੀ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰ
ਹੜੀਮੁਖੁਸਾਤਿਗੁਰਸਰਦੀ॥੧੦॥ਹੋਰਤੁਰੀ
ਗਿਨਰਚੀਐਸਭੁਕੂੜੁਦਿਸੀਦਾ॥ਹੋਰਤੁਸਾ
ਦਿਨਲਗੀਐਹੋਇਦਿਸੁਲਗੀਦਾ॥ਹੋਰਤੁ
ਰਾਗਨਗੀਐਸੁਦਿਸੁਖੁਨਲਹੀਦਾ॥ਹੋਰ
ਬੁਰੀਕਰਤੁਤਿਹੈਲਗੀਫਲਮੰਦਾ॥ਹੋਰਤੁਪੰ

ਬਿਨਚਲੀਐਠਗੁਰੇਰੁਮੁਹੀਦਾ॥ਪੀਰਮੁਹੀ
 ਦਾਪਿਰਹਵੀਸਚਸਾਚੇਮਿਲਿਦਾ॥੧੧॥ਦੂ
 ਜੀਆਸਾਵਿਲਾਸੁਹੈਪੂਰੀਕਿਉਹੋਵੈ॥ਦੂਜਾ
 ਮੋਹੁਜੁਧੈਹਸਤੁਭਹੁਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ਦੂਜਾ
 ਕਰਮੁਸੁਤਰਮੁਹੈਕਰਿਅਵਗਲਰੋਵੈ॥ਦੂ
 ਜਾਸੀਗੁਕਢੰਗੁਹੈਕਿਉਭਾਰਿਆਧੋਵੈ॥ਦੂਜ
 ਤਾਉਕੁਦਾਉਹੈਹਾਰਜਨਮੁਖਲੋਵੈ॥ਪੀਰਮੁ
 ਹੀਦਾਪਿਰਹਵੀਗੁਲਗੁਣੀਪਰੋਵੈ॥੧੨॥
 ਅਮਿਓਦਿਸਟਿਕਰਿਕਛਵਾਂਗਿਭੁਵਜ

ਲਾਵਿਚਿਰਖੇ॥ਗੀਆਨਅੰਸਦੇਹੰਸਦਾਂਗੀ
 ਬੁਝਿਭੁਖਅਭਖੇ॥ਸਿਮਰਦੁਕਰਦੇਕੂੰਜਵਾਂ
 ਗਿਉਠਿਲਖਅਲਖੇ॥ਆਤਾਬਾਲਕਹੇਤੁਕ
 ਰਿਓਹਸਾਉਨਚਖੇ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਪਰਖੁਦਾਇ
 ਆਲੁਹੈਗੁਰਸਿਖਪਰਖੇ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪ
 ਰਹੀਲਖਮੁਲੀਅਨਿਕਖੇ॥੧੮॥ਦਰਸ
 ਨੁਦੇਖਿਪਤੀਗਾਜਿਉਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਵੈ॥ਸਬ
 ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਮਿਰਗਾਜਿਉਅਨਹਦਲਿਵ
 ਲਾਵੈ॥ਸਾਧਸੀਗਾਤਿਵਿਚਿਅੰਨੁਹੋਇਗੁਰਮ

ਤਿਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਵਿਚਿ ਭਵੁ ਹੋ
ਇਸੁਖੁ ਗੇਣਿ ਵਿਹਾਵੈ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨਾਵਿਸ
ਰੇ ਬਾਬੀਹਾਧਿਆਵੈ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਪਿਰਹ
ਵੀ ਦੁਬਿਧਾਨ ਸੁਖਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਦਾਤਾ ਓਹੁ ਨ ਮੰ
ਗੀਐ ਫਿਰਿ ਮੰਗਣਿ ਜਾਈਐ॥ ਹੋਛਾਸਾ
ਹੁਨ ਕੀਚਈ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਈਐ॥ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਓਹੁ ਨ ਸੇਵੀਐ ਜਮ ਤੰਤੂ ਸਹਾਈਐ॥ ਹ
ਉ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਕਟਈ ਓਹੁ ਵੈਦੁਨ ਲਾਈਐ॥
ਦੁਗਮਾਤਿ ਮੇਲੁਨ ਉਤਰੈ ਕਿਉ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈ॥

ਈਐ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰ ਹਵੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ॥ ੨੨
 ਸਮਾਈਐ॥ ੧੫॥ ਮਾਲੁ ਮੁਲ ਕੁਚਤੁ ਰੰਗਦ
 ਲਦੁ ਨੀਆ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ
 ਬਹੁ ਕਰਮਾਤਿ ਸਭੁ ਖਲ ਕਉ ਮਾਹੀ॥ ਚਿਤੁ
 ਜੀਵਨੁ ਬਹੁ ਹੰਦੁ ਲਾਗੁ ਨਾਗੀ ਅੰਨ ਉਗਾਹੀ॥
 ਹੋਰ ਸੁਰਿ ਸੈਨ ਜਾਲਈ ਚਿਤਿ ਬੇਪਰਵਾਹੀ॥
 ਦਰਗਹੇਈ ਨਲ ਹੋਦੁ ਬਿਧਾ ਬਦਰਾਹੀ॥
 ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰ ਹਵੀ ਪਰਵਾਲ ਸੁਆਹੀ॥
 ੧੬॥ ਵਿਲੁ ਗੁਰ ਹੋਰੁ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਸਭ ਦੁਜਾ

ਭਾਉ॥ ਵਿਦੁ ਗੁਰਸਬਦਗਿਆਨੁ ਹੈ ਫਿਕਾਆ
 ਲਾਉ॥ ਵਿਦੁ ਗੁਰਚਰਣਾਪੂਜਣਾਸਭੁ ਕੂੜੁ ॥
 ਸੁਆਉ॥ ਵਿਦੁ ਚਰਣਜੁਮੰਨਣਾਉ ਰਾਖਰ
 ਥਾਉ॥ ਜਾਧ ਸਿਗਤਿ ਵਿਦੁ ਸਿਗੁ ਹੈ ਸਭੁ ਕਰ ॥
 ਚਾਉ॥ ਪੀਰ ਮੁਗੀਦਾ ਪਿਰ ਹਵੀ ਜਿਨਿ ਜਾ
 ਨਨਿਦਾਉ॥ ੧॥ ਲਖਾ ਸਿਆਲਪੁਰੁ ਤਿ
 ਲਖ ਲਖ ਗੁਣ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਲਖ ਮਾਤਿ ਬੁ
 ਧਿ ਜੁਧਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲਖ ਪੁਤਿ ਵਡਿਆ ॥
 ਈ॥ ਲਖ ਜਪਤਪ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਲਖ ਤੀਰਥ

ਨਾਈ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਲਖ ਜੋ ਗੁਣ ਗਲਖਪ २੩
 ਠਪ ਜਾਈ॥ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਵਿਗੁਚ ਲਾਭੁ
 ਥਾਇ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਪਿਰਹ ਜੀਹੋਇ ਆਪੁ ਨਾਈ
 ਗਵਾਈ॥ ੧੮॥ ਖੇਰੀ ਪੈਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਛਡਿ ਮ
 ਟੀ ਮਨੁਰੀ॥ ਪਾਲੀ ਪਖਾ ਪੀਹਣਾ ਨਿਤ ਕਰੈ ਮ
 ਜੁਰੀ॥ ੨੫॥ ਜੁਝਾ ਜੀਵਿ ਛਾਇ ਦਾ ਚੁਲਿਐ ਕ
 ਨਿਝੂਰੀ॥ ਮੁਹ ਦੇਵਾਂਗਿ ਮੁਰੀਦੋਹੋਇ ਕਾਰਿ ਸਿ
 ਦਕੁ ਜਬੁਰੀ॥ ਚਿਨ ਲੁਹੈ ਵੈਸਿ ਮਲਹੁ ਫਲ
 ਵਾਜੁਹ ਜੁਰੀ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਪਿਰਹ ਜੀਹੁਰ

ਮੁਖਿ ਮਾਤਿ ਪੁਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਫਲ ਪਦ
ਕਿਨਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਹੋਈ ॥ ਰਿਗੁ ਸੁਰਿ ਗੁ ਅਚਰ ਜੁ ਹੈ
ਵੇਖਾ ਲੈ ਜੋਈ ॥ ਸਾਦੁ ਵਡਾ ਵਿਸਾਮਾ ਦੁਹੈ ਰਸੁ ਹੀ
ਗੋਗੋਈ ॥ ਉਤਭੁਜ ਵਾਸੁ ਨਿਦਾਸੁ ਹੈ ਕਰਿ ਚਲਾ
ਤੁਸਮੋਈ ॥ ਤੇਲੁ ਅਤੇ ਲੁਆਮੋ ਲੁਹੈ ਜ ਰੈਅ
ਜਰੁ ਕੋਈ ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦੰਧੀ ਪਰਹੁ ਜਾਣੈ ਜ
ਣੇਈ ॥ ੨੦ ॥ ਚੰਨੁ ਹੋਵੈ ਚੰਨੁ ਹੋਵੈ ਕੋ ਚਲਤੁ
ਨਜਾਣੈ ॥ ਦੀਦਾ ਬਲਦਾ ਦੀਦਿਅਹੁ ਸਮਸ
ਰਿਪਰਵਾਣੈ ॥ ਪਾਲੀ ਰਲਦਾ ਪਾਲੀ ਅੰਤ

ਸੁਕੋਨਾਜਿਵਾਲੇ ॥ ਭੁੰਗੀਹੋਵੇਕੀੜਿਅਹੁਕਿ
 ਦੁਆਖਿਵਖਾਲੇ ॥ ਸਪੁਛਰੀਦਾਕੁੰਜਨੋਕਰਿ
 ਚੋਜਵਿਡਾਲੇ ॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਰਹਵੀਹੋਰ
 ਵੀਹੋਰਾਲੇ ॥ ੨੧ ॥ ਫੁਲੀਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਹੋਰ
 ਤੁਜੁਗਤਿਜਮਾਲੀ ॥ ਫਲਾਅੰਦਰਿਜਿਉ
 ਸਾਦੁਬਹੁਸਿਜੋਇਕਪਾਣੀ ॥ ਪਿਉਦੁਧ
 ਵਿਚਿਵਖਾਲੀ ॥ ਕੋਮਰਮੁਨਜਾਣੀ ॥ ਜਿ
 ਉਥੈਸੀਤਰਕਾਠਵਿਚਿਓਹੁਆਲਖਵਿ
 ਡਾਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਜਮਨਿਕਲੇਪਰਗ

ਟੁਪਰਵਾਣੀ॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਿਰਹਜੀਸੀਗਤਿ
ਗੁਰਬਾਣੀ॥ ੨੨॥ ਈਪਕਜਲੈਪਤੀਗਵਿਜੁਫਿ
ਰਿਵੇਖਿਨਹਦੈ॥ ਜਲਵਿਚਹੁਫਹਿਕੀਫੀ॥
ਮਛਨੇਹੁਨਘਟੈ॥ ਘੰਡਹੋਵੈਮਿਰਗਾਜਿਉਸੁ
ਇਨਦੁਪਲਟੈ॥ ਭਵਰੈਦਾਜੁਵਿਣਾਜੁਹੈਫਹਿ
ਕਵਲੁਸਘੰਦੈ॥ ਗੁਰਮਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮ
ਰਸੁਬਹੁਬੀਧਨਕਦੈ॥ ਸੰਤੁਸੰਤੁਗੁਰਸਿਖਵੈ
ਸੁਹੈਧਨੁਗੁਰਮਾਤਿਨਿਬਿਖਦੈ॥ ੨੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਜਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁ ਅੰਗਮੁ ਹੈ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰ
ਲਾ ॥ ਨਾਵਹੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਕੀ ਸਚੀ ਧਰਮ
ਸਾਲਾ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਜੋ ਲੁਏ ਫਲੁ ਕਰਮ ਸ
ਮਾਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਾਰਸੀ ਜਗੁ
ਦੇਖਣਦਾ ਲਾ ॥ ਜੇਹਾ ਮੁਖੁ ਕਰਿ ਭਾਲੀ ਮੇਤੇ
ਹੋਵੇ ਖਾਲਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਦਰਗਹ ਸੁਰਖ ਭੁਵੇ ਮੁਖ
ਮੁਹਕਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇਗੁਰੁ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਕੀਉ

ਸਿਏਚੇਲਾ/ਸਿਗਲੁਪਤਿਚਲਾਈਐਜਮ
ਪੀਥਾਇਕੇਲਾ/ਲਹੈਸਜਾਈਨਗਕਿਵਿਚਿ
ਓਹੁਖਗਦੁਹੇਲਾ/ਲਖਚਉਗਸੀਹਉਓ
ਦਿਆਂਫਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ/ਜਨਮੁਪਦਰਥੁ
ਹਾਰਿਆਜਿਉਜੂਏਖੇਲਾ/ਹਥੁਮਰੇਦੋਸਿ
ਰੁਧੁਲੈਓਹੁਲਹੈਨਵੇਲਾ/੨॥ਅਪਿਨਵੇਵੈ
ਸਾਹੁਗੈਸਿਖਲੋਕਸੁਣਾਵੈ/ਕਿਤੁਨਪਛੈਵਾ
ਤਜੀਸੋਹਗਗਣਵੈ/ਚੁਹਾਖੰਡਨਮਾਵਈ
ਲਾਕਿਛਜੁਵਲਾਵੈ/ਮਤਿਨਹੀਇਅਤੁਹਿਆ

ਹਭਸਥੀਪਾਵੈ॥ ਸਰਸਿਨੈਆਗਾਸਨੋਫਿਰਿਮਥੈ ॥ ੨੬
 ਆਵੈ॥ ਦੁਹੀਸਰਾਈਜਰਦਰੂਬੇਮੁਖਪਛੁ
 ਤਾਵੈ॥ ੩॥ ਰਤਨਮਲੀਗਲਬਾਂਦਰੈਕਿਹੁਕੀ
 ਮਨਜਾਣੈ॥ ਕੜਛੀਸਾਉਨਸਿਮਲੈਭੈਜਨਰ
 ਸਖਾਵੈ॥ ਰਤੂਚਿਕਾੜਿਵਾਸੁਹੈਕਵਲੈਨਾਸਿ
 ਵਾਣੈ॥ ਨਾਭਿਕਥੂਗੀਮਿਰਗਦੈਫਿਰਦਾਹੈ
 ਰਾਣੈ॥ ਗੁਜਰਗੋਰਸੁਵੇਚਿਕੈਖਾਲਿਸੁਜੀ
 ਆਵੈ॥ ਬੇਮੁਖਮੂਲਹੁਘੁਥਿਆਦੁਖਸਹੈਜ
 ਮਾਣੈ॥ ੪॥ ਜਾਵਦਿਬਲਹਰੀਆਵਲੇਸੁ

ਕੋਜਾਵਾਹਾਸਭਕੋਸਰਸਾਵਰਸਦੇਝੂਰੈਜੋਲਾ
ਹਾਸਭਨਾਰਾਤਿਮਿਲਾਵੜਾਚਕਵੀਦੋਰਾਹਾ
ਸਿਖਸਮੁੰਦਹੁਸਖਲਹੋਵੈਦੇਧਾਹਾ/ਰਾਹਹੁਓ
ਝਾੜਿਜੋਪਵੈਮੁਸੈਦੇਫਾਹਾ/ਤਿਉਜਗਾਅੰਦ
ਰਿਬੇਮੁਖਾਨਿਡਉਭੋਜਾਹਾ/ਪਾਗਿਦੜਦਾ
ਖਨਅਪਵੈਆਖੇਬੁਕਉੜੀ/ਨਚਨੁਨਚਿ
ਨਜਾਣਈਆਖੇਭਾਇਸਉੜੀ/ਬੋਲੈਅਗੈ
ਗਾਵੀਅੇਭੈਰਉਜੋਗਉੜੀ/ਹੀਜਾਨਾਲਿਦ
ਟੀਹਗੀਕਿਉਪਹੁਚੈਦਉੜੀ/ਸਾਵਾਦਿਵਦਿ

ਹਰੀਆਵਲੇਅਕੁਜੀਮੇਅਉਵੀ॥ਬੇਮੁਖਸੁ
 ਖਨਦੇਖਈਜਿਉਛੁਟਵਿਛੁਓਵੀ॥੬॥ਭੇ
 ਰੈਪੁਛਾਲਿਲਾਗਿਆਕਿਉਪਾਰਿਲਘੀਐ
 ॥ਭੂਤੇਕੇਗੀਦੇਸਤੀਨਿਤਸਹਜਾਜੀਐ॥ਨ
 ਈਕਿਨਰੈਰੁਖਵਾਵੇਸਾਹੁਨਕੀਐ॥ਮਿਰਤ
 ਕਨਾਲੇਦੀਆਗੀਐਸੇਹਾਗੁਨਥੀਐ॥ਵਿ
 ਸੁਹਲਾਹਲਬੀਜਿਕੋਕਿਉਅਮਿਉਲਫੀ
 ਐ॥ਬੇਮੁਖਜੇਤੀਪਿਰਹਵੀਜਮਰੀਰੁਸਹੀ
 ਐ॥॥ਕੋਰਵਮੇਰੁਨਰਿਝਈਕਰਿਅਗਨੀ

ਜੇਸੁ॥ ਸਹਸਰਲਹੁਇਕੁਵਿਗਵੈਤਰਵਰ
ਕੀਦੇਸੁ॥ ਦਿਬੈਨੀਰੁਨਥਾਹਰੈਘਣੁਵਗਜਿ
ਗਇਓਸੁ॥ ਦਿਲੁਸੰਜਮਿਰੋਗੀਮਰੈਚਿਤਿ
ਵੈਦੁਨਿਰੋਸੁ॥ ਮਾਦਿਆਵਰਨਵਿਆਵਈ
ਮਸਤਕਿਲਿਖਿਓਸੁ॥ ਬੋਮੁਖੁਪਵੈਨਾਇਲਿ
ਜਿਉਅਵਗੁਣਸਾਭਿਓਸੁ॥ ੮॥ ਅੰਨੈਚਿਦੁ
ਨਾਦਿਸਈਜਾਗੈਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ ਬੋਲਾਹਾ
ਗੁਨਸਮਝਈਕਿਹੁਘਾਟਿਨਜਾਈ॥ ਦਾਸੁਨ
ਆਵੈਗੁਣਗਣੈਪਰਮਲੁਮਹਕਾਈ॥ ਗੁੰਗੇ

ਜੀਤਨ ਉਘਵੈ ਸਤੁ ਸਬਦ ਸੁਹਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁ ੨੮
 ਰੁਸਾਗ ਰੁਸੇ ਵਿਕੈ ਨਿਪਿ ਸਤੁ ਨਾਪਾਈ ॥ ਬੇ
 ਮੁਖ ਹਥ ਘੁਟਿ ਆਤਿ ਸੁਦੇ ਸੁਕਮਾਈ ॥
 ਯਾਰਤਨ ਉਪਨੇਸਾਇ ਰਹੁ ਭੀ ਪਾਣੀ ਖਾਰਾ
 ॥ ਸੁਝਹੁ ਸੁਝਨਿ ਤਿਨਿ ਲੋਆ ਅਉਲੀ ਗੁਵਿ
 ਚਿਕਾਰਾ ॥ ਧਰਤੀ ਉਪਜੈ ਅੰਨੁ ਧੰਨੁ ਦਿ ਚਿਕ
 ਲਹੁ ਭਾਰਾ ॥ ਈਸਰੁ ਤੁਸੈ ਹੋਰਨਾ ਘਰਿ ਖਪਰੁ
 ਛਾਗਾ ॥ ਜਿਉ ਹਣ ਵੀਤਿ ਕਛੇਟ ਜਾਕਿ ਆਕ
 ਰੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਬੇਮੁਖ ਮਸਤਾਕਿ ਲਿਖਿ ਆਕਉ

ਦੁਮੇਟਲਹਾਰਾ॥੧੦॥ਗਾਈਘਰਿਗੁਜਾਈਆ
ਮਾਧਾਦੁਘੜਾਏ॥ਘੋੜੇਸੁਦਿਸਓਦਾਗਰਾਢ॥
ਬੁਕਮੁਲੀਆਏ॥ਦਿਖਪਰਾਏਭਾਜਵਾੜਘ
ਰਿਗਾਹੁਘੜਾਏ॥ਸੁਇਨਾਹਟਸਰਾਫਦੇਸੁਨਿ
ਆਰਸਦਾਏ॥ਅੰਦਾਰਿਫੇਈਨਾਲਹੈਬਾਹਰਿ
ਬਾਫਾਏ॥ਬੇਮੁਖਬਦਲਚਾਲਹੈਕੂੜੇਅ
ਲਾਏ॥੧੧॥ਮਖਟੁਲਾਇਆਵੈਰੋਲਿਕੇ
ਛਾਹਿਛੁਟਹਿਹੋਈ॥ਪੀੜਿਲਈਰਜੁਗੀਨਿ
ਅਹੁਛਿਲੁਛੁਪੈਕੋਈ॥ਰੰਗਮਜੀਰਹੁਨਿਕ

ਲੈ ਆਦੁਲਹੇਨਸੋਈ॥ ਵਾਸੁਲਈਫੁਲਦਾੜੀ
 ਅਹੁਫਿਰਿਮਿਲੈਨਦੋਈ॥ ਕਾਇਆਹੋਸੁਦਿ
 ਛੁਨਿਆਤਿਯੁਕੋਨਸੋਈ॥ ਬੇਮੁਖਸੁਕੋਰ
 ਖਾਜਿਉਵੇਖੇਸਭਲੇਈ॥ ੧੨॥ ਜਿਉਕਰਿਖੁ
 ਹੁਨਿਕਲੈਗਾਲਿਬਧੇਪਾਣੀ॥ ਜਿਉਮਾਣਿ
 ਕਾਲੇਸਪਸਿਰਿਹਸਿਦੋਇਨਜਾਣੀ॥ ਜਾਣੁ
 ਕਬੂਰੀਮਿਰਗਤਨਿਮਗੁਕੈਆਣੀ॥ ਤੇਲੁ
 ਤਿਲਹਾਰਿਉਨਿਕਲੈਵਿਣੁਪੀੜੇਘਾਣੀ॥ ਜਿ
 ਉਮੁਹਰੁਨੇਗਰੀਦੇਨਲੀਏਰੁਨਿਸਾਣੀ॥ ਬੇਮੁਖ

ਲੇਹਾਸਾਧੀਐਵਗਦੀਵਾਦਾਈ॥੧੩॥ਅਹੁਰਾ
 ਮਿਠਾਆਖੀਐਰੁਠੀਨੂਤੁਠੀ॥ਬੁਝਿਆਵਨੁ
 ਵਖਾਣੀਐਸਵਾਗੀਕੁਰੀ॥ਜਾਲਿਆਠੰਢੇਗ
 ਈਨੋਆਈਤੇਉਠੀ॥ਆਹਮਕੁਭੇਲਾਆਖੀ
 ਐਸਭਗਲਉਪਠੀ॥ਉਜੜਤਈਬੇਮੁਖਾਂਤਿ
 ਸੁਆਖਨਵੁਠੀ॥ਚੋਰੈਸਦੀਆਉਜਿਉਲੁਕਿ
 ਰੋਵੈਮੁਠੀ॥੧੪॥ਵਝੀਐਕਜਲਕੋਠਝੀਮੁ
 ਹਕਲਖਭਗੀਐ॥ਕਲਰਿਖੇਤੀਬੀਜੀਐ
 ਕਿਤਕਾਜੁਨਜਰੀਐ॥ਟੁਟੀਪੀਘੇਪੀਘੀਐ

ਪੈਏ ਏਮ ਗੀਐ ॥ ਕੰਨ ਫਾੜਿ ਮਨ ਤਾਹੁ ਆਕਉ ॥ ੩੦ ॥
 ਦੂਤ ਦੂਤ ਗੀਐ ॥ ਮਾਗਿ ਲਾਇ ਮੰਦਰਿ ਸਦੈ ਤਿ
 ਸੁਨਾ ਲਿਨ ਫਗੀਐ ॥ ਤਿਉ ਠਗ ਸੀਗਾ ਤਿਥੇ ਮੁ
 ਖਾਜੀ ॥ ਜੋਖਹੁ ਰੁਗੀਐ ॥ ੧੫ ॥ ਬਾਮਦਗਾ
 ਬੀਵਿ ਜਾਤਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਾਰੇ ॥ ਮਦੁ ਪੀਜੁ ਦੇਖੇ ਲ
 ਏ ਜੋਹ ਨਿਪਰਨਾਰੇ ॥ ਮੁਹ ਨਿਪਰਾਈ ਲਖ ਮੀ
 ਠਗ ਚੋਰ ਚਗਾਰੇ ॥ ਦਿਸਾਸੋ ਹੀ ਆਕਿ ਰਤਾ
 ਲਪਾਪੀ ਗਤਿ ਆਗੇ ॥ ਲਖ ਕਰੋ ਵੀਜੋ ਵੀਅਨਿ
 ਅਦਗ ਲਤਾ ਅਪਾਰੇ ॥ ਇਕ ਤੁਲੂ ਇਨ ਪੁਜ

ਨੀਬੇਮੁਖਗੁਰਦੁਆਰੇ॥੧੬॥ਗੀਗਜਮੁਨਕੋ
ਦਾਵਰੀਕੁਲਖੇਤਾਸਿਧਾਰੇ॥ਮਬੁਰਮਾਇਆ
ਅਜੁਧਿਆਕਾਸੀਕੇਦਾਰੇ॥ਗਾਇਆਪਿਰ ०
ਗਸੁਰਸਤੀਗੋਮਤੀਦੁਆਰੇ॥ਜਪਤਪਸਿਜ
ਮਹੋਮਜਗਸਤਦੇਵਜੁਹਾਰੇ॥ਅਖੀਪਰਦੇਜੇ
ਭਵੈਤਿਹੁਲੇਅਮੰਝਾਰੇ॥ਪ੍ਰਾਲਿਨਉਤਰੈਹਤਿ
ਆਬੇਮੁਖਗੁਰਦੁਆਰੇ॥੧੭॥ਕੋਟੀਸਾਦੀਕੇ
ਤਜੇਜਗਲਕੁਪਾਲਾ॥ਬਲੀਵਰੋਲੇਕੇਤ
ਰੇਪਰਬਤਥੇਤਾਲਾ॥ਨਦੀਆਨਲੇਕੇਤਵੇ

ਸਰਵਰਾਮਸਰਾਲਾ॥ ਅੰਬਾਰਿਤਾਰੇਕੇਤਵੇ ३੧
 ਬਿਸਮਿਅਰਪਾਤਾਲਾ॥ ਭੰਡੁਲਭੂਜੇਭੂਲਿਆ
 ਭੁਵਨਲਭੁਰਨਾਲਾ॥ ਇਕਜਸਤਿਗੁਰਬਾ
 ਹਰੇਸਰੁਆਲਜੰਜਾਲਾ॥ ੧੮॥ ਬਹੁਤੀਘ
 ਗੰਧਰਾਹੁਣਾਜਿਉਰਹਦਾਰੁਖਾ॥ ਸਾਝੀਬਬੁ
 ਨਰੋਈਐਚਿਤਿਓਤਨਦੁਖਾ॥ ਬਹਲੀਨੂਮਿ
 ਫਢਾਜਿਉਓਹੁਕਿਸੈਨਸੁਖਾ॥ ਵਾਇਵਾਇ
 ਕਾਉਨਸੋਹਈਕਿਉਮਾਏਸੁਖਾ॥ ਜਿਉਬਹੁ
 ਮਿਤੀਬੈਧੁਆਤਨਿਵੇਦਨਿਦੁਖਾ॥ ਵਿਦੁਗੁ

ਰਪੁਜਨਿਹੋਰਨਬਰਲੇਬੇਮੁਖਾ॥੧੯॥ਵਾ
ਇਸੁਦਾਏਛਾਨਣੀਤਿਸੁਊਠਉਠਾਏ॥ਤਾ
ਜੀਆਰਿਰਾਇਦਮੇਗਲਮਤਵਾਏ॥ਬਾ
ਸਾਕਿਨਗੇਸਾਮਦਾਨਿਉਦੀਵਾਬਾਏ॥ਸੀ
ਹਸਰਜੈਸਹਾਜਿਉਅਖੀਵੇਖਾਏ॥ਸਾਇ
ਰਲਹਰਿਪੁਜਨੀਪਾਣੀਪਰਨਾਏ॥ਅਣਹੋ
ਦਾਆਪੁਗਦਾਇਦੇਬੇਮੁਖਬੇਤਾਏ॥੨੦॥
ਨਾਰਿਭੁਤਾਹੁਬਾਹਰੀਸੁਖਜੇਜਨਚੜੀਐ
॥ਪੁਤੁਨਮੀਨੈਮਾਧਿਆਕਮਜਾਤੀਵੜੀਐ॥

ਵਦਨਾ ਰਾਸਾਹੁ ਫਿਰੈ ਵੇਸਾਨ ਜੜੀਐ॥ ਸਾ ੩੨
 ਹਿਬਸ ਉਹੇ ਆਪ ਦੇ ਹਥੀ ਆਰੁਨ ਫੜੀਐ॥
 ॥ ਕੁਨੁਨ ਪਹੁਚੈ ਸਚਨੇ ਸਉ ਘਾਜ਼ਤ ਘੜੀਐ॥
 ਮੁਦਾਰੀ ਨ ਜਿਨਾੜੀ ਆਡਿਨ ਨਾ ਲਿਨਾ ਅੜੀਐ
 ੨੧॥ ੩੪॥ ਚਉਤੀਸਾ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਕੁਤਾਰਾ ਜਿਬ ਹਾਲੀਐ ਫਿਰਿ ਚਕੀ ਚਦੈ॥
 ਸਧੇ ਦੁਧ ਪੀਆਲੀਐ ਵਿਹੁ ਮੁਖ ਹੁਸਦੈ॥ ੫

ਥਰੁਪਾਟੀਰਖੀਐਮਨਿਹਤੁਨਘਟੈਚੇਆਚੇ
ਦਨੁਪਰਹਰੈਖਰੁਥੇਹਪਲਟੈ।ਤਿਉਨਿਦਕੁ
ਪਗਨਿਦੂਹਗਿਮੂਲਿਨਹਟੈ।ਆਪਣਹਥੀ
ਆਪਣੀਜੜਆਪਿਉਪਟੈ॥੧॥ਕਾਉਕਪੁਰੁ
ਨਚਖਈਦੁਰਗੰਧਸੁਖਾਵੈ।ਹਾਥੀਨੀਰਿਨ
ਵਲੀਐਸਿਰਿਛੁਰੁਉਰਾਵੈ।ਤਿਐਮੀਰੁਤਿਸਿ
ਜੀਐਕਉਕੁਤਨਜਾਵੈ।ਸਿਮਲੁਹੁਖਸਰੇਵੀ
ਐਫਲੁਹਥਿਨਆਵੈ।ਨਿਦਕਨਮਦਿਹੁਟਿ
ਅੰਸਤਸਿਗੁਨਭਾਵੈ।ਅੰਨਾਆਗੁਜੇਥੀਐ

ਸਤੁਸਾਬੁਮੁਹਾਵੈ॥੧॥ਲਸਣੁਲੁਕਾਇਆ
 ਨਾਲੁਕੈਬਹਿਖਾਜੈਕੂਲੈ॥ਕਾਲਕੈਬਲਓ
 ਜਲਾਕਿਓਹੋਇਜਬੂਲੈ॥ਡਿਮੁਖਖਹਜੇ
 ਛੁਹੈਦਿਸੈਮੁਹਿਸੂਲੈ॥ਕਿਤੇਕੀਮਨਆਵ
 ਈਲਾਵਣੁਬਿਨੁਲੁਲੈ॥ਨਿੰਦਾਕਿਨਾਮੁਦਿਸ
 ਗਿਆਗੁਗਿਗਿਆਨਦਿਹੂਲੈ॥ਹਲਤਿਪਲ
 ਤਿਸੁਖੁਨਾਲਹੋਦੁਖੀਆਸਿਰੁਛੂਲੈ॥੩॥ਰਾ
 ਇਲਮਾਦਸਖਾਵਣੀਪੁਤੁਬੁਰਾਨਮੰਗੀ॥ਵ
 ਰਾਵਕਰਮੀਆਖੀਐਧੀਭੈਣਹੁਸੀਰੀ॥ਰਜੇ

ਧ੍ਰੇਹੁਕਮਾਵਦੇਰੈਬਰਜੁਰੀਗੋ॥ਬਜਰਪਾਪਨ
ਉਤਗਨਿਜਾਇਕੀਚਨਿਰੀਗੋ॥ਬਰਹਰਕ
ਬੈਨਰਕੁਜਪੁਸੁ।ਇਨਿੰਦਕਨੀਗੋ॥ਨਿੰਦਭ
ਲੀਨ।ਕਿਸੈਦੀਗੁਗਨਿੰਦਕੁਫੈਗੋ॥੪॥ਨਿੰਦ
ਕਾਰਿਹਰਦਖਸੈਵੇਖਹੁਫਲਵਟੋ॥ਲੋਕ
ਲੁਟਾਈਰਾਵਲੈਮਜਤਕਦਸਕਟੋ॥ਕਿਜੁਗ
ਇਆਸਦੁਲਸਕਰੈਸਭਦੈਤਸਪਟੋ॥ਵੇ
ਸੁਗਵਾਇਆਕੈਰਵਾਂਖੁਹ।ਇਲਖਫਟੈ
॥ਦਿਤਬਕਤਸਿਸਪਾਲਦੇਦੈਦਹੈਉਖਟੋ॥

ਨਿੰਦਕੋਇਨਾਜਿਉਓਇਉਵੇਦੁਉਘਏ॥ ੩੪
 ॥ ਸਭਨਾਦੋਸਿਰਗੁੰਦੀਅਨਿਗੀਜੀਗੁਰੁ
 ਵੈ॥ ਕੰਨਤਨਉਵੇਕਾਖਣੀਬੂਜੀਬਰਵਾਵੈ॥
 ਨਥਾਨਕਨਵੇਲੀਆਨਕਟੀਨਯੁਖਾਵੈ॥ ਕ
 ਜਲਾਖੀਹਰਣਾਖੀਆਕਾਣੀਕਰਲਾਵੈ॥
 ਸਭਨਾਚਾਲਸੁਹਾਵਣੀਲਿਗਜੀਲਿਗੁ
 ਵੈ॥ ਗਣਤਗਾਣੇਗੁਰਦੇਵਦੀਤਿਸੁਦਖਿ
 ਵਿਹਾਵੈ॥ ॥ ਅਪਤੁਕਰੀਰਨਮਉਲੀਐ
 ਦੇਵੇਯੁਬਸੀਤੋ॥ ਸਿਧਿਸਪਤੀਨਾਥੀਐਕਣ

ਤਵੈ ਕੀਤੋ ਕਲਾਰਿਖੇ ਤੁਨ ਜੀਮਈ ਘਨਹਰਵ
ਰਸੀਤੋ ਪੰਗਾ ਪਿਛੈ ਚੀਗੀਆ ਅਵਗੁਦਗੁ
ਦਵੀਤੋ ਸਾਇਰ ਵਿਚਿ ਘੰਘੂਟਿ ਆਬਹੁਰ
ਤਨ ਅਨੀਤੋ ਜਨਮੁ ਗਾਵਾਇਆ ਕਾਰਥਾਹੁ
ਰਗਦਤ ਗਵੀਤੋ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਪਰਬ
ਤਾ ਅਸਮਾਨਿ ਪਹੀਦੋ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਕੋਟ
ਗਝਾਘਰਥਾ ਗਦਿ ਜੀਦੋ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਸ
ਇਰਾਨ ਦਵਾਹਵੀਦੋ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਤਰ
ਵਰਾਫਲ ਸੁਫਲ ਫਲੀਦੋ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਜੀ

ਅਜਿਤਾ ਅਵਗਤਾ ਫਿਰੀਦਾ ਭਾਰੇ ਭੂਈਅ ॥ ੩੫ ॥
 ਕਿਰਤਘਟਮੰਦੀ ਹੁਮੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਅਵਾਇਚਿ
 ਰਿਧਾਪਾਇਕੈ ਕੁਤੇ ਦਾਮਾਸੁ ॥ ਧਾਰਿਆਮਾ
 ਲਸਕੈ ਪਹੀਤਿ ਹੁਮੰਦੀ ਦਾਸੁ ॥ ਰਤੁ ਭਾਰਿਅ ॥
 ਕਪੜਾ ਕਾਰਿ ਕਜਲੁ ਤਾਸੁ ॥ ਫੁਕਿ ਲੈ ਚਲੀ
 ਚੂਹੜੀ ਕਾਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੁ ॥ ਅਖਿਸੁਟ ॥
 ਵੇਖਾਛਿ ਅਲਾਹੈ ਵੇਸਵਾਸੁ ॥ ਨਦਰੀ ਪਵੈ
 ਅਕਿਰਤਘਟਮ ਤੁਹੈ ਇਵੇ ਦਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਚੈ
 ਰੁਗਾਇਆ ਘਰਿ ਸਾਹਦੈ ਘਾਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵ

ਵਿਆਕੁਛਕੂਏ ਭੁਲਦਾਰ ਬੁਥਾਰੇਚ
ਵਿਆਸੁਇਨਾਰੁਪਾਪੰਡਬੀਨਿਆਗੀਲ ०
ਈਆਵਿਆਲੋ ਭੁਲਹਰਿਹਲਕਾਇਆਲੂ
ਵਹਾਂਡਾਫਹਿਆਚੁਖਕੁਲੇਕੋਚਖਿਆ
ਤਿਸੁਰਖੁਨਖਹਿਆਲੂਵਹਰਾਮੀਗੁਨ
ਹਗਾਰੁਧਜਪੀਮਾਵਿਧਹਿਆ॥੧॥ਖਾਧੇਲੂ
ਵਗੁਲਾਪੁੰਗੇਇਪੀਰਿਪਾਦੀਫੋਵੈ।ਲੂਵ
ਖਾਇਕਾਰਿਚਾਰੀਗਦਿਵਕਵਕਹੋਵੈ।
ਲੂਵਖਾਇਪੀਪੁੰਗੇਇਸਭਲੰਜਾਧੋਵੈ।ਲੂ

ਫੁਵੇਟੇਦਾਖਾਇਕੀਹਥਜੋੜਿਖਵੇਵੇ।ਵਾ
 ਦਵਦਾਊਲੂਫੁਖਾਇਗੁਫੁਕੀਤਿਪਰੋਵੇ।
 ਲੂਫੁਹਰਾਮੀਗੁਨਹਗਾਹਮਾਰਿਜਨਮੁ
 ਵਿਗੋਵੇ।੧੧॥ਜਿਉਮਿਰਜਾਦਾਹੀਦੁਅ
 ਗਊਆਮਾਸੁਅਖਾਨੁ॥ਮੁਸਲਮਾਦਾਸੁ
 ਅਰਹੁਸਉਗੀਦਾਵਿਅਨੁ॥ਸਹੁਰਾਘਰਿ
 ਜਾਵਾਈਐਪਾਣੀਮਦਰਾਨੁ॥ਸਹਨਖਾਈ
 ਚੂਹੜਾਮਾਇਆਮੁਹਤਾਨੁ॥ਜਿਉਮਿਰੈਮ
 ਖੀਮਰੈਤਿਸੁਹੋਇਅਕਾਨੁ॥ਤਿਉਧਰਮ

ਸਾਲਦੀਝਾਕਹੈਦਿਹੁਖੰਡੁਪਾਜੁ॥੧੨॥ਖਰ०
ਦੁਹੇਲਾਜਗਾਵਿਚਿਜਿਜੁਅੰਦਾਰਿਝਾਕਾ
ਜੁਝਿਨੇਨੇਹਥੁਪਾਇਦਾਹੋਇਵੈਵੈਖਾਕਾ॥
ਇਠਮਿਤਪੁਤਭਾਇਗਾਵਿਹਰਨਿਸਭਸਾ
ਕਾਸੋਗਾਵਿਜੋਗੁਸਰਾਪੁਹੈਦਰਮਾਤਿਨਾਪਾਕ
॥ਵਤੈਮੁਤਾਵੀਰਨਜਿਉਦਾਰਿਮਿਲੈਤਲਾਕ
॥ਦੁਖਭੁਖਦਾਲਦੁਖਦਾਦੇਜਕਾ॥ਉਤਾਕਾ॥
੧੩॥ਦਿਗਛੈਚਾਦਾਦੁਖਦਾਕਾਂਜੀਦੀਚੁਖੇ॥
ਸਹਸਮਲਾਭੁਈਜਲੈਚਿਣਗੀਧੁਖੇ॥ਬੁ

ਹੁਵਿਦਾਹੇਪਾਣੀਮੇਖਉਲਖਹੁਰੁਖੇ॥੩੭
 ਉਦਮਾਦੀਅਤੀਸਾਰੁਖਈਰੋਗੁਮਨਖੇ॥੩੮
 ਉਜਾਲਪੰਖੇਬੂਫਾਸਦੇਚੁਗਲਦੀਭੁਖੇ॥੩੯
 ਉਅਜਰੁਝਾਕਭੰਗਾਰਦੀਵਿਆਪੇਟੇਖੁਖੇ॥
 ੪੦॥ਅਉਚਰੁਝਾਕਭੰਗਾਰਦੀਚਖੁਲਗੀ
 ਚਖੀ॥ਹੋਇਦੁਕਧਾਨਿਕਲੈਭੋਜਨਮਿਲਿ
 ਮਖੀ॥ਗਤਿਸੁਖਾਲਾਕਿਉਸਵੈਤ੍ਰਿਦੁਆ
 ਦਰਿਅਖੀ॥ਕਖਾਦਬੀਅਗਾਜਿਉਓਹਰਹੈ
 ਨਰਖੀ॥ਝਕਝਕਾਈਅੇਝਾਕਵਾਲੁਕਾਰਿ

ਤਖਾਅਤਖੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਉਬਰੇਗੁਰਜਿ
ਖਾਲਖੀ॥ ੧੫॥ ਜਿਉਘੁਣਖਾਪੀਲਕਵੀ
ਵਿਦੁਤਾਣਨਿਤਾਣੀ॥ ਜਾਣੁਡਰਾਵਾਖੇਡ
ਵਿਚਿਨਿਰਜੀਤੁਪਰਾਣੀ॥ ਜਿਉਧੁਅਰ
ਬੁਝਵਾਲਦੀਕਿਉਵਰਸੇਪਾਣੀ॥ ਜਿਉਥ
ਣਗਲਾਵਿਚਿਬਕਗੀਦਾਹਿਦੁਧਨਆਣੀ
॥ ਸ਼ਾਕੇਅੰਦਰਿਸ਼ਾਕਵਾਲੁਤਿਸੁਕਿਆਣੀ
ਸਾਣੀ॥ ਜਿਉਚੰਮੁਚਟੈਗਾਇਅਹਿਓਹੁਰ
ਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ ੧੬॥ ਗੁਛੁਹੋਇਧਿਕਾਨੁਅੰ॥

ਕਿਉ ਵਢੀਐ ਦਾਖੋ॥ ਅਕੋਕੇਗੀਖਖੜੀ
 ਕੋਈ ਅੰਬਨ ਆਖੋ॥ ਗਾਹਦੇਜਿਉਜਰੱਪੇ
 ਸਦੇਨਹੀਯਾਇਨਸਾਖੋ॥ ਫੁਟਕਨਖੁਜਨਿ
 ਹੀਰਿਆਓਇਭੁਵੇਬਿਆਖੋ॥ ਧਉਲੇਦੇ
 ਸਨਿਛਾਹਿਦੁਸਾਦਹੁਗੁਣਰਾਖੋ॥ ਤਿਉਸ
 ਧਾਅਸਾਧਪਰਖੀਅਨਿਕਰਤੂਤਿਯੁਭਾਖੋ॥
 ॥੧॥ ਸਾਵੇਪੀਲੇਪਾਨਹਹਿਓਇਵੇਲਹੁ
 ਤੁਟੇ॥ ਚਿਤਮਿਤਾਲੇਫੇਫਲੇਫਲਾਬਿਰਖ
 ਹੁਛੁਟੇ॥ ਕਥਹੁਹੀਗੀਭੂਜਲੀਦੇਚਾਵਲਚੁ

ਦੇ। ਚੂਨਾਇਸੇਉ ਜਲਾਦਹਿ ਪਥਰ ਕੁਦੇ॥੧॥
ਪੁਗਦਾਇਸਾਮਾਇਮਾਇਰੀਗੁਚੀਚਦੁਹਦੇ
ਤਿਉਚਹੁਦਰਨਾਵਿਚਿਸਾਧਿਹਨਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੁਹਜੁਦੇ॥੧੨॥ ਚਾਕਰਸਭੁਸਦਾਇਦੇਸਾਹਿ
ਬਦਰਬਾਰੇ॥ ਨਿਵਿਨਿਵਿਕਰਨਿਜੁਹਾਰੇ
ਆਸਭੁਜੈਹਥੀਅਗੇ॥ ਮਜਲਸਬਹਿਬਾ
ਫਾਇਦੇਬੇਲਬੇਲਨਿਭਾਰੇ॥ ਗਲੀਏਤੁਰੇ
ਨਚਾਇਦੇਗਜਗਾਹਸਾਦਾਰੇ॥ ਗਕਿਵਿਚਿ
ਪਾਇਆਜਾਲੀਅਨਿਜੋਧਭੁਜਦਹਾਰੇ॥ ਤਿ

ਉਸਾਂਗੀਜਿਵਾਪਾਨਿਜਨਮੁਖਾਬਿਮੁਖਗਤਿ ੩੯
ਆਰੇ॥ ੧੯॥ ਜੇਮਾਰੋਵੈਜਾਰਨੀਕਿਉਪੁਤੁਭੁ
ਤਾਰੇ॥ ਗਾਈਮਾਣਕੁਨਿਗਾਲਿਆਪੇਦੁਪਾਛਿ
ਨਮਾਰੇ॥ ਜੇਪਿਰੁਬਹੁਘਰਹੀਦੁਲਾਸਤੁਰਖੇ
ਨਾਰੇ॥ ਅਮਰੁਚਲਾਵੈਚਿਮਦੇਚਾਕਰਵੇਚਰੇ
ਜੇਮਦੁਪੀਤਾਬਾਮੁਣੀਲੋਇਲੁਸੁਲਸਾਰੇ॥
ਜੇਗੁਰਸਾਂਗੀਵਰਤਦਾਸਿਖਾਜਿਦਕੁਨਹਾ
ਰੇ॥ ੨੦॥ ਧਰਤੀਉਪਾਰਿਕੋਟਗੜਭੁਇਚੁੰ
ਲਕਸੰਦੋ॥ ਸੁਖਾਛਿਆਇਤਰਵਰਾਜਰਬ

ਤਹਲੀਦੋ॥ ਡਾਵਿਲਗੋ॥ ਉਜਾਵਾ॥ ਵੇਚਿਸਰੁਘਾਹ
 ਜਲਦੋ॥ ਹਵਾਆਏਕਿਨਿਥੀਮੀਆਨਿਦਗੋ॥ ੮
 ਉਵਰਿਦੋ॥ ਅੰਬਾਰਿਪਾਵੋ॥ ਬਿਗਲੀਕੂੜਿਆਰ
 ਕਰਿਦੋ॥ ਸਾਂਗੋ॥ ਅਦਰਿਸਾਬਤੇਜੋ॥ ਵੇਰਲੇਬੀ
 ਦੋ॥ ੨੧॥ ਜੇਮਾਪੁਤੈ॥ ਵਿਸੁਦੋ॥ ਤਿਸੁਤੋ॥ ਕਿਆ
 ਧਿਆਰਾ॥ ਜੇਘਰੁ॥ ਭੁੰਨੈ॥ ਪਾਹਰੁ॥ ਕਉ॥ ਦੁਰਖ
 ਲਹਾਰਾ॥ ਬੇੜਾ॥ ਬੇਪਾਤਲੀ॥ ਕਿਉ॥ ਪਾਰਿਉ
 ਤਾਰਾ॥ ਆਗੂ॥ ਲੇਉ॥ ਏਵਿ॥ ਪਵੈ॥ ਕਿਸੁ॥ ਕਰੈ॥ ਖ
 ਕਾਰਾ॥ ਜੇਕਾਰਿ॥ ਖੇਤੇ॥ ਖਾਇ॥ ਵਾੜਿ॥ ਕੋਲ॥ ਪੈ॥ ਨਸ ॥

ਰਾਜੇਗੁਰੁ ਭਰਮਾਏ ਸਾਹੁ ਕਾਰਿ ਕਿਆ ਸਿਖੁ ॥ ੪੦ ॥
 ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਲਾਵਿ ਚਿਕਾਰਾ ਦਲੂਲੁ ਜਿ
 ਉਪਿਅਮ ਚੋਪਾੜਿ ਪਾਇਓ ॥ ਦੀਵੇ ਵਟੀ ਤੇਲੁ ਦੇਸ
 ਭਰਾਤਿ ਜਲਾਏ ॥ ਵਾਇ ਮੰਡਲਾ ਜਿਉ ਤੋਰ
 ਫੜਿ ਗੁਡੀ ਉਡਾਏ ॥ ਮੁਹਾਵਿ ਚਿਗਰਜ਼ ਦੁਗ ॥
 ਰੁਪਾਇ ਜਿਉ ਸੁਪੁਲਛਾਏ ॥ ਰਾਜਾ ਫਿਰੇ ਫ
 ਕੀਰੁ ਹੋਇ ਸੁਣਿ ਦੁਖ ਮਿਟਾਏ ॥ ਸਾਂਗੇ ਅੰਦ
 ਰਿ ਸਾਬਤਾ ਜਿ ਸੁਗੁਰੂ ਸੁਹਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ੩੫ ॥
 ਪੰਤੀਹ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਤੀਗਥੀਆਇਨਿਵਾਚੁਹੈਬਗੁਲਾਅਪਤੀ
ਲਾ॥ ਲਵੈਬਬੀਹਾਰਸਦੈਜਲੁਜਾਇਨ
ਪੀਲਾ॥ ਵਾਂਝੁਝੁਗੀਧੁਨਹੋਵਈਪਰਮਲਸੀ
ਗੀਲੀਲਾ॥ ਘੁਘੁਝੁਝੁਨਝੁਝੁਈਕਰਮਾਰ
ਗੀਲਾ॥ ਨਾਭਿਕਬੂਰੀਮਿਰਗਦਿਵਤੈਉਗੀ
ਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਮੁਹਿਕਾਲੈ
ਮੀਲਾ॥ ੧॥ ਨਿਲਾਗੀਦੇਮਟਵਿਚਿਪੋਗੀਦ
ਵਰਤਾ॥ ਜੀਗਲਾਮੀਦਰਿਜਾਇਕੋਪਾਖੰਡੁਕ

ਮੰਤਾ॥ ਦਰਿਸੇਵੈ ਮਿਰਗਾ ਵਲੀ ਹੋਇ ਬਹੇ॥ ੪੯
ਵਤਾ॥ ਕਰੈ ਹਕੂਮਾਤਿ ਅਗਲੀ ਕੂੜੇ ਮਾਦਿਮ
ਤਾ॥ ਬੋਲਾਇ ਪਾਜੁ ਉਘਾੜਿਆ ਅਜੁ ਪੁਲੀ
ਪੰਤਾ॥ ਤਿਉ ਦਰਗਹ ਮੀਣਾ ਮਾਰੀ ਅੰਕਰਿ ਕੂ
ਰੁਕੁ ਪਤਾ॥ ੨॥ ਚੋਰ ਕਰੈ ਨਿਤ ਚੋਰੀਆ ਓ
ਜ਼ਕਿ ਦੁਖ ਭਾਗੀ॥ ਨਕੁ ਕੰਨ ਫੜਿ ਵਢੀ ਯੋਗ
ਵੈ ਪਰਨਾਗੀ॥ ਅਉਘਟ ਰੁਧੇ ਮਿਰਗਾ ਜਿਉ
ਵਿਤ ਹਾਰਿ ਜੁਹਾਗੀ॥ ਲਿਫੀ ਕੁਹਾਲਿ ਨਾ
ਵਈ ਪਰਵੈ ਲਿਪਿਆਗੀ॥ ਵਗਨ ਹੋਵਨਿ

ਕੁਤੀਆਮੀਦੇਮੁਰਦਾਗੀਪਾਪਹੁਪੁਲੰਨਤਗੀ
ਐਗੇਵਿਨੀਤਪੁਆਗੀ॥੩॥ਚਾਨਾਦਿਚਿਦਨਪੁਜ
ਈਚਮਕੈਦਨਾਣਾਸਾਇਰਬੁੰਦਬਰਬਰੀਕਿ
ਉਆਖਿਵਖਾਣਾਕੀਵੀਇਭੁਨਾਪਵੈਕੁ
ਵਾਤਿਯੁਮਾਣਾਨਾਨੇਹਾਲੁਵਖਾਣਦਾਮਾਪ
ਜਿਵਿਆਣਾਜਿਨਿਤੂਸਾਜਿਨਿਦਾਜਿਆ
ਦੇਪਿੰਰੁਪਰਾਣਾਮੁਫਹੁਪਥਹਮੀਦਿਆਤੁ
ਧੁਜਮਪੁਰਿਜਾਣਾ॥੪॥ਕੈਹਾਂਦਿਜੈਉਜਲਾ
ਮਯੁਮੀਦਗਿਚਿਤੈਹਾਰਿਆਤਿਲਬੁਆ

੪੨
 ਜਾਜਿਉ ਫਲੁ ਕੰਮਿ ॥ ਨ ਕਿਤੇ ॥ ਜੇ ਹੀ ਕਲੀ ਕਨੇਰ
 ਦੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਹ ਭੁਤੇ ॥ ਪੰਥੁ ਦੇਸਨਿ ਹੀ ਗੁਲੇ
 ਮਹੀ ॥ ਮੇ ॥ ਅਗਿ ਲਿਤੇ ॥ ਖਗਿ ਸੁਆਲਿ ਓ ਦੇਸੁਆ
 ਨੀ ॥ ਅਬ ਜਾਇ ਤੇ ॥ ਖੇ ਦੀ ਜਗਤਿ ਮੀ ਦਿਆ
 ਦੁਖ ਦੇ ਦੀ ਮਿਤੇ ॥ ੫ ॥ ਬਾਧਿ ਕੁਨਾ ਦੁਸੁਲਾਇ ਕੈ
 ਜਿਉ ਮਿਰਗਾਵਿ ਲਾਹੈ ॥ ਵੀ ਵਰੁ ਕੰਡੀ ਮਾਸੁਲਾ
 ਇਜਿਉ ਮਛੀ ਫਾਹੈ ॥ ਕਦਲਾਇ ਖਾਲੈ ਮੁਹਿ ਖਿ
 ਜਾਇ ਭਵ ਰੇਵੇ ਸਾਹੈ ॥ ਦੀਪਕ ਜੋਤਿ ਪਤਿ ਗਨੈ
 ਦੁਰਜਨਾ ਜਿਉ ਦਾਹੈ ॥ ਕਲਾ ਰੂਪ ਹੋਸਤ ਨੀ ਮੇ

ਗਲੁਭਮਾਹੈ॥ ਤਿਉ ਨ ਕਟ ਪੰਥੁ ਧੈਜੀ ਵਿ॥ ਮ
ਐ ਨ ਰਕਾਨਿ ਬਾਹੈ॥ ੬॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਰੀ ਦੇਖ
ਕੈ ਕਰ ਦੇ ਭਰਵਾਸਾ॥ ਥਲਾ ਵਿਚਿ ਤਪਾਨਿ ਭੁਠੀ
ਆ॥ ਕਿਉ ਲਹੈ ਪਿਆਸਾ॥ ਸੁਹ ਦੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾ
ਈ॥ ਐ ਕਾਰਿ ਭੋਗਾ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਛਾਇਆ ਬਿਰਖ
ਨਰਹੈ॥ ਬਿਰੁਪੁ ਜੈ ਕਿਉ ਆਸਾ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਦੀ
ਖੇਡਾ ਜਿਉ ਸਭ ਕੂੜੁ ਤਮਾਸਾ॥ ਰਲੈ ਜੁ ਸੀ ਗਤਿ ਮੀ
ਹਿ॥ ਆਉ ਚਿ ਲੈ ਨਿਰਾਸਾ॥ ੭॥ ਕੋਇ ਲਕਾ
ਉਰਲਾਈ॥ ਆਨਿ ਕਿਉ ਹੋਵਨਿ ਵਿਕੋ॥ ਤਿਉ ਸ

ਦਰਸਾਰੀਜਾਣੀਅਨਿਬੇਲਬੇਲਨਿਫਿਕੇ॥
 ਬਗੁਲੇਹੋਸਬਰਾਬਗੋਕਿਉਮਿਕਨਿਮਿਕੇ॥
 ਤੁਓਬੇਖੁਖਚੁਟਿਕਢੀਅਨਿਮੁਹਕਾਲੇਰਿ
 ਕੇ॥ਕਿਆਨੀਜਾਣੀਮੀਦਿਆਖੋਟਜਾਲੀ
 ਸਿਕੇ॥ਸਿਰੇਸਿਰਿਪਹਵੀਮਾਰੀਅਨਿਓਇ
 ਪੀਗਫਿਟਿਕੇ॥੮॥ਰਾਤੀਨੀਗਰਖੇਲਦੇ
 ਸਭਹੋਇਇਕਠੇ॥ਰਾਜਾਪਰਜਾਹੋਵਦੇਕ
 ਰਿਸਾਰਾਉਪਠੇ॥ਇਕਲਸਕਰਲੈਧਾਵਦੇ
 ਇਕਫਿਰਦੇਨਠੇ॥ਠੀਕਰੀਆਹਲੈਭੁਰ

ਨਿਓਇਖਰੇਸਸਨੇ॥ਖਿਨਾਵਚਿਖੇਡਉਝਾੜ
ਦੇਘਰਘਰਨੇੜੇ॥ਵਿਦੁਹੁਲਗੁਰੂਸਦਾਇ
ਦੇਓਇਖੇਦੇਮਰੇ॥੬॥ਉਚਾਲੀਮਾਝੇਦੁਲਾ
ਵਿਚਿਬਾਗਦਿਸੀਦਾ॥ਮੇਦਾਮੁਢੁਪਤਾਲਿ
ਜੁੜਿਬਹੁਗਰਬਕਰੀਦਾ॥ਪਤਸਪਤਲਸੇ
ਹਲੇ॥ਵਿਸਥਾਰੁਬਣੀਦਾ॥ਫੁਲਰਤੇਫੁਲਬ
ਕਬਕੇਹੋਇਅਫਲੁਫਲੀਦਾ॥ਸਾਵਤ੍ਰੇਤਾ
ਚੁਹਚੁਹਾਤਿਯੁਦੇਖਿਭੁਲੀਦਾ॥ਪਛੇਦੇਪ
ਛੁਤਾਇਦਾਓਹੁਫਲੁਨਲਹੀਦਾ॥੭॥ਪੇਲੇਪ

ਜੇਕਪਜੇਮੁਰਸਾਵਾਵੇਸੁ॥ਮੁਛਾਦਾਵੀਸੇਹਣੀ ੪੪
ਬਹੁਦਰਬਲਵੇਸੁ॥ਸੇਹਥੀਆਗੀਚੁਰਮਾ
ਪੰਚੀਪਰਵੇਸੁ॥ਅਹਰੁਦਾਵੁਦੀਬਾਲਵਿਚਿ
ਜਾਲੈਸਭੁਦੇਸੁ॥ਪੁਰਖੁਨਗਾਇਪੁਰਖਤ
ਵਿਣੁਕਾਮਾਇਕਿਕਰੇਸੁ॥ਵਿਣੁਗੁਣਗੁਣੁ
ਸਦਾਇਦਾਕਉਣੁਕਰੇਅਦੇਸੁ॥੧੧॥ਗਲੀ
ਜੇਸਹੁਪਾਈਐਤੋਤਾਕਿਉਫਾਸੇ॥ਮਿਲੈਨਬ
ਹੁਤਾਸਿਆਲਪੇਕਾਉਗੁਹਾਗਿਰਾਜੈ॥ਜੇਰਾ
ਵਗੀਨਾਜਿਪਈਸੀਹੁਸਹਾਵਿਲਾਜੈ॥ਗੀਤਕ

ਵਿਤਨਭਿਜਈਭੁਟਭੇਖਉਦਸੋ॥ਜੇਬਨਿਰੂ
ਪਿਨਮੇਹੀਐਰੇਗੁਕਉਭਦੁਰਸੋ॥ਵਿਣੁਜੇਵਾ
ਦੇਹਾਗਣੀਪਿਰੁਮਿਲੈਨਹਾਸੋ॥੧੨॥ਸਿਰਤ
ਲਵਇਪਾਈਐਚਮਾਰੀਦੜਜੁਪੈ॥ਮਜੀਮ
ਸਾਣੀਜੇਮਿਲੈਵਿਚਿਖੰਡਾਚੁਹਾ॥ਮਿਲੈਨਵ
ਰੀਆਰਜਾਬਿਸੀਅਗਵਿਹੁਲੁਹੋਹੋਇਕੁਰੀ
ਲੁਵਰਤੀਐਖਰਸੁਰਭੁਭੁਪੈ॥ਰਿਦਮੁਲਿਚਿ
ਤੁਲਾਈਐਅਸੀਅਛਿਵਲਧੁਹੋ॥ਵਿਣੁਗੁ
ਰਮੁਕਾਤਿਨਹੋਵਈਜਿਉਘਰਾਵਿਣੁਬੁਹੋ॥

੧੩॥ ਮਿਲੈ ਨ ਤੀਰਥ ਨਾਤਿ ਆਰੁ ਰਾਜ ਲਵਾ ਸੀ॥
 ਵਾਲ ਵਧਾਇ ਮੇ ਪਾਈ ਐ ਵਜ੍ਞ ਜਟਾ ਪਲਾਸੀ॥
 ॥ ਨਿਗੋਹ ਹਿ ਆਜੇ ਮਿਲੈ ਵਾਇ ਮਿਰਗ ਉਦਾ
 ਸੀ॥ ਰੁਸਮ ਲਾਇ ਜੇ ਪਾਈ ਐ ਖਰਥੇ ਹਨਿ
 ਵਾਸੀ॥ ਜੇ ਪਾਈ ਐ ਰੁਪ ਕੀਤਿ ਆਪ ਸੁਆਜ
 ਜਹਾ ਸੀ॥ ਵਿਦੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨਹੇ ਵਈ ਗੁਰਮ
 ਲੇਖ ਲਾਸੀ॥ ੧੪॥ ਜਵੀ ਬੂਟੀ ਜੇ ਜੀਵੀ ਐ
 ਕਿਉ ਮਰੈ ਧਨ ਤਗਾ ਤਿਤ ਮੰਤ ਬਾਜੀ ਗਰਾਓ
 ਇਉ ਵਾਹਿਦ ਸਤਗੁਰੁ ਖੀ ਬਿਰੁਖੀ ਪਾਈ

ਐਕਾਸਤਿਐਸੀਤਰਾਮਿਲੇਨਵੀਰਾਰਾਧਕਾਰਿ
 ਠਗਚੋਰਨਮੀਤਰਾਮਿਲੇਨਰਤੀਜਾਗਿਆ
 ਅਪਰਾਧਕੁਵੰਤਰਾਮਵਿਦੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨੋਹਵ
 ਈਗੁਰਮੁਖਿਅਮਰੀਤਰਾਮ॥੧੫॥ਘੰਦੁਘੜਾਇ
 ਆਚੂਹਿਆਗਲਿਬਿਲੀਪਾਈਐਮਤਾਪਕਾ
 ਇਆਮਖੀਆਪਿਆਮੀਦਰਿਨਾਈਐਸੁ
 ਤਕੁਲਹੈਨਕੀ॥੩॥ਆਕਿਉਭਾਬਿਲਪਾਈ
 ਐਸਾਵਾਦਿਰਹਨਿਭੁਭਗੀਆਜੇਪਾਰਿਦ
 ਸਾਈਐਕੁਜੜੀਵੈਸਾਖਵਿਚਿਜਿਉਜੁਹਿ
 ਮਾ

ਖਰਾਈਐ॥ ਵਿਦੁਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨਹੋ ਵਈਏ
 ਰਿਆਈਐ ਜਾਈਐ॥ ੧੬॥ ਜੇਖੁ ਥੀ ਬਿਡਾ
 ਬਹੈ ਕਉ ਹੋਇ ਬਜਾਜੁ॥ ਕੁਤੇ ਦੇ ਗਾਲਿ ਵ
 ਸਣਿ ਨ ਸਰਫੀ ਜਾਜੁ॥ ਰਤਨ ਮਣੀ ਗਾਲਿ
 ਬਾਂਦਰੈ ਜਉਂਗੀ ਨ ਕਾਜੁ॥ ਗਾਦ ਹੁਚੈ ਦਨੁ ਲ
 ਈਐ ਨਹਿ ਗਾਧੀ ਗਾਜੁ॥ ਜੇਮਖੀ ਮੁਹਿ ਮਕ
 ਜੀ ਕਉ ਹੋਵੈ ਬਾਜੁ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਕਾਫੀਐ
 ਕੂੜਿ ਕੂੜਾ ਪਾਜੁ॥ ੧੭॥ ਅੰਕੁ ਦਿਖਤੁ ਗਵਧੁ
 ਦੀਕੁੜਾ ਵਾਮਾਣੁ॥ ਪਾਲੀ ਚਉਫਾਚਾਰਦਾ

ਘਰਿਵਿਤੁ ਨ ਜਾਣੁ। ਬਦਰਸਿਰਦੇ ਗਾਗੀਐ ਨਿ
ਰਧਨੁ ਹੋਰਾਣੁ। ਜਿਉ ਕਾਰਿ ਰਾਖਾ ਖੇਤ ਵਿਚਿ ਨ
ਹੀ ਕਿਰਸਾਣੁ। ਪਰ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਮੁ
ਰਖੁ ਮਿਹਮਾਣੁ। ਅਲੋਹ ਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੁ ॥
ਓਹੁ ਵਡਾ ਅਜਾਣੁ ॥ ੧੮ ॥ ਕੀਤੀ ਵਾਕਿ ਨ ਥੀ ਮ
ਐਹ ਸਤੀ ਦਾ ਭਾਗੁ। ਹਥੁ ਮਰੈ ਕੈ ਮਖੁ ਕਿਉ
ਹੋਵੈ ਸੀਹਮਾਗੁ। ਮਛਰ ਰੀਹੁ ਨ ਪੁਜਈ ਬਿਸ
ਅਰੁ ਬੁਰਿਆਗੁ। ਓਥੈ ਲਕਮ ਕਉ ਤਿਆ
ਕਿਉ ਹੋਇ ਸਿਕਾਗੁ। ਜੇਨੁ ਅਸਉ ਤੀਸਿ ਜਗੀ

ਰਾਜਾਨਕੁਤਾਗੁਅਲੋਹਦਾਅਪੁਗਲਾਇਦਾ ੪੭
ਓਹੁਵਡਾਗਵਾਗੁ॥ ੧੯॥ ਪੁਤੁਜਲੈਵਕਿਕੋ
ਠੀਬਾਹਰਿਜਗੁਜਾਣੈ॥ ਧਨੁਧਰਤੀਵਿਚਿ
ਦਬੀਐਮਸਤਕਿਪਰਵਾਣੈ॥ ਵਾਟਵਟਾਊ
ਆਖਦੇਵੁਠੈਇਵਾਣੈ॥ ਸਭੁਕੋਸੀਸੁਨਿਦਾ
ਇਦਚਾਹਿਐਚੈਵਾਣੈ॥ ਗੋਰਖਦੇਗਲਿਗੋਦ
ਜੀਜਗੁਨਾਥੁਵਖਾਣੈ॥ ਗੁਰਪਰਚੈਗੁਰੁਆ
ਖੀਐਸਚੁਸਾਚਿਸਿਵਾਣੈ॥ ੨੦॥ ਹਊਅਪ
ਰਾਧੀਗੁਨਹਗਾਰੁਹਊਬੇਮੁਖਮੰਦਾਚੈਰੁਜਾ

ਰੁਜੁਆਰੁਹਉਪਰਘਰੁਜੇਹੀਦਾ॥ਨਿਦਕੁਦੁਸ
ਵਹਰਾਮਖੇਰੁਠਗੁਦੇਧੁਠਗੀਦਾ॥ਕਾਮੁਕੋਧੁ
ਮਦੁਲੋਭੁਮੋਹਅਹੀਕਾਰੁਕਰੀਦਾ॥ਬਿਸਾਸਘ०
ਤੀਅਕਿਰਤਘਲੁਮੈਕੋਨਰਖੰਦਾ॥ਜਿਮਰੁਮੁ
ਗੀਦਾਢਾਢੀਆਸਤਿਗੁਰੁਬਖਸੀਦਾ॥੨੧॥੩੬

॥ਅਥਸੂਰਜਸੰਤ੍ਰੇ
੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥
॥ਸਤਿਅਚਰਜਮਨਿਕੁਸਲਵਸੈਨਾਦੇਖਿ
ਅਪਾਰਾ॥ਕਿਉਜੀਤਹਿਗੀਇਨਹਿਤੇਮਨਮ

ਹਿਕਗਤੀਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਜੈਨਾਦੇ
 ਖੀਮਹਾਬਿਸਾਲਾ॥ਨਿਗਖਿਭੁਇਬਿਸਮੀਦੇ
 ਉਬਾਲਾ॥ਕਰਤਬੀਚਾਰਤਹਾਮਿਲਿਦੇਉ
 ਬਿਜੈਹੋਇਕੀਜੈਕ੍ਰਿਤਜੋਉ॥ਇਸਟਦੇਵ
 ਤਾਸੁਰਾਅਰਾਧਹਿ॥ਕਰਿਪ੍ਰਸੰਨਕਾਰਜਸਭ
 ਸਾਧਹਿ॥ਮਹਾਤੇਜਸ੍ਰੀਪ੍ਰਿਥਵੀਪਾਲਾ॥ਮਿਮ
 ਰਹਿਹਮਤਕੋਤਤਕਾਲਾ॥ਇਸਟਦੇਵਾਬਿਨੁ
 ਸਿਧਨਹੋਈ॥ਕੋਟਿਉਪਾਉਕਰਹਿਹਮਜੋਈ॥
 ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਉਦਮੁਯਾਹਿਕੀਓ॥ਪ੍ਰਿਥਮੇ

ਸਾਰਿਮੰਜਤੁਕਰਿਲੀਓ॥੪੫॥ਵੇਹਰਾ॥
॥ਮੰਜਤੁਕਰਿਤਨੁਸੁਚਿਕੀਓਸੀਧਮਾਸਿਮ
ਰਤੁਕੀਨਾ॥ਗਵਿਸਨਮੁਖਕਰਜੋਰਕੈਠਾਢੇ
ਪੈਮਨਦੀਨਾ॥੪੬॥ਵੇਪਈ॥ ॥ਨਾਪਮੰਤੁਸੁ
ਰਜਕੋਕੀਨੋ॥ਪ੍ਰਥਮੇਨਮਸਕਾਰਕਰਿਲੀਨੋ॥
ਉਸਤਿਤਕਰੀਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਤੁਮਹੀਰਵਿਜ
ਗਕੋਕਰਤਾਰਾ॥ਮਹਾਪ੍ਰਤਾਪਵਾਨਕਸਮਪਸੁਤਾ
ਸਿਸਾਟਿਕਰਨਤੇਜਸੀਮਹਾਂਦੁਤਾ॥ਹਮਹਾਧੈਪ੍ਰ
ਣਮਤੁਮਕੋਆਇ॥ਸਿਧਿਕਰਹੁਹਮਰੇਕਾਰਜ

ਸਾਬੀ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਤਿਪਾਲਿ ਕਸਕਲ ਜਗਤ ਕੋ॥ ੪੯
 ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਦੇ ਤਿਉ ਗਤ ਕੋ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਜੋ
 ਜਨ ਕੋ ਟਿਪਰਾਸਾ॥ ਜਗਤ ਹਾਤੁ ਮਮ ਹਾਪ੍ਰਕ
 ਸਾ॥ ੪੭॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਸਹੀਸ ਕਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹ
 ਰੇ ਬਿਖੈ ਸਦਾ॥ ਅਨਿਦਾ ਤਿਉ ਗਇ॥ ਜੈ ਤੁਮ੍ਹ ਕੋਧ
 ਕਰਹੁ ਹੀਏ ਸਭੁ ਐਖਧ ਜਾਲਿ ਜਾਇ॥ ੪੮॥
 ਚੋਪਈ॥ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਹੀ ਹੋਸਤੁ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਾਲਾ
 ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂਪ ਬਰਤੇ ਜਾ ਬਿਸਾਲਾ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਕੋ ਜਾ
 ਨ ਸਮਰਥ ਸਕਲਾ ਬਿਧਿ॥ ਕੀਓ ਪ੍ਰਲਾਭੁ ਕਰ

ਹੁਹਮਗੀਸਿਧਿ॥ਜੈਸੀਮਨਸਾਕਾਰਿਕੋਉਥ
ਆਵਾਤਿ॥ਸੋਤੁਮਪਹਿਬਾਂਛਤਫਲੁਪਾਵਾਤਿ
॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਜੁਅਰਾਧਾਤਿ॥ਇੰਦ੍ਰ
ਦਿਕਜਪੁਤਪੁਕਾਰਿਸਾਧਤਿ॥ਕਿੰਨਰਗਨ
ਗੀਧਰਬਦੇਵਨਗ॥ਸਕੁਸੇਵਤਤੁਭਾਹਿਏ
ਭਾਉਧਰਾ॥ਜੈਤੁਮਕਰਹੁਨਜਗਤਪ੍ਰਕਾਸ॥
ਸਕਲਅੰਖਧੀਹੋਇਬਿਨਾਸ॥੪੯॥ਦੋਹ
ਰਾ॥ ॥ਅੰਧਕਾਰੁਹੈਜਗਤਮਹਿਕਛੂਨਸੁ
ਝੈਨੈਨ॥ਪ੍ਰਿਥਵੀਕੋਅਧਾਰੁਤੁਮਕ੍ਰਿਪਾਰੂਪ

ਸੁਖਦੈਨਾ ॥ ੫੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਸਹਿਸਾ ਕਿਰਣ ੫੦
ਤੁਮਰੇ ਮੁਖ ਮਾਯੀ ॥ ਤੁਮ ਸਾਰ ਬੋਝ ॥ ਵਰਕੋਊ ਨ
ਹੀ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਨਾਮ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰੈ ਹੋਤਿ
ਸਿਧਿ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸੂਰਜੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ
ਤੋ ਕੋਸਦਾ ਪ੍ਰਦਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਫੁਨਿਆਵੇਤਿ
ਨਾਮੁ ਤੁਮ ਜਾਨਾ ॥ ਦੇਤਿ ਭਗਤ ਮਨ ਬਾਛਤ ਦਾ
ਨਾ ॥ ਜੇਨ ਰਸਦਾ ਦੇਵ ਕਰ ਜੇਵਹਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਦ
ਨ ਤਾਹੀ ਛਿਨ ਲੇਵਹਿ ॥ ਭੈ ਹਤੁ ਕਰਨਿ ਭਾਸਕ
ਗਥਿਆਵਹਿ ॥ ਸਤਿਮਿਤ੍ਰ ਹੋਹਿ ਜਸੁ ਪਾਵਹਿ

॥५१॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਵਿਤਾ ਕੋ ਸਿਮਰਤੁ ਕੀ
ਇਥਿ ਪਿਦਰ ਬਕੀ ਹੋਇ ॥ ਰਾਵਿ ਕੋ ਹੀ ਇਅਰਾ
ਧਰੀ ॥ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸੋਇ ॥ ੫੨ ॥ ਚੌਪਈ
॥ ਅਵਰੁ ਨਾ ਮੁਕ ਜਾ ਪਕੁਲ ਤੋਰੇ ॥ ਰਨ ਮਹਿ
ਬਿਜੈ ਕਰਹੁ ਜਸੁ ਮੋਰੇ ॥ ਭਾਨੁ ਨਾ ਮੁਤੁ ਮਰਾਜ
ਸਵੈਤਾ ॥ ਜੇ ਨਗੁ ਬਿਅਾਇ ਹੋਇ ਬੁਧਿ ਵੈਤਾ ॥
ਫੁਨਿ ਸਹੀਸੁ ਮੁਖ ਨਾ ਮੁਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਸੇਵਤ ਮੰਗ
ਲਾ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦਿਨ ਮਾਇਨਾ ਮਪੁਰ
ਖਜੈ ਊਸੇ ਵਹਿ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕੀਰਤਿ ਜਾਗਿ

ਲੇਵਹਿ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਾਲਨਾ ਮਤੁ ਬੁਧਿ ਆਵਹਿ
 ਜੀਤਹੋਇ ਰਨਿ ਦੁਖ ਸਭ ਜਾਵਹਿ॥ ਤੁਮਰੇ ਨਾ
 ਮ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰਾ ਦ੍ਰਵਾਦਾ ਜਿ ਕਹੈ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿਸ
 ਰਾ॥ ੫੩॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦ੍ਰਵਾਦਾ ਜਿਨ
 ਮਯਾਹਿ ਪਛੈ ਚੁਨੈ ਨਹੁ ਕੋਇ॥ ਮਨ ਬਾਛੁ ਤਫ
 ਲੁ ਪਾਵਈ ਜਿਧਿ ਮਨੇ ਰਥੁ ਹੋਇ॥ ੫੪॥ ਚੋਪ
 ਈ॥ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਅਗਥਿ ਜਿ ਮਰੈ ਤੁਝ ਕੋਈ॥
 ਤਕੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਿ ਤਤਿ ਬਹੁ ਹੋਈ॥ ਧਨ ਅਰਥੀ
 ਤਤਾਛਿ ਨਧਨੁ ਆਵੈ॥ ਭੁਜੈ ਭੋਗਾਹਿ ਤਿ ਚਰ

ਪੁਰੁਪਾਵੈ॥ ਜੁਪਿਅਗਥਿਜੇਤੁਬੁਹਿਧਿਆਵਹਿ
ਬਿਜੈਹੋਇਗਨਿਜੁਜਸੁਬਢਾਵਹਿ॥ ਜਿਹਿ
ਜੈਸੀਮਨਸਾਕਰਿਧਿਆਯੋ॥ ਮਨਬਾਛਤਤੁ
ਮਥੇਫਲੁਪਾਯੋ॥ ਜਾਨਿਸਮਰਥਆਰਾਧਿ
ਓਤੁਏਕੋ॥ ਵੀਜੈਦਾਨੁਬਿਜੈਰਨਮੁਏਕੋ
॥ ਨਮਜਕਾਰਤੁਮਕੋਹਮਕੀਨੋ॥ ਤੁਮਾਮੰਤਰ
ਨਾਮੀਸੁਭਾਥਿਪਿਚੀਨੋ॥ ੫੫॥ ਵੋਹਰਾ॥
॥ ਉਸਤਾਤਿਕੀਨੀਕੁਸੁਲਾਵਿਸੁਨਿਗਵਿਭੁਯੋ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਦਿਨਮਾਇਮੂਰਤਿਵੀਤਦ੍ਵੈਚਾਲਿ

ਆਏ ਤਤਕਾਲ ॥ ੫੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਭੁਯੋਪ੍ ੫੨
 ਸਿਨੁ ਬਚਨ ਭਾਖੇ ਗਵਿਆ ॥ ਮਾਗਹੁ ਜੋ ਬਰਦੇਉ
 ਕੁਸਲਾਵਿ ॥ ਹਾਥ ਜੋ ਰਿਬੇ ਲੋਦੇਉ ਕ੍ਰਾਤਾ ॥ ਯ
 ਹਮ ਦੇਹੁ ਕਰਹੁ ਕੁਸਲਾਤਾ ॥ ਸਪਤਿ ਮੁਖਾਰ
 ਬਸੇ ਹਮ ਦੀਜੈ ॥ ਆਇਧ ਦੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਰਕੀ
 ਜੈ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦੇਹੁ ਬਹੁ ਹੋਇ ਬਿਜੈ ਰਨਾ ॥ ਕਰਹੁ
 ਅਜੀਸ਼ ਹਨਹਿ ॥ ਆਰਿਦਲ ਗਨਾ ॥ ਸਪਤਿ ਮੁ
 ਖਾਰਥ ਸੁਰਮੀ ਗਾਯੋ ॥ ਕੁਸਲਾਵਿ ਕੋਤਿ ਹਪਰ
 ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਬਲੁ ਦੀਓ ਜਾਰਿ ਗਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ॥

ਸਾਤ ਬਾਨ ਫੁਨਿ ਈਏ ਮਹਾ ਬਰਿ॥ ੫੭॥ ਏਹ ਰਾ
 ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਨਾਮ ਸਰ ਕੇ ਕਹੈ ਈਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ
 ਸੁਗਾ ਬਹੁਰ ਦੀਓ ਰਬੁ ਸਪਤ ਮੁਖ ਲਵ ਕੁਸ
 ਕੋ ਪ੍ਰਫੁਲ੍ਲੁ॥ ੫੮॥ ਚੈ ਪਈ॥ ॥ ਅਗਨ ਬਾ
 ਨੁ ਨ ਲਬਾਨੁ ਦੀਓ ਫੁਨਿ॥ ਤੀਜੇ ਖੜਗ ਦੀਓ
 ਤੀਛ ਨਗੁਨਿ॥ ਮਹਾ ਸੈਲ ਬਾਨੁ ਫੁਨਿ ਈਨੇ
 ਸਿਲਾ ਬਾਨੁ ਦੈ ਸਤੁ ਦੁਖ ਛੀਨੇ॥ ਮੁਜ ਲਬਾ
 ਨੁ ਦੀਓ ਬਹੁਰੋ ਗਵਿ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕਰਿ ਸ
 ਕਤ ਕਾਵਿ॥ ਪਦ ਨ ਬਾਨੁ ਦੀਨੇ ਦਿਨ ਮਾਇਜ

ਥਿ॥ ਭੁਏ ਪ੍ਰਸਿਨ੍ਹੁ ਗੇਏਲ ਵਕੁਸਤ ਥਿ॥ ਸਾ ॥ ੪੩ ॥
 ਤਬਾਨ ਦੇ ਸੀ ਅਸੁ ਤਨ ਕੋ॥ ਕਰੀ ਅਸੀ ਸਭਿ
 ਜੈ ਪ੍ਰੈ ਰਨ ਮੋ॥ ਸੁਰਗ ਮਾਹਿ ਫੁਨਿ ਲੋਕ ਪਤਾਲ
 ॥ ਤੁਮ ਸਹਿ ਸੁਰਨ ਕੋ ਉਭੁ ਆਲਾ॥ ੪੪॥
 ਦੇਹ ਰਾ॥ ॥ ਸੁਰਜਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗਧਿ॥ ਮਾਨਤ ਬਿ
 ਭੁਯੋ ਗਯੋ ਨਿਜ ਧਾਮ॥ ਰਬ ਚੜ੍ਹਿ ਲਵਕੁਸ
 ਸਜੜ ਗਹਿ ਚਲੈ ਕਰਨ ਸੀ ਗਾਮ॥ ੪੫॥

[illegible]

ਵੈ॥ ਜੋਯਹਸਾਸਤ੍ਰਪਛੈ ਬਿਨੈ ਕਰਨਾ ਅਨਕਰ
 ਨਾ॥ ਜਾਨੈ ਸੁਭਾਅਰਾ ਅਸੁਭਕਾ ਫਿਨਰਹਨਾ ਅਭ
 ਜਰਨਾ॥ ਜਿਹਮਾਹਿ ਬੁਧਕੀ ਬਿਧਹੈ ਵਹਸਾਸ
 ਤਭਾਖਾਕਰੈ॥ ਸੁਬਗਹੈ ਇਨਰੁ ਜੋਪਛੈ ਰਤਨ
 ਬਚਨਯਾਮੈ ਧੋਰੈ॥ ੩॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਤਜਹੁ
 ਕੁਪਤਕੁਭਾਰਜਾਤਜਹੁਕੁਮਿਤਕੁਦੇਸਾ॥ ਤਜ
 ਹੁਕੁਰਾਜੁਕੁਮਿਤਤਜੁਯਹਸਾਚੇਉਪਦੇਸਾ॥ ੪
 ॥ ਪੁਤਕੁਪੁਤਕੁਨਾਰਿਤਿਆਮਿਤਕੁਮਿਤਕੁਦੇ
 ਸਾ॥ ਕੁਪਕੁਭੁਪਕੁਮੀਤਿਆਏਖਦਮਹਾਕਲੇਸ

॥५॥ ਪੰਡਕੁਪੁਤਕੁਨਾਰਿਹਿਤੁਸੁਖਕੁਮਿਤਕੁ
 ਦੇਸਿ॥ ਅਭੈਕੁਰਾਜਕੁਮੀਤ੍ਰਿਹਿਤੁਜੀਵਕੁਦੇਸ
 ਕਲੇਸਿ॥ ੬॥ ਦੁਸਦਨਾਰਿਕੇਬੈਲਤੇਸਟਕੋ
 ਸਿਖਿ॥ ਮਾਦੇਇ॥ ਨਿੰਦਕਕੀਜੰਗਾਤਿਕੀਏ
 ਪੀਡਿਤਬੰਦੁਖੁਲੇਇ॥ ੭॥ ਦੁਸਦਨਾਰਿਸਰ
 ਮਿਤਅਰੁਸੇਵਕਉਤਰੁਦੇਇ॥ ਸਰਪੁਬਸੈਜਿ
 ਹਘਗਬਿਖੈਇਕਾਦਿਨਮਿਰਤੁਕਰੇਇ॥ ੮॥
 ਨਾਰਿਹੋਇਪਰਪੁਰਖਰਤਦੁਸਦਬਸੈਅਰ
 ਮਾਹਿ॥ ਨਦੀਤੀਰਕੇਖੇਤਕੋਕਛੂਕੁਰੇਸੋਨ

ਹਿ॥੯॥ਧਨੁਰਾਖੇਅਪਦਾਅਰਥਧਨਕਰਗਾ ੪੫
 ਖੈਨਾਗਾਸਦਾਅਪਨੀਰਛਾਕਰੈਧਨਨਾਰੀਹਿ
 ਤਕਾਰਾ॥੧੦॥ਏਕੁਤਜੇਕੁਲਕੋਲੀਏਕੁਲ
 ਤਿਆਗੀਪੁਰਹੇਤਾ॥ਪੁਰਤਿਆਗੀਹਿਤਦੇਸ
 ਕੇਦੇਸੁਤਜੇਅਪਨੇਤਾ॥੧੧॥ਬ੍ਰਿਤਨਹੀਬਾਂਧਵ
 ਨਹੀਬਿਦਿਆਪ੍ਰਾਪਤਨਾਹੀ॥ਨਹਾਆਦਰਜਿ
 ਹਦੇਸਮੇਕਿਉਬਸੀਏਤਿਹਆਹੀ॥੧੨॥ਏਕਪ ੦
 ਇਧਗਵ੍ਰਿਫਕਰੈਤਬੈਉਠਾਵਤਔਗਾਜਬ
 ਲਗਾਆਗਾਵ੍ਰਿਫਨਹੀਤਬਲਗਤਜੈਨਠੈਰ

੧੩॥ ਜਹਾਂ ਸਾਹੁ ਨਹਨ ਦੀਨਹ ਵੈਦੁ ਜੋਤ ਕੀਨ
ਹਿ॥ ਨਹਰ ਹੀਏ ਤਿਹ ਦੇਸ ਮੇਚਾਰੇ ਨਹਿ ਜਿਹਮਾ
ਹਿ॥ ੧੪॥ ਆਤਿ ਤੇਜ ਸ੍ਰੀ ਨਿਪਤ ਜਹੁ ਤਜੀ
ਅਹੁ ਕਪਟੀ ਮੀਤਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੀਤ ਜੀ ਮੇਮਾ ਤਿਕਿ
ਪਲਾਕ੍ਰਿਤ ਘਨ ਸੋਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਾ॥ ੧੫॥ ਆਇ
ਤਦੇਸ ਕੀਤਿ ਆਗੀਏ ਬ੍ਰਿਤ ਉਪਦ੍ਰਵੀਤਿ॥
ਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਲਾਕ੍ਰਿਤ ਘਨ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹੈ ਨ
ਤਿਨ ਸੇਲਾਗਾ॥ ੧੬॥ ਛਾਡਿ ਜਾਹਿ ਘਨ ਕਰਗ
ਏ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਹਿਤ ਨਾਗਾ॥ ਘਨ ਆਵੈ ਜਬ ਪੁਰਖ

ਖੇਅਾਇਮਲਹਿਏਚਾਰਿ॥ ੧੭॥ ਨਰਜਾਤਾਏ ੫੬
 ਚਾਤੁਰੀਲਜਾਧਰਮਨਆਹਿ॥ ਤਹਾਂਨਰਹੀਏ
 ਏਕਾਦਿਨਜਹਏਪੰਚਉਨਾਹਿ॥ ੧੮॥ ਬਾਂਧਵ
 ਪਾਇਛਾਭੀਰਹੈਕਾਰਜਪਾਰਿਛਾਦਾਸਾ॥ ਮਿਤ੍ਰ
 ਪਾਰਿਛਾਆਪਦਾਤ੍ਰਿਆਪਾਰਿਛਾਧਨਨਾਸਾ॥
 ੧੯॥ ਰੋਗਭੀਰਦੁਰਭਿਖਮੇਰਾਜਦੁਰਸਮਸਾ
 ਨਾ॥ ਰਹੈਰਾਜਾਬਿਗ੍ਰਹਬਿਖੈਸੋਬਾਧਵਤੂਜਾ
 ਨਾ॥ ੨੦॥ ਇਤਪ੍ਰਥਮਾਧਿਆਇਸਮਾਪਤੀ॥
 ੧॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਮੁਢਲੇਭੁਸਹਜਾਕਪਟਝੂ

ਤਮਦਇਆਲਸੇਗਾਸਾਤਦੇਖਯਨਾਰਿਮੇ
 ਸਦਾਸਹਾਇਕਰੇਚ॥੧॥ਜੇਨਿਸਚੈਕਉ
 ਛਾਡਿਕੇਕਗਹਿਅਨਿਸਚੈਚਾਹੇ॥ਤਿਨਕਾ
 ਨਿਹਚਾਜਾਤਹੈਬੂਤਅਨਿਸਚੈਆਹਿ॥੨॥
 ਨਦੀਗਿਰਾਵੈਕੂਲਕੋਕੂਲਗਿਗਿਰਾਵੈਨਾਰੇ॥
 ਇਨਕਾਏਕਸੁਭਾਵਹੈਰਹੀਐਆਪਸੀਭਾਰਾ॥
 ੩॥ਚਾਰਪਦਾਰਥਮੇਕਛੂਜਿਨਕੇਇਕੋਨਾਹਿ
 ॥ਜਨਮਜਨਮਦੁਖਹੈਤਿਨੈਮਰਨਕੁਲਜਗ
 ਆਹਿ॥੪॥ਨਾਰੀਕੁਬਿਜਕਰੂਪਕੋਚਤੁਰ

ਬਿਵਾਹਤਨਾਹਿ। ਹੁਇਸਰੁਪਕੁਲਹੀਨਮੇਬਿ ॥ ੫ ॥
ਆਹਤਨਹਿਸਰਮਾਹਿ॥ ੫ ॥ ਕੰਚਨਹੋਇਜੁ
ਕੀਚਮੇਬਿਖੁਮਾਹਿਮੀਮ੍ਰਿਤੁਹੋਇ॥ ਬਿਦਿਆ
ਨਾਹੀਨੀਚਮੇਚਾਰੋਲੀਜਹਿਓਇ॥ ੬ ॥ ਪੁਰ
ਖਨਤੇਦੁਗਨੀਛੁਧਾਸਹਸਾਛਗੁਨਨਾਹਿ॥
ਬੁਧਿਚੈਗੁਨੀਨਾਰਿਮੇਕਾਮੁਚਾਰਿਅਰੁਚਾ
ਹਿ॥ ੭ ॥ ਦਾਨਸਕਤਭੋਜਨਸਕਤਭੋਗਸ
ਕਤਰਤਜਾਹਿ॥ ਉਤਮਾਕਿਆਅਰੁਬਿਭੋਜ
ਗਥਰਤਪਸਾਫਲਾਹਿ॥ ੮ ॥ ਆਹੀਆਕੁ ॥

ਗੰਧਰ੍ਵਹੋਇਅਹੁਮਿਠਬੇਲੀਨਾਰਿ॥੫੮॥ਪ
ਨੇਜੀਤੋਖਮਨਚਾਰਿਸ੍ਵਰਗਸੀਜਾਰਿ॥੫੯॥ਪੁਤ੍ਰ
ਨਿਪਾਲੋਪਿਤਾਂਸਿਸੁਤੁਪਿਤਾਮਾਰਿ॥੬੦॥ਪੁਤ੍ਰ
ਮਿਤ੍ਰਜੋਜੁਸਾਚਾਰਹੈਨਾਰਿਜੁਪਤਿਬ੍ਰਤਤਾਰਿ
॥੬੧॥ਮੁਖਮੀਠਾਧਾਛੇਕਪਦਛਾਡਿਦੇਹੁਵ
ਹੁਮਿਤ੍ਰ॥ਜਿਉਬਿਖਕੇਘਟਮੁਖਦੁਗਧਾਤਿਉ
ਤਿਹਜਨੁਚਾਰਿਤ੍ਰ॥੬੨॥ਸਤ੍ਰਹੋਇਕੋਜੋਕਰੇਮਿ
ਤਾਈਕੀਬਾਤਾ॥ਤਿਹਵਿਸ੍ਵਸੁਨਕੀਜੀਐਅੰਤ
ਕਰੇਵਹਘਾਤਾ॥੬੩॥ਸਸਤ੍ਰਧਾਨਸਿਰੀਨਖੀ

ਨਦੀਨਿਪਤਅਰਨਾਰਿ॥ਇਨਕਾਰਿਆਇ
 ਤਬਾਰੁਹੈਰਹੀਐਆਪੁਸਿਮਾਰਿ॥੧੩॥ਮਨ
 ਮੇਕਾਰਜਾਚਿਤਵੀਐਕਹੀਐਨਪ੍ਰਗਟਾਇ॥
 ਗੋਪਰਾਖੀਐਮੰਤ੍ਰਾਜੇਓਪ੍ਰਗਟਾਬਿਫਲਹੈਜਾ
 ਏ॥੧੪॥ਸਰਪਕੂਰਹੈਜਗਤਮੇਖਲੁਸ੍ਰਪਨ
 ਤੇਕੂਗਾ॥ਸਰਪਕੂਰਕੋਮੰਤ੍ਰਹੈਖਲਕੋਮੰਤ੍ਰਨਮੁ
 ਰਾ॥੧੫॥ਮੂਰਖਤਾਈਕਸਦੁਹੈਤਾਤੇਕਸਦੁਬਿ
 ਦੇਸੁ॥ਪਰਾਧੀਨਤਾਂਤੇਕਸਦੁਜਾਮੇਸਦਾਕਲੇ
 ਸੁ॥੧੬॥ਇਤਿਦੁਤੀਧਿਆਉ॥੨॥

॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਲਾਡ ਮੈ ਤਾੜਨ
 ਮੈ ਆ ਬਿਕਾਰਾ ਤਤੇ ਸੁਤ ਅਭਾ ਸਿਖ ਕੋ ਤਾੜ
 ਨ ਬਹੁ ਗੁਨ ਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਂਚ ਬਰਖਤ ਕਲਾਡ
 ਹੈ ਤਾੜਨ ਹੋਖਟਾ ਹੀ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਤਬ ਹੋ
 ਤ ਹੋ ਜਬ ਬੇੜ ਸਤ ਕਜਾ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਲਗ
 ਵਿਦਿਆ ਕੋ ਪਵੈ ਜਬ ਲਗਾਯਟ ਮੇ ਪ੍ਰਾਨਾ
 ਤਹਾਂ ਧਨੀ ਪਹੁਚੈ ਨਹੀ ਜਹ ਪਹੁਚੈ ਬਿਦਾਨ
 ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸਮੁੰਦ ਦੇ ਨੇ ਅਚਲ ਸਦਾ ਅੰਤ ਅਰੁ
 ਆਇ ॥ ਜੇ ਕਦਾਂ ਚਵਹ ਚਲਹ ਭੀ ਤੋ ਨਤ ਜ

ਹਿਮਿਰ ਜਾਦਾ॥ ੪॥ ਰਾਖਤਾਇਸਨਮਿਤਾਨਿਪ
 ਜੋਮਾਨਸਕੁਲਵੀਤਾ॥ ਉਨਤੇਬੁਰਾਨਹੋਤਹੈ
 ਸਦਾਆਦਿਅਰੁਮੀਤਾ॥ ੫॥ ਸੈਲਸੈਲਮਾਨ
 ਕਨਹੀਗਜਗਜਮੇਤੀਨਾਹਿ॥ ਬਨਬਨਮੇ
 ਦੇਦਨੁਨਹੀਸਾਧਨਪੁਰਪੁਰਮਾਹਿ॥ ੬॥ ਦੇਸ
 ਦੇਸਮੇਨਾਰਿਹੈਦੇਸਦੇਸਮੇਜਾਤਾ॥ ਵੈਸੇਦੇਸੁ
 ਨਦੇਖੀਮੇਜਗਾਂਸਹੈਦਰਭੂਤਾ॥ ੭॥ ਮੁਰਖਨਰ
 ਕੋਛਡਿਜੋਪੁਗਟਦੁਪਗਪਛੁਇਦਾ॥ ਜਿਉਅ
 ਵਿਸੁਕਾਂਟਾਚੁਭੈਹਨੈਬਚਨਵਹਸਿੰਗਾ॥ ੮॥

ਪੁਤ੍ਰਸੰਪੰਨੀਐਤਗਕੋਤੋਹੋਵੈਬੁਧਵਾਨ॥ਪੁਨ
ਹੋਇਸਭੁਜਗਤਮੇਅਰੁਪਾਵੈਸਨਮਾਨ॥੯
॥ਆਤਪਿਤਾਸੋਸਤ੍ਰਹੋਪੁਤ੍ਰਪਛਾਵਤਨਾਹਿ॥
ਸੋਭਨਪਾਵੈਸਭਾਮੇਜਿਓਬਹੁਹੀਸਨਮਾਹਿ॥
੧੦॥ਜਲੋਕਆਧਰਤਰਥਨਿਤਪਛਛੋਰੈ
ਬੇਨਾਗਾ॥ਨਿਤਕਰਮਤੋਜੋਕਰੈਬੁਧਿਵੰਤਵ
ਡਭਾਰਾ॥੧੧॥ਜਿਉਚੁਗੀਧਪੁਖਮੀਬਿਰਛ
ਸਬਬਨਕਰੈਚੁਗੀਧਾ॥ਤਿਉਸਪੁਤ੍ਰਤੇਹੋਤਹੈ
ਆਨੰਦਤਕੁਲਬੰਧਾ॥੧੨॥ਏਕਬਾਂਸਤੇਨਿਕ

ਸਿਕੇਅਗਾਨਿਦਧੈਬਨਘਾਸਾ॥ਤਿਉਕਪੂਤ
 ਤੇਹੋਤਹੈਸਭਕੁਦੰਬਕੋਨਾਸਾ॥੧੩॥ਲੋਭੀਕੋ
 ਸਿਤੋਖੁਨਹਿਦੁਸਟਾਚਿਤਕੋਧਰਮਾ॥ਭਾਗਹੀ
 ਨਕੋਅਰਥਨਹਿਆਉਹੀਨਕੋਕਰਮਾ॥੧੪॥
 ਭੈਸਥਾਨਦੁਗਭਿਖਤੇਭੁਰੇਸਿਗਬਨਘੋਗਾ॥
 ਕਟਕੁਬਿਰਾਨਾਦੇਖਿਕੈਦੂਰਭਾਜਕਿਤਓਗਾ॥
 ੧੫॥ਅੰਨਬਸਨਘਰਸੇਜਾਇਯਪੰਚਾਬਿ
 ਰਨੇਤਿਆਗਾ॥ਛਾਡਿਦੀਜੀਐਦੇਖਿਕੈਦੂ
 ਰਹਜਾਈਐਭਾਗਾ॥੧੬॥ਜਿਹਠਾਂਗੁਰਪੂ

ਜਾਨਹੀ ਅਪਨਾ ਕਹਾਨ ਹੋਇ ॥ ਜਹਾਂ ਕਲ ਹੋਵੈ
ਪ੍ਰਗਟ ਤੁਹਾ ਸਿਪਾਤਿ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਧ
ਕੁ ਸੰਗਤ ਮੇਰ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾ ਬਿਕਾਰ ਲਗੀਤਾ ॥
ਜਿਉ ਚੰਦ ਨੁ ਸਰਪ ਨਾ ਬਿਖੈ ਸੀਤ ਲਤਾ ਨਤ
ਜੀਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜੀਲ ਸਤਾ ਅਭਿ ਆਸ ਗੁਨ ਮਿ
ਤ੍ਰ ਗ੍ਰੇਹ ਪਾਤਿਤਾ ॥ ਇਨ ਕੋ ਚੋਰ ਲਗਤ ਨ ਹਏ
ਪਾਛੇ ਧਨ ਨਿਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਇਤ ਤੀ ਜਾਧਿ ਆਇ
॥ ੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੂਰਤ ਉਠੈ ਨਰੁ
ਚਿਤ ਵੈਏ ਤੀ ਬਾਤਾ ॥ ਮੋ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਮੇ ਕੋ ਹਿਤੁ ਕੋ

ਨਸਕਤਕੋਜਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਛਨਗੁਨਨਾਸਰਬ ੬੧
 ਗੁਨਸਾਸਤਕੀਅਵਲੋਇ ॥ ਅਰਥੁਪਰਮ
 ਕਾਮੀਮੁਕਤਾਇਨਮੇਕੁਸਲੀਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰ
 ਵਨਸੁਨਨਾਮਰੁਪਰਮੁਪਾਨਿਤੀਜਾਬੁਧਿਪ
 ਰਕਾਸਾਸੇਕਬਰਾਬਰਸਤਨਹਿਇਨਕਾ
 ਕਰੋਬਿਨਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਰਿਦੀਕੁਮਾਰੀਕੋਪਿਤ ॥
 ਜਿਹਸਿਰਬੈਗੋਹੋਇ ॥ ਇਨਤੀਨੋਕੋਨੈਨਮੇ
 ਨਿਦਾਕਬਹੁਨਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਜੰਦਪਿਰੂਪਕੁਰੂ
 ਪਹੈਬਸਤ੍ਰਹਿਨਤਨਛਾਗਾਤੰਦਪਿਵੇਦਿ ॥

ਦਾਨਕੋਸਭਾਮਾਹਿਆਧਿਕਾਰਾ॥੫॥ਸਿਆਲ
ਸਭਾਮੇਸਿੰਘਾਜਿਉਕਾਰਾਨਮਾਹਿਮਰਾਲਾ॥
ਖਰਨਮਾਹਿਸੋਭੈਨਹੈਮੂਕਨਮੇਬਾਚਾਲਾ॥
੬॥ਹੰਸਕਮਲਸੇਬੂਹਮੇਪਰਬਤਾਸਿੰਘ
ਫਿਰਾਹਿ॥ਬੀਰਖੇਤਸੋਭਹਿਤੁਰਿਗਪੀਤੁਤ
ਸ੍ਰਜਨਮਾਹਿ॥੭॥ਕੁਸ਼ਟਮਾਸ੍ਰਗਮਾਹਿਘਿ
ਤੁਘੁਲਰੋਗਮੇਦਾਲਾ॥ਅਤੀਸਾਰਗੋਦੁਤਜ
ਹੁਦ੍ਰਿਗਦੁਖਮੇਬੁਨਦਾਲਾ॥੮॥ਕਫੁਨਾਸੋਬਿ
ਆਰਿਦਮਤੇਲਿਘਨਤੇਜੁਰਜਾਇ॥ਪਿਤਘ

ਏਇਸਨਨਤੇਤਨਮਰਦਨਤੇਬਾਇ॥੬॥ ੬੨
ਜਨਤਾਉਪਨੀਤਾਨਿਪਾਤਿਬਿਦਿਆਗੁਰਦੇ
ਅੰਨਾਪਾਂਚਪਿਤਾਏਜਗਤਮੇਜੋਮਾਨਹਿਤੇਧੀ
ਨ॥੧੦॥ਜਨਨੀਸਾਸੁਨਿਪਤਪ੍ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਪ੍ਰਿ
ਆਗੁਰਤੀਯਾ॥ਏਪਾਂਚੋਮਾਤਾਜਗਤਸਮਝਰੋ
ਖੀਓਜੀਯਾ॥੧੧॥ਕਾਦਨਕੂਦਨਤਪਨਘਸ
ਨਜੂਰਨਪਰੀਖਿਆਚਾਰਾ॥ਜੁਫਨਸੀਲ
ਕੁਲਕਰਮਏਪ੍ਰਛਾਪੁਰਖਾਬਿਚਾਰਾ॥੧੨॥
॥ਅਗਨਦਾਹੋਤੋਰਨਕਦਨਏਤੀਸਹੈਜਜਾਇ

ਹੁੰਨਾ ਸਮਰਿ ਚਨ ਤੁਲੈ ਯਹ ਦੁਖ ਸਾਹਿਓ ਨਿਜਾ
 ਏ॥ ੧੩॥ ਬਰਨੈ ਕਾ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮਦ ਬ੍ਰਹਮਦ
 ਕਾ ਗੁਰੁ ਆਗਿ॥ ਨਾਹੀ ਕਾ ਗੁਰੁ ਕੀਤੁ ਹੈ ਸਭ
 ਕਾ ਗੁਰੁ ਆਭਿ ਆਸਾ॥ ੧੪॥ ਉਚ ਬਰਨ ਕੇ ਘ
 ਰ ਕੋ ਉਨੀਚ ਬਰਨ ਜ ਉਜਾਇਾ ਦੁਹਾ ਆਭਿਅੰ०
 ਗਤ ਗੁਰੁ ਉਸੇ ਰਿਆ ਬਾਲ ਕਾ ਬ੍ਰਿਧਾਇ॥ ੧੫॥
 ਸੰਤ ਮਿਤ੍ਰ ਚੰਡਾਲ ਅਰੁ ਘਾਤੀ ਚੋਰੁ ਜੁਹੋਇ
 ਆਜੇ ਆਵਹਿ ਬੈਸ ਪਰਸਭ ਆਭਿ ਆਗਤ
 ਸੋਇ॥ ੧੬॥ ਛਲੁ ਨ ਨਿਪਚਾਕਰਨ ਕੇ ਅਰੁ
 ਬਲ

ਨਿਪਕੋਆਧਿਕਾਰਾ॥ਜਿਉਰਾਜਕੋਰਾਜਧਰੁ
 ਬਿਰਧਹੋਇਭੀਡਾਰਾ॥੧੭॥ਤਤੁਬੇਦਬੇਦੰਗ
 ਨਪਹੋਮਪਰਾਇਲਹੋਇ॥ਅਜੀਰਥਾਦਨਿ
 ਤਦੋਇਜੇਰਾਜਪਰੋਹਤਸੋਇ॥੧੮॥ਚਤੁਰਧੀ
 ਰਪਰਬੀਨਪਟਕਰੈਜਥੇਕਤਬਾਤ॥ਪਗਹਿ
 ਰਦੈਕੋਜਾਨਈਵਹਬਜੀਰਉਸਤਾਦ॥੧੯॥
 ਸਾਸਤ੍ਰੰਗਸੰਚਾਰਅਰੁਸੁਆਮਿਭੁਗਤੁਚਤੁ
 ਰਾਇਹੋਇਕਦੀਮਪਿਤਾਮਕੋਸੋਪਾਚਕਮਿ
 ਸਦਾਇ॥੨੦॥ਆਯੁਰਬੇਦਆਭਿਆਸਮੇ

ਸਭਪ੍ਰਿਅਦਰਸੀਹੋਇ॥ ਸਕੁਗੁਣਮੇਸੀਜੁਕਤ
ਨਰੁਸੁਪਕਾਰਕਾਰਿਜੋਇ॥ ੨੧॥ ਇਤਚਤੁਰਥ
ਧਿਆਇ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਜਿ
ਮਾਵੈਦਿਜਨਕੋਪੁਨਿਗੋਬਾਂਧਵਆਪਾਅਸੁ
ਮੇਧਫਲਸੇਲਹੈਅਰੁਸ੍ਰੇਸ੍ਰਪਰਤਾਪ॥ ੧॥ ਸ
ਤੁਸਾਸਤ੍ਰਮੇਨਿਪੁਨਿਤਾਬਚਨਚਤੁਰਬੁਧਿ
ਵਨਾਬੀਚਾਰੀਮੇਲੀਸਬਨਿਵਹਲੇਖਕਪ
ਰਧਨਾ॥ ੨॥ ਤਾਜਿਕੁਮਿਤ੍ਰਸੈਮਿਤ੍ਰਾਈਤਾਜਿਕੁ
ਰਾਜੇਕੋਜਾਜੁ॥ ਸਿਖਆਤਨਹੁਕਾਸਿਖਕੀਤ

ਜਿਕੁ ਨਾਰਿ ਕੋ ਭਾਜੁ॥੩॥ ਦੁਖ ਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਪ੍ਰਜਾ
 ਕੋ ਦੁਖ ਕੁ ਮਿਤ੍ਰ ਤੇ ਮਿਤ੍ਰਾ ਦੁਖ ਕੁ ਨਾਰਿ ਤੇ ਕਿਤ
 ਕੋ ਦੁਖ ਕੁ ਸਿਖ ਗੁਰ ਚਿਤ੍ਰ॥੪॥ ਅਥ ਬੀਜ
 ਸਿਖਿਆ ਮਾਰਾ ਜਾ ਕੋ॥ ॥ ਕੇਹਰ ਗਰਧ ਬ
 ਸੁਆਨ ਬਕ ਕੁਰ ਕਟ ਬਾਇਸ ਜਾਨਾ ਇਨ
 ਖਟ ਕੇ ਗੁਨ ਬੀਜ ਪਰਚ ਲੈ ਸੁਨਿ ਪਸਾਹੀਅ
 ਨਾ॥੫॥ ਛੁਧੇ॥ ॥ ਕੇਹਰ ਤੇ ਗੁਨ ਏਕ ਏਕ
 ਗੁਨ ਬਕ ਤੇ ਲੈ ਵੈ॥ ਕੁਰ ਕਟ ਤੇ ਗੁਨ ਚਾਰ ਤੀ
 ਨ ਗਰਧ ਬ ਤੇ ਜੇ ਵੈ॥ ਬਾਇਸ ਤੇ ਗੁਨ ਪਾਂਚ ਸੁ

੬੪

੦

ਆਨਤਖਦਗੁਨਆਨੇ॥ ਰਾਜਨੀਤਕੇਬੀਚ
ਰੀਤਯਹਚਦਕਬਖਾਨੇ॥ ਯਹਸਿਖਾਬੀਸ
ਜੁਪੈਕਹੀਜੋਨਿਪਾਇਨੈ॥ ਅਮਲਕਰੇ॥ ਸੋਸ
ਕਲਸੋੜਜੀਤੈਜਗਤਕਾਨਨਕਾਹੁਕੀਧਰੇ
॥੬॥ ਅਥਕੇਹਰਕੇਗੁਨ॥ ॥ ਕਾਰਜੁਛੇ
ਦਕੇਬਰਾਹੋਇਸੁਕਰਹੀਲੇਇ॥ ਜਿਉਕੇ
ਹਰਨਿਗਮਾਲਸੀਮ੍ਰਿਗਕੋਜਾਨਿਨਦੇਇ
॥੭॥ ਅਥਗਰਧਬਗੁਨ॥ ॥ ਸੀਤਉਸ
ਨਸਿਰਪਰਸਪੈਥਕਿਭਾਰਚਲਾਇ॥ ਸੀਤੋ

ਖੀਚਾਰਾਚਰੈਗਾਰਧਬਤੀਨਸੁਭਾਇ॥੮॥
 ਅਥਸੁਆਨਗੁਨ॥ ॥ਸੁਆਮਿਭਗਤਚੇਤ
 ਨਤੁਰਤਅਲਪਨੀਦਬਾਲਿਵਾਨ॥ਖਾਇਬ
 ਹੁਤੁਜੈਤੋਖਸੈਯਹਖਟਗੁਨਹੈਸੁਆਨ॥੯॥
 ॥ਅਥਬਕਗੁਨ॥ ॥ਇਤ੍ਰੀਸਕਲਸਮੇ
 ਦਿਕੈਬਕਾਜਿਉਰਖੇਧਿਆਨ॥ਜਮਾਧਾਇ
 ਚੂਕੈਨਹੀਸੋਗਾਜਾਬੁਧਵਾਨ॥੧੦॥ਅਥ
 ਕੁਰਕਟਗੁਨ॥ ॥ਸੁਧਹੋਇਉਰਪਾਤਕੈ
 ਬਾਂਧਵਲੇਤਬੁਲਾਇ॥ਤਾਸੇਮਿਲਭੇਜ

ਨਕਰੈ ਕੁਰਕਟ ਚਾਰ ਸੁਭਾਇ॥ ੧੧॥ ਅਥ ਬਾ
ਇਸ ਗੁਨ॥ ॥ ਸਵਾਧਾਨ ਬਿਸੁਸੁ ਬਿਨੁ
ਗੁੜ ਮੈਥ ਨੀਧੀਰਾ॥ ਕਾਲ ਜਮੇ ਸੀ ਗੁਹ ਕਰੈ
ਕਾਗ ਪੰਚ ਗੁਨ ਬੀਰ॥ ੧੨॥ ਅਰਥ ਨਾਜ ਸੀ
ਤਾਪ ਮਨ ਘਰ ਕਾਵੁ ਸਦ ਚਾਰਿਤ੍ਰਾ॥ ਮਿਥੁਨ
ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕਹਤ ਬਾਚਿਤ੍ਰਾ॥
੧੩॥ ਇਤ ਪੰਚਮਾਧਿਅਾਇ॥ ੫॥
ਰੋਹਰਾ॥ ॥ ਦੋਇ ਜਦੋ ਨ੍ਰਿਪ ਦੋਅਗ
ਨਿਸਵਦੇ ਪਾਤਿ ਦੋ ਬੈਲਾ॥ ਇਨ ਕੋ ਬੀਚਨ

ਜਾਈਏਯਹਦੁਖਦਾਇਕਰੀਲਾ॥੧॥ਗਜ ੬੬
 ਸਹਿਸ੍ਰਹੈਹਾਥਭਉਸਿੰਗੀਤਜਦਜਹਾਥਾ॥
 ਦੁਰਜਨਤੇਤਜਦੇਸਕੋਜੋਰਿਹਾਥਧਰਮਾ
 ਥਾ॥੨॥ਗਜਅੰਕਸੰਸੋਹੋਤਬਸਤਾਜਨ
 ਸਾਥਤੁਰੰਗਾ॥ਸਿੰਗੀਬਸਿਹਾਇਚੇਬਤੇਦੁਰ
 ਜਨਖੜਗਨਿਸੀਗਾ॥੩॥ਦਿਦਿਆਗਾਨਅ
 ਹਾਰਧਨਅਰੁਪੰਚਮਾਥਿਆਪਾਰਾ॥ਇਨੀਮੇ
 ਲਾਜਨਚਾਹੀਏਕਰੇਜੁਮੁਗਾਧਗਾਵਾਰਾ॥੪॥
 ਸਿਧਾਐਖਧੀਖੰਤਪਨਿਮੇਥਨਘਰਦੁਸਦਾਇ

॥ ਕੁਸੁਤਕੁਕਰਮਕੁਭਗਤਏਪ੍ਰਗਟਨਕ
ਰਹਸੁਨਾਇ॥ ੫॥ ਅਚਾਰੀਸਿਤੋਖਸੋਜੋਏ
ਕਾਗਰਚਿਤਾਇਨਕਾਜੈਸਾਹੈਨਹੀਧਨਲੇ
ਭੀਕੋਆਨਿਤੁ॥ ੬॥ ਅਲਪੁਰਾਨਸਰਵਰ
ਜਹਾਤਹਾਹੈਸਚਲਿਜਾਹਿ॥ ਭਾਗਵਾਨਦਰ
ਬੀਸਕੇਗੁਨਜਨਜਾਹਿਜੁਹਾਰਿ॥ ੭॥ ਅਤਿ
ਸੁਧੇਨਹਿਹੋਈਐਕਛੁਕਦੇਢਮਨਮਾਹਿ॥ ਭੁ
ਧੀਲਕਰੀਕਾਈਐਦੇਢੀਕਾਦਤਨਾਹਿ॥ ੮॥
ਅਤਿਕੋਮਲਨਹੋਈਐਕਛੁਕਦੇਢਵਿਵ

ਹਾਗਾਜਿਉਕੇਲੋਕੋਮੂਲਮਿਦਉਖਰਤਲ
 ਗੋਨਬਾਗ॥੯॥ਦਰਬੁਕਮਾਈਐਖਾਈਐ
 ਬਢੈਦਾਨਤੇਸੋਇ॥ਜਿਉਜਲਕੂਪਤਵਾਗ
 ਕੋਕਾਢਤਮੀਠਉਹੋਇ॥੧੦॥ਜਿਸਮਾਨ
 ਸਕੇਅਰਬੁਹੈਤਿਸਕਾਹੈਸਭੁਕੋਇ॥ਸੋਈ
 ਸਭੁਤੇਬਡਾਹੈਜਗਮੇਜੀਵਤਸੋਇ॥੧੧॥
 ਅਰਥਹੀਨਅਰੁਦਾਨਾਬਿਨੁਅਲਪਬੁਧਿਤੇ
 ਜਾਨਾਨਾਜਹੈਤਉਨਕੀਕੀਆਜਿਉਗ੍ਰੀਖ
 ਮਾਰਿਤਪਾਨ॥੧੨॥ਅਰਥਪੂਜੀਐਜਗਤਮੇ

ਦੇਹਪੁਜੀਐਨਾਹਿ॥ ਸਿਸਟਹੇਚੰਡਾ ਲਜਗਧ
ਨੁਹੈਜਿਹਘਰਮਾਹਿ॥ ੧੩॥ ਵਿਤਖਸਟਮ
ਧਿਆਉ॥ ੬॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਦਾਰਦੁ
ਜੀਤੈਕ੍ਰਿਖਕਾਰਿ॥ ਅਭਿਆਗਤਦੇਤਕਰਾ॥ ਦਿ
ਦਿਆਕਰਜੀਤੈਸਭਾਧਨਕਰਨਾਹੀਬੰਕਰਾ॥ ੧
॥ ਅਧੁਛਾਤਾਂਬਾਬੀਦਰਬੁਸੁਕਲਪਾਖਕੋਚੈ
ਦੁ॥ ਬਢਤੇਬਢਤੇਬਢਤੇਹੈਜਿਉਧਰਨੀਮੇ
ਏਦੁ॥ ੨॥ ਕਾਮਮੇਖਾਦਿਦਿਆਅਰਥਲੀ
ਘਨਪਰਬਤਜਾਹਿ॥ ਧੀਰੇਧੀਰੇਹੋਤਹੈਏਪਾਚੈ

ਜਗਆਹਿ॥੩॥ਬਡੀਪੀਡਿਤਾਈਇਯੋਜਿਸ
 ਕੈਧਨਕੀਬੀਧਾ॥ਸਦਾਧਰਮਾਇਛਾਰਹੈਦ
 ਧੇਧਰਮਕੀਸਿਧਾ॥੪॥ਦੁਰਜਨਕੇਰਪੜੇਸਤ
 ਜਿਸਾਧਸਮਾਗਮਾਚਿਤਾ॥ਪੁਨਕਰੈਦਿਨਰੈਨਿ
 ਮੈਜਨੈਦੇਹਮਨਿਤਾ॥੫॥ਰੂਪਾਬਿਨਾਸੈਨਾਰ
 ਤੇਤਪਹਿਬਿਨਾਸੈਕੋਧਾ॥ਦੁਰਿਚਰਿਤਨਸੈਗੋ
 ਨਮਰੁਲੋਕਤੇਬੋਧਾ॥੬॥ਪੁਤ੍ਰਵਤੀਪਤਕੀਪ੍ਰ
 ਮਮਰੁਪਤਿਬ੍ਰਤਾਪਵਿਤਾ॥ਤਿਸਕਾਜੀਵਦ
 ਸਫਲਜਗਜਿਹਘਰਿਨਾਰਿਬਚਿਤਾ॥੭॥

ਪਤਿਆਗਿਆਮੇਹੋਇਚਿਤਰਤਬੁਧਮਿਠਬੇ
 ਲਾਵਹਨਾਗੀਮਨਕੋਹਰੇਐਸੀਤਰਨਾਮੇ
 ਲਾ॥੮॥ਨਾਗੀਬਿਰੂਪਾ ਖੀਮਲਿਨਕਲਹਨ
 ਉਤਰਦੇਬਾਦਾ॥ਤਿਹਨਰਕੋਕਛੁਬੁਖੁਨਹੀ
 ਜਗਮੇਜੀਵਨੁਬਾਦਾ॥੯॥ਦੇਵਸਾਧਾਦਿਜ
 ਭਗਤਬਸਾਐਰਾਮਰਥਵਾਸਿਆਗੀ॥੧੦॥
 ਭਿਤਬਸਿਪ੍ਰਥਾਵਕੋਦੋਕਰਜਾਨੈਤਾਗੀ॥੧੦॥
 ਇਤਸਪਤਮਾਧਿਆਇ॥੧॥ ॥ਦੋਹ
 ਰਾ॥ ॥ਉਚਹੋਤਵਸਾਬੈਨੋਕੋਅਪਦਾਨਤੇ

ਨੀਚਾ ਸੂਰਤੁ ਦੇਤੇ ਹੋਤ ਬਸ ਸਮਧਾ ਕ੍ਰਮ ਬੀਚ ੬੬
 ॥੧॥ ਅਗਨਿ ਨਾਤ੍ਰਿ ਪਤੈ ਈਧਨੈ ਸਮੁੰਦ ਨ ਜ
 ਰਤ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਰਿ ਨਾਤ੍ਰਿ ਪਤੈ ਨਰ ਨ ਤੇ ਕਾਲ
 ਨ ਸਿੰਸਟ ਹਿਖਾਇ ॥੨॥ ਮਾਗੈ ਦੇਤ ਨ ਬਡ ਕਛੁ
 ਤੋ ਤੀ ਬਡ ਕਹਾਇ ॥ ਦਾਤ ਕਰੇ ਤੇ ਦੁਰਦਰੀਬ
 ਡਿਆਨ ਘਟਾਇ ॥੩॥ ਬਡੈ ਲਗੈ ਬਡ ਕਾਜ ਈ
 ਕੋ ਜੋ ਨ ਹੋਨ ਘਟਾਇ ॥ ਪਰ ਬਤ ਸੋ ਭਿਰਨ ਹ
 ਘਟੈ ਜਿਉ ਗਜ ਦੇਤ ਤੁਰਾਇ ॥੪॥ ਅਨਪੜਕੀ
 ਗਤ ਨ ਹੀ ਸੂਰਗ ਬੀਚ ਨ ਹੋਏਗਾ ॥ ਜਿਉ ਕਿਉ

ਸੁਤਉ ਪਜਾਈ ਐ ਬਿਆਹ ਕਰਾਵੈ ਐ ਗਾ ॥ ੫ ॥
॥ ਭਵਨ ਉਨ ਅਨਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਬਾਧ ਵਕਾ ਪਰ ਦੇਸ
ਹਿਰਦਾ ਉਨ ਹੋ ਮੁਢ ਕਾ ਦਾਰਿ ਦੀ ਕਾ ਭੇਸ ॥
੬ ॥ ਅੰਤਰ ਮ੍ਰਿਦ ਬਾਹਰ ਕਠਨ ਉਤਮਾ ਜਿਉਨ
ਲੀਏ ਗੁਆ ਬਾਹਰ ਮ੍ਰਿਦੁ ਅੰਤਰ ਕਠਨ ਨੀਚ ਪੁ
ਰਖਾ ਜਿਉ ਬੇਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸੂਰਨ ਹੀ ਵਿਦਿਆ ਨਹੀ
ਨਹਿ ਪੀਤ੍ਰਿਤਾ ਜਿਹਤਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕੁਲਾ ਅੰਧਿ
ਆਰੁ ਹੋ ਜਿਉ ਅਮਾਵਸਿ ਆਰਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ਦਿਨ
ਕਾ ਦੀਪ ਕੁ ਸੂਰਹੈ ਨਿਸਕਾ ਦੀਪ ਕਢੇ ਦੁਾਈ

ਪ੍ਰਧਾਨਾਇਕਕਾਕੁਲਕਾਇਪਸੁਨੀਦਾ ॥ ੧੦ ॥
 ॥ ਸਿੰਘਨਕੇਸੁਤਏਕੈਸੁਖਸੇਵਤਵਹਨੀਫ
 ॥ ਗਦਹਾਕੇਸੁਤਬਹੁਤਹੈਭਰਓਠਵਤਪੀਠਾ ॥
 ੧੦ ॥ ਜਿਸਤੇਕੁਲਸੁਖਪਾਵਈਏਕੈਭਲਓ
 ਸਪੁਤਾਦਿਹਸੇਗਸੀਤਾਪਜੇਬਹੁਤੇਬਰੇਕਪੁ
 ਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਇਸਟਮਿਤਬਾਂਧਵਸਕਲਾਮੀਗਹਿ
 ਤੂਜੇਆਹਿ ॥ ਜਿਹਜੀਵਤਏਤੇਜੀਐਪ੍ਰਸ
 ਨਮੁਹੈਤਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਪਸੁਭੀਆਪਨਾਪੇਦਭਾਰੇ
 ਖਾਵਤਹੈਜਗਆਹਿ ॥ ਜਨਮੁਸਫਲੁਹੈਤੈਨੇ

ਕਾਜੋਖਵਾਇਕੋਖਾਹਿ॥੧੩॥ਜੇਧਰਮੀਗੁਣ
 ਵਾਨਹੈਤੇਜੀਵਤਜਗਾਮਾਹਿ॥ਅਫਲਜਨਮ
 ਜਗਤਿਨੋਕਾਜਹਾਧਰਮੁਗੁਨਨਾਹਿ॥੧੪॥ਬ०
 ਨੀਜਿਸਕੀਰਸਵਤੀਜਤੀਭੀਦਰੀਤੀਆ॥ਭ०
 ਗਵਤੀਜਹਾਲਛਮੀਸਫਲਜਨਮੁਤਿਹਜੀ
 ਆ॥੧੫॥ਪਰਜਸਕੀਪਾਵਕਾਇਖੇਭਸਮਹੈ
 ਤਹੈਨੀਚ॥ਤਤੇਨਿੰਦਾਕਰਤਹੈਪਰਾਪਜ
 ਸਕੀਕੀਚ॥੧੬॥ਤੁਰੰਗੀਨੇਜੀਤੇਨਗਰਗੀਧ
 ਰਬੰਨੇਬੇਦਾ॥ਪਰਨਾਗੀਕੁਲਨਾਰਕੋਜਾਮਾ ७

ਤਾਉਤਖੇਦ॥੧॥ਅਗਨਿਹੋਤਫਲਬੇਦਹੈ ੧੧
 ਬਰਤਸੀਲਫਲਆਹਿ॥ਭੋਗਦਾਨਕੋਫ
 ਲਕਹੋਗਤਿਫਲਜੀਤਤਚਾਹਿ॥੧੮॥ਇਤ
 ਅਸ੍ਰਮਾਧਿਆਇ॥੮॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥
 ॥ਬੁਧਵਹਿਪਰਵਾਨਹੈਕਰੈਜੁਪਰਉਪਕਾਰਾ॥
 ॥ਨਸ੍ਰਬੁਧਹੈਤਿਨੈਕੀਜਾਪਹਿਨਹਰਿਉਰਧਾ
 ਰਾ॥੧॥ਨਿਰਮਲਬੁਧਿਹੈਤਿਨੈਕੀਜੈਜਪਤੋਹ
 ਰਿਨਾਮੁ॥ਜੋਭਾਪਾਵੈਜਗਤਮੇਅਰੁਦਰਗ
 ਹਸਨਮਾਨ॥੨॥ਭੋਜਨਕਰਤੇਪ੍ਰਥਮਹੀਦੇਸੀ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਿਤਾ॥ ਸੂਰਗਨਿਸਿਸੈਜਾਤਹੈਕਰੇ
ਨੇਮੁਯਹਨਿਤਾ॥ ੩॥ ਕਾਲਮਿਤ੍ਰਬਿਗ੍ਰਹਕਰੇ
ਕਾਲਸਤ੍ਰਕੋਨਾਜਾ॥ ਕਾਲਖੇਪਪੰਤੁਤਕਰਹਿ
ਕਾਰਨਕਾਰਜਾ॥ ੪॥ ਕਾਲਸਿਸਟਉਤੁ
ਪਤਕਰੈਖਪੇਕਾਲਕੋਆਹਿ॥ ਸੇਵੈਜਾਗੈਕਾਲ
ਮੈਕਾਲਛਾਤੁਨਾਹਿ॥ ੫॥ ਕਾਲਪਾਇਸੁਰਨਰ
ਅਸੁਰਨਗਲੇਕਸਤੁਜੀਵਾ॥ ਕਾਲਪਾਇਓਪ
ਤਿਖਪਤਿਕਾਲਜਗਤਕੋਜੀਵਾ॥ ੬॥ ਕਾਲਜ
ਗਤਕੋਗਜਤਹੈਜਗਕੋਕਲਪਤਕਾਲਾ॥ ਗ

ਆਨਜੋਗਭੀਕਾਲਹੈਦਕਾਲਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪ ॥ ੧੨ ॥
 ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰੋਗਸੋਗਸੀਤਾਪਮੇਦੇਸਾਂਤਰਗ
 ਤਹੀਨਾ ॥ ਏਨਕੋਵਸਨੁਸੁਹਿਰਦਕਾਜੈਸੇਜਲ
 ਕੋਮੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਨਸੁਗੀਧਪ੍ਰਿਅਬਚਨਮਰੁਸ
 ਚੈਬੋਰਾਖਾਇ ॥ ਨਿਤਕਰਤਾਇਸਨਨਜੇਦਹ
 ਦੇਵਤਾਸੁਭਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਾਨਧਰਮਨੀਸਦਾਜੈ
 ਧਰਮੁਸਦਾਹ੍ਰਿਦਮਾਹਿ ॥ ਪੀਤਬਰਧਨੀਨਾਰਿਵ
 ਹਜੈਪਤਿਸੇਵਾਮਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਉਤਮਭੋਜਨੁਜੋਕ
 ਰੈਪਤਕੀਇਛਾਕਾਰਾਸਦਾਪੀਆਕੀਭਗ

ਤਿਮੇਸੈ ਭਵਾਨ ਵਹਨਾਗੇ॥੧੧॥ ਅਪਨੇ ਪੁਰ
ਖਾਹਿਛਾਠਿ ਕੈ ਐਰਪੁਰਖਾਹਿਜਾਇ॥ ਅਪਨੀ
ਇਛਾ ਸੈਰਮੇ ਬਿਭਚਾਰਨੀ ਕਹਾਇ॥੧੨॥
॥ ਇਤਨ ਵੇਸੈ ਧਿਆਇ॥੯॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

॥ ਹਜਗਯਲੇਹਾ ਕਾਟਜਲਨਗਤਿਆ
ਬਾਸਪਖਾਨਾ ਜੇਕਛੁ ਅਪੈ ਜਗਤ ਮੇਸਭ
ਮੇਅੰਤਰਜਾਨਾ॥੧॥ ਭੁਖਦੇਖਨਹੀਭੂਲੀਐ
ਜਹਾਨਗੁਨਕੋਨਾਮਾ॥ ਜਿਉਪਾਟਗਲਗਊਕੇ
ਦੁਪਾਬਿਨਾ ਕਿਹਕਾਮਾ॥੨॥ ਬੁਧਿਵਾਨ ਮੇਗੁਨ

ਅਨੇਸਠਮੇਅਉਗਨਅਨੇਕਾਸਹੀਸਮੁਚਕੋ
 ਛਾਡੀਐ ਚਤੁਰਰਾਖੀਐਏਕ॥੩॥ਸਿਰਛਾਤਾ
 ਭੈਮੇਹਕਾਕਾਟਾਜੁਤੀਪਾਇ॥ਕਹਾਸ੩ਭੈਚਤ
 ਤਰਕੋਜਾਮੇਲਖਉਪਾਇ॥੪॥ਆਲਸਅ
 ਕਰਨਬਾਤਤਾਜਿਝੂਠਬੈਲਤੇਨਾਹਿ॥ਜੋਆ
 ਪਤੇਨਹੋਵਈਸੋਸਿਆਨੇਨਕਹਾਹਿ॥੫॥ਆ
 ਲਸਝੂਠਕੁਪੁਰਖਾਹਿਤੁਆਤਮਘਾਤੀਕੂਰ
 ॥ਅਦਜੁਆਪਰਨਾਰਰਤਜਾਤੇਤਜੀਅਹੁਦੂ
 ਗ॥੬॥ਕੁਹਿਰਦਕੁਮਿ੩ਕੁਭਾਰਜਾਤਜਹ

ਕੁਦੇਸਕੁਰਾਜਾ। ਕੁਜਨਬੀਧਕੇਦੇਖਕੈਦੂਰਿਇ
ਨਹੁਤੇਭਾਜਾ॥ ੧॥ ਗਜਖੂਨੀਜੰਗੀਤੁਰੰਗਖ
ਥਮਪ੍ਰਸੁਤਾਗਾਇ॥ ਅੰਤਜਪੁਰਗਜਾਚਲੈ
ਇਨਕੋਨਿਕਟਨਜਾਇ॥ ੨॥ ਚਤੁਰਕਰਤਨ
ਹਿਬਰੁਨਜੋਝਗਗਾਐਗਬੈਰੇਧਾ। ਬਡੀਨ
ਈਮੇਪੇਡਕੈਪੇਰੋਜੋਅਨਬੇਧਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੀਤਗੀ
ਤਸਾਈਕਗਹਿਅਰੁਦੁਖਹਗਹਿਬਾਓੜਾ।
ਬਾਵਨਅਛਰਮੇਕਹੇਦੋਨੋਅਛਰਮਿੜਾ॥ ੧੦
ਇਤਿਦਸਮਾਧਿਆਉ॥ ੧੦॥ ॥ ਹੋਹਰਾ॥

॥ ਅੰਤ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਬੁਰਾ ਦੁਸਰਾ ॥ ੧੪
 ਸੰਗ ॥ ਅਰੁ ਅਰਿਸਰ ਦੇਖ ਨ ਬੁਰਾ ਤੀ ਨੇਤਜ
 ਹੁਕੁ ਫੁਗਾ ॥ ੧ ॥ ਦਿ ਦਿ ॥ ਦਿਖਿ ਅਨਭਿਆ
 ਸਕੈ ਸੀ ਜੀਰਨ ਬਿਖੁ ਭੇਜਾ ਗੋਸਟ ਬਿਖਦਾ
 ਰਿਦ੍ਰ ਕੋਤਰ ਨਿਬਿਰਧ ਕੋਰੋ ਜੁ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਸਮੇ
 ਉਪਜਤ ਨਹੀ ਏਕ ਨਖਤਾ ਇਕ ਜਤਾ ਬਿਰਿ
 ਬਿਰਛ ਕੇ ਪੇਡ ਮੇਜਿ ਉਕਾਟੇ ਫਲ ਪਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜੋ
 ਗੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਗਜ ਕੁਲ ਨਖਰ ਦਕੁਚ ਸੀ ਵਾਲੀ ॥
 ਥਾਨ ਕੁਸੁਮੇ ਭੁਤ ਨਹੀ ਏਆ ਟੋਪ ਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥

ਪਾਨਜੁਪਾਗੀਹੋਸਨਿਪਹੈਗੋਸਿੰਘਜਪੁਤਾ॥ਜਿਉ
ਜਿਉਪਰਭੁਇਸਿਚਗਹਿਤਿਉਤਿਉਆਧਿਕਅ
ਕੂਤਾ॥੫॥ਪੂਰਬਜਨਮਦੀਏਹੁਤੇਧਨਵਿਦਿ
ਆਗੋਦਾਨਾ॥ਸੋਆਗੈਦੋਰਤਾਫਿਗਹਿਕਰਤ
ਪਰਮਕਾਲਿਆਨਾ॥੬॥ਦੇਨਾਲੇਨਾਪੁਛਨਾ
ਕਹਨਾਗੋਪਜੁਨਾਇ॥ਖਟੁਲਖਨਯਹਪ੍ਰੀਤ
ਕੋਭੋਜਨੁਖਾਇਖਵਾਇ॥੭॥ਵਿਤਏਕਾਦਸ
ਧਿਆਇ॥੧੧॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥
॥ਨਦੀਨਖੀਸਿੰਗੀਸਰਪਸਤ੍ਰਅਗਨਿਨਿਪ

ਨਾਗ॥ ਆਠੇ ਕਾਇਤ ਬਾਗਿ॥ ਆਰਹੀਐ ਆ ੧੫
 ਪੁਸਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਨ੍ਰਿਪ ਬੀਸਿਆ ਨਚਕੁ ਆ
 ਗਨਿ ਬਾਲ ਮੁਕੋਦਮ ਕਾਲ॥ ਪਰਦੁਖ ਕੋ ਜਨ
 ਤਨਹੀ ਸਾਤੇ ਕਰਤ ਜਵਾਲ॥ ੨॥ ਕੀਨਿਆਈ
 ਜੈ ਸੁਕੁਲ ਮੇ ਪੁਤ੍ਰਾ ਹਿ ਵਿਦਿਆ ਬੀਚਾ॥ ਮਿਤ੍ਰ
 ਹਿ ਦੀਜੈ ਧਰਮ ਮੇ ਸੰਤ੍ਰਾ ਹਿ ਕਾਰਜ ਨੀਚਾ॥ ੩
 ॥ ਕਪਲ ਸੁਦੁ ਕਾਲਾ ਸਰਪੁ ਕਾਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ
 ਖਾ॥ ਇਨ ਚਹੁ ਕਾਇਤ ਬਾਗਿ॥ ਆਨਾਰਿ ਚ
 ਰਿਤ੍ਰਾ ਬਿਸੇਖ॥ ੪॥ ਜਾਐ ਪ੍ਰੀਤ ਚਹੈ ਸਦਾ ਤਾ

ਸੋਕਿਆ ਬਿਵਹਾਰਾ ਤਹਾ ਪਰੋਖ ਨ ਜਾਈ ਦੇਜ
ਹਾਂ ਮੀਤ ਕੀ ਨਾਹਿ ॥੫॥ ਦੇਹਾ ਛਿਦਾ ॥ ਬੁਰਾ
ਛੁਡਾਵੈ ਭੁਲਾਕਰਾਵੈ ॥ ਦੇਖ ਛਪਾਵੈ ਗੁਨਪ੍ਰ
ਗਦਾਵੈ ॥ ਅਪਦਾ ਮੇਛੁ ਭੈ ਨ ਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਭੀਰ ਪਰੋ
ਈ ਜੈ ਸੁਪਾਵਿਤ੍ਰਾ ॥੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜੈ ਸਰਬ ਸੁ
ਜਾਤਾਲ ਖੇਤੈ ਆਧਾਰ ਦਾਨੁ ॥ ਆਧੋ ਮੇ ਬਰ
ਤੇਤ ਬੈਜੋ ਮਾਨਸ ਸਾਗਿਆਨਾ ॥੭॥ ਬਿਰੁਨਮ
ਨੇਰ ਬਮਾਨ ਸੀ ਸਗਲੇ ਦੇਵਾਧੀਨਾ ॥ ਤਾਤੇ ਰਹੈ ਸੀ
ਤੇਖ ਸੈ ਜੈ ਮਾਨਸ ਪਰਬੀਨਾ ॥੮॥ ਵੀਅਤੁ

ਅਗਲੇਜਨਮਕਾਕੈਜੇਮਿਲੈਸੁਆਇ। ਜੈਜੇਬ ੭੬
ਛੁਗਾਗਊਕਾਮਿਲੈਮਾਤਕੈਧਾਇ॥੯॥

ਇਤਦੁਆਦਸਧਿਆਉ॥੧੨॥ ॥ਦੋਹਰ॥

॥ਜਨਮਜਨਮਜਿਹਮਨੁਖਕਾਹੁਤਾਨੁ
ਕਛੁਆਭਿਆਸ। ਜੋਪੜਨੇਤਪਦਨਕਾਅ
ਬੰਹੇਵਤਪਰਕਾਸ॥੧॥ ਪਰਬਤਮੇਕੁਮਣ
ਭੁਲਾਮਿਲੈਬਾਦਰਨਸਾਥ। ਇਵੇਲੈਕਭੁ
ਮਣਾਬੁਰਾਸਤਜੈਜਨਮਅਕਾਥ॥੨॥ ਸਤ
ਸਾਂਤਕਰੁਣਾਸਹਣਧਰਮਾਗੀਆਨਵੈਰਾਗ॥

ਯਹ ਅਧਰਮ ਕੋ ਨਾ ਸਕਾ ਰਿਜਿਉ ਕਾ ਸਟ ਕੋ
ਆਗਾ॥ ੩॥ ਜਾਂਤਾ ਅਹਿ ਸਾਦਾ ਨਤ ਪੁਸੀਲ
ਜੋ ਗਵੈਰਾਗਾ॥ ਆਠਾ ਚਿਹਨ ਯਹ ਧਰਮ ਕੋ ਦ
ਮਸ ਮੈਤ ਬਰਭਾਗਾ॥ ੪॥ ਜਾਂਤਾ ਸੋ ਚਤੁਰਦਸ
ਜਤ ਕਰੁਣਾ ਅਰੁ ਨਿਰਲੋਭਾ॥ ਸਾਂਤੋਲ ਛਨਧ
ਰਮ ਕੋ ਧਰਮੀ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ॥ ੫॥ ਬੁਧਿਵਾਨ
ਚਿਤ ਵਤ ਧਰਮੁ ਨ ਗਚਿਤ ਵਤਾ ਆਹਾਰਾ॥ ਜ
ਨਮ ਸਾਥ ਆਹਾਰ ਕਾ ਬਿਧ ਕੀ ਨੋ ਵਿਵਹਾਰਾ॥
੬॥ ਰਾਜ ਭੋਗ ਸੀ ਪਤਿ ਸੁਕਲ ਉਦਰ ਤਾ ਪਾਠਿ

ਤਾ॥ਆ॥ਯੁਥਿਧਾਮਾਰੋਗਤਨਆਫਧਰਮਫ ७७
 ਲਾਮਿਤ॥੧॥ਦੁਰਗਤਿਨਾਸੈਸੀਲਤੇਵਿਦਿ
 ਆਤੇਆਗਿਆਨ॥ਭੈਨਾਸੈਭਾਵਨਾਤੇਦਾਰਿ
 ਦਕੀਨੇਦਾਨ॥੨॥ਬਿਭੋਨਥਿਰੁਨਸਰੀਰੁਥਿ
 ਰੁਜੀਵਤਰਹੈਨਕੋਇ॥ਤਾਂਤੇਧਰਮਨਛਾਡੀ
 ਐਅਤਿਜਹਾਇਕਹੋਇ॥੩॥ਇਤਭੈਦਸ
 ਧਿਆਇ॥੧੩॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥

॥ਅਲੰਕਾਰਪਟਬਿਨਾਜੋਭੋਜਨਪ੍ਰਿਤਤੇਹੀ
 ਨਾਭਾਵਹੀਨਮੇਥੁਨਕਹੈਸੁਗਬਿਨੁਗਾਨਮ

ਲੀਨ॥੧॥ਮਾਮਾਜਿਸਕਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਪਿਤਾਧਨ
 ਜੈਬੀਰਾ॥੨॥ਹਉਮਮੰਤ੍ਰਫਲਬ੍ਰਹਮਦਰਾਜ
 ਗੀਤਫਲਰਾਜਾ॥ਨਾਰਭੁਗਫਲਪੁਤ੍ਰਹੈਬਰਤ
 ਸੀਲਫਲਬਾਜਾ॥੩॥ਚਰਚਾਪਾਤ੍ਰਿਤਨਸੈਕ
 ਰੈਰਹੈਬਰਤਨਕੇਸਿਗਾ॥ਸੁਰਜਨਸੈਮੇਤੀਕਰੈ
 ਦੁਖਤੇਰਹੈਅਭਿਗਾ॥੪॥ਕੁਲਨਾਗੀਨਰੁਭਿਦ
 ਮੀਧੀਰਜੁਕਰੈਜੁਕੋਇ॥ਤਾਹਿਨਛੁਡੈਲਛੁ
 ਮੀਸਦਾਜਹਾਇਕਹੋਇ॥੫॥ਗੀਧੁਬਾਵਿ

੭੮
 ਦਿਆਸੁਰਸਾਹਿਤਪਾਨਮਿਤ੍ਰਪਰਬੀਨਾਪ੍ਰਿ
 ਆਤਰਨੀਭਾਰਤਕਥਾਪਾਂਚੇਨਿਤਨਵੀਨਾ
 ੬॥ ਸੁਜਨਾਵਿਯੋਗਾਬਿਜੋਗਾਤਿਆਬਿਪ
 ਦਮੇਹਿਤਤਿਆਗਾਰਿਫਥਾਕੀਸੇਵਾਕੁਜ
 ਨਭਸਮਕਰਤਬਿਨੁਆਗਾ॥ ੧॥ ਬਿਦਿਅ
 ਤਪੁਗੁਨੁਜੀਲਨਹਦਾਨਧਰਮਕਛੁਨਾਗਿ
 ਤੇਨਰਪਸੁਭੁਇਭਾਰੁਤੇਰੁਰਤਰਹਤਜਗਮ
 ਗਿ॥ ੮॥ ਮ੍ਰਿਗਭਛੀਮ੍ਰਿਗਰਾਜਬਨਭੂਖੋਤ੍ਰਿ
 ਨਨਚਰੀਤਾ॥ ਤਿਉਕੁਲਵੰਤਾਬਿਪਤਪਾਂਚੇਨੀਚ

ਕਰਮਨਕਰਤ॥੯॥ਛਪੇ॥ ॥ਦੁਸਤਰਮਹਾਸਮੁੰ
ਵਤਰਨਕੋਕੀਏਜਹਾਜ॥ਗਰਬਵੰਤਕੋਗਰ
ਬਹਰਨਕੋਭੂਪਤਿਰਾਜ॥ਅੰਧਕਾਰਕੇਦੂਰਿਕ
ਰਨਕੋਕੀਨੋਦੀਆ॥ਜਹਾਪਵਨਹੋਇਤਹਾਏ
ਪਖਾਕੀਆ॥ਜਗਮੇਉਪਾਉਸਭਕਾਕੀਆ
ਸਰਬਗਰਿਥਨਮੋਕਹਾ॥ਦੁਰਜਨਕੋਚਿਤਕੀ
ਬਿਤਕੋਹਰਨਕੋਬਿਧਬਕਰਹਾ॥੧੦॥ਇਤਥ
ਤੁਰਦਸਾਧਿਆਇ॥੧੪॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥
॥ਕੁਲਕਲਿਕਾਕਿਸਕੋਨਹੀਬਿਆਧਪੀ

੧੯
 ਰਾਬਿਨੁ ਕੋਨਾ ਦੁਖਾ ਕਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀ ਸਦਾ
 ਸੁਖੀ ਰਹਿਤੈ ਨ॥ ੧॥ ਨਿਪਤ ਮਿਤ੍ਰ ਕਾ ਦੁਨਹੀ ਸ
 ਰਪਨ ਨਿਗਬਿਖ ਹੋਇ॥ ਸੁਧਨਾਰਿ ਕੋ ਉਨਹੀ
 ਯਹ ਜਾਨਤ ਸਭ ਕੋਇ॥ ੨॥ ਚਿੰਤਾ ਤਰੁ ਸੁਖ
 ਨੀਦਨ ਹਿਛੁਯਾ ਤੁਰਬਲ ਤੇਜਾ॥ ਕਾਮਾਤੁਰ
 ਭੈਲਾ ਜਨਹਿ ਸ੍ਰਜਨ ਬਿਧੁ ਰਿਦ ਕੇਜਾ॥ ੩॥ ਰਿ
 ਕਤ ਪਾਇ ਦੀਸੈ ਨਹੀ ਭੁਖਾ ਭਿਖ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਫ
 ਲੀਏ ਫਲ ਪਾਈਏ ਫਲੈ ਨ ਫਲਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ॥
 ੪॥ ਮੀਠਾ ਬੋਲ ਨ ਤੇਜ ਦਾ ਸਬ ਨਿਹੋਇ ਸਤੈ

ਖਾਤਾਂਤੇਮੀਠਾਬੋਲੀਐਕਰੋਨਦਾਰਦੇਖਾ॥੫॥
 ਸਾਧਨਸੋਪ੍ਰਿਆਬਚਨਨਹਿਸਤਬਚਨਨਹਿ
 ਰਾਮਾਗ੍ਰੀਥਹੇਤੁਭਾਖੇਨਹੀਵਹਰਸਨਾਕਿਹਕਾ
 ਮ॥੬॥ਉਂਜਨੁਕਰਨਾਪਾਤਿਤਘਰਿਰਜਕਘਾ
 ਦਇਸਨਾਨਾਪ੍ਰਥਮਪਹਗਨਿਸਿਸੇਵਨਤੀ
 ਨੇਨਰਕਸਮਾਨਾ॥੭॥ਜਿਸਾਕਿਸਕੇਘਰਜਾ
 ਇਕੋਨਾਕਛੁਪੀਐਨਖਾਇ॥ਅਰੁਮੈਭੁਨਭੀਨ॥੮॥
 ਕਰੈਜਿਸਕਿਸਕੇਘਰਜਾਇ॥੯॥ਦੁਰਜਨ
 ਮੀਰੇਬਚਨਕਹੈਤੈਨਕਰਹੁਇਤਬਾਗਾਮੀਮ੍ਰ

ਤਉ ਸਕੀਰਸਨ ਮੇਰੇ ਮਾਹਿ ਬਿਖਮਾਗਾ ॥

੯॥ ਇਤ ਪੰਚਦਸ ਮਾਧਿ ਮਾਇ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ੧॥ ਦੁਰਜਨ ਸਰਪ ਸਮਾਨ ਹੋਤ ॥

ਤੇ ਸਰਪੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਸਰਪੁ ਭਜੈ ਕਾਹੁ ਸਮੇਦੁ ॥

ਰਜਨ ਪਗ ਪਗ ਦੇਖਾ ॥ ੧॥ ਯਾਤਰ ਵਰ ਸਿਜਾ

ਰ ਮੇਹੈ ਉਤਮ ਫਲ ਦੇਇ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਾ ਮੀਠੇ ਬ

ਚਨ ਯਾਸਾ ਅੰਗ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨॥ ਦੁਰਜਨ ਤੋਭੀ

ਛਾਡੀ ਮੇਜੰਦ ਪਿਧੈ ਗੁਨ ਵਾਨਾ ॥ ਜੋ ਮਾਇ ਰੂਪ

ਤ ਸਰਪ ਹੋਤੋ ਭੀ ਕਾਲ ਸਮਾਨਾ ॥ ੩॥ ਸਾਸਿ ਸਿ

੮੦

੦

ਚੁਰੇਦਨੁਮਾਲਤੀਫੂਲਸਾਧਸਿਗੀਤਾ। ਯਾਸਾ
 ਗਰਸੀਸਾਰਮੇਏਖਦੁਸਾਰੁਅਤੀਤੁ॥੪॥ ਮੇਜ
 ਹੀਨਾਬਿਨੁਉਦਗੀਪ੍ਰਿਤਾਬਿਨੁਭੋਜਨਹੀਨ॥
 ਅਸਵਾਗੀਬਿਨੁਹੀਨਮਗਤੀਨੋਕਰਤਾਅਧੀ
 ਨ॥੫॥ ਜੀਪਤਮੇਹਰਖਤਨਹੀ। ਬਿਪਤਨਕ
 ਰੋ। ਬਿਖਾਦਾ। ਕੀਰਖਰੋਧੀਰਜੁਧਰੈਦੁਸ
 ਤਪੁਰਖਾਅਜਾਦਾ॥੬॥ ਉਚਾਬੈਲਨਹਾਰ
 ਕੋਮੁਰਖਮਾਨਤਾ। ਹੀ। ਪ੍ਰੀਤਿਜਨਤਿਹਰੇ
 ਖਰੈਬਚਨਨਭਾਖਤਤਾਹੀ॥੭॥ ਛਪੇ॥

॥ ਸੁਖਮਾਹਿਭੈਦੁਖਹਰਖਕੇਮਾਹਜੋਗਭਯਾ ॥
 ਬਿਪਤਮਾਹਿਭੈਰਾਜਭੋਗਕੇਮਾਹਿਰੋਗਛੁਯਾ
 ॥ ਜੈਤਮਾਹਿਭੈਸਤ੍ਰਦੇਹਮੇਭਯਮ੍ਰਿਤਕੋਹੈ ॥
 ਬਿਦਿਅਮੇਭੈਬਾਦਰੂਪਭੈਨਾਗੀਜੈਹੈ ॥ ਤਪ
 ਜੋਭੈਹੈਇੰਦ੍ਰੀਅਨਕੋਜੋਮਨਵਸਿਕਰਨੀਸਭੈ
 ॥ ਯਹਸਦਾਏਕਕੋਏਕਭੈਗਿਆਨਰਾਇਸ
 ਭੁਤੇਅਭੈ ॥ ੯ ॥ ਛੰਦਾ ॥ ਬੀਲਾਬਾਣੀਮਨ
 ਮਥਏਕਾਚੈਦਥ੍ਰਹਮਦਚੈਦੁਬਿਬੇਕਾ ॥ ਅ
 ਸੁਖਜਗੁਛਰੀਇਕਜਾਤਾਗਿਆਨੀਗਿਆ

ਨਗਰਿਜਨਨਗਰਿਬਾਤਾਸਾਸਤ੍ਰਸਕਲਾਬਿਚ ।
 ਰਕੈਮਥਿਕਾਢਿਓਯਹਸਾਗਨਾਰਾਇਣੁ
 ਜੀਐਸਦਾਕਰੀਐਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੀਜਤੁਮੇਲੇਖਕਪਰਮਜੁਜ ।
 ਨਾਚਾਣਾਕੇਭੁਖਾਕੀਏਕਾਇਸੇਨਾਪਤਿਨਾ
 ਮਾ ॥ ੧੧ ॥ ਇਤਾਥਿਧਿਚਾਣਾਕੇਭੁਖਾਖੇਵਸ
 ਧਿਆਇਸਮਾਪਤਿ ॥ ੧੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਧਿਆਉਸੇ

ਗਤਿਕਾਵਾਰਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਨਸੀਗ ੮੨
 ਲੀਵਿਚੋ ॥ ॥ ਕਰਨਏਕਗੜਕੀਆਬ
 ਨਾਇ ॥ ਤਿਸਗੜਮਹਿਮਨਿਵਸਿਆਂਇ ॥ ਆ
 ਤਿਸਪਾਰਬੀਵਾਲੀਆਉਰਾਇ ॥ ਯੁਰਾ
 ਸੇਜੁਲਵਾਈਖਾਇ ॥ ਗਮਨਾਮਚੇਤੈਹਥੀ
 ਆਗ ॥ ਜਬਦਖੜਗਬਾਪੈਅਤਿਸਾਰਾ
 ਗਿਆਨਘੋੜਾਜੁਤਜੀਨਸੀਗਾਰਾ ॥ ਯੁਰਾ
 ਚੜਹੋਵੈਅਸਦਾਰਾ ॥ ਪੀਰਜਢਾਲਧਨਖ
 ਪ੍ਰੇਮਤੀਗਾਤਰਗਸਬਾਪਚਲੈਗਦਿਪੀਰ

॥ ਸਨਮੁਖ ਰਹੈ ਨਰਇੰ ਮੋਹ ਰੋ ॥ ਪੰਚ ਪੰਚੀ
ਸਾ ਕੈ ਸੰਗ ਲਰੈ ॥ ਮੇਰ ਊਪਰ ਮਹਾ ਗੜਭਾ
ਰਾ ॥ ਤਹਾ ਜਾਇ ਕਿਆ ਕਰੈ ਉਪਚਾਰਾ ॥ ਸੁਰ
ਤਿ ਸੁਰਗ ਜਬ ਗੜਕੇ ਲਾਗੈ ॥ ਪੰਚ ਪੰਚੀ
ਸਾ ਕਾ ਦਲ ਭਾਰੈ ॥ ਮਨ ਮਦਾਸ ਤਾ ਤੇ ਬਸਿ
ਆਵੈ ॥ ਸਾਂਤਿ ਗਹਿ ਕਤ ਹੁਨ ਹੀ ਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥
ਸੋਲੇ ਕਾ ॥ ॥ ਸਗਲ ਕਲਪ ਨਾਤਿ ਆਗ
ਕੈ ਚੀਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ
ਮਨ ਮਾਨਿਆ ਸੁਰੇ ਤੇ ਪਰਵਾਨ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ

॥ ਅਲਖ ਪੁਰਖਾ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਸਚ ਸਿਰਜ ॥ ੨
 ਨਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਤੇ ਮਹਾ ਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁ
 ਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨ ਉਸਤ ਚਉਦਹ ਚਾਰ ਬਿ
 ਵਰੀਤਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪੰਚੇਤਤੁਰਲਾਇ ਕੇ ਦੇਹ
 ਗਚਿਆ ਸਾਰਾ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਮੇਦਨੀ ਪ੍ਰ
 ਗਟਿ ਆਸਿ ਸਾਰਾ ॥ ਸਤੁ ਉਪਰਿ ਮਾਨੁਖ ਕਰਿ
 ਅਤਿ ਰੂਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬ ਨਾਨੁ ਪਹੁਚਾਇਦ ॥
 ਆਪੇ ਅਹਾਰਾ ॥ ਜੀਅ ਨੇ ਸਮਝਾਇ ਦਾ ਪ੍ਰਭ
 ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਆਰਾ ॥ ਸਚੇ ਮਾਰਗ ਚਲਣਾ ਛ

ਤਿਹੋਰਬਕਾਰਾ॥ ਪੰਚਕਾਦਲਸਬਲਹੈ॥
ਥਰਬਦਭਾਰਾ॥ ਤਿਨਾਅਗੇ॥ ਵਿਜਰਹੈਜੈਸੀ
ਤਹਮਾਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਦੂਤਾ॥ ਸੇਈਮਾਰਸੀ
ਜਿਨਸਚਪਿਆਰਾ॥ ਸਾਧੂਮਾਰਗਜੋਚਲੈ
ਤਿਜੁਕਦੇਨਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਰਾਜਾ
ਭਲਾਵਜੀਰਸਚਰਵਿਆਸਬਥਾਨੀ॥ ਬੇ
ਗਮਪੁਰਨਾਉਸਹਰਦਾਬਾਸ॥ ਹਿੰਦੀਤਗਿ
ਆਨੀ॥ ਸੁਰਬਬੇਕੀਆਰੁਭਈਸੇਵਕਾਬਿ
ਗਿਆਨੀ॥ ਸਮਝਨਹਾਰੇਦਾਇਆਵੰਤਨਿ

ਰਲੈ ਬਨਿਆਨੀ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੇਤੋ ਖੀਆਹ ॥ ੮੪ ॥
 ਰਿਕਥਾ ਹਿਕਹਾਨੀ॥ ਇਕਤਮਾਨ ਕਰਨੀ
 ਬੇਤਮਾਇ ਲਿਵ ਵੇਕਸਮਾਨੀ॥ ਇਕਪਰ
 ਉਪਕਾਰੀ ਸਾਚਿਆਰਤਪਸੀਉ ਦਿਆਨੀ॥
 ॥ ਇਕਫਕਰਫਕੀਰਮਲਿਗਪੈਨਾਜਿਨ
 ਏਕਾਜਾਨੀ॥ ਇਕਸੁਰਰਿਖੁਆਰੀਆ
 ਕਾਰੀਆਰਤੇਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਇਕਕਰਨਕੀਰ
 ਨੁਗੁਰਮੁਖੀਗਾਵਹਿਹਰਿਬਾਨੀ॥ ਧੁਜਾਬ
 ਧੀਇਨਮੁਕਤਿਦੀਪ੍ਰੇਮਨਿਸਾਨੀ॥ ੩॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਬੁਰਾਦ ਜੀ ਕੂੜ ਜਗ
 ਠਗਣਹਾਰਾ॥ ਵਸਤੀ ਦਾਉ ਦਿਆਨ ਨਉ
 ਗਵਵਾਸ ਪਸਾਰਾ॥ ਵਸਨਿ ਵਿਚਿ ਆਜਿ
 ਤਗਵਨਿ ਦਕੋਰ ਜਾਰਾ॥ ਜੁਆਰੀ ਤੇ
 ਅਕੁੰਤ ਲੋਭੀ ਧੁਰਿਆਰਾ॥ ਬੈਸਾਸ ਘਾ
 ਤੀਆਰੀਆਨ ਬੁਧਿ ਅਪਤੀ ਜੁ ਬਿਕਾਰ
 ॥ ਚਲਾਨਿ ਕੁਮਾਤਿ ਨਮਾਤਿ ਲੈਨਿ ਪਾਪੀਕੁ
 ਫਿਰਿਆਰਾ॥ ਸਾਕਤ ਪਤਤ ਮਵਾਸ ਮੁਹਨਿ
 ਰੂਰ ਬੁਰਿਆਰਾ॥ ਧੁਜਾਟਿਕਾਈ ਨਾਰਕੀ

ਦੀਜੈਤਾਨਕਰਾਰਾ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰਾ ੮੫
 ਹਰੁਲੇਖਏਮਨੁਖਨੂੰਜੋਬੁਰਾਕਮਾਵਨਾ
 ਇਕਿਪੜਦੇਸਾਸਤਾਜੀਮ੍ਰਿਤੀਹਰਿਨਾਮ
 ਧਿਆਵਨਾ॥ਇਕਪੜਦੇਮੁਖਗਰਿਬਥੇ
 ਦਚਾਰਕਰਕਥਾਸੁਦਾਵਨ॥ਇਕਕਰਦੇ
 ਸੁਕ੍ਰਿਤਪੁੰਨਦਾਨਜਾਇਤੀਰਥਨਾਵਨਾ॥
 ਤਿਨਾਊਪਾਰਿਕੋਧੋਇਸਭਦੂਤਬਛਾਵ
 ਨਾ॥ਮਾਗਸਭਸੈਜਗਤਨੂਵਾਰਿਆਈਖ ॥
 ਵਨਿ॥੫॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰਿਹੋਹੋਏਦੂਤਸਭ

ਜਗਮਾਰਨਧਾਇ॥ ਕਰਮਧਰਮਜੋਕਰਹਿ
ਜੀਅਸਤੁਮਾਰਮਿਟਾਇ॥ ਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹ
ਮਾਦਿਕਾਸੁਰਨਰਬਓਰਾਇ॥ ਵਡੇਵਡੇਰੇ
ਜੇਤਵੇਮੁਨਿਜਨਅਸਰਾਇ॥ ਸਿਵਸੰਕਰ
ਬ੍ਰਹਮੇਸਾਰਖੇਸਗਲੇਭਰਮਾਇ॥ ੬॥ ਪਉ
ੜੀ॥ ॥ ਨਉਨਿਧਿਦਾਤਾਤਪਬਲੀਮਨ
ਰੀਆਨਾਬਿਚਾਰੈ॥ ਪ੍ਰਗਟੈਕੌਐਸਾਬ
ਲੀਅਤੀਤਕਾਮੁਮਾਰਬਿਡਾਰੈ॥ ਸਿਤਸਾ
ਧਪ੍ਰਗਟਾਇਆਪੁਰਨਜਤਸਾਰੈ॥ ਕਾਮਜਿ

ਨਾਨੁ ਨ ਥਾਜੀ ਚਉਰਾਸੀ ਧਾਰੈ॥ ਜਤੀ ਆਕੀ ੨੬
 ਤਾਕਾ ਮੁਵਾਸਿ ਥੀ ਮਦ ਸਵੈ ਦੁਆਰੈ॥ ੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸੇਈ ਸੂਰਸ ਪੁਰਸ ਜੋ ਇਜੇ
 ਪੰਚਾਮਾਰੈ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਾਇਆ
 ਹੀ ਕਾਗਨਿ ਵਾਰੈ॥ ਸਾਧੈ ਕੋਈ ਇਕੋ ਥੋਕ ਪੇਮ
 ਰਨ ਚਾਰੈ॥ ਨੇਮੀ ਸੂਰਨ ਰਸਿ ਜਮੀ ਸਭ ਜਾਇ
 ਪੁਕਾਰੈ॥ ਕੂਕੋ ਹੋਈ ਦਰਗਾਹ ਧੁਰ ਸੁਆਇਆ
 ਕਰਤਾਰੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਅਤਾ ਕੀਤਾਤ
 ਬਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਭੁ ਭਗਤ ਬੁਲਾਇ॥ ਦੂਤ

ਸਭੁ ਜਗਮਾਰਿਆ ਛੁੜਕਾਵਹੁ ਜਾਏ। ਭੁਗਤ
ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ। ਜਿਉਂ ਹੁਕਮ ਰਜਾਏ। ਅਸੀ
ਵਿਚਾਰੈ ਭੁਜੇ ਰਜਗ ਅਜੀਤ ਬੁਲਾਏ। ਪਾ
ਰਬ੍ਹ ਹਮ ਹਸ ਬੋਲਿਆ ਆਖੇ ਅਲਾਏ। ਆ
ਗਿਆ ਭੁਗਤਾਲਈ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਏ।
ੴ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਭੁਗਤ ਜਗਮੇ ਆਇਕੇ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ। ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ
ਵ੍ਰਿਤ ਸਚੁ ਰਾਹੁ ਬਤਾਇਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾ
ਣੀ ਉਚਰੀ। ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਆ। ਭੁਗਤ

ਲਈ ਮਾਹਿਮਾ ਸਾਰਬੀਰਾ ਉਠਾਇਆ ॥ ੮੭
 ਸਾਧਨ ਆਇਸ ਭੁਮਿਲਿਵੁ ਤਾਧੁਣਿ ਪਾ
 ਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤਾਣਿ ਮਾਮਿ ਤੇ
 ਬੈਜ ਦੇ ਦੁਤਾ ਕੀ ਜਾਗੀ ॥ ਕਉਣੁ ਮਾਜਾ ਡੀਫੁ ॥
 ਇਲਏ ਭੁਭਕੇ ਬੇਬਾਣਿ ॥ ਆਵਹੁ ਜਿਸ
 ਕਿਸਾ ਆਵਣਾ ਮੇਦਾ ਨੁਓਹਾ ਹਿੰ ॥ ਕੋਈ ਕੁਝ
 ਅਖਾਇ ਦਾ ਜੋ ਲਈ ਐ ਬਾਹਿ ॥ ਜਿਤਨੀ ਅ ॥
 ਵੈਚਲਕੇ ਸੇ ਰਖੇ ਅਹਾ ਹਿੰ ॥ ੧੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਗਵਣਾਇਆ ਮਨ ਵਸ ਕਰਨ ਪੰਜੇ ਮਿਲਿ

ਆਇਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾ ਅਹਿਕਾਰ ਸਾੜ ਲੇ ਕੁਝੋਹ
ਬਰਾਇਆ ਛੁਡੁਨਾ ਗੀਇ ਕੁਮੁਲ ਮਾਰਰ
ਖਹੁਹ ਦਾਇਆ ਸਭ ਨ ਕੀਤੀ ਸਾਖੀ ਲਸ
ਕਰ ਪਹੁਚਾਇਆ ਧਰਨ ਗਾਰੇ ਸਮਦਾ ਉਸੇ
ਤਾਨ ਵਜਾਇਆ ॥੧੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਭਗਤ
ਕੀਸੈ ਨਾ ਜੁੜੀ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਭਾਈ ॥ ਹੋਵਹੁ
ਦੁਤਾ ਸਾਮ ਦੇ ਮਾਰ ਲੇਹੁ ਮਿਦਾਈ ॥ ਬੁਰਾਨ
ਮੈਨੈ ਚਿਤ ਮੂਲ ਅਤਿ ਰਭਾ ਲਿਆਈ ॥ ਸ
ਤਾ ਕਾ ਦਲ ਸਬ ਲਹੈ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤ ਪਾਈ

॥ ਸਥਦਨੀਸਾਣੈ ਵਾਜਿ ਆਨੀਸਾਣੈ ਘਾਈ ॥ ੨੮ ॥
 ॥ ੧੩ ॥ ਮਗੇ ਦੂਤਾ ਕੀਚੜਤਾ ॥ ॥ ਪਉ
 ਝੀ ॥ ॥ ਮਾਪਤਤਿ ਕਾਕਾ ਮਸਤਰਹੇ ਰਾਜ
 ਸੁਭਾਇ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰੇ ਮਨੂਪਗੜਵਾਸਾ
 ਤਿਸਰਾਇ ॥ ਸੁਖਚਲਾਵਾ ਕਾਮਕਾਮਾਰੇਜ
 ਗਥਾਇ ॥ ਤਤਫਲਖਾਣਾ ਜਿਸਦਾ ਅਹਾਰ
 ਅਘਾਇ ॥ ਪਾਮਕਪੜੇ ਪੈਧਿ ਮਾਜੇ ਤਨਬਾ
 ਦਾਲਾਇ ॥ ਅੰਗੀਜੇ ਬਨਿਲਾਈਓ ਸੁਸੰਜੇ
 ਇਚੜਾਇ ॥ ਹਸਬੇਲਦੁਬਿਲਾਸਮਚੁਤ

ਲਵਾਰਬੀਧਾਇ॥ ਨਿਰਬਾਦਭਉਹਕਮਾਣ
 ਲਈਅਸਚੜਾਇ॥ ਬਰਛੀਲਈਅਸਗੀ
 ਧਤਾਢਾਲਗਰਬਰਖਾਇ॥ ਚੁਪਘੋੜਾਅ
 ਸਬਾਬਜੀਨਸਿੰਗਾਰਦਿਖਾਇ॥ ਕਾਮਰਾਜ •
 ਅਸਵਾਰਹੋਇਦੇਖੇਦੈੜਾਇ॥ ਜੈਨਾਸਭਚ
 ਲਾਈਅਸੁਲਸਕਰਚੜਾਇ॥ ਮਸਤੀਨਿਰੁ •
 ਲਾਲਸਾਮਾਲਸਾਮਧਕਾਇ॥ ਸਭਨਾਸਿਰ
 ਹੋਨਿਵਾਂਜੇਰਦੇਦੋਗਿਰਾਇ॥ ੧੪॥ ਪਉੜੀ॥
 ॥ ਤੇਜਤਤਕਕੋਧਸੁਤਗਵਿਆਸਭੁਠਾਈ

॥ ਪਿਤ੍ਰੇਵਾਸਾ ਕ੍ਰੋਧਦਾਤ ਪਜੋਰਜਨਾਈ ॥ ਫਿ ੨੬
ਕਾਬੋਲਦਾਜਿਸਦਜੀਰਕਉਭਉਦਿਖਾ
ਈ ॥ ਕਪੜਪੇਧੋਕ੍ਰੋਧਾਮੰਗਕੂੜਬਾਲਾਈ
॥ ਅੰਗੀਪੈਨੈਕਲਪਨਾਗਥੀਆਰਬੀਧਾਈ
॥ ਮਿਸਰੀਲਈਅਸੁਹੁਸਨਦੀਲੈਲਕਪ
ਨਾਈ ॥ ਭਉਆਕਮਾਨਛਿੜਤੀਰਕੁਰਜੋਰ
ਚਲਾਈ ॥ ਅਉਗਦਢਾਲਬਦਾਇਅਸੁਲੈ
ਉਲਾਟਿਟਿਕਾਈ ॥ ਫੁਲਖਾਦਾਹੈਕ੍ਰੋਧਦਾਤੇ
ਗਰਸਵਾਈ ॥ ਖੁਆਰੀਘੋੜਕ੍ਰੋਧਕਾਜਗ

ਅਪਜਸਦਾਈ॥ ਤਿਤਹੋਇਆ॥ ਅਸਦਾਰ
ਕ੍ਰੋਧਦੁਖਾਇਦਿਖਾਈ॥ ਪੰਚਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਨਾਲ
ਲੋਕਰਦਾਰਦਾਈ॥ ਕਾਲਿਪਨਾਨੀਦਿਆ
ਅਰਨਿਭਾਉਕ੍ਰੋਧਖੁਣਸਚਲਾਈ॥ ਨਿਰਰਤ
ਗਨਿਨਖੁਣਹਰਿਚਲੇਗਰਬਾਈ॥ ੧੫॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤਤਪਿਰਥੀਕਾਲੇਭੁਭੁਤਿਮ
ਨਮਾਹਿਬਜੇਰਾ॥ ਫਲਖਾਣਮਾਇਆਰਚੇ
ਭਗਮੇਬਹੁਤੇਰਾ॥ ਸੁਭਾਉਸਾਂਤਕੀਕਪਵੇਦਾ
ਲਿਦੁਘਨੇਰਾ॥ ਹੇਤਚਲਾਵਾਜਿਸਦਾਚਲੈਅ

ਗਲੇਰਾ॥ ਜਿਹ ਹਥ ਲਾਈ ਲਾਲ ਸਾਲਾਲ ੬੦
 ਚਜਿ ਸਕੇਰਾ॥ ਕੂੜ ਤੇ ਗਾਜਿ ਹਥ ਕਮਾਫਤੀ
 ਰਬੈ ਲਕੁ ਲੇਰਾ॥ ਢੀਰਾਈ ਬਰਛੀ ਲਈ
 ਦਵਾਉ ਚੇਰਾ॥ ਢਾਲ ਕਰੇ ਅਪਤੀ ਜਣਾਸ
 ਮਝਨ ਕੀ ਬੇਰਾ॥ ਏਹ ਰਿਘੇੜਾ ਅਸ ਬਾਬ
 ਜੀਨ ਲੈ ਹੇਠ ਕਰੇਰਾ॥ ਤਿਤੁ ਹੋਆ ਅਸ ਦੁਹ
 ਲੋਭੁ ਦੇਦਮਾ ਕਢੇਰਾ॥ ਲਸ ਕਰ ਪਹੁ ਚਿਅ ੦
 ਲੈ ਜਬ ਨਾਲ ਕਛੁ ਲਗੇ ਨਦੇਰਾ॥ ਦੁਬਿਧਾ
 ਤੇਜੁ ਲਾਇਆ ਬਿਸਾਮ ਮੰਧੇਰਾ॥ ਲਿਪਟ

ਪਵਦਤੇਭਰਮਲਾਜਾਇਪਰਪਰੇਗਾ॥੧੬॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਬਾਇਤਤਕਾਮੋਹਯੁਗਦਿਲ
ਵਾਯੁਮਝਾਰੇ॥ਸੁਭਾਉਜਾਤਕੀਯੁਨੀਬਾਤਿ
ਰਖੇਉਰਧਾਰੇ॥ਰੀਗਕਯੰਭੀਕਪਵੇਥੋਵੇਦਿ
ਨਚਾਰੇ॥ਚਲਾਵਾਜਿਸਕੁਦਿਬਹੈਰੀਗਹੇਤ
ਪਿਆਰੇ॥ਵਿਛੋੜਾਫਲੁਖਾਵਣਾਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਹਾਰੇ॥ਗਚਿਰਹਵਾਅੰਗੀਕਰੈਸੰਜੋਇ
ਸਵਾਰੇ॥ਸਿਆਣਪਮਿਠਾਬੋਲਣਾਬੀ
ਧੀਤਰਵਾਰੇ॥ਬਰਛੀਮੇਲਆਦਰਕਮ ॥

ਫਤੀਰ ਰੂਪ ਅਪਾਰੋ। ਢਾਲ ਮਾਇਆ ਵਿ ੬੯
 ਚਿਖੁ ਭੁਤ ਹੋਇ ਰਤਾ ਸਭੁ ਅਰੋ। ਸਭੁ ਪਸ ੦
 ਰਾਜੇ ਤਵਾਇ ਹੁਧੇ ਵਾਪੀ ਵਾਰੋ। ਰਚ ਰਹ
 ਟਾ ਅਸ ਬਾਬ ਜੀਨਾ ਦਾਸੀ ਗਾਰੋ।
 ਤਿਸ ਦੇ ਵਾਏ ਮੋਹ ਚਾਹਿ ਮੇਦਾ ਨਹ ਕਾਰੋ।
 ਸਰ ਮਹੇਤ ਭੁਓ ਦੇਖ ਦਾ ਕੁਮਤ ਨਾਲ ਲਾਸ
 ਕਰ ਚਾਵੇ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਅਕਾਸ਼ ਤ
 ਤਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਸੁਤਾ ਜਿਸ ਸਮਨ ਹੀ ਕਾਈ
 ਹੈ। ਆਗੀ ਆਨ ਸਭੁ ਵਰ ਸਿਰ ਦਾਰ ਹੀ ਕਾਰ

ਬਨਾਈ॥ਹਉਮੇਗਰਭੁਜਿਸਦਾਰਹੈਰਾਨਸੁ
ਭਾਈ॥ਕਉਭਾਫਲਖਾਵਦਾਅਹੀਕਾਰਅਘ
ਈ॥ਪੈਨਾਚਲੇਕਪਵੇਕੁਮਤਿਤਨਬਾਣਾ
ਲਾਈ॥ਹਉਲਤਾਇਅੰਗੀਜਿਰਹਸੀਜੇ
ਇਲਗਾਈ॥ਆਪਥਾਪਨਅਨਮੰਨਦਾ
ਤਿਹਤਿਗਥਣਾਈ॥ਅਦੋਹੇਦੀਗਲਜੁਲਾ
ਇਦਾਲੇਧਨਖਚੜਾਈ॥ਅਨੀਅਤਦੀ
ਬਰਛੀਲਈਚਲੇਦੁਖਾਈ॥ਫਾਲਕਰੇਅ
ਦਸਮਝਦਾਚੇਟਲਗੀਨਕਾਈ॥ਘੋੜਾ

ਜਿਸਦਾ ਅਹਿਮਤੁ ਲੈ ਆਵਹੁ ਜਾਈ॥ ਤਿਉ
 ਭੁਜੰਭੇ ਅਸ ਬਾਬ ਜੀਨੁ ਆਦਾ ਪੀਵਾਈ॥
 ਤਿਤੁ ਸੁਰਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਚੜ੍ਹ ਦੇਖੇ ਦੁਵਾਈ॥
 ਲਸਕਰ ਮੇਲੈ ਮੇਦਾ ਹਨਾਲ ਲੈ ਪੰਜ ਚੜ੍ਹ
 ਈ॥ ਅਮਤਾ ਤੇ ਅਭਮਾਨ ਮਨੁ ਲੈ ਚਲੈ ਗਰ
 ਬਾਈ॥ ਅਕਾਸ ਚਾਰੀ ਤੇ ਨਿਰਦਇਆ ਗ
 ਰ ਬੜ ਬਫਾਈ॥ ੧੮॥   ॥ ਅਗੈ ਭੁਗਤੁ
 ਕੀ ਚੜ੍ਹਤਾ॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪਤਤ
 ਕਾਜਤ ਬਲੀਵਾਸਾ ਦਵੇ ਦੁਆਰੇ॥ ਚਲਾ

ਵਾਜੇਸਦਾਸੀਜਮੋਪਹਰਾਵੇਭਾਰੇ॥ ਕਪੜ
ਭੁਵਅਤਤਾਪਸੀਭੁਭਾਉਦਿਖਾਰੇ॥ ਜਰਾਨ
ਇਆਪੇਖਾਣਫਲਰਸੇਅਹਾਰੇ॥ ਚਿਰਜੀ
ਵੀਅੰਗੀਲਈਕਰੇਹਥੀਆਰਸੀਭੁਰੇ॥
ਭਉਖੰਡਾਬੀਧੇਜਧਨਖਤੀਰਨਿਹਚਿੰਤਾਭੁ
ਰੇ॥ ਬਰਛੀਦਿੜਫਹਰਾਵਣਾਫਲਅਸ
ਥਿਤੁਧਾਰੇ॥ ਘੋੜਕੀਤਾਸਾਧਨਾਧਾਵਤਮ
ਨਿਆਰੇ॥ ਨਿਹਚਲਹੈਅਸਬਾਬਜੀਨ
ਆਦਾਜੀਗਾਰੇ॥ ਤਿਤਹੈਆਅਸਦਾਰਜਤ

ਮੈਦਾਨਧਕਾਰੇ॥ਹਠਤਪਸੀਲਨਿਗ੍ਰਹੁਨਲ ੬੩
 ਲੈਲਸਕਰਚਾਵੇ॥੧੯॥ਪੁਉਵੀ॥ ॥ਤਤ
 ਤੇਜਕਾਸੁਤੁਖਿਮਾਪਿਤੇਵਾਸਾਪਾਈ॥ਚੁਪ
 ਚਲਾਵਾ॥ਜਿਸਦਾਫਲਖਾਣਾਸਾਂਤਅਘਾਈ
 ॥ਸੁਭਾਉਭੁਲਾਹੈਸਾਤਕੀਸਭੁਤਪਤਮਿ
 ਟਾਈ॥ਬਸਤਗਮੰਗਅਧੀਨਤਾਰਿਦੇਮੇਲ
 ਨਕਾਈ॥ਕਪੜਸਭੇਉਜਲੀਨਿਗਮਲ
 ਦਿਖਲਾਈ॥ਜਿਰਹਗਰੀਬੀਲਾਈਅਸੁ
 ਚੋਟਲਗੈਨਕਾਈ॥ਖੰਡਾਧਰਮਸਮਾਲਿਅ॥

ਸਲੋਤੇਗਈਧਾਈ॥ਧਨਖਪੂਜਾਤੀਰਚਰ
ਨਧੁਰਬਰਛੀਨਿਰਮਲਤਾਈ॥ਸਿਰਪ
ਰਗੁਰਉਪਦੇਸਦੇਈਜੈਓਟਰਿਕਾਈ॥ਸੀ
ਤਲਾਈਆਸਦਿਪੀਵੀਆਘੋੜਾਨੁਧਾ
ਈ॥ਖਿਵਨਸੋਰੇਅਸਬਾਬਜੀਨਇਹਬੰ
ਤਬਦਾਈ॥ਖਿਮਾਚਕੋਤਿਆਰਹੋਇਹਰਿ
ਫਾਲਲਗਾਈ॥ਲਸਕਰਨਾਲਚਵਿਓ
ਸਸਭੁਸਭੁਨਲਸੁਭਾਈ॥ਦਇਆਭਾਉ
ਤੇਸਮਝਦਾਨੇਮਭਗਤਕਮਾਈ॥੨੦॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤਤਪ੍ਰਿਥ੍ਵੀ ਸ੍ਰੀਤੋਖਵਾਸੁਰਿਦੇਮਾ ੬੪
ਹਿਮਵਾਰੇ॥ ਸੁਭਾਉ ਸਾਂਤਰੀ ਜਿਸਦਾ ਸਚੁ ਬ
ਣਾਭਾਰੇ॥ ਫਲਖਾਣਾ ਮੁਖਰਾਮ ਨਾਮਾ ਤ੍ਰਿਪ
ਤੇ ਅਹਾਰੇ॥ ਸਹਾਜਿ ਚਲਾਵੈ ਜਿਸਦਾ ਜੀਰਸ
ਹਸਾਨ ਹੀਧਾਰੇ॥ ਅੰਗੀ ਪੈਨੈ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਬਾਲਾ
ਅਸਵਾਰੇ॥ ਸਚ ਕਾਖੰਡਾ ਲਿਵ ਕਮਾਲ ਪਰ
ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ॥ ਧੀਰਜ ਬਰਛੀ ਕਰਮ ਸੇਤੀ
ਰਢਾਲ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸਾਰੇ॥ ਨਿਰਲੋਭ ਘੋੜਾ ਅ
ਸਬਾ ਬਜੀਨ ਪਰਤੀਤ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਅਸਵਾਰ

ਹੋਇਆਤਿਸੰਤੋਖਸੁਰਗਗੁਵਾਗੁਭੁਜਾਰੋ
ਸੁਮਾਤਿਵ੍ਰਿਜਤਾਤੇਦੀਨਤਾਲਸਕਰਵੰਗ
ਰੋ॥ਆਰੀਆਨਨਹੀਮਨਖਾਹਿਹਰਿਨੇਮ
ਭਾਲਕਰਾਰੋ॥੨੧॥੫ਉਵੀ॥ ॥ਬਾਇਤ
ਤਕਾਸੁਤਬਬੇਕਵਾਸਾਚਿਤਮਾਹੀ॥ਸੁਭਾ
ਉਸਾਤਕੀਕਪਜੇਅੰਗਬਾਣਾਲਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮ
ਚਲਾਵਾਜਿਸਦਾਹਰਿਗੁਣਉਚਰਾਹੀ॥
ਫਲਖਾਣਾਗੁਰਪੀਰਦਾਅਹਾਰੁਅਘਾਈ
॥ਅੰਗੀਪਹਨੇਸੁਮਾਤਿਦੀਜਿਯੋਇਸਬਾਈ॥

ਸਮਾਵਿਸਟੀ ਇਕਨਿਰਖ ਲਾਤਰਵਾਰਬੀਧ ੯੫
ਈ। ਧਨਖਬਾਣਹਰਿਤੀਗਸੁਰੁਹਰਿਬਚ
ਨਹਿਤਾਈ। ਨਜਰਮਿਹਰਬਰਛੀਲਈ
ਚਾਲਸੇਵਕਰਾਈ। ਗੀ। ਆਨਘੋੜਾਅਸ
ਬਾਬਜੀਨਨਿਰਮਲਪੀੜਾਈ। ਤਿਤਅਸ
ਵਾਰਹੋਇਆਬਿਬੇਕਬੀਰਮੇਦਾਨਫਿਰਾ
ਈ। ਸੈਨਾਲਏਬਿਬੇਕਨਾਲਲਸਕਰ
ਚੜਾਈ। ਬ੍ਰਹਮਾਗੀ। ਆਨਧਰਨਧਿਆਨ
ਸੁਕਿਰਤਕਮਾਈ। ਭੁਲੇਸੁਮਾਰਗਚਲਦੇ

ਮਗਭੁਰੇਨਪਾਈ॥੨੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਵ
ਸੁਤਤਤਅਕਾਸਕੋਸੇਵਾਬੀਚਾਗੀ॥ਸੁਭਾ
ਉਸਾਂਤਕੀਹਾਰਿਕਿਜੈਨੇਝੈਨਿਹਾਗੀ॥ਚਲਾ
ਵਕੁਦਗਤਿਜਿਸਦਾਦੇਖੇਵੀਦਾਗੀ॥ਫ
ਲਖਾਲਾਕਰਮਨਰਹਤਨਿਹਕਰਮਾਅਹ ॥
ਗੀ॥ਕਪੜਅੰਗਬਣਾਇਆਬਿਨਸੀ
ਅਪਧਾਰੀ॥ਸਤਿਮੰਨੇਗੁਰੁਆਗਿਆ
ਗਾਲਿਅੰਗਿਭਾਗੀ॥ਸਕਤੀਪਕੜੀਤੇਗ
ਹਥਗੁਰੁਬਾਣੀਸਾਗੀ॥ਧਨਖਚੜਾਏਗੁ

ਰਬਚਨਨਿਤਨਿਤਪੁਜਾਚਾਗੀ॥ਤੀਰਲਏ
 ਮਨਅਰਪਦੇਨਾਮੁਆਖਮੁਰਾਗੀ॥ਅੰਡੇਲ
 ਰਹੇਬਰਛੀਲਈਤ੍ਰਿਖੀਅਨੁਕਾਰੀ॥ਕਿਰ
 ਪਾਸਕਤੀਢਾਲਹਥਓਟਬਚਾਵਨਹਾਗੀ॥
 ਪਵਨਘੋੜਾਅਸਬਾਬਜੀਨਾਜਿਖਿਆਜ
 ਚਿਆਗੀ॥ਜੈਨਾਪ੍ਰੀਤਿਅਵਾਈਆਹੋਈ
 ਅਸਵਾਰੀ॥ਲਸਕਰਪੰਜਚੜਾਇਓਸੁਨ
 ਲਫੌਜਕਰਾਗੀ॥ਗੋਸਟਿਸਬਦਿਸੁਗਤਿ
 ਧਿਆਨੁਨਿਜਪਦਵੀਚਾਗੀ॥੨੩॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ ਦੁਹਾਦਲਾਮੁਕਾਬਲਾਮਾਨਿਉ
ਤੇਭੀਭਾਈ॥ ਰੁਹੇਕਾਮਜਤਸੁਰਮੇਪੈਲੀਲ
ੜਾਈ॥ ਓਘਆਲਜਤੇਲਾਲਜਾਪਿਕਬੀ
ਨਾਦਿਖਾਈ॥ ਮਸਤੀਦੇਖਾਨਿਕਾਮਾਵਿਸ
ਵਿਗਦਿਧੁਮਮਚਾਈ॥ ਬੁਝਨਿਤਿਨਾਸਾਮ
ਦੇਫਉਜਜਤਦੀਆਈ॥ ਹਰਆਲਜਤ
ਪਜਾਗਜਾਗਨੇਓਘਮਾਰਭਗਾਈ॥ ਤਪਮਾ
ਗੀਸੈਤਾਨਗੀਨਿਗ੍ਰਹਮਸਤਾਈ॥ ਦੇਖਣ
ਸੀਲਨਿਵਾਰਿਆਕਾਮਾਵਿਸਦਿਮਿਦਾਈ॥

ਵਿਗਬਰਛੀਧਨਲਾਈਓਯੋਰੇਟੁਲੀਫ ੬੭
ਬਾਈ॥ ਮਾਰਲਾਇਆਜਤਕਾਮਦੇਵਵਤਾ
ਦੈਗਈ॥ ੨੪॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਕਾਮਮਾਰਕ੍ਰ
ਪਤਮਕਿਆਸਿਰਜੇਹੈਬਾਗੇ॥ ਸਾਂਤਖਿਆ
ਪਠਾਈਆਕ੍ਰੋਧਾਤਿਜਦੇਭਾਗੇ॥ ਕ੍ਰੋਧਖਿਆ
ਦੋਵੈਰੁਹੇਗਦਿਸਤਜੁਸੁਲਲਾਰੇ॥ ਫੌਜਲ
ਵਾਈਕ੍ਰੋਧਦੀਲੈਨਿੰਦਿਆਜਾਗੇ॥ ਖੁਲਾਸ
ਕਲਪਵਾਅਰਣਭਾਉਰੂਪਜਾਤੇਹੈਜਾਗੇ
॥ ਚਾਕਰਲੜਦੇਖਿਆਦੇਗਦਿਖੁਲਨਭਾਗੇ॥

ਦਾਇਆਮਿਦਾਈਖੁਣਸਮਾਰਕ੍ਰੋਧਭਉਸਿਰ
ਭਾਗੋ॥ ਪ੍ਰਹਾਰੀਨਿੰਦਿਆਭਗਤਿਜਾਗਿਹੋ
ਇਆਜਾਗੋ॥ ਮਾਰਮਿਦਾਈਕਲਪਨਾਸ
ਭੁਣਕੇਆਗੋ॥ ਨੇਮਾਮਿਦਾਏਅਗਨਿਭਾ
ਉਸੀਤਾਮਗਰਾਰੋ॥ ਫੌਜਭੰਨੀਕ੍ਰੋਧਦੀਕੋ
ਕਿਸੇਨਲਾਗੋ॥ ਖਿਮਾਕ੍ਰੋਧਮਗਹਾਰਿਆ
ਧਰਮਕੇਆਗੋ॥ ੨੫॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਕ੍ਰੋਧ
ਪਿਛਾੜੀਲੇਭੁਦੇਸਿਰਦਾਦਾਭਾਰਾ॥ ਬੀਵਾ
ਮਿਲਿਆਸੀਤੋਖਨੁਲੇਭੁਮਾਰਨਿਵਾਰਾ॥ ਜੁਟੇ

ਲੋਭਸੰਤੋਖਦੁਇਧੁਗਘੁਰੇਨਗਾਰਾਫੋਜ
 ਦੁਹਾਰਲਾਈਆਵੇਖਨਸਿਰਦਾਰਾਫੋਜ
 ਰੂਹੀਹੈਲੋਭਦੀਕਰਬਲਾਬਿਸਆਰਾਦੁ
 ਬਿਧਾਤੇਜਤਾਕਿਆਬਿਸਮਾਮਪਾਰਾਲੀ
 ਪਟਲਾਤੈਭੁਗਮਲਾਹੋਏਉਸੀਆਰਾਸਉ
 ਹੋਹੋਆਦਲਸੰਤੋਖਬਹੁਤੁਜੇਰਦਾਰਾਦੁ
 ਬਿਧਾਮਾਰੀਮਿਹਰਪੇਰਵਾਇਚਿਖੰਧਾਰਾ
 ਹਿਤਸਿਉਜਾਚਿਕਰਸਪੀਆਗਾਇਬਿਸੁ
 ਬਿਦਾਰਾਲੀਪਟਨਾਨੁਮਾਰੇਦੀਨਤਾਭੁਗਮ

ਲਾਇਤਾਰਾ॥ ਫੈਜੰਦੀਮਾਰਲੋਕੁਦੀਕੁੰਨੋਇਕ
ਦਾਰਾ॥ ਸਚਖੰਡਾਜੰਤੋਖਹਥਪ੍ਰੋਹਲੋਕੁਮਾਰ
ਬਿਦਾਰਾ॥ ੨੬॥ ॥ ਲੋਕੁਮੋਹਗਰਬਿਅੰ ॥
ਜੋਰਬਹੁਤੁਗੁਮਾਨਾ॥ ਸਾਜਿਭੋਜਿਅਾ॥ ਬਿਬੇਕ
ਬਾਪਿਅਮਿਤਾਤਾਣਾ॥ ਮੋਹਬਿਬੇਕਦੇਵੇਰਹੇ
ਗਦਿਵਤੁਮੇਦਾਨਾ॥ ਲਸਕਰਚੜਦੇਮੋਹਦੇ
ਦਿਲਬਹੁਤੁਗੁਮਾਨਾ॥ ਦੇਖਨਿਸਰਮਭੂਖ
ਤਿਹਿਤਨਿਰੁਰਨਸੀਗਾਨਾ॥ ਤਿਨਾਨਾਲਬ
ਬੇਕਦੇਲਸਕਰਲੁਣਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰੀਅੰ ॥

ਨਧਰਨਾਧਿਆਨਲੜਦੇਸਰਨਿਆਨਿਆਸੁ ੬੬
 ਕ੍ਰਿਤਕੁਲਾਜੁਮਾਰਗੁਗਣਿਕਮੀਨਖਾਨਾ
 ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਮਾਡੀਸਰਮਕੁਮਾਤਿਗਿ
 ਆਨਾਧਾਰਨਿਹੇਤਨਿਵਾਰਿਆਦੇਖਾਇਸ
 ਤਧਿਆਨਾਸਾਰਗਭਉਪ੍ਰਹਾਰਿਆਓੜਕ
 ਅਓਸਨਾਲਾਇਮਿਹਰਦੀਸੈਹਥੀਮਾਰਨ
 ਇਆਖਾਨਾਮੋਹਲਾਇਆਬਬੇਕਸ਼ਾਵਦਲ
 ਵਿਚਮੇਦਾਨਾ॥੨॥ ॥ਸਕੁਨੀਪੁੰਹੀਕਾਰ
 ਜੇਹਕੋਚਤਨਪਾਏ॥ਭਗਤਿਭੋਜਨਿਅਹਿਕ०

ਰਦੇਸਿਵਸਭੁਹੈਜਾਏ॥ਸਿਵਹਿਕਰਦੇਵੈਡ
ਹੈਨੀਸਾਫਵਜਾਏ॥ਫਉਜਜੋਰਹੀਕਾਰਈ
ਲੜਦੇਬਾਫਾਏ॥ਅਕਾਸਚਾਰੀਤੇਨਿਰ
ਦਇਆਮਮਤਾਬੁਝਾਏ॥ਮਨਲਵੇਅਭਿ
ਮਾਨਸੁਦਿਘਤੇਜਾਗੀਘਾਏ॥ਹੋਆਤਿਨ
ਸਾਮਦੇਦਲਸਿਵਦਾਜਾਏ॥ਗੋਸਟਿਜ
ਬਾਦਿਧੁਰਤਿਧੀਆਨਨਿਜਪਦਰਹਰਾ
ਏ॥ਅਕਾਸਚਾਰੀਪਿੜਰਖਿਆਮਾਰਗੇ
ਸਟਿਖਾਏ॥ਸਬਾਦਿਮਾਰੀਹੈਨਿਰਦਇਅ ॥

ਮਨਿਦਾਇਆਵਸਾਇ॥ਮਾਨਜੁਰਤਪ੍ਰਾ ੧੦੦
 ਗੀਆਦਿਤਾਗਿਵਾਇ॥ਨਿਜਪਤਿਮਮਤਾਸ
 ਤੁਹਗੀਹਾਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਧਿਆਨ
 ਕੀਤਾਅਭਿਮਾਨਦਰਦਮਾਰਮਿਟਾਇ॥ਬ०
 ਟੀਖਜਗਸਮਾਲੈਓਜਹਿਆਸਉਹਾਇ॥
 ਝਾੜਿਓਸਸਿਰਹੀਕਾਰਦਾਦਿਤੋਜੁਲੁਟਾਇ॥
 ਸਿਵਹੀਕਾਰਨਿਵਾਰਿਆਸੁਖਦੇਸਵਸਾਇ॥
 ॥ਨਿਜੇਦੁਹੀਗਰਕੁਦੇਚਲੇਹਾਰਾਇ॥ਕੁਗਤ०
 ਲੀਆਆਜਿਤਗਜਗਹੀਅੰਗਲਗਾਇ॥

੨੮॥ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੂ ਤੂ ਤੇ ਗੀਸਰ
 ਵਾਈ॥ ਅੰਥੇ ਥੋਥੇ ਥੋਥੇ ਅੰਤਿ ਹੋਵਹੁ ਸਹਾ
 ਈ॥ ਪਹਿਲਾ ਆਖਣ ਬਾਦ ਹੋਤੁ ਧੁਭਾਵੈ
 ਸਾਈ॥ ਭੁਖ ਤੇ ਰਾਜਗੁ ਆਖਦੇ ਤੇ ਗੀਵ
 ਰਿ॥ ਆਈ॥ ਢਾਢੀ ਗਾਇ ਸੁਣਾਇ ਦਾਗੁਰ
 ਦਰਸਨ ਤਾਈ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਦੇ ਵੈਦਇਆ
 ਕਰਿਹ ਉਬਨ ਉਸੁਨਾਈ॥ ਦਾਨੁ ਮਿਲੈ ਅ
 ਦਮੀ॥ ਗੀਆਸ ਦਾ ਮਹ ਲਭੁ ਲਾਈ॥ ੨੯॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਥ ਗੋਸ਼
 ਵਿਸ਼ੀਪ੍ਰਮਾਰਥਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨਕਾ॥
 ॥ ਸੁਕਰਪਿਤਾਕੁ ਮਾਰਪੁਤ੍ਰ ਪਾਸਕਹਦਾਹੈ
 ॥ ਰੋਪੁਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਪੰਜ ਬਰਸਕੀਉ ਮਰਕਹਾ ਬਲਿ
 ਆਹੈ॥ ਤੈ ਤ੍ਰਿਬ੍ਰਹਮਾਕਰਕੋ ਬਿਆਪ
 ਆਹੈ॥ ਮੈ ਤੈ ਨ ਦੇਵਤਿ ਆਦਿ ਸਰਨੀ ਜੋ ਪਿ
 ਤਾਪਿਤਾ ਮਾਕਰਦੇ॥ ਆਵੇ ਜੋ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ
 ਸੀਧੇ ਆਗਾਇਤੀਤਰਪਣ ਜਾਗਿਓ ਪਵੀ

ਤਿਸਿਖਾਲਵੇਯੋਤਾਕੁਮਾਰਕਾਹਿਆਏ
ਪਿਤਾਸਤਰਹਜਾਰਜਨਮੁਮੇਨੂੰਚਿਤਨੁਹੈ॥
ਅਰੁਪੀਛੈਜੋਜਨਮੁਭੇਗੈਹੈਨਿਸ਼ੋਚਿਤਿਨਾ
ਹੀ॥ ਅਰਏਨਾਕਰਮਾਤੇਮੇਜਨਮਪਾਏ
ਹੈਨਿਸ਼ੋਪਿਤਾਜੀਤੂਜੁਫਾਪਾਹਿਲੇਤਾਏ
ਬੇਦੁਪਾੜਿਆਅਰਅਉਤਾਰਾਦਸਾਦਾਸਿ
ਮਰਨੁਕੀਤਾਤਾਮੇਰੇਸਿਰਊਪਰਿਕਾਲਕੁ
ਰਊਰੁਆਏਬਾਜੇਆਤਾਮੇਕਾਲਕਉ
ਕਹਿਆਮੇਤਉਨਾਰਾਏਦਕੀਤੁਗਤਿਕੀਤਿ॥

ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚਾਰ ਬੈਦ ਕੀਰ ਕੀਤਿ ਹੋਨਿ॥ ਤਾਛਿ ੧੦੨
ਰਿਕਾਲ ਸਾਥਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੇਨ ਨਕਿਆ ਹਰਿ॥
॥ ਤਾ ਕਾਲ ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸਾ
ਥ ਤੇ ਰੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਕਾਲ ਕਾਰ ਉਰੂਆਇ
ਬਜਾਇਆ ਹੈ॥ ਮੇਰੇ ਹਾਥਾ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ ਤ੍ਰਿਧ
ਰਮ ਰਾਇ ਪਾਸ ਚਲਾ॥ ਤਾ ਮੇਰੇ ਗਲ ਸੀ ਗਲ
ਪਾਇ ਕੇ ਲੈ ਚਲੇ॥ ਤਾ ਪਤਾ ਜੀਅ ਉਤਰਾ
ਕੀਰੁ ਗਤਿ॥ ਅਰੁ ਚਾਰ ਬੈਦ ਪਵੇ ਕਾਏ ਹੁਗੁ
ਣਲ ਗਾ॥ ਜੇਨ ਪ੍ਰਵਾਣੁ ਮੇਰਾ ਸਹੀ ਹੋਇ

ਆਮਰਦਸਹਜਾਰਕਾਸੀਗਲੁਪਾਇਕੇ
ਸਵਾਸਵਾਹਬਸਾਰਕੀਆਮੁੰਗਲੀਸੁਣੀ
ਕੇਗਾਹਮੇਨੂਲੈਗਇ॥ਅਰੁਧਰਤੀਸੁਵਰਨ
ਕੀ॥ਅਰੁਸੁਰਜੁਜੇਜਨਪ੍ਰਮਾਣੁਆਇਰਖਿ
ਆਮਰਮੇਅਖੀਤਿਅੰਧਾਰੋਇਆਪਰਾ
ਇਆਅਧੀਨੁਹੋਇਆਧਰਮਰਾਇਪਾਸਿ
ਲੈਗਇਆਧਰਮਰਾਇਨੇਚਿੜਗੁਪਤਪੁ
ਛੇ॥ਇਸਜੀਨੇਕੀਆਕਰਮੁਕੀਆਤਾਚਿ
ੜਗੁਪਤਕਾਰਿਆਮਾਅਗਨਨਮਾਥੀਮਜਾ

ਥਮਿਲਾਵਉ। ਤਾਅਉਤਾਰਾਅਰੁਚਾਰਬੇਦ ੧੦੩
ਪਵੇਕਾਪਰਾਗਚਿਤੁਗਦਾਕਾਚਮੂਲਾਕਾਜਨ
ਮਪਾਇਆ। ਗੁਣਿ। ਪਿਤਾਮੇਸਤਪੁਰਖਕੀ
ਭਗਤਜੇਓਅੰਕਰਤੇਪਰੇਪੈਛੁਡੈਕਾਨਾ
ਹੀ। ਜਿਸਤੇਮੇਰਾਆਵਾਗਵਣੁਮਿਏ। ੧
ਫੇਰਿਪਿਤਾਕਹਿਆ। ਸਤਾਬਰਸਾਵਿਚਿ
ਗਾਇਤੀਤਰਪਦੁਜਿਖਾਇਲੈਦਾਸਾ। ਤਾ
ਕੁਮਾਰਕਹਿਆ। ਅਰਧਜਲਾਬਿਖੇਤਿਨ
ਕਾਲਾਇਸਨਨੁਕਰਕੈਹਜਾਰਬਰਖਗਾ

ਇਤੀਤਰਪਣਕੀਤਾ। ਤਦੂਤਾਨੇਕਾਲਕਾਰ
ਉਗੁਫਿਰਿਆਦਿਬਜਾਇਆ। ਤਮੇਕਹਿ
ਆਹਜਾਰਬਰਖਮਰਧਜਲਾਵਿਖੇਗਾਇ
ਤੀਤਰਪਣਕੀਤਾਹੈ। ਤਾਧਰਮਗਾਇਕ
ਹਿਆਜੁਤਿਹੁਗੁਣਾਵਿਚਗਾਇਤੀਤਰਪਣ
ਹੈ। ਜਤਿਪੁਰਖਕੀਭਗਤਿਨਾਹੀਕੀਤੀ।
ਜਿਸਤੇਆਵਾਗਉਦਮਿਦੈ। ਤਾਪਿਤਾਕ
ਹਿਆਉਤਮੁਕਰਮੁਤਿਨਕਾਲਸਿਧਿਆ
ਤਿਹੁਗੁਣਾਕਾਮਾਇਆਕਾਆਸਰਾਕੀਤਾ

१०४
 ਪ੍ਰੀਤਾਪਿਤਾਮੇਨੇਸਰਪਕੀਜੂਨਪਾਈਹ
 ਜਾਰਬਰਖਭੋਗੀਏਪਿਤਾਜਨਮਆਏਕ
 ਕਰਮਸਭਕਉਬਿਆਪਿਆਹੁਆਹੈਮੇ
 ਤਿਸਕਾਸਿਮਰਨਕਰਉਗਾਜੋਭਗਤਿਵਿ
 ਵਾਉਮੇਨੁਜਿਸਤੇਆਵਾਗਉਲਮਿਦੈਤਾ
 ਫੈਰਿਪਿਤਾਕਹਿਆਆਤਮਾਪੁਰਖੁਸਦਾ
 ਬਿਰੁਹਦਾਹੈਤਿਸਕਾਪਿਆਨੁਕਰਾਤਾ
 ਕੁਮਾਰਕਹਿਆਬ੍ਰਹਮਾਕਉਪਦੇਸਤੇਮੇਵ
 ਸਹਜਾਰਬਰਖਏਹੁਕਰਮਕੀਤਾਤਾਭੀਕ

ਲਕਾਰਉਭੂਮੇਗੇਸਿਰਆਇਵਜਿਆਤਾਂਜ
ਮਦੂਤਾਨਖਮੇਰਿਆਵਿਚਿਲੇਹੇਦੀਆਮੇ
ਖਾਧਗਮਰਾਇਦੇਕਹੇਮਾਗੀਆਅਤੇਕਿ
ਆਫੀਥਾਣੀਮੇਗੀਜਿਹਬਾਕਢੀਅਰੁਤਿਕੁ
ਦੀਧਿਆਤੁਆਤਮੇਕਾਕੀਤਾਸਾਤਿਸਤੇਕਿ
ਰਮਮੇਰੇਮਸਤਾਕਿਪਏਅਰੁਖੁਖੁਮੇਰੇਬਿ
ਖੁਕੇਤਰਬੀਧਕੇਜਮਮਾਰਗਾਬਿਖੈਕਿਰਮਕੀ
ਚਾਲਲਗੇਚਲਾਵਲੇਅਰੁਬ੍ਰਹਮਾਕੇਉ
ਪਦੇਸਕਉਹਾਇਹਾਇਲਗਾਕਰਲੇਤਾ

ਯਾਰਾਹਜਾਰਾਹਸਤਕੀਭੂਖਅਭੁਬਾਰਹ
 ਹਜਾਰਹਸਤਕੀਭੂਖਮੈਨੂਬਿਆਪੀਅ
 ਰੁਕੀਠਮੇਰਾਸੁਈਕੇਨਕੋਜਿਤਨਾਹੋਇਗਇ
 ਆਇਕੁਦਾਦਾਨਿਤਾਪ੍ਰਤਾਇਕਰਤੀਕਾਰ
 ਉਥਾਹਿਸਾਰੀਕੀਕੀਨਿਆਈਲਗਾਮੈਭੇ
 ਗਏ।ਤਾਪਿਤਾਬ੍ਰਹਮਭਗਤਿਤੇਏਹੁਪਰਾ
 ਚਿਤੁਲਗਾਫੇਰਮਹਾਦੁਖੀਕਰਕੈਧਰਮਰਾ
 ਇਪਾਸਲੈਗਏ।ਧਰਮਰਾਇਕਹਿਆਏ
 ਸਨੁਮਕਵੀਜਹਰਕੀਕਾਜਨਮੁਦੇਹਾਪੰਜ

ਹਜਾਰ ਬਰਖਏ ਹੁਜੇ ਨ ਭੋਗੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ
ਅੰਗ ਕਾ ਜਾਲ ਲਗੇ ਤਿਸ ਮਨੁ ਖਰੀਖਲ
ਹੀ ਉਧਰ ਕੈ ਮਰਜਾਇ ਪਿਤਾ ਮੇ ਨੇ ਜੋ ਰੁਗ
ਤਿਵੇ ਵਾਉ ਜਿਸ ਤੇ ਆਵਾਗ ਉਦਮਿਟੈ। ਸ
ਹਸਾ ਦੂਰ ਹੋਵੈ। ਤਾ ਪਿਤਾ ਕਹਿ ਆਸ ਭਨਾ
ਤੀਰ ਬਾਤੇ ਗੰਗਾ ਉਤ ਮਹੈ ਰਖੀ ਸਰ ਉਥੈ ਬੈ
ਰੇ ਹਨਿ। ਤੂੰ ਭੀ ਜਾਇ ਬੈਸਾ ਤਿਰਾ ਸੀਸਾ ਮਿਟੈ
। ਹੇ ਪਿਤਾ ਓਨ ਰਖੀ ਸਰਾਈ ਮਤ ਤੇ ਸਾਰਾ ਸੀ
ਸਾਰ ਭੁਮਕੈ ਆਵਾਗ ਉਲਾਵਿ ਚਿਪਾਇਆ

ਹੋ। ਮੇ ਦਸਹਜਾਰ ਬਰਖਰੀ ਗਾ ਕੇ ਜਲਾਵਿ ੧੬
 ਚਿਤ ਪਾਸਿਆ ਕੀਤੀ। ਤਾ ਭੁਟਿ ਕਾਲ ਕਾ ਡਉਤੂ
 ਜਮ ਦੂਤ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉਪਾਰਿਆ। ਇਬਜਾਇਅ •
 ॥ ਤਾ ਮੇ ਦੂਹੇ ਕੀਜੁ ਨ ਪਾਈ। ਬਿਲੀਆ ਤੇ ਲਗ •
 ਤੁਰਣੇ। ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਖਾਸ ਬਲੁ ਹੋਈ ਪਾਣੀ ਪੀਣ
 ਨਿਕਲ ਸਕਾ ਨਹੀ। ਅੰਦਰ ਕੁਛੇ ਵਰਿ। ਆਰ
 ਹਦਾਸਾ। ਪਿਯੁ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਕਉ ਖਾਨਿ। ਇਹੁ
 ਹੀ ਗਾ ਕੇ ਇਸ ਨਨ ਕੇ ਫਲ ਲਗੇ। ਏ ਪਿਤਾ
 ਤੂੰ ਉਤਮ ਭਗਤ ਦਸਾ। ਜਿਸ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੀਸਾ

ਜਾਇਤਾਪਿਤਾਕਹਿਆਸਰਨਭਵਾਨੀਕੀਤੀ
ਲੇਹਾਜੇਤੈਨੂਸਭਾਕਿਛੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ।ਤਾਕੁ
ਮਾਰਕਹਿਆਹੋਪਿਤਾਗਜਾਕੇਜਨਮਾਬਿਚਚ
ਰਣਾਤੇਨੀਗਾਹੋਇਕੈਪੰਜਸੇਬਰਖਤਾਈਭ
ਵਾਨੀਕੀਪੂਜਾਕੀਤੀਛੇਈਮਹੀਨੀਚਕ੍ਰਕੀਤੇ
॥ਤਾਭੀਜਮਦੂਤਾਕਾਲਕਾਤੁਉਹੁਮੇਰੇਸਿਰ
ਪਰਮਾਇਵਜਾਇਆ।ਤਾਮੇਕੀਨਖਜੁਰੇਕੀ
ਜੁਨਪਾਈ।ਅਗੁਮਾਨੁਖਮੇਰੇਬੇਰੀਹੂਏ।ਭ
ਵਾਨੀਕੀਪੂਜਾਤੇਏਹੁਗੁਣਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ।ਤਾ

ਮੇਏਹੁਕਿਮੁਛਾਡਿਕੈਸਤਿਪੁਰਖਕੀਤਗਤਿ ॥ ੧੦੭ ॥
 ਪਕਵੀਛਿਰਪੰਡਤਮੇਰੂਉਪਦੇਸਕੀਤਾ
 ਜੋਅਸੁਮੇਧਜਗੁਕਰਾਤਿਸਤੋਉਧਾਰਤੇਰਾ
 ਹਵੈਗਾਤਮੇਨਉਪੰਡਾਵਿਚਭਾਰਥਖੰਡ
 ਬਿਚਘੋੜਾਫਿਰਿਆਅਸੁਮੇਧਜਗੁਕੀ
 ਤਾਤਥਾਅਖੇਤਥਾਅਜੈਤਕਰੁਜਗਤਭੀ
 ਕਾਲਕਾਡਉਰੂਮੇਗੇਸਿਰਦੂਤਨੇਆਲਬ
 ਜਾਇਆਤਮੇਸਗੀਰਕਿਰਮਜੋਨਿਪਾ
 ਈਬਾਰਹਹਜਾਰਬਰਖਪਾਈਜੂਨਾਫਿਰਿ

ਪਿਤਾਕਹਿਆਉਤਮਕਰਮੁਧਰਮੁਕਰੁਪਿਰ॥
ਗਇਸਨਨੁਕਰੁਹੇਪਿਤਾਯਾਰਾਹਜਾਰਬਰ
ਖਇਸਨਨੁਕੀਤਾਤਮੇਨੁਫੇਰਭੀਦੂਤਾਨੇਕ॥
ਲਕਾਰੁਭੂਮੇਰੇਸਿਰਪਰਆਦਿਵਜਾਇ
ਆਤਾਆਕਾਸਬਾਣੀਆਈਅਜੁਮੇਰੇ
ਕਈਪੇਰਾਗਹਜਾਰਕੀਤੇਹੋਏਹੈਨਿਅਤਿਨ
ਨੇਮੇਰੇਸੋਤੁਲਕਰਦਾਹੈਜੇਮੇਚਾਹਤੇਪੇਰਾ
ਗਇਸਨਾਨਤੇਨਰਕਪਾਵਾਅਰੁਨਰਕੀ
ਅਨੇਸੁਰਗਪਾਵਾਅਗੀਆਹੋਈਇਸ

ਕਲੰਦਰ ਮਾਗੇ ਜੇ ਕਲੀ ਦਰਵਾ ਲਿਦੇ ਖਾਤਾ

ਨੂਬਾਂ ਦਰਕੀ ਜੂਨ ਪਾਵਉ। ਤਬ ਆਗੀ ਆਸ ੦੧੦੮
ਥਕਲੀ ਦੁਮੇਰੇ ਗਲ ਰਸਾ ਪਾਵੈ ਕੈ ਦੁਆਰੇ
ਦੁਆਰੇ ਲਈ ਫਿਰੈ। ਅਰੁ ਬਾਲ ਕਮੇਰੇ ਪਿ
ਛੋਲ ਗੇ ਅਰੁ ਕੋਈ ਫਿਰੈ ਮਾਰੇ ਕੋਈ ਪੁਛ ਪ
ਕਵੈ। ਜੇ ਬਾਲ ਕਾ ਬਲਿਦੇ ਖਾਤਾ ਬਾਲ ਕੇ ਮ
ਰਨਾ। ਏਹੁ ਦੁਖ ਮੇ ਪਿਰਾਗਨਾ ਏਤੇ ਪਾਇ। ਪੀ
ਜ ਬਰਖ ਮੇ ਏਤੇ ਜੇ ਨਿਗਹਿ ਆ। ਤਮੇਰਾ ਜੁ
ਛਰ ਕੈ ਤਪ੍ਰਬਤਾ ਬਿਖੇ ਉਠਿ ਗਇਆ
ਤਾਫੇ ਰੀਧੀ ਤਉ ਥੈ ਭੀ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਅਰੁ

ਮਿਲ ਕਾਰਿ ਕਹਵਲਗੇ ਹੋਗਾ ਜਾਪਿ ਛੈ ਤੈਨੂੰ
ਆਗਿਆਨੀ ਮਿਲੇ ਜੋ। ਹੁਦਿ ਤੂ ਤਿਲਾ ਕਾਢੇ
ਰੁਕਰ ਕੇਗਾ ਉਦਾਨੁ ਕਰਾ। ਤਾਮੇ ਤਿਲੁ ਧੋਨਗਾ
ਉਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਤਾਮੇ ਮਛੀ ਕੀ ਜੋ ਨਿਹ ਜਾਰਬ
ਰਖ ਪਾਈ। ਤਾਮੇ ਰਾਸ ਗੀਰੁ ਮਾਨੁ ਖਲਗੇ ਕ
ਟਿਕ ਦਿਖਾਨਿ। ਤਾਤੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਹੋਹੇ ਪਿਤਾ ਜੋ ਕੇਈ
ਖੰਡੁ ਤਾ ਦੇ ਉਪ ਦੇਸਲਗ ਦਾਹੈ। ਏਕ ਪੁਰਖ
ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਮੇਏ ਹੁਦੁ ਖਜਨ ਮਪਾਏਹੇ
। ਹੋ ਪਿਤਾ ਕਾਈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਦਸਾ। ਜਿਸ

ਤੇਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਕਈਐ ॥ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਇਕਾਦ १੦੬
 ਸੀਕਾ ਬਰਤੁ ਉਤਮੁ ਭੁਗਤਿ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਕਹਾਹਿ
 ਪਿਤਾ ਹਜਾਰ ਬਰਖਤੀ ਕਉ ਭੈ ਨਿਰਜਲੀਤ
 ਥਾਹੋ ਗਇਕਾਦਸੀ ॥ ਅਨੇਕ ਬਰਤ ਕੀਤਾ ॥ ਤਾਂ ਮੈ
 ਮਖੀ ਕੀਜੈ ਨਿਸਤਿ ਬਰਖਿਤੀ ਕਉ ਭੋਗੀ ॥ ੧੦੭ ॥
 ਹੋ ਪਿਤਾ ਫੇਰ ਮੈ ਨੂ ਬਿਤੀ ਪਾਤਜੇ ਗਾਮੈ ਨੂ ਪੰਡਤ ॥
 ਵਿਵਾਹਿ ਆ ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਇਹੁ ਨੇ ਮੁਪਕੜ ਕੈ ਬ
 ਦੁਤ ਦਾਨੁ ਕੀਤਾ ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਨੂ ਜੀਜਮ ਦੂਤ ਫੇਰਿਧ
 ਰਮਗਾਇ ਪਾਜ ਲੈ ਗਏ ॥ ਤਾਧਰ ਮਰਾਇਆ ॥

ਗਿਆ ਕੀਤੀ। ਜੁਏਸ ਪਾਪੀ ਜੀਅ ਕਉ ਮੇਰੇ
ਆਗੇ ਤੇ ਦੂਰ ਕਰਹੁ। ਏਨਿਆਨ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁ
ਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂ ਭੂਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਦੇਹੈ। ਤਾ ਯਾਗ
ਹਜਾਰ ਬਰਖ ਭੂਤਾ ਕੀ ਜੋ ਨਿਪਾਈ। ਮਲੁ ਅ
ਰੁਮੁ ਤਮਾਨੁ ਖਾ ਕੀ ਭੁੰਚੀ। ਸੋਹੇ ਪਿਤਾ ਹੁਇ ਸਤਿ
ਪੁਰਖ ਕੀ ਭਗਤਿ। ਬਿਨਾਇ ਹੁ ਜੋ ਨ ਭੁੰਗੀਆ
॥੧੧॥ ਫੇਰ ਪੰਡਤਾ ਮੇਨ ਉਠਿ ਪਦੇ ਸੁ ਕੀਤਾ।
ਜੁ ਬਾਗੁ ਲਾਵਦਾ ਅਰੁ ਬਾਈ ਅਰੁ ਕੂਏ
ਦਿਵਾਵਦੇ ਵਡਾ ਪੰਨੁ ਹੋ। ਤਾ ਮੇ ਬਾਗੁ ਲਵਾ

੧੧੦
ਏਅਰੁਕੂਏਦੇਵਾਏਅਰੁਬਾਈਦਿਵਾਈ
ਆਅਰੁਚਰੀਕੀਤੀਆਅਰਬਾਹਮਲਜਿ
ਵਾਲੇ। ਬਾਹਮਲਾਅਰੁਬਾਹਮਲੀਆਨੋਬ
ਸਤ੍ਰਅਰੁਗਹਲੇਪਹਿਰਾਇ। ਤਾਮੇਧਰਮ
ਦੀਜੋਨਿਪਾਈ। ਪਿਤਾਸਿਸਾਰੁਏਹੁਕਰਮੁ
ਕਰਕੈਰੁਬਦਾਹੈ। ਪ੍ਰਮਿਸਰਕੀਭਗਤਿ। ਬਿ
ਨਾਮਾਨੁਖਾਕਾਆਵਾਗਉਲਮਿਟਦਾਨਾਹੀ।
ਹੇਪਿਤਾਜੀਕਾਈਉਤਮਕਥਾਸੁਣਾਉ। ਤਾਪ੍ਰ
ਤਾਕਹਿਆਹੈਪੁਤ੍ਰਤੇਰੇਬਾਸਤੇਹੋਰਉਤਮਕ

ਥਾਕਾਈ ਨਾਹੀ॥ ਤੂੰ ਸਭ ਨਾਕਥਾ ਨੇਕ ਰਚੁ ਕਾਹੈ
 ॥ ਪਹਾਕਿ ਸੈ ਬੈਰਾਗੁ ਸੀਨਿਆ ਸਪਦ ਵੀਕੋ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਹੁ॥ ਤਾ ਕੁ ਮਾਰ ਕਹਿ ਆਹੇ ਪਿਤਾ
 ਏਹੁ ਚਾਰ ਪਦਵੀਆ ਬੈਰਾਗਤ ਥਾ ਸੀਨਿਆ
 ਸਨਿ ਰਬਾਦੁ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜੁ ਪੰਡਤ ਕੇ ਉਪਦੇ
 ਸੀ ਮੇਕ ਰਚੁ ਕਾਹਾ॥ ਕੀਦੁ ਲਭੁ ਖੇਪੈ ਗਤੇ ਉ
 ਪੇਤਾ ਲਾਬਣ ਖੰਡ ਮੇਭਗਿਆ॥ ਤਾਂ ਮੇਜੋ ਨਿਬ
 ਛੁਕੀ ਬਗਿਭੀ ਚੀ॥ ਜਿਤੁ ਰਗਤ ਅੰਸਿ ਜੀ
 ਅਕਾਭੁ ਲਾਹੈ ਵੈ॥ ਸੋ ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਭਗਤਿ ਪ

੩੩੨ ਦੇ ਕੰਧੇ ਛਾਡਿ ਕੇ ਸੀਸਾਰੁ ਏਹ ਜੋ ਨਾਪਾਈਆ ੧੧੧
 ਤਿਸ ਤੇ ਭਗਤਾ ਦਾ ਸੀਸਾਰ ਨਾਲਿ ਜੋੜਨਾ ਹੀ ਬ
 ਟਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਾਸੁ ਕੂਕਹਿਆ ਹੋ ਪੁਤਰ ਚੰਦ੍ਰਾ
 ਇਦ ਬਰਤ ਕਰੁ ॥ ਕਤ ਕਮ ਹੀ ਨਿਕਾਪਾ ਵਿਤੁ
 ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰੁ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁਤ ਪੁੰਨ ਹੋ ॥ ਤਾ ਕੁ ਮਾਰ ਕ
 ਹਿਆ ਹੋ ਪਿਤਾ ਸਤਿ ਜਨਮ ਮੇਏ ਏਹੁ ਬਰਤੁ ਭੀ
 ਕੀਤਾ ॥ ਤਾ ਮੇਰਿ ਰਲੇ ਕੀ ਜੋ ਨਿਪਾਈ ॥ ਦਸਹ
 ਜਾਰ ਬਰਖ ਮੇਏ ਭੋ ਗੀ ॥ ਹੋ ਪਿਤਾ ਏਹੁ ਫਲੁ ਚੰ
 ਦ੍ਰਾ ਇਦ ਕੇ ਬਰਤ ਕਾਲਾ ਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਫੇਰ ਪੰਡ

ਤਾਮੇਨ ਉਭਪਦੇਸਕੀਤਾ ਸੁਰਜਦੇਖਕੇਪ੍ਰਸ
ਦਕਰਣਾਬਰਾਪੁੰਨਹੈਤਾਮੇਏਹੁਨੇਮੁਕੀਤਾ
ਤਾਮੇਬਕਰੇਕੀਜੇਨਿਪਾਈ॥ਮੇਰੇਸਹੀਰਨੁਛੁ
ਰੀਆਮਾਨੁਖਲਗੇਮਾਰਲੇ॥ਆਂਦਰਾਂਧੇਇਕੇ
ਬਿਸਟਾਕਢਕੈਪੁਰੀਖਲਕਢੀ॥ਸੁਰਜਧਿ
ਆਨਕੀਤੇਕਾਇਹੁਫਲੁਲਗਾ॥ਕਿਨੈਏਹੁ
ਗਲਦਸੀਓਨਹੀ॥ਜੇਓਅੰਕਾਰਤੇਪਰੇਸ
ਤਿਪੁਰਖਕੀਤਗਤਿਕਰਾ॥੧੪॥ਪਹਿਲਾਸ
ਰਗੁਪੁਰਨਹੈਇਆ॥੧॥ਤਾਕੁਮਾਰਕਹਿਅ

ਹੇਪਤਾਜੀਤੇਰੇਉਪਦੇਸਸੁਦਾਇਹੋਜੇਹੇਕਰਮ ११੨
 ਮੇਕਰਚੁਕਾਹਾਹੁਦਿਜਿਤੁਲਗਿਤੇਰਾਕਰ
 ਜਸਉਰੇਮੇਤੁਹਤੁਕਹਤਾਹੋਸੋਤੁਕਰਾਪਹਿਲ ०
 ਸੀਤੋਨੇਮਿਲਕਰਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਜਾਣਾਵੇਨੀਗ
 ਲੀਤੇਰਾਕਾਰਜਸਉਰੇਗਾਵਡੀਹਤਿਆ
 ਤਾਏਹੁਹੈਜੁਆਨਕੀਭਗਤਕਰਦੀ।ਹਜਾ
 ਰਬਰਖਆਨੀਕੀਭਗਤਿਕਰਕੋਏਕੁਪ
 ਲੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਕੀਤੀਆਨਕੀਭਗਤਕੋਪਰ ०
 ਛਿਤਮਿਟਜਾਹਾਹੋਪਿਤਾਨਿਹਚੈਕਰਕੋਏ

ਹੁਬਾਤਮੰਨਣੀ। ਕੈਸੇਜੈਸੇਮਾਣੀਬਾਗਸਿੰਚ
ਵੈਤੇਢਿਲਨਾਹੀਕਰਦਾ। ਤਿਉਹੀਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਈਭਗਤਿਵਿਚਿਢਿਲਨਾਹੀਕਰਨੀ। ਅਨ
ਭਗਤਿਤੇਪਰਾਛਿਤਲਗਦੇਹੈਨੀ। ਗੀਅ
ਨਾਮੰਜਨਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਭਗਤਿਹੈਸੋਪੁਰਬ
ਜਨਮਕੀਸਲਾਕਹੈਸੋਤੈਨੁਦਸੀਹੈ। ਸੋਤੁਕ
ਮਾਉਏਹੁਬਚਨਸਭਨਾਜੀ। ਅਕੋਕਮਾਏ
ਚਾਹੀਦੇਹੈਨੀ। ਸਿਸਾਰਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਭਗ
ਤਿਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਆਹੈ। ਸਿਤਾਬੇਵਾਨਾਮਕਾ

ਬਧਾਹੋ। ਜੇਕੋਈ ਸੀਸਾਹੀ ਚੜ੍ਹੇ ਸੋਭ ਉਜਲ ੧੧੩
 ਤੇ ਪਾਰ ਉਤਰੇ ਗਾ। ਜੇ ਸੋ ਕੁਲਖ ਦੀ ਨਾਰਿਦ
 ਗਧੋਇ ਮਰਤੀ ਹੋ। ਤਿਉ ਦੁਤੀ ਆਭਾਉਵ
 ਲੇਨਾ ਲਿਲੜਨਾ ਆਇਆ ਹੋ। ਇਹਿ ਕਰਮ
 ਸਿਤਾ ਕੋ ਹੋ ਨਿ। ਉਨ ਕਉ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਭਗਤਿ
 ਬਿਨਾ ਮਾਨ ਬਾਤ ਨਾਹੀ ਭਾਵਤੀ। ਸੀਸਾ ਰੁਮ
 ਇਆਨਾ ਲਿਗੁ ਸਿਆਰਿ ਯੁਕਿ ਯੁਕ ਉਕਹੀ
 ਆਸਿਤਾ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ਜੁ ਸੀਸਾ ਰਕ ਉਹਾਥ
 ਪਕੜ ਕਰ ਸਾਥ ਲੈ ਚਲਤੇ ਹੋ। ਜੇ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ

ਮੋਹਿਕੀਅਗਾਨਿਪ੍ਰਚੰਡਹੋਤੀਹੈ॥ਤਿਉਸੀਤਾ
ਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜਤੀਹੈ॥ਸੀ
ਸਾਰਕਉਪਕਾਰਤੇਹੈਨਿ॥ਜੇਕੋਈਬ੍ਰਹਮ
ਓਗੀਪੁਰਖਸੀਤਾਂਕਾਬਚਨੁਕਾਹਿਅਮਾਨ
ਤਾਹੈਸੋਈਸੁਖੀਹੋਤਾਹੈ॥ਅਰਹਿਰਦੈਤਿ
ਸਕੈਸਾਂਤਉਪਜਤੀਹੈ॥ਹੇਪਿਤਾਬ੍ਰਹਮੇਤਥ ॥
ਕੀਰੀਤੇਅੰਦਿਲੇਕਰਜੇਮੰਗਤੇਜੀਅਜੁਹੈਨਿ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਬੈਰੀਹੈਨਿ॥ਹੇਪਿਤਾਅਸਾਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਤੇਧਨੁਆਦਾਹੈ॥ਕਦੋਨਿਖੁਟਦੇਕਾਨਾਹੀ

॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਕਾਈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉ ॥ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ੧੧੪
ਕਹਿਆ ਜੁ ਅੰਧੇ ਸੀ ਕਥਾ ਪਿਤਰਾ ਅਰੁ ਦੇਵ
ਤਿਆ ਤੇ ਲੈ ਕਰਨਾ ਹੀ ਚੁਲੀ ॥ ਜੋ ਕਿ ਛੂਤੁ
ਕਹਦਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਦੇਵ ਤਿਆ ਕੀ ਕਿਆ
ਚਾਲੀ ਹੈ ॥ ਅੰਧੇ ਸੀ ਤੀਨ ਲੋਕਾ ਬਿਖੇ ਭੀ ਨਾ ਹੀ
॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਨਿਹਚੈ ਧਾਰੁ ਹੇ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਨਿਹਚੈ
ਕਰ ਕੋ ਰਿਦੈ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ
ਪਰੋ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ॥ ਨਿਹਚੈ ਕੀਤੀ ਕੁਲ ਕਾਉਧ
ਰਹੈ ਵੈਗਾ ॥ ਅਰੁ ਆਨ ਕੀ ਪੁਜਾ ਤੇ ਕੁਲ ਨਰ

ਕਜਾਵੈਗਾ॥ ਏਹ ਬਾਤ ਬੇਦੁ ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰੀ
ਚਰਕੈ ਕਹੀ ਹੈ॥ ਹੋਰ ਨ ਕਥਾ ਤੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰ
ਜੁਨਾਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਸਾਧਕੇ ਮਿਲੇ ਬਿਨ ਸੀਸਾਰ
ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸਭਿ ਰਤਾ ਨਾਹੀ॥ ਜੇ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਓ
ਅੰਕਾਰ ਤੇ ਪਰੇ ਹੋ॥ ਤਿਨਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਹਉ ਕਰ
ਤਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸੀਸਾਰ ਵਿਚ ਗੁਪਤ ਬਾਤ ਸੀ
ਸੇਖਰਾਟ ਕੀ ਤੀਜੀ॥ ਧੰਨੁ ਓਹੁ ਕੁਲੁ ਧੋ ਜਿ ਸਕੁ
ਲ ਸਾਧ ਉਪਜਤਾ ਹੋ॥ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਓਹੁ ਗੁਹਜ
ਕਥਾ ਪ੍ਰਮੇਧ ਕਰ ਕੈ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰ ਤੇ ਹੋ॥ ਤਿਨ

ਜੀਅਕਿਆਮਾਨੁਖਕਿਆਪਸੁਕੀਟਕੀਅ ॥ ੧੧੫ ॥
 ਜਿਨਸਾਧੂਕਾਓਪਦੇਸੁਸੁਣਿਆਹੇਤਿਨਾਸ
 ਭਨਾਜੀਆਕੀਗਤਿਹੋਗਾਹੇਪਿਤਾਜੀਸਾ
 ਧਸਿਗਤਿਬਡਾਸੁਖਾਕਾਤੀਰਥੁਬਣਿਆ
 ਹੋ। ਭਾਵੈਦਰਬੁਭਾਵੈਗਾਭੁਭਾਵੈਸੁਰਗਭਾ
 ਵੈਨਰਕਲਭ। ਇਹੁਬਾਰਤਾਸਚੁਕਾਰਿਜ ॥
 ਨਦੀਜੀ। ਅਗੀਆਂਅਰਮੁਗਧਾਕਉਸ ॥
 ਮਝਾਵਲੇਵਾਲੀਰਭਿਰਹੈ। ਤਾਸੁਕਾਰਿਪਿ
 ਤਾਕਹਿਆਓਹੁਕਉਦਰਭਿਰਹੈ। ਤਾਕੁਮਾ

ਨੀਆ

ਰਕਾਰਿਆਹੇਪਿਤਾਜਹਾਰਾਤਿਦਿਨਕੁਰਾ
ਤਿਪ੍ਰਸੇਸਕੀਹੋਤੀਹੈ।ਜਹਾਸਮਾਦ੍ਰਿਸਦਿ
ਹੈ।ਜਹਾਕਾਮਕੋਧਲੇਭੁੱਮੇਗਬਿਆਪਤਾ
ਨਾਹੀ।ਸੁਵਰਨਅਰੁਮਿਟੀਬਰਾਬਰਹੈ।
ਓਹੁਪੁਰਖੁਬਾਚਿਤ੍ਰਹੈਨਿ।ਸੁੰਨਤੇਪਰੇਖੇ
ਲਤੇਹੈਨਿ।ਜਗਤਤੇਆਲਿਪਤਹੈਨਿ।
ਨਾਕਿਸੀਕੋਬੈਗੀਨਾਕਿਸੀਕੋਮਿਤ੍ਰਹੈਨਿ।
ਸੀਸਾਰਕਾਬੁਰਾਹੇਦਨਾਹੀਦੇਦਾ।ਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਧਾਰਦੇਵਾਲੇਗੁਮਾਸਤੇਹੈਨਿ।ਨਾਕਿਛੁ

ਖਰਚੁਨਾਭਾਵਾ। ਪਰਜਿਸਕੇਕਰਮਪਾਇ ੧੧੬
ਆਹੈਤਿਸਕਓਪਾਤਿਹੈ। ਸਭਸਿਸਟਿਉ
ਨਾਈਆਗੀਆਬਿਚਿਹੈ। ਸਭਨਾਨੈਸਮ
ਝਾਵਣਆਏਹੈਨਿ। ਕੀਡੀਆਵਿਚਹੁਕ
ਦਿਕੈਮਾਰਗਪਾਵਦੇਹੈਨਿ। ਓਥਹੁਕਾਲ
ਕਾਰਉਰੂਦੂਰਹੋਇਆ॥੧॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈ
ਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂਪੀਨਗੁਰੂਜੀਸਾਤਿਗੁਰੂਜੀਗੋ
ਸਟਿਸੰਪੂਰਨਹੋਈ॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਗੁਜਰੀ ਜਪੁਅਰਥਨਾਲਿ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਨੂਪਮੰਤ੍ਰਅਪਾਰਗੋਸ਼
ਇ। ਗੁਰੂਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕੀ॥ ॥ ਏਕਵਿ
ਨਪੰਜਾਬਕੀਧਰਤੀਨਗਰਿਕਰਤਾਰਪੁਰਖੇ
ਤਾਥਾ॥ ਅਰਦਰਗਾਹਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਲੈ॥ ਅਏ
ਏਸੁਜਹਾਨਵਿਚਿ॥ ਤਬਾਇਕਸੁਅੰਗਦਜਿ
ਖੰਨੇਬੁਲਾਏਕੇਗੁਰੂਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕਾਹਿ

ਆਗਨਿਪੁਰਖਾਅੰਗਦਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆ ੧੧੭
ਗਿਆਹੋਈਹੋਗਨਿਮੇਰੀਸਿਫਤਿਕਰਣੀ
ਅਰੁਲੋਕਾਤੇਕਰਾਵਣੀ। ਪੁਰਖਾਇਕੁਐ
ਸੀ। ਸਿਫਤਿਕਰੀਐਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀ। ਜਿਸਕ
ਇਕਜਾਪੁਹੋਇ। ਅਰੁਐਸੀਸਿਫਤਿਕ
ਰੀਐਜੇਵੁਬੀਧੀਐ। ਪੁਰਖਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕਾਹੁਕਮੁਪੈ। ਗਨਿਮੇਰੀਸਿਫਤਿਕਰਣੀਪ੍ਰ
ਥਮੀਮੇਰੈਨਾਇਲਾਵਣੀ। ਇਹੁਓਪਦੇਸੁ
ਧਰਮਕਾਦਿਵਾਵਣਾ। ਅਗੁਗ੍ਰਿਹਸਤਿਵਿ

ਚਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਾਇਆਧਰਮੁਸਤਿ
ਤੋਖੁਸੀਲਕਮਾਵਲਾਅਰੁਬੈਰਾਗੁਖੇਲਦੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆਰੀਆਹੋਈਹੇਪੰਥੁਬਧੁ
ਵਲਾਧਰਮਸਾਲਾਬੀਧਣੀਅਤੇਸਤੁਕਰ
ਣਾਪੁਰਖਾਅੰਗਦਾਵੇਹੀਸਿਫਤਿਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਕੀਕੀਜੈਜੋਉਸਨੁਭਵੈਪੁਰਖਾਏ
ਹੀਸਿਫਤਿਹੋਇਜਿਤਲਾਗਿਕਾਰਿਧਰਮੀਸ
ਤੁਸਦੀਮੁਕਤਿਹੋਇਤਬਾਫਿਰਿਗੁਰੂਬਾ
ਬੈਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਗੁਰੂਅੰਗਦਬੈਨਤੀਕੀ

ਤੀ॥ ਜੀਮਿਹਰਵਾਨਾਜੀਕਿਛੁਤੋਰਿਅਹੁ १੧੮
 ਮੁਹਹੁਨਿਕਲਦਾਹੈਸੋਸਤੁਜਪੁਹੈਜੀਅ
 ਗੁਜੀਕਿਛੁਕਹੈਹੈਸੋਹੈਵੈਜੀ॥ ਤੈਜੋਲੇਵੀ
 ਐਸੋਕੀਐ॥ ਤੇਰੇਬਚਨਮੁਕਤਿਰੂਪਹੈਜੀ॥
 ਤੇਰੇਈਹਥਿਗਤਿਮੁਕਤਿਹੈ॥ ਕਰਵਕਾਰ
 ਵਤੁਹੈਹੈਜੀ॥ ਤਾਫੇਰਿਬਾਬੇਨਨਕਨੀਕ
 ਹਿਅੰਜੀਪੁਰਖਾਅੰਗਦਾਜਿਚਰਹਉ
 ਗਤਿਚਰਾਇਦੈਕਿਵੈਹੈ॥ ਜੀਉਤੂੰਆਖਦੁ
 ਹੈਪੁਰਖਾ॥ ਪੁਰਪੁਰਖਾ॥ ਰਾਖਾਇਕੁਅੰਤੁਹੈਵੈ

ਜਿਸ ਕੇ ਪਵੇ ਕਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ਜਗਤੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ॥
ਪੁਰਖਾ ਅੰਗ ਦਾਇਕ ਨਾਨੇ ਦਰਸਨੁ ਮੇਰਾ ਹੋਇ
ਗਾਇਕ ਨਾਨੇ ਨਾ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਪੁਰਖਾ ਪਰੁ ਏਹੁ
ਸਿਫਤਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਜਪੁ ਹੋਇ ਭਾਵੈ
ਮੇਥੈ ਆਵੈ ਭਾਵੈ ਮੇਥੈ ਨ ਆਵੈ ਪੁਰਖਾ॥
ਮੇਥੈ ਪਿਛੈ ਜਿ ਕੋਈ ਏਹੁ ਜਪੁ ਪਵੈ ਗਾ ਸੋ ਮੀਰਿ
ਚਿਸਮਾ ਏ ਗਾ॥ ਕਿਆ ਅਸਾਨੁ ਆਇ ਮਿਲੈ॥
ਮੇਰਾ ਨ ਉਲਏ ਗਾ ਭੁਏ ਗਾ ਤਿਸ ਦਾ ਹਉ ਜਾਮ
ਨ ਹੋਵਾ ਗਾ॥ ਪੁਰਖਾ ਊਹਾ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚਿ॥

ਪਰੁਪੁਰਖਾ ਬਿਨੈ ਜਪੁ ਜਪੈ ਅਤੇ ਮੇਪਾ ਸਿਆਵ ੧੧੯
ਨਾਨਾ ਮਿਲ ਜੀਉ ਹਾਦਰ ਗਾਹ ਮਾਹਿ ਜਿਸੁ
ਪਾਸਿ ਜਪੁ ਨੀਸਾਵੁ ਹੋਵੈ ਗਾਸਿ ਮੇਪਾ ਸਿਆਵੈ
ਗਾਸਿ ਉਓ ਸਪਾਵਿ ਮੇਕਾ ਰਿਕਾਰਿ ਜੋ ਜੀਉ ਪ
ਵੈ ਗਾਸਿ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ਗਾਸਿ ਬਿਨਾ ਸਿਫਤਿ ਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਈ ਕੀਤੇ ਮਾਨੁਖ ਮੁਕਤਾ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ ਸੋ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਾ ਕਿਨੈ ਰਿਫਾ ਨਾਹੀ ਪੁਰਖਾ ਜਿਕੋਈ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਈ ਸਿਫਤਿ ਕਰੈ ਗਾਸਿ ਸਾਹੀ ਜੀਉ
ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਨੂਪਾ ਪਾਤਿ ਹੋਵੈ ਗਾਸਿ ਇਹੁ ਜੀਉ

ਮਾਇਆ ਨੇ ਮੋਹਿ ਲਏ ਹੋ ਨਿਜੁ ਪੁਰਖਾਏ ਹੁਮ ॥
ਇਆ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨ ਮਿਲਦ ਨਾ ਹੀ ਦੇ ਦੀ ॥ ਪੁਰ
ਖਾਏ ਹਾਥੁ ਪਦੇ ਸੁੰਦਰਾਈ ਐ ਜਿਏ ਹੁਮਾਇ
ਆ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਇ ਦੇਣੀ ਮੰਤ੍ਰੇ ਹੁੰਦੁ ਰਾਈ
ਐ ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਸਿਫਤਿ ਕਰਨਿ ਤੇ ਮੁ
ਕਤਿ ਹੋਨਿ ॥ ਪੁਰਖਾ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਗਤਿ ਕਰ
ਦਨੁ ॥ ਅਸੀ ਭੇਜੇ ਹਗਿ ॥ ਪੁਰਖਾ ਬਿਨਾ ਨਾਮੁ
ਸਿਮਰੈ ਸੇ ਜਾਰੁ ਮੁਕਤਿ ਨਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ॥ ਜਪ
ਕਰਿ ਮਿਲੈ ਜਿਓ ਹੁਜ ਪੁਜ ਪਾਹਿ ਅਤੇ ਮੁਕ

१२०
ਤਿਹੋਹਿ।।ਕਿਸਦੀਨਿਆਈ।।ਪੁਰਖਾਜਿ
ਉਸੈਸਾਗਵਾਚਿਮਹਾਦੇਵਨੁਆਗਿਆਹੈ
ਈਹੈ।।ਜਿਏਹੈਹੈਮੰਤ੍ਰਜੀਤਕਾਰਿਜਿਸੈਸਾ
ਰੁਮੇਥੀਭੁਲਿਜਾਇ।।ਹੋਰਨੀਗਈਜਾਇਲ
ਗੈ।।ਸੁਪੁਰਖਾਮਹਾਦੇਵਨੇਏਹੈਏਹੈਮੰਤ੍ਰਬ
ਧੈਹੈ।।ਜਿਹਜਾਗੰਗੇਹੰਤਮਨੁਖਹੋਇਅਤੈਮ
ਰਦਾਹੋਇਤਾਮਾਗੀਐ।।ਛੁਰਦਾਹੋਇਤਾਛੁ
ਡੀਐ।।ਜਲਾਦਦਾਹੋਇਤਾਜਲਾਈਐ।।ਰ
ਖਦਾਹੋਇਤਾਰਖੀਐ।।ਇਕਿਇਕਿਏਹੈ

ਮੰਤ੍ਰਮਹਾਂਦੇਵਕੀਤੇਹੈਨਿ। ਲੁਲਾਚਮਾਗੀਜਿਖੁ
 ਸੀਮਹਾਂਦੇਵਕਾਸੋਉਨਏਹੇਏਹੇਮੰਤ੍ਰਬਧੇ
 ਪੈਸੋਨੁਆਨਣੀਹੋਵੈਬਸਤੁਸੈਹਜਾਰਾਕੋਹ।
 ਉਪਰਹੁਤਾਆਵੈ। ਜੇਲੇਜਾਣੀਹੋਵੈਤਾਲੇਜ।
 ਈਐ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੋਜਿਹੈਸਿਧਿਆਖਾਇਦੇਹੈ।
 ਪੁਰਖਾਜਿਧਭੀਏਜੇਹੇਮੰਤ੍ਰਸਿਖਿਸਿਖਿਅ
 ਖਾਂਦੇਹੈਨਿ। ਪੁਰਖਾਏਰੰਨ; ਜਿਹਾਇਸਆਗੀ
 ਆਹੋਦੀਆਹਨਿ। ਰਾਇਦੀਹੋਦੀਆਹਨਿ
 ਸਿਸਤੁਏਈਮੰਤ੍ਰਸਿਖਿਸਿਖਹੋਦੀਆਹ

ਨਿ॥ਇਨਹੀਗਲਾਕਾਰਿਕਰਿਪੁਰਖਾਜੈਸਾ ੭੨੧
 ਰੁਸਤੁਤੁਲਗਾਇਆਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਤੇ॥ਇਨ
 ਜੇਹੇਗਲਾਕਰਨਿਹਾਰੇਸਾਭਿਨਰਕਜਾਵ
 ਨਿਰੋ॥ਇਨਗਲਾਕਰਦਬਾਲਿਕਰਾਵ
 ਦਵਾਲੇਪੁਰਖਾਨਗਕਿਜਾਨਗੋ॥ਪੁਰਖਾ
 ਅਸਾਨੇਹੁਕਮੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਹੈਸੈਸਾਰਨੇਮੁ
 ਕਾਤਿਲੈਜਾਵੈਦਾ॥ਪੁਰਖਾਇਕੁਏਹੁਜਪੁ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਕੀਜੈ॥ਤਿਜੁਪੜਨੇਸਾਥਿਭਾ
 ਵੈਕੈਸਾਪਾਪੀਹੋਵੈਜੇਤਾਭਾਉਕਾਰਿਕਾਰਿ

ਪੜੈ ਸੋ ਤਤਕਾਲਿ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਗਾਤਾ ਫੇਰਿ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਿਖ ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ਬੈਠੀ ਜਿਨੀ
ਤੁਲਾ ਹੋਇ ਜੀਕਿ ਛੁਡੈ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਜਪੁ
ਯੈ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਸੇਸਰ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਤਿਸਿ ਫਤਿਸਾਲਾ ਹਕੂਮਤ
ਪੁਕੀਤਾ ਜੈ ਸਾਰ ਪਾਪੀ ਨਿਸਤਾਰ ਦੇ ਕੇਤਾ
ਈ ਗਾਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਅਗਿਆਪੁ
ਮੇਸਰ ਕੀ ਨਾਲਿ ਬੈਲਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਦੇਸ
ਚਮੁਗਾ ਦੇਸ ਦੁਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋ ਸੀਭੀ

ਸਚੁ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਜਲੋ ਕੁਮ੍ਹਿਛੁ ਬਾਬੈ ਨਾਨ
 ਕਜਪਦੈ ਰਖਿਆ॥ ਫਿਰਿ ਅੰਗਦ ਸਿਖ
 ਨਉ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਅਨੁ॥ ਜਿ ਪੁਰਖਾ
 ਤੂ ਜਿਹੈ ਸਿਹ ਉਜੇਹਾਹੈ॥ ਜਿਥੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰੇ
 ਆਖਣਦੀ ਆਪ ਉਵੀ ਸਲੋ ਕਹਨਿ ਸਿਓ
 ਇਸਲੋ ਕਸਬਦਲੈ ਕੈ ਸੇ ਦਰੁ ਤਾ ਕੈ ਸਭ
 ਏਸੇ ਜਪਾਇ ਚਿਆਇ ਆਇ ਬਣਾਇ ਅ
 ਤੈ ਮੇਨੁ ਸੁਣਾਇ ਦਾਜਾਹਿ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਪ੍ਰਮੇ
 ਸਰਦੀ ਸਿਫਤਿ ਦੀ ਆਪ ਉਵੀ ਆਹੈ ਨਿਤਿ

ਉਤਿਉਆਇਆਇਬਣਾਇਦਾਜਾਹਿ
ਜਪੁਗਾਸਿਕਰਿ। ਸਬਦਿਸਲੋਕਸਾਭਿਬੰ
ਬੇਨਾਨਕਦੇਅਗੁਆਗਿਆਬਾਬੇਨਾਨ
ਕਦੀਨਾਲਿ। ਜੈਉਜਿਉਤਮਪਉੜੀ
ਆਸਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਸਿਫੁਤਿਸਾਲਾ
ਹਦੀਆ। ਤਿਉਤਿਉਬਾਬੇਨਾਨਕਦੇਹ
ਜੁਰਿਅੰਗਦਸਿਖੁਬਣਾਇਬਣਾਇਚੁ
ਦਿਚੁਦਿਬਾਬੇਨਾਨਕਨੂਸੁਣਾਇਦਾਜਾ
ਇ। ਬਾਬਾਨਾਨਕਆਖੇਹਾਂਸਾਬਾਸਿ

ਪਰਖਾਏਹੁਇਥਾਊਲਗਦੀਹੈ।ਏਹੁਏਸੇ ੧੨੩
 ਥਾਵਦੀਹੈ।ਸਲੋਕੁਇਥਾਊਬਣਦਾਹੈ।
 ਬਾਣੀਤਾਂਸਭਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਦੇਮੁਹਦੀ
 ਹੈ।ਪਰਬਣਾਈਬਾਣੀਅੰਗਦਸਿਖਨੇਵੇ
 ਚਿਗੁਰੂਬਾਬਾਖਸੀਹੈ।ਇਆਜਿਉਸਰਾ
 ਫੁਸਰਾਫੀਹਟਿਬਹਿਦਾਹੈ।ਅਤੈਇਕੁਦਰ
 ਲੀਆਨਾਲਿਬਹਦਾਹੈਉਸਨੂਗੁਫਲੀਦੁ
 ਚਕਦੀਦੇਦਾਹੈ।ਫਿਰਿਉਦੂਸਰਾਫੁਲ
 ਗਿਨਦਰਪਰਖਦੀਧਰਦਾਹੈ।ਜਿਆਹਿ

ॐ

ਖੋਦਾਹੈਤਿਆਹਿਖਰਾਹੈ॥ਆਹਿਗੀਰਹੈਅ
 ਹਿਸਾਲਹੈ॥ਤਾਸਰਾਫਦਾਭੀਮਨੁਮੰਨੀਦਾਹੈ
 ਆਖਦਾਹੈ॥ਜਿਏਸਨੂਭੀਨਦਾਰਿਹੈਇਅ •
 ਈਹੈ॥ਜਿਕਿਛੁਵੇਖਾਣਾਹੁਦਾਹੈਸੋਓਸਨੂ
 ਵੇਖਾਲਦਾਹੈ॥ਉਸਓਤੈਮਨੁਮੰਨੀਦਾਹੈ॥
 ਸੁਜੇਏਸਨੂਭੀਨਦਾਰਿਹੁਦੀਹੈ॥ਤਾਫਿਰਿ
 ਜਾਣਦਾਹੈ॥ਜਿਭਾਈਏਹੁਜਿਮੇਰਾਟਹਲੀ
 ਆਹੈਸੁਹੁਣਖੋਟਾਅਖਾਵਦਉਗਹਿਆ
 ਹੈ॥ਸਰਾਫੀਦੀਨਦਾਰਿਹੈਈਸੁਤਾਂਆਖ

ਦਾਹੇਉਰੇਮੇਰੇਹੁਣੈਬੈਰੁਜਉਦਾਕਰਸਰਾਫੀ ੧੨੪
ਦਾਅਧਾਲਾਭੁਤੇਗਾਅਰੁਅਧਾਲਾਭੁਮੇਰਾ
ਤਾਸਰਾਫਉਸਨੂਹਦਬਹਾਲਦਾਹੈ॥ਤੁਸਦੀ
ਨਿਆਈਅੰਗਦਸਿਖਨੂਨਦਰਿਹੋਇਆਈ
॥ਤਾਂਬਾਬੈਨਾਨਕਦੇਖਜਾਨੇਦੀਦੇਸਟਿਹੋਇ
ਆਈ॥ਬਾਣੀਪਰਖਦਦੀਨਜਰਹੋਇਆਈ
॥ਤਬਬਾਬੈਨਾਨਕਆਪਣਾਖਜਾਨਾਅੰਗਦ
ਸਿਖਕੋਹਵਾਲੈਕੀਤਾ॥ਕਹਿਓਸੁਪਰਖਾਹੁ
ਦਿਤੂੰਜਪੁਰਾਚਿਸਿਫਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਕਾ

ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੈ ਨਾਨਕ ਦੇਹ ਜੂਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
ਦੁਬਾਬੇ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਜਪੁ ਜੇਹੁ ਬੀਧਿ ਆਜਪ
ਕਾ॥੩੮॥ ਅਠਤੀ ਪਉੜੀ ਆਸਾਰੀ ਬਾਣੀ
ਵਿਚ ਉਮਥਿ ਕਰਿ ਕਢੀ ਆਹੈ॥ ਬਾਣੀ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬੇ ਦੀ ਸਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋ ਜੋ ਕੋਈ ਅਛਰ
ਬਾਬੈ ਨਾਨਕ ਦੇਹ ਮੁਖਿ ਤਿਨਿ ਕਾ ਲਿਖਾਹੈ ਸੁ
ਸਭ ਸਾਰੁ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਇਹੁ ਜਪੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੈ ਨ
ਨਕ ਅੰਗ ਦਾ ਸਿਖ ਅਠਤੀ ਪਉੜੀ ਆ
ਦਾ ਜਪੁ ਗਚਿ ਆਹੈ ਸੈ ਸਾਰੁ ਮੁਕਤਿ ਕਰਵੇ

ਦੀਨਿਮਿਤਿ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਅਖਿਆਜਿ १੨੫
 ਪੁਰਖਾ ਅੰਗ ਦਾਹਓ ਨਾਇਕ ਰਿਬਹ ਦਾਹਾ॥
 ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੈ ਅਗੈ ਪਵੁਤ ਬਜਾਇ॥ ੧੨॥ ਬਾ
 ਰਹਿਘ ਵੀਆਰਾ ਤਿਰਹ ਦੀਥੀ॥ ਤਾਬਾਬਾਨ
 ਨਕਤਾ ਛਿਆਘ ਵੀਆਵਿਚ ਬਾਬਾਨ ਨਕ
 ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਪਹੁਚਿਆ॥ ਜਾਛਿਆਘ
 ਵੀਆਧਿਆਨੁ ਮੋਲਿਆ ਤਬ ਅੰਗ ਦ
 ਸਿਖ ਕਉ ਗੁਰੂ ਬਾਬੈ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਜਿ
 ਪੁਰਖਾ ਵੇਹੁ ਜਪੁ ਸਿਫਤਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀਹੈ॥

ਸੁਹਾਦਿਤੁਪੜਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆਗਿਆਹੈ
ਜਦਿਛਿਆਘੜੀਆਰਤਿਆਇਰਹੀਸੀ
ਪਿਛਲੀਤਾਇਆਗਿਆਹੈਈਬਾਬੇਨਾਨ
ਕਜੀਕੀਅੰਗਦਸੇਵਕਨੂੰ॥ਬਾਬੇਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਜਿਹਾਂਪੁਰਖਾਪੜਹੁਕਮੁਹੈਨਿਰ
ਕਾਰਦਾ॥ਤਬਅੰਗਦਸੇਵਕੁਆਸਾਗੁਜਰੀ
ਰਾਗਮਹਿਜਪੁਲੇਉਤਿਆਲਗਾਪੜਨੇ
ਆਦਿਬੀਚਮੰਤ੍ਰਜਪਦਾਹੈ॥ਸਲੋਕੁ
॥ਆਦਿਸਚੁਜਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀਸਚੁਨਾ

ਨਕਹੋਸੀਭੀਸਬੁ॥ ॥ਸਾਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾ ੭੨੬
 ਪੁਰਖੁਨਿਰਤੁਉਨਿਰਵੈਰਾਅਕਾਲਮੂਰਤਿ
 ਅਜੂਨੀਜੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਆਗੈਜ
 ਪੁਚਾਲਿਆ॥ਤਬਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆਗਿ
 ਆਹੋਈ॥ਜਿਏਨਨਕਤੂੰਮੇਗਜਪੁਕਰਿ
 ਲੈਆਇਆਸੇਪਦੁਅਰੁਮੁਬਕਉਸੁਦਾ
 ਉ॥ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਨਨਕਜੀਸੀਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਕੇਆਗੇਏਹੁਜਪੁਪਾੜਿਆ॥ਤਬਸੀ
 ਮਹਾਰਾਜਜੀਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆਅਰੁ

ਦਿਆਲੁ ਭੁਭੁਕਿ ਕਹਿਆ ਜਿਏ ਨਨ ਕਏ
ਹੁਜਿ ਜਪੁ ਤੈ ਜੇ ਮੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੈ ਭੁਲਾ ਕੀ
ਆਹੋ ॥ ਐਉ ਸੀ ਜਾਰੁ ਮੁਕਤਿ ਨਾਸੀ ਹੋਤ ॥
ਕਲੁ ਜੁਗਮਹਾ ਕਠਨੁ ਥਾਪੁ ਨਨ ਕਏ
ਹੁਜੁ ਪੁਜੁ ਤੈ ਕੀਆ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਯੁਛੁ
ਜਿ ਕੋਈ ਦੇਸੁ ਜਪੁ ਕਉ ਪਵੇ ਗਾਏ ਮੁਕਤਾ
ਹੋਵੈ ਗਾਨਿ ਰਸਿ ਦੇਹੀਏ ਨਨ ਕਮੇ ਗਾਇ
ਹੁਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਮਾਹਿ ਸਿ ਦੇਹੁ ਕਿਛੁ ਨਾ
ਹੀ ॥ ਭੁਵੈ ਕੈ ਸਾਹਿ ਪਾਪੀ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿ ਕੋਈ

੧੨੭
ਏਸੁ ਜਪ ਕਉ ਪਵੈ ਗਾਏ ਉਸ ਕਉ ਮੇਤਤ
ਕਾਲੁ ਕਉ ਤਿ ਕਰਉ ਗਾਤ ਬਗੁ ਰੂਬਾ ਬੈ
ਨਨ ਕਜੀ ਨਮ ਸਕਾਰ ਭੰਡ ਉਤ ਕਰੀ ਜਿ ਕ
ਹਿਆ ਸਾਤਿ ਜੀ ਸਾਤਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਗੀ ਜੇ
ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਸੋ ਸਾਤਿ ਹੋ ਜੀ ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ
ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਹਿਆ ਜੀ ਅਬ ਤੂੰ ਜਾਹਿ ਨਨ
ਕਏ ਸੁ ਜਪ ਕਉ ਮੀ ਸਾਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾ ਜਿ
ਲੋਕ ਕਰਤਾਰ ਥਹੋ ਵਹਿ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾ ਬੈਨ
ਨ ਕਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲੇ

ਰਿਜਗਤਨਿਸਤਾਰਣਕਉਸਿਸਾਰਕੋਬਿ
 ਖੇਆਏ।ਤਬਅੰਗਦਸਿਖਕਉਬੁਲਾ
 ਇਕਾਰਿਇਹਬਾਤਿਬੁਲਾਈ।ਜਿਪੁਰਖਾ
 ਅੰਗਦਾਏਹਿਇਵਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆਗਿ
 ਆਹੋਈਹੋਇਸੁਜਪਉਪਾਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਕਹਿਆਆਗਿਆਕੀਤੀਹੈਜਿਨਨਕਜੀਕੋ
 ਈਜੀਉਏਹੁਜਪੁਮੇਰਾਪਵੈਗਾਹਉਤਿਸ
 ਕੀਮੁਕਤਿਕਰਉਗਾ।ਪੁਰਖਾਏਸੁਉਪਾਰਿਪ ॥
 ਰਬ੍ਰਹਮਾਦਿਆਲੁਹੋਇਆਹੈ।ਪਰੁਪੁਰਖ ॥

ਏਸ ਜਪ ਕਉ ਏਤੁ ਸੀ ਜਮ ਪੜਨਾ ਜਾਂਪਹ
 ਰੁਗਤਿ ਆਇ ਰਹੈ ਤਾਂ ਉਠਿ ਕਰਿ ਇਸਨ
 ਨੁਕਰਣਾ ਤਾਇ ਏਹੁ ਜਪੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਕਰਿ
 ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨਾਲਿ ਹੋਰਤਾ ਧਿਰਹੁ ਮਨੁ ਦੂ
 ਰਿ ਕਰਣਾ ਹਟਾਵਣਾ ਇਹੀ ਜਪ ਕਾ ਧਿਆ
 ਨੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪੜਣਾ ਜੇ ਪਹੁ ਰੁਗਤਿ ਨਾਇ
 ਨਾਸ ਕੈ ਤਾਂ ਤੈ ਘੜੀ ਆਗਤਿ ਰਹਈ ਪਿਛ
 ਲੀਨੁ ਨਾਇ ਕੈ ਪਵੈ ਜੇ ਤਿਹੁ ਘੜੀ ਆਗਤਿ
 ਨਾਇ ਨਾਸ ਕੈ ਤਾਂ ਇਕ ਸੁ ਘੜੀ ਗਤਿ ਰਹਈ

ਨੁਨਾਇਕੋਪਵੈਜੇਘੜੀਗਤਿਨੁਭੀਨਾਇ
ਨਸਕੋਤਾਦਿਨਸੀਰੀਦੇਨਾਛੇਨਾਵੈਜਪੁ
ਪਵੈ। ਤਬਬਾਬੈਨਨਕਕਹਿਆਜਿਪੁਰ
ਖਾਅੰਗਦਾਜੁਮੇਰਾਸਿਖੁਪਹਰੁਰਾਤਿਰਹ
ਦੀਨਾਵੈਗਾਜਪੁਪਵੈਗਾਸੋਮੇਨੁਆਇਮਿ
ਲੇਗਾ। ਜਿਤ੍ਰਿਹੁਘੜੀਆਰਾਤਿਰਹਦੀ
ਨਾਵੈਗਾਜਪੁਪਵੈਗਾਤਾਸੀਗਤਿਨੁਆਇ
ਮਿਲੇਗਾ। ਪੁਰਖਾਜਿਘੜੀਗਤਿਰਹਦੀ
ਨਾਵੈਗਾਏਸਜਪਨਉਪਵੈਗਾਸੁਜਮਕੀ

੩ ਸਤਿ ਛੁਦੈ ਗਾਅ ਤੈ ਪੁਰਖਾ ਜਿ ਕੋਈ ਦਿ ੧੨੯
ਨਸੀ ਗੀ ਦੇ ਨਾਲਿ ਨਾਵੈ ਗਾਜ ਪੁਪ ਵੈ ਗਾਜ
ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਬਿਚਿ ਬਾਸਾ ਪਾਵੈ ਗਾਅ ਤੈ ਪੁ
ਰਖਾ ਜਿ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਾ ਬਿਚ ਲੇ ਗਾ
ਮੇਰਾ ਕੀਰਤ ਨੁ ਕਰੈ ਗਾਅ ਹੁ ਮੇਰੇ ਗੀਧਾ ਅਨ
ਸਿਮਰਨਿ ਮਾਹਿਰ ਹੋ ਗਾ ਪੁਰਖਾ ਮੇਰੇ ਸਕਾਅ
ਧੀ ਨੁ ਹੋਵਾ ਗਾ ਜਿ ਕੀ ਛੁ ਓਹੁ ਕਰੈ ਗਾ ਸੋ ਮੇਰੀ
ਲੇ ਉਗਾ ਉਸ ਕਉ ਮੇਰਾ ਪਵੈ ਮਹਾ ਲਿਉ ਪ
ਰਿਬਾਸਾ ਦੇ ਉਗਾ ਓਹੁ ਮੇਰਾ ਨਿਕਟਿ ਵਹਤੀ

ਹੋਇਗਾਪੁਰਖਾਏਹੀਮੰਤ੍ਰਏਹੀਬਾਣੀਏਹੀ
ਵਿਜਤਾਵਿਵਾਦਣੀ॥ਮੇਰੀਬਾਣੀਕਾਸਿਸਾਰ
ਕੋਏਹੀਉਪਦੇਸੁਕਰਣਾ॥ਤਬਰਾਵੀਨਈ
ਕਿਨਾਰੇਉਪਰਿਏਹੁਉਪਦੇਸੁਗੁਰੂਬਾਬੈ
ਅੰਗਦਸਿਖਦੇਤਾਣੀਕਹਿਆਛਿਆਘਾ
ੜੀਆਗਾਤਿਗਹਿਦੀਪਿਛਲੀਅੰਗਦਸਿ
ਖਕਉਏਹੋਮੰਤ੍ਰਸੁਣਾਇਆਛੇਰਿਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਬੇਨਤੀਕੀਤੀ॥ਜਿਬਾਬਾਜੀਸਲਾਮ
ਤਿਮੰਤ੍ਰਜਿਮਹਾਦੇਵਕੀਤੇਹੈ॥ਜੀਸਾਗਵਿ

ਚਿਚਲਦੇਹਨਿਬਾਬਾਜੀਸਲਾਮਤਿਏਸ
ਜਪਦੀਗਲਾਕਿਉਕਰਿਹੈਜੀ॥ਜਿਵਕਰਿ
ਗੋਤਿਵੈਸਮਝਾਈਐਜੀ॥ਤਬਗੁਰੂਬਾਏ
ਨਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਪੁਰਖਾਮਹਾਦੇਵਲੁਣਾ
ਚਮਾਰੀਜਿਨਿਮੰਤ੍ਰਕੀਏਹਨਿਏਹਾਉਕੁ
ਕੋਈਮੰਤ੍ਰਨਾਹੀਸੁਕੀਤਾਜੁਸਭਨਾਰੋਗਾ
ਉਤੈਸਭਨਾਮਖਸੂਦਾਉਤੈ॥ਇਕੋਈਮੰਤ੍ਰਚ
ਲੈਪੁਰਖਾਓਇਜਿਮੰਤ੍ਰਮਹਾਦੇਵਦੇਹੈਨਿ
ਸੁਆਪੁਆਪਦੀਰੋਗੀ॥ਆਪੋਆਪਦੀਮ

ਖਸੂਦੀਫਿਰਦੇਹੋਨਿ॥ ਅਤੇਪੁਰਖਾਏਹੁਜਿ
 ਸਿਫਤਿਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਹੋਸੁਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀ॥ ਅਗਿ
 ਆਸਾਬਿਹੁਆਹੋਸੁਸਭਨਾਰੋਗਾਨੋਹਿਰਤਾ
 ਹੈ॥ ਅਤੇਏਤੇਸਭਮਖਸੁਦਹੋਦੇਹੋਨਿ॥ ਤੁ
 ਬਗੁਰੂਅੰਗਦਬੈਨਤੀਕੀਤੀਜਿਬਾਬਾ
 ਜੀਸਲਾਮਾਤਿਜਿਵਹੋਤਿਉਮਿਹਰਕਾਰਿ
 ਕਰਿਸਮਾਝਾਈਅੰਜੀ॥ ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇ
 ਨਨਕਜੀਕਹਿਆਜਿਸੁਇਪੁਰਖਾਅੰਗ
 ਦਾਮੰਤਰੀਤਦਫੁਰਦੇਹੋ॥ ਇਨਕੀਜਾਦਿ

ਸੰਤਾਈ ਜੁਗਤਿ ਕਮਾਈ ਐ। ਤਾ ਫੁਰਨਿ ਪੁਰਖਾ ॥ ੧੩੧ ॥
ਏਸੁ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪ ਦੀ ਬਿਧਿ ਏਹੁ ਹੈ। ਜਿ ਕੋ ਈਏ
ਸੁ ਜਪਦਾ ਅਰਥੁ ਜਮਾਇ ਸਕੈ ਪਵੈ ਗਾਇਸ
ਦੀ ਕਰਤੂਤਿ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਜਰੂ ਪਹੋਵੈ ਜਿ ਕੋ
ਈਏ ਸੁ ਜਪ ਹੀ ਦੀਟੇ ਕਕਾਰਿ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਕਿ
ਤੁ ਅਵਸਾਰਿ ਰੋਗੁ ਏਹੁ ਪਵੈ ਜਪੁ ਏਸ ਦੀਟੇ ਕਰ
ਖੇਤਾਂ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਾਰਜ ਓਸ ਦੇ ਹੋਵਨਿ ਸੋ ਸਭ
ਸਵਰਨਿ। ਪੁਰਖਾ ਓਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਰ ਦੇ ਮਖ
ਪ੍ਰਦ ਕਰ ਦੇਹਨਿ ਰੋਗੁ ਤੀ ਗਵਾਇ ਦੇਹਨਿ।

ਪਰੁਓਨੀਮੰਤੀਪੜੀਮੋਖਪਦਵੀਨਹੀਪਾਈ
ਦੀ॥ ਅਤੇਪੁਰਖਾਏਹੁਜਪੁਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾ
ਭੇਜਿਆਹੋਇਆਤਿਸਤੋਇਥਾਊਊਥਾਊ
ਦੀਨਦੁਨੀਆਦਾਰੋਗੁਜਾਦਾਹੈ॥ ਅਤੇਜਭੇ
ਕਾਰਜਸਦਰਦੇਹੈਜੋਕਿਛੁਚਿਤਵੈਸੋਹੋਵੈ
ਜੋਇਸਦੀਕਰਤੂਤਿਕਮਾਵੈ॥ ਤਬਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਗੁਰੂਬਾਬੇਦੇਬਚਨਨਾਲਿਜਿਕੋਈ
ਜਿਖੁਹਜੁਰਸੀਤਿਨਾਸਭਨਾਨੂਜਪੁਪਾਵਿ
ਸੁਣਾਇਆ॥ ਅਤੇਜਿਊਜਿਊਬਾਬੇਦਾਹੁ

ਕਮੁਸੀਉਤੀਭਿਧਿਜਪਦੀਉਸਤਾਤਿਪਾਵਿ ੧੩੨
ਸੁਦਾਈ॥ਤਬਾਜਿਖਸਰਸੋਹੋਏਗੁਰੂਅੰਗ
ਦਈਪੇਗੀਪਏ॥ਜਿਜੀਅਸੀਸਭਾਨਿਹਾਲ
ਕੀਤੇ॥ਅਭੈਅਸਾਨਉਜੀਅਦਾਨਾਦਿਤਾ॥
ਅਸਾਨਉਏਹੁਜਪਭੇਜਲੁਸੀਸਾਰੁਤਾਰਣ
ਨੋਹੋ॥ਇਅਹੋਏਸਏਹੁਸਚੁਗੁਰੂਬਾਬੇਦੇਖ
ਚਨਦਾਭਰਵਾਸਾਹੋਇਆਜੀਅਸੀਜੀਵੇ
ਨਿਹਾਲਹੋਏ॥ਤਬਾਜਿਖੀਫਿਰਿਗੁਰੂਅੰਗ
ਦਪਾਸਿਬੇਨਤੀਕੀਤੀ॥ਜਿਜੀਤੰਗੁਰੂਬਾਬੇ

ਦਾਹਜੂਗੀਨਿਕਟਿਵਰਤੀਮਹਲੀਹੋ॥ਅਤੇਤੁ
ਧੁਓਤੋਹੁਰੂਬਾਬੇਦੀਮਿਹਰਹੈਜੀ॥ਜੇਤੁਧੁਰੂ०
ਵੈਤਾਹੁਦਿਮਿਹਰਿਕਾਰਿਕਾਰਿਏਸਜਪਦਾਅ
ਰਥੁਅਸਾਨੁਸਮਝਾਈਐਜੀ॥ਜੁਅਸੀਅ
ਰਥੁਸਮਝੇਹੋਇਸੁਸਭੀਪਵਹਿਗੋ॥ਅਤੇ
ਅਰਥੁਸਮਝੇਬਿਨਾਚਿਤੁਨਾਹੀਠਹਗਾਇ
ਦਾਹੈਜੀ॥ਚਿਤੁਓਸੈਬਸਤੁਨਾਲਿਲਗਦਾਹੈ
ਜਿਸਦਾਅਰਥੁਸਮਝੀਦਾਹੈਜੀਜਿਕੋਈ
ਕਮਾਵੈਗਾਸੁਪਾਵੈਗਾ॥ਤਬਗੁਰੂਅੰਗਦ

ਕਹਿਆ ਜੁ ਭਾਈ ਜੀ ਇਸ ਜਪ ਦਾ ਅਰਥੁ
 ਓਹੋ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਦਾ ਏਹੁ ਜਪੁ ਧੈ ਮੇਰੀ ਕਿਆ
 ਕੁਦਰਤਿ ਧੋ ॥ ਜਿਹ ਉਅਰਥੁ ਕਾਰਿ ਜਕਾ
 ਪਰ ਬੇਨਤੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ਤੁਸਾਰੇ ਏਹੁ ਮੁਹ
 ਹੁਦੀਆ ਖਿਸੁ ਲਾਈ ਏਗਾ ॥ ਜਿਕਿ ਛੁਦਕ ਮੁ
 ਹੋਵੈ ਗਾਸੇ ਤੁਸੀ ਸੁਣਹੁ ਗੋ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
 ਦ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ
 ਜੁ ਜੀ ਮਿਹਰਿ ਵਾਨਾ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮਿਹਰਿ
 ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਏਸ ਜਪ ਦਾ ਅਰਥੁ ਸਿਖਾਨੇ

ਏਈਐਜੀਸਿਖਬੇਨਤੀਕਰਦੇਹੈਨਿ। ਤਬ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆਜਿਪੁਰਖਾਤੈਭੁਲੀ
ਆਖੀਆਤੂਸਮਾਇਸਿਖਲੇਮੇਥੀਪੁਰਖਾ
ਏਸਦੇਅਰਥਦੀਗੋਸਾਦਿਆਗੈਹੋਈਹੈ। ਤ
ਦਿਸ਼ੀਗੋਰਖਭਰਥਰੀਈਸਰਨਾਥਚਰਪਟ
ਗੋਪੀਚੰਦਨਾਲੀ। ਜਾਵੇਮੇਲਾਹੋਇਆਸੀ
ਤਾਦਿਉਥੈਉਨਾਨਾਲੀ। ਅਰਥਦਾਵੀਚਾਰੁਹੋ
ਇਆਸੀ। ਹੁਦਿਫੋਰਿਤੂਸਮਾਇਲੇਪੁਰਖਾ
ਜਾਇਸਿਧਾਨਾਲਿਹੋਗੁਰੀਆਨਦੀਗੋਸ

ੲਹੋਰੁ ਬਹੁਤੁ ਹੋਈ ਗੋਤਾ ਫਿਰਿ ਗੋਰਖਨਾ ੧੨੪
 ਥਭੁਰਥਰੀਨੋ ਆਖਿਆ ਆਜਿ ਭੁਰਥਰੀਤੁ
 ਨਨਕਕਉ ਆਖਾ ਜਿਦਰਸਨੁ ਲੇਹੁ ਮੁੰਦਾ ਪਹ
 ਗੁਤਬਭੁਰਥਰੀ ਅਸਾਨੁ ਆਖਿਆ ਜਿਜੀਸੀ
 ਗੋਰਖਨਾ ਭੁਕਹਤਾ ਹੈ ਜੁਦਰਸਨੁ ਲੇਹੁ ਮੁੰਦਾ
 ਪਹਗੁਦਰਸਨੁ ਮੁੰਦਾ ਕਾ ਅਰਥੁ ਏਹੁ ਜਿਸੀਗੋ
 ਰਖਕਿ ਪੰਥਮਹਿ ਆਵਹੁ ਸਿਖਹੋਵਹੁ। ਤਬ
 ਸ੍ਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆਰੀ ਆਸਾਥਿ ਜਿਕਿਛੁ
 ਅਸਾਥੇਵਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਅਖਾਇਆ ਸੇਆਸਾ

ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਿਧ ਹੁ ਜਿ ਮੇ ਦਰਸਨੁ ਲੀਆ
ਹੈ॥ ਮੁਝ ਪਾਹਿ ਰੀਆਹੈ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਹੁ ਕਹਿ
ਆਤੁ ਮਦਰਸਨੁ ਕਿਸ ਕਾਲੀਆਹੈ॥ ਤੂ ਸਿਖੁ
ਕਿਸ ਕਾਹੁ ਆਹੈ॥ ਤਾ ਅਸਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇ
ਸਿਖੁ ਸਚ ਕਾਹੁ ਆਹੈ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਹੁ ਕਹਿਅੰ
ਜਿਨਾਨ ਕਸਚੁ ਨੁਹੈ ਕਦਕਾਹੈ॥ ਜਾਤੁ ਸਚ ਕੰ
ਕਾ ਸਿਖੁ ਹੈ ਤਬ ਅਸਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅੰਦਿ
ਸਚੁ ਨੁਗਾਦਿ ਸਚੁ॥ ਪੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋ ਜੀ
ਭੀ ਸਚੁ॥ ੧॥ ਤਬ ਸਿਧ ਹੁ ਕਹਿਅੰ ਨਾਨਕ

ਸੁਸਚਕਵਨੁਹੈ॥ਕਿਸਕਾਨਾਮੁਸਚੁਹੈ॥
 ॥ਸਚਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਕੇਹੈਨਾਨਕਉਸੇ
 ਗੁਣਕਿਆਜੇਪੁਰਖੁਹੂਆਸੋਤੈਭੈਮਹਿਪ
 ਰਿਆਮੁਆਜੂਨੀਪਾਰਿਆ॥ਤਬਅਸਾਕਹਿ
 ਆਨਾਜੀਓਹੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲ
 ਮੁਗਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੀ॥ਕਹੈਜੀਨਾਨਕਓਹੁ
 ਓਹੁਪਾਈਐਸੋਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐ॥ਕਹੈ
 ਜੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜੀਓਹੁਪਾਈਐ॥ਕਿ
 ਹੇਨਾਨਕਾਕਿਤੈਸੋਚਬੀਚਾਰਕਾਰਿਕਰਿਪਾ

ਈਐ॥ ਤਥਾ ਅਸਾ ਕਾਹਿ ਆ ਜਿਸੇ ਚੈ ਸੋ ਚਿਨ
ਰੇਵਈ ਜੇ ਸੋ ਚੀਲਖਵਾਗਾ ਕਹੈ ਜੀ ਜਿ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਕਾ ਕੇ ਈਵੀ ਚਾਰ ਸੋ ਚਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਕੀਤਾ
ਲਵੈ ਤਾਂ ਨਾ ਹੀ ਹੋਦਾ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਜੇ ਚੁਪਕਾਰਿ ਕ
ਰਿ ਮੋ ਨਿਧਾਰਿ ਕਰਿ ਲਿਵਤਾਰ ਲਾਇ ਕਾਰਿ
ਬਹਿਰ ਹੀ ਐ ਤਾਂ ਪਾਈ ਐ ਕਹੈ ਜੀ ਨਾ॥ ਚੁਪੈ
ਚੁਪਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵਤਾਰਾ
ਕਹੈ ਜੀ ਜੇ ਚੁਪਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਮੇ ਸਰਕੀ ਲਿਵ
ਤਾਰ ਹੀ ਧਿਆਨ ਹੀ ਵੀਚਿ ਹੋਇ ਰਹੈ॥ ਤਾਂ ਭ੍ਰੀ

ਉਸਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਧਿਆਨਲਿਵਤਾਗਵਿਚ ੧੩੬
ਨਾਪਾਵੈਬਿਨਾਉਸਮਹਾਰਜਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੋਇ
ਹੁਤੀਮੇਰੇਬੁਤੇਨਾਹੀਹੋਇਆਵਦੀਆਕਹੈਜੋ
ਕਿਵੈਇਸਦੀਭੁਖਭੀਮਿਟੈਆਕਹੈਜੀਭੁਖ
ਆਭੁਖਨਉਤਰੈਜੇਬੰਨਾਪੁਰੀਆਭਾਗਾਕ
ਹੈਜੀਜਿਤਨੇਭੁਵਦਪੁਰੀਆਲੋਆਹਨਿਜੇ
ਇਤਨੀਆਇਆਏਸਪਾਸਜੁਵੇਤਾਭੀਸਿਤੋ
ਖੁਨਆਵੈਆਭੁਖਨਜਾਇਬਿਨਾਉਸਦੀਕਿ
ਰਪਾਤੋਆਕਹੈਜੀਏਹਜੀਉਜੀਇਤਨੀਆਸਿ

ਆਲਪਾਸਿਜਮਭੀਕਮਾਵਦਾਹੈਕਾਈਇਸਦੈ
ਕੀਮਭੀਆਵਗਾਕਿਏਵੈਕਰਿਮਰਦਾਹੋਕ
ਹੈਜੀਸਹਸਸਿਆਲਪਾਲਖਹੋਹਿਤਾਇਕ
ਨਚਲੈਨਾਲਿ। ਏ। ਸਿਧਹੁਜੀਜਿਤਨੀਆ
ਸਿਆਲਪਾਸਿਜਮਭੁਧਿਹੈਕਮਾਤਿਹਨਿਜੇ
ਇਤਨੀਆਜਾਵੈਤਾਏਸਦੈਨਾਲਿਆਗੈ। ਏ
ਕਭੀਨਾਹੀਚਲਦੀ। ਭਾਵੈਅਨੇਕਜਤਨਕ
ਰੋ। ਕਹੈਜੀਏਹਜਿਜੀਉਪ੍ਰਮੇਸਰਨਾਲਿ
ਸਚਾਹੋਵੈਸੋਕਿਉਕਾਰਿਸਚਾਹੋਵੈ।

॥ ਸੋ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਆਰਾਹੇਈ ॥ ੧੩੭

ਐਕਿਉ ਕੂੜੈ ਤੁਏ ਪਾਲਾ ॥ ਸਿਧ ਹੁਜੀ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਕੀ ਦਰਗਾਹਿ ਜਿ ਜੀਉ ਸਾਚਿ ਆਰਾਹੇ
ਵੈ ਸੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਵੈ ॥ ਜਾ ਕੂੜਿ ਦੀ ਪਾਲ
ਉਸ ਵੈ ਅੰਦਰਿ ਬੰਨਹੋਇ ਰਹਿ ਆਹੈ ॥ ਜਿਉ
ਦਰੀ ਆਉ ਆਵਦੇ ਅਗੈ ਬੰਨਹੋਇ ਰਹਦਾਹੈ
ਤਿਉ ਪਾਲ ਨਾਉ ਬੰਨਦਾਹੈ ॥ ਤਿਉ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਇਸ ਮਨੁ ਖਵਿਚਿ ਕੂੜਹੀ ਪਾਲਿਹੈ ॥ ਜਾ ਕੂ
ੜੁ ਦੀ ਪਾਲਿ ਤੁਏ ਸਾਚਿ ਘਾਰਿ ਆਵੈ ਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸ

ਹੋਨੇ ਮਿਲੇ ਨਿਚਰੁ ਏਸ ਦੇ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜ ਦੀ
ਆਂਚਿ ਹੋਤਿ ਚਰੁ ਵਿਚਿ ਬੰਨ੍ਹ ਹੋ। ਤਬਾਜਿਧ
ਹੁਕਮਿ ਆਜਿ ਜੀ ਕਿਛੁ ਏਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਭੀ ਹੁੰ
ਦਾ ਹੋ। ਏਸ ਦੇ ਭੀ ਕਿਛੁ ਹਥ ਹੋ। ਕਹੈ ਜੀ ਹੁ
ਕਮੁ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕਾ ਲਿਖਿਆਨ०
ਲਿ। ਤਬਾਜਿਧ ਕਹਿ ਆਜਿ ਜਿਧ ਹੁ ਜੀ
ਮਿਲਣੁ ਰਹਣੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨੀਗਾ ਭੁਖ
ਬਖਾਸਿ ਮਾਰੇ ਏਹੁ ਸੁਭਾਨੁ ਹੁਕਮੁ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰ ਦੇ ਦਿਚਿ ਹੋ। ਜਿਉ ਜਿਉ ਪਾਈ ਚਲਦਾ ਹੋ

ਸੁਓਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਆਹੈ॥ਹੁਕਮਪ੍ਰਮੇਸਰ ੧੨੮
 ਦੇਨਾਲਿਤਿਉਤਿਉਪਾਈਚਲਦਾਹੈਸੁਓਹੁ
 ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਹੈ॥ਏਸਦੇਨਾਲਿਹੈਜਿਕਿ
 ਛੁਪੈਸਿਲਖੇਹੀਜਿਹੈ॥ਜਿਕਿਛੁਓਨ
 ਕਰਤੇਕਰਿਧਾਇਆਹੈ॥੧॥ਤਬਸਿਧਹੁਕ
 ਹਿਆਜਿਜੀਹਮਾਰਾਸਭਨਾਬਾਤਾਕਾਤੈਬੀ
 ਸਿਤੋਖੁਹੁਆਹੈ॥ਪਰਹਮਾਰੇਤਾਈਆਦੇਕੀ
 ਕਥਾਜੁਣਾਈਐ॥ਜਿਆਦੇਹੀਉਤਪਾਤਿ
 ਸਿਸਾਰਕੀਭੁਈਭੁਤਿਉਕਾਰਿਭੁਈ॥ਤਬਜੁ

ਰੂਥਾ ਬਾਨ ਨ ਕਜੀ ਆਇ ਹਿ ਤੇ ਲੈ ਕੈ ਸਿਧਾ ਕ
ਉਕਹਿ ਸੁਨਾ ਵਤਾਹੈ ॥ ਸਿਧੋ ਜੀ ਆਇ ਪਾਹਿ
ਲੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਨ ਕਿਆ ਕ
ਹੀ ਐ ਸੁਪੇਈ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਹੀ ਐ ਸਿਆਹੀ ॥ ਸਿ
ਆਹੀ ਬਡੀ ਕਿ ਸੁਪੇਈ ਕਹੈ ਜੀ ॥ ਸਿਆਹੀ ਬ
ਡੀ ॥ ਸਿਆਹੀ ਜਿ ਵਡੀ ਸਿ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਵਡੀ ॥
ਕਹੈ ਜੀ ਸੁਪੇਈ ਮਾਨੁਖਾ ਸਿਆਹੀ ਪ੍ਰਐ ਸਗਾ
ਜਾ ਸੁਪੇਈ ਹੋਇ ਤਾ ਸਿਆਹੀ ਚਲੈ ਨਿਰੰਤਰੇ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਕਿ ਸਕਾਨ ਉਹੈ ਚੁਪ

ਕਾਨਊ। ਜਾਦੂ ਸਰਹੋਇਤਾ ਅਵਾਜਿ ਨਿਕ
 ਲੈ। ਏਕੁ ਕਿਸ ਕੋ ਸਾਥਿ ਬੈਲੈ। ਗਿਸਾ ਸਿਓ
 ਕਹੀ ਕਿਸ ਕੋ ਮਾਰੈ। ਅਗੁ ਕਿਸ ਕੋ ਬਖਸੈ। ਗਿ
 ਸੁਕਊ ਬਢਾਏ। ਕਿਸੁ ਕਊ ਘਟਾਏ। ਚੁਪਾਤਿ ਸ
 ਕਾਨਾ ਮਨਿ ਰੀਕਾਰਾ। ਕਾਰੁ ਕੀਆ। ਤਬ ਮਨ
 ਸਾਦੇ ਵੀਕਊ। ਹੁਕਮੁ ਕੀਆ। ਮਨ ਸਾਦੇ ਵੀਕ
 ਉਨੁ ਕਹੀਐ। ਮਨ ਸਾਦੇ ਹਾਜਿ ਮਨ ਸਾਚਿਤ
 ਵੀ। ਨਿਰੀਜਨਾ ਨਿਰੀਕਾਰਾ। ਜਿਰਚਨਾ ਕੀਜੀ
 ਐ। ਚਰਨਿਕ ਵਲਤੇਕ ਵਲਾਇਸੀ ਮਨ

੧੩੯

ਤੇਮਨਸਾਦੇਵੀਜੋਤਿਤੇਜੁਗਾਤਿਕੀਨੀਏਤੀਨੇ
ਸਾਵਧਾਨਇਸਤੀਆਕੀਨੀਆਤਿਨਕਉ
ਵਰੁਮਿਲਿਆਮਨਸਾਦੇਵੀਕਉਉਦਮੁਮ
ਲਿਆਫੁਲਾਕਦਲਾਕਉਦਿਲਾਸੁਫਲੁ
ਮਿਲਿਆਜੁਗਾਤਿਕਉਤੀਨਫਲਮਿਲੇ
ਕਦਨੁਕਦਨੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਸੋਸੁਏ
ਹੁਤੀਨੋਦੇਵਤੇਹੋਤੀਨਕਉਵਰੁਮਿਲਿ
ਆਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਕਾਹੁਕਮੁਪੂਆ
ਜਿਤੁਮਸਿਸਦਿਰਚਹੁਤੁਮਤੀਨੇਹੀਮੇਰਾ

ਸਰੂਪਹੁਗਾ। ਮੇਰਾਹੁਕਮੁਹੈਤੁਮਰਚਨਾਰਚ
 ਹੁ। ਤਬਾਇਨਹੁਕਹਿ। ਆਜਿਜੀ। ਜਿਵਜਿਵ
 ਤੁਮਰਾਹੁਕਮੁਹੋਇਤਿਓ। ਤਿਓਹੋਇਸਿਸ
 ਟਿਜੀ। ਤੁਮਰਚਹੁ। ਤਬਹੁਕਮੁਸਾਚੇਸਾਹਿ
 ਬਕਹੋਇਆਜਿਬ੍ਰਹਮਾਤ੍ਮਿਦੇਹੀ। ਘਰੁਜੀ
 ਆਕੀ। ਅਗਬਿਸਨਤ੍ਮਿਦੇਹੀ। ਮਾਹਿਜੀਓ
 ਪਾਓ। ਅਰਮਹਾਦੇਵਤ੍ਮਜੀ। ਆਕਾਉਤਰੀ
 ਹੁਆ। ਅਰੁਨਵਨਿਧਿਤ੍ਮਿਦੇਹੀ। ਸਿਹੋਈਜੀ
 ਆਕਉਤ੍ਮਿਦੇਹੀ। ਜਾਹੁਤੁਮਕਉ

ਮੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਜਿਕਿ ਛੁਕਰਹੁ ਗੋਸੇ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ
 ਪਛਾਨਾ ਹੀ ਜਿਕਿ ਛੁਤਮ ਕਰਹੁ ਗੋਸੇ ਸਹੀ
 ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨਮ ਹੋ ਸੁ ਬਿਦਾ ਕੀਤੇ ॥
 ਜਿਏ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹਮ ਤੇ ਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋ
 ਏਹੇ ॥ ਜੀ ਜਿਕਿ ਛੁਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਕਿਸੀ ਕ
 ਉਤਲਾ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਕਿਸੀ ਕਉ ਬੁਰਾ ਹੋਇ
 ਜਾਇ ॥ ਅਰਥੁ ਜੀਉ ਭਿਛਾਰਿਆ ਦੀਹੋਇ
 ਤਿਸ ਕੇ ਬਾਬਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੋਹਿ ਤਬ ਹਮ ਕਿ
 ਆ ਕਰਾਹੀ ॥ ਤਬ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਹੁਆ

ਜਿਏਹੁਮੇਰੀਆਗਿਆਹੋਇਹਿਕਲਾਤੁਮਾ ੧੪੧
ਰੇਹਾਥਿਦੀਨੀਪੈਆਜਿਉਜਿਉਤੁਮਬਗਾਵਹੁ
ਜੀਆਕੋਭਾਗਿਮੇਸੋਤਿਉਤਿਉਓਹਬਾਤੀਮ
ਟਾਵਾਗਾਨਾਹੀਆਜਿਕਿਛੁਤੁਮਕਰਹੁਗੋਸੇ
ਸਹੀਤਬਹੁਕਮੁਕਰਤੇਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਨਿ
ਰੰਕਾਰਕਾਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਕਓਹੁਆ
ਜਾਹੁਤੁਮਾਸਿਸਦਿਰਚਹਾਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿ
ਆਕਾਰਹੁਕਮੁਨਕਹਿਆਜਾਈਹੁਕਮੁ
ਤੋਸਹੀਹੋਇਆਆਜਿਅਕਾਰੁਕਰਹੁਸਿਸ

ਦਿਸੀਸਾਰੁਰਚਹੁਪਰਮੇਰੇਬੁਤੇਏਹੁਭੀਨਾਕੁ
ਕਹਿਆਜਾਦਾਨਾਨਿਕਿਤਨਾਕੁਹੁਕਮੁਪੁਆ
ਚੇਨਾਨਿਏਵਾਇਤਨਾਕਰਹੁਹੁਕਮੀਹੀਸਾ ।
ਬਿਚਉਰਾਸੀਲਖਪੇਦਾਰੋਈਹੁਕਮਹੀ
ਸਾਥਿਵਰਿਆਈਮਿਲੀਹੁਕਮੀਉਤਮੁ
ਨੀਚੁਹੁਕਮਿਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਿਪਾਈਆਹਿ
॥ਉਤਮਾਜਿਹੋਏਸੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਹੁਕਮੁਸਾ
ਬਿਹੋਏ॥ਅਰੁਨੀਚਜਿਹੋਏਸਿਹੁਕਮੁਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਕੇਸਾਬਿਹੋਏਹੁਕਮੁਹੀਸਾਥਿਜੀ

ਅਪੇਦੇਹੋਏ॥ ਤੁਹਕਮੁਹੀਸਾਬਿਜੀਆਕਾ
ਨੁਖਸੁਖਲੇਖੁਪੇਆਜਾਇਤਨਾਦੁਖੁਭੋਗ
ਹਿਗੋਇਤਨਾਸੁਖੁਭੋਗਾਹਿਗੋ॥ ਇਕਨਾਹੁਕ
ਮਿਮਿਲੇਬਖਸੀਸਾਇਕੁਹਕਮੀਜਦਾਭ
ਦਾਈਆਹੀ॥ ਇਕਨਾਨੇਹੁਕਮੁਦਰਗਾਹਕਾ
ਭੁਇਆਜਾਜਿਜਾਹੁਤੁਸੀਜੀਅਹੁਮੇਰੇਹਉ
ਤੁਸੀਬੈਠੇਖਾਹਾ॥ ਇਕਨਾਨੁਹੁਕਮੁਗੁਆਜਿ
ਜਾਹੁਤੁਸੀਰਬਜੁਹਗੋ॥ ਤਬਤੁਸਾਨੁਰੋਟੀਪਹੁ
ਚੈਗੀ॥ ਇਹੁਭੀਤਦੇਹੁਕਮੁਹੋਇਆਦਰਗਾ

ਛੁ

ਹਥੀ। ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ
ਨ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੇ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤਾਹ ਉਮੇ
ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ। ਜਿ ਕਿੰਦਾ ਪਾਰਦਾਹੈ ਇਹਾ ਜਿ
ਮਾਨੁ ਖੁਹ ਉਮੇ ਕਰਦਾਹੈ ਇਹਾ ਜਮਾਦਾ ਨਹੀ
। ਜਾਲਦਾਹੈ ਜਿਹ ਉਇਨੁ ਮਾਨੁ ਖਾਰੀ ਜਾਣਿ
ਆਹਾ। ਜਿ ਕਿ ਛੁਚੀ ਗਾ ਕਰਦਾਹੈ ਤਾ ਕਾਹਿ
ਦਾਹੈ ਜਿਮੇ ਕੀਤਾਹੈ। ਜਿ ਦੁਖੁ ਲਗਦਾਹੈ
ਸੁਖੁ ਹੋਤਾਹੈ। ਇਹ ਤਾ ਜਾਲਦਾਹੈ ਜਿ ਕਿਸ
ਤੇਹਾਇਆਹੈ। ਜਿ ਜਾਣੇ ਜਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾ

ਕੀਤਾਹੁਦਾਤਾਹਉਮੇਕਬੈਨਾਹੀ॥੨॥ਗਾਵੈਕੇ ੧੪੩
ਤਾਦੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾਦੁ॥ਕੋਈਏਹਾਭੀਹੋਜਿ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਬਲੁਜੋਰੁ॥ਅਰੁਤਾਦੁਗਾਵੈ॥ਜਿ
ਕਿਤਨੋਕਿਜੋਰੁਬਲੁਤਾਦਾਵਿਚਿਹੈ॥ਜਿਏ
ਹੁਇਤਨਾਤਾਦੁਜੋਰੁਤਾਦੁਹੈ॥ਕਿਸੈਪਾਸਿਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਦਾਤਾਦੁਗਾਵੈ॥ਜਿਕੋਈਗਾਵਦਾ
ਹੈਸੋਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਕੀਤਗਾਵਦਾਹੈ॥ਪਰੁਸੋ
ਸਹੀਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਤਾਦੁਗਾਵੈ॥ਗਾਵੈਕੋਦ
ਤਿਜਾਵੈਨੀਸਾਦਾ॥ਜਿਕੋਈਏਹਾਹੈਜਿਸ

ਨੇਗਾ ਵੁਦਦੀ ਸਕਤਿ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਤ ਨੀਜੀਆ
ਨੇਦਾਤ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਖੇਲੁ ਨੀ ਜਾਣ ਕਿਤ
ਨਾਕੁ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਗਾਵ ਸਕੈ।
ਹਾਤਾ ਗਾਵੈ। ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਾਡਿਆਈ
ਆਚਾਰ। ਪਰ ਕੋਈ ਕੋਈ ਇਵ ਗਾਵ ਦੇਹ
ਨਿਜਿ ਦੇਹ ਬਸਤੁ ਵਡੀ ਹੈ। ਜਿ ਦੇਹੁ ਕਿਆ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀਆ ਹੈ ਦੇਹੁ ਕੀਆ ਗੁਣ ਵਡਿਆ
ਈਆ ਗਾਵ ਦੇਹ ਨਿਆ। ਅਵਤਾਰ ਕੀ ਉਪਮਾਗ।
ਵਦੇਹ ਨਿਆ। ਜਲਾਹਿ ਗਾਵ ਦੇਹ ਨਿਆ। ਗਾਵੈ ਕੋ

ਬਿਦਿਆਬਿਖਮੁਵੀਚਾਰੁਗਾਇਕਜਿਪ੍ਰਮੇਸ
 ਰੋਗਾਵਦੇਹਨਿ॥ਜਿਐਸੀਵਿਦਿਆਵੀ
 ਚਾਰਵੀਚਾਰਗਾਵਦੇਹਨਿ॥ਖਰੀਕਰਨੁਵਿ
 ਦਿਆਅਭੁਖੀਵਿਖਮਾਜਿਕਿਜੇਕੇਬੁਤੇ
 ਨਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਜਮਵੀਜਾਇਐਸੀਵਿ
 ਦਿਆਜਿਐਪ੍ਰਮੇਸਰੋਨੇਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਗਾ
 ਵੈਕੇਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇ॥ਇਕਾਇਵਕਾਰਿ
 ਕਾਰਿਪ੍ਰਮੇਸਰੁਜਪਦੇਗਾਵਦੇਹਨਿ॥ਜਿਪ੍ਰਮੇ
 ਸਰੁਪਰੇਤੇਪਰੇਹੈ॥ਦੂਰਿਤੇਦੂਰਿਹੈ॥ਗਾਵੈ

ਕੇਵੇਖੇਹਾਰਾਹਦੁਗਿ॥ਇਕੁਕਹਦੇਹਨਿ॥
ਪਰਮੇਸਰੁਨੇਵੈਤੇਨੇਵੈਹੈ॥ਇਕਿਇਵਕ
ਰਿਕਰਿਗਾਵਦੇਹਨਿ॥ਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਖੋਜਲ
ਸਲਾਹਲਹਾਰੇ॥ਕਥਨਕਥੀਨਆਵੈਤੇ
ਇ॥ਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਮੇਸਰਤੇਰੇਨਾਮਵ
ਖਿਆਲਨੇਜੇਖੋਜਦੇਹੈਤਿਨਾਦੀਭੀਗ
ਣਤੀਕਹੀਨਹੀਜਾਦੀ॥ਜਿਕਿਤਨੀਆਹ
ਨਿ॥ਤਿਨਾਦੀਭੀਤੇਇਆਵਦੀਆਹੀਨ
ਹੈ॥ਜਿਕਈਜਨਮੁਗਵਦੇਗਯਦਿਆ

ਵਿਹਾਇਜਾਨਿਤੰਤੇਰੀਗਣਤੀਗਣਨਿਬਾ १੪੫
 ਲਿਆਹੀਦੀਗਣਤੀਹੋਇਨਹੀਆਵਦੀ
 ਜਿਕਈਕੋਈਕੋਟਿਕਥਿਕਥਿਤੇਰੇਨਾਮਕਾ
 ਵਖਿਆਨਕਰਿਕਾਰਿਗਏਹਨਿਤਿਨਾਈਭੀ
 ਗਣਤੀਨਾਹੀ।ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਾਕਿਪਾਹੀ।
 ਓਹੁਜਿਦੇਵਦਵਾਲਾਪਰਮੇਸ਼ੁਹੈਸੁਦੇਵ।
 ਹੀਗਹਿਦਾਹੈ।ਅਤੈਲੈਦੇਥਾਕਿਜਿਹਨਿ
 ਜਿਲੈਦੇਹੀਲੈਦੇਥਾਕਿਪਉਦੇਹਨਿ।ਅਤੈਮ
 ਰਿਮਾਰਿਜਾਦੇਥਾਕਿਪਉਦੇਹਨਿ।ਇਕਿ

ਜੁਗਾਜੁਗੀਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹੀ॥੬੨॥ਨੋਨੋਏਹੀ
ਆਰਜਾਦਿਤੀਸੁਏਹੀਸੁਜੁਕਈਜੁਗਾਖਾਏ
ਆਹੀਖਾਏਹਨੀ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏ
ਰਾਹੁ॥ਨਾਨਕਾਵਿਗਮੈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਜਿਤੁਕਿ
ਤੈਰਾਹਿਕੋਈਚਲਦਾਹੈਸੁਸਭਉਸਦਾਹੁ
ਕਮੁਹੈ॥ਭਾਵੈਉਝੜਚਲਾਵੈਭਾਵੈਰਾਹਿਚ
ਲਾਵੈ॥ਜਿਉਜਿਉਮਾਨੁਖਚਲਦਾਹੈਕਿਰ
ਤਿਕਰਦਾਹੈਪਰਤਾਪਾਵਤਕਰਦਾਹੈ॥ਤਿਉ
ਤਿਉਵੇਖਿਵੇਖਿਪ੍ਰਸੇਸਹੁਖੁਸੀਹੋਦਾਹੈ॥੩॥

॥ साचा सावित्र साचुना उताधि आता १४६
आपाहु। कोणी जिकरता करवद हारुपुमे
सरुहोति सकाना मुसचुहो। जे कोणी पुमेस
रकाना उपाढैता पुमेसरकाना मुसचुहो।
होरुना उपाढैता सिताधि आहो। जे उपाढै
अंदारि उपाढै पजाहोति उपाढै सलार
ले उपाढै हनि। उला उली उपाधि आ। अरु
बुरा उगी उपाधि आ। पर उपाढै सलार कउ
दहो जे उपाढै सरुमुसीहीदाहो। उपाढै

ਤਵਿਚਿ ਵਖਤੁ ਕਉ ਛਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਗਜਿ ਸੁ
ਬੇਲੇ ਨਾਇਲ ਦੇਖੁ ਸੀਹੁ ਦਾਹੈ ॥ ਅਤੇ ਸੁਇਕ
ਰਿਪਿਆ ਰੁਕਰਦਾਹੈ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇ
ਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਗੁ ॥ ਏਹੁ ਤਾਮੰਗ ਦੇ
ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਦਾਤਾ ਰਤੇ ਭਾਵੈ ਤਵੇ ਦੇਇ ॥ ਫੇਰਿ
ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਓ
ਹੁ ਕਉ ਛੁਭੇ ਛਹੈ ਜਿਤੁ ਦੇਇ ਕਾਰਿ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ਦੇਸੈ ॥ ਪੁਰੀ ਕੀ ਬੇਲ ਛੁਬੇ
ਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਇਕ ਪਰੇਪਿਆਗੁ ॥ ਓਹੁ ਬੇ

ਲਲਾਕਿਆਹੋਜਿਤੁਏਸੁਦੈਬੋਲਿਮੇਕਰਿਕ ੧੪੭
ਰਿਪ੍ਰਮੇਸਰੁਸੁਣੇਕਾਰਿਖੁਸੀਹੋਇਕਾਰਿਪਿ
ਆਰੁਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਜਚੁਨਾਉਵਡਿ
ਆਈਵੀਚਾਰੁਆਖੇਭਾਈਇਹਭੇਦਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਦੇਮਿਲਣੇਦੀਹੈਅਤੇਏਹੁਬੋਲਣ
ਜਿਹੈਜਿਤੁਪ੍ਰਮੇਸਰੁਖੁਸੀਹੋਇਸੋਕਉਦ
ਜਾਭੁਫਪਹਿਰੁਗਤਿਰਹਦੀਜਾਗੈਇਸ
ਨਨੁਕਰਿਕਾਰਿਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਆਵਡਿਆਈ
ਆਵਾਈਚਾਰਕਰੇਸਿਫਤਸਾਲਾਹਕਰੇ

ਹਿਰਦੇਮੁਖਿਗਾਵੈਪਵੈਸੁਦੈਤਿਜਨਉਦਾਤਿ
ਹੋਵੈ।ਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਮੋਖੁਦੁਅ ।
ਗੁਜੈਕੋਈਪ੍ਰਾਤਿਕਾਲਿਪਿਛਲੀਰਾਮਨਾ
ਮਾਸਿਮਰੈਤਿਜਨੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਮਿਹਰਕੀ
ਕਪੜਾਆਵੈ।ਤਿਸਦੀਮੋਖਪਦਵੀਹੋਇ
ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁਆਪੇਜਾਚਿਆ
ਗੁ।ਤਿਸਤੇਏਵੈਸਮਾਝਦਾਸਭੁਕਰੈਕਰਾਇ
ਆਆਪੇਪ੍ਰਮੇਸਗੁਜਿਕਿਛੁਕਰੈਸੁਸਚੁ
।ਜਿਕਿਛੁਪੈਸੁਆਪੇਹੀਆਪਿਹੈ।੪।੪।

੫ਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿ ੧੪੮
 ਨਿਰੰਜਨਸੋਇ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਨੁਖਕੋਬੁਝੈਥ
 ੫ਆਜਾਦਾਹੈਨਕੀਤਾਜਾਦਾਹੈ॥ਜਿਕਿਛੁ
 ਕਰੈਸੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰੁ
 ਹੋਰੁਸੁਦਾਕੀਤਾਕਿਛੁਨਾਹੀਹੋਦਾ॥ਤਾਜਿਥੈ
 ਏਸਦਾਕੀਤਾਨਾਹੀਹੋਦਾ॥ਇਹੁਮਾਨੁਖੁਕਿ
 ਤੈਗਲੈਸੋਭਾਭੀਪਾਏ॥ਆਪੇਜੀਜਿਨਿਸੇ
 ਵਿਆਤਿਨਪਾਇਆਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗਾਵੀ
 ਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਕਹੈਜੇਪ੍ਰਸੇਸਰਦਾਜ

ਸੁਗਾਵੈ ਤੇ ਜੋ ਕੇ ਹੀ ਨਦਾਰਿ ਜੋ ਭਾਹੋਇ ॥ ਜਿ
ਨਿਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੋ ਦਿਆ ਤਿਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਦਰਮਾ
ਰੁਪਾਇਆ ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀ
ਐ ਭਾਓਗਾ ਗਾਵੈ ਸੁਣੈ ਮਨਿ ਰਖੇ ਭਾਉਗਾ
ਵੈ ਸੁਣੈ ਅਰੁ ਮਨਿ ਦਿਚਿ ਭਾਉਨ ਹੋਇ ਤਾ
ਓਹ ਕੇਸਾ ਗਾਵਿਆਐ ਸਾਹੈ ਜੈ ਸੇ ਸਾਖਾ
ਬੀਜੀਐ ਜੀਮੈ ਪਰਫਲੁ ਲਗੈ ਨਹੀ ॥ ਓਹੁ
ਗਾਵਿਆ ਸੁਣਿਆ ਭਾਉ ਬਗੈਰਿਐ ਸਾਹੈ
ਪਰ ਜੇ ਭਾਉ ਪ੍ਰਮਾਸਾ ਬਿਗਾਵੈ ਸੁਣੈ ਤਾਉ ਸਕ

ਉਕਿਆਫਲੁਹੋਇ। ਦੁਖਪਰਹਰਿਯੁਘਰਿ १੪੯
ਲੈਜਾਇ। ਜਾਤਾਉਸਾਥਿਪ੍ਰਮੇਸਰਨੁਜਿਓਹੁ
ਜਪੈਤਾਜਿਤਨੇਦੁਖਹੈਨਿ। ਇਤਨੇਖਿਵਹੋਇ
ਜਾਹਿ। ਜਿਤਨੇਸੁਖਹੈਹਿ। ਇਤਨੇਆਇਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਹੋਹਿ। ਪਰਮੇਸਰਕੈਦਰਬਾਰਿਬਜਾਇ
ਆਬਜਿਤਾਸਾਥਿਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੇਗੁ
ਰਮੁਖਿਬੇਦੇਗੁਰਮੁਖਿਗਹਿਆਸਮਾਈ। ਗੁ
ਰਈਸਰਗੁਰਗੋਰਖਬਰਮਾਗੁਰੁਪਾਰਬਤੀ
ਮਾਈ। ਰਾਗਾਜਿਹੈਸੁਗੁਰੂਹੈਬੇਦਾਜਿਹੈਸੁਗੁ

ਏਛਿਆਗੁ
ਰੂਪੋਨਿ॥

ਰੂਪੈ॥ ਈਸਰੁਜੁਹੈਸੁਗੁਰੂਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਜਿਹੈਸਿ
ਗੁਰੂਹੈ॥ ਪਾਰਬਤੀਜਿਹੈਸਿਗੁਰੂਹੈ॥ ਬਿਸਨੁ
ਜਿਹੈਸਿਗੁਰੂਹੈ॥ ਇਨਕੋਛਿਆਘਾਰਿ
ਹਨਿ॥ ਛਿਆਇਨਕੋਉਪਦੇਸਹਨਿ॥ ਛਿਆ
ਇਨਕੋਪੰਥਹਨਿ॥ ਪੰਥਘਾਰਿਏਕੋਹੀਹਨਿ
ਤਬਗੁਰੂਬਾਬਾਨਨਕੁਕਹਦਾਹੈ॥ ਏਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਦੇਅਹੁਤਮਾਜਿਹੁਗੁਰਦੇਵਹੁਗਾ॥ ਹਉਤਸ
ਰਾਬਾਲਕਾਹਾ॥ ਤੁਮਪਾਸਤੇਬਾਤਖੋਜਤਾਹਾ॥
ਜਾਦਦਾਹੋਵਾਤਾਏਹਬਾਤਪੁਛਨਹੀ॥ ਮੇਰੇ

ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕ ਕਰ ਦਾ ਕਥਿਆ ਨਾਹੀ ਜਾ ੧੫੦
ਦਾ ਜੇਹ ਉਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹ ਦਾ ਕਥ
ਨੁਨ ਜਾਈ। ਗੁਰਾਇ ਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ। ਸ
ਭਨ ਜੀਆ ਕਾਇ ਕੁ ਦਾਤਾ ਸੇ ਮੇਵਿ ਸਾਰਿ ਨ ਜਾ
ਈ। ਏ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਅਹੁਤ ਗਤ ਦੁਤੁ ਮਜਿਹ
ਹੁ ਸਿਗੁਰ ਦੇਵਹ ਦੁ। ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ
ਨਾਥ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬਤੀ ਤਮ ਪਾਸ ਤੇ ਏਹੀ ਦਾਨ ਮੰ
ਗਤਾ ਹੋ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰਿ ਮੇਥੀ ਬਿਸਾਰਿ ਨ ਜਾਈ
ਜੇ ਸੁਭਨ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਜੇਹੇ ਸੇ ਬਿਸਰੇ

ਨਾਹੀ

ਨਾਹੀ॥ ੫॥ ਤੀਰਥਿਨਾਵਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਦਿ
ਭਾਵੇਕਿਨਾਇਕਗੀ॥ ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਾਦਿਉਪਾਈਵੇ
ਖਾਵੇਦੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈ॥ ਏਪੁਮੇਸਰ
ਤੀਰਥਾਜਿਨਾਵਦੁਹੈਸੁਖਹਾਪੁੰਨਹੈਪਰਜਿ
ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਂਕਿਛੁਨਹੋਇ॥ ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਾਦਿ
ਭੈਪੈਦੇਕੀਤੀਹੈਤਿਸਨੈਕਿਛੁਪਾਪਤਿਹੋਇ
ਜੇਤੇਰਾਕਰਮੁਹੋਇ॥ ਬਿਨਕਰਮਾਕਿਛੁਮਿ
ਲਦਾਨਾਹੀ॥ ਤਾਮੇਕਿਆਕਰਉ॥ ਮਾਤਿਵਿ
ਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਇਕਜੋਇਕਗੁਰਕੀ॥ ੧॥

ਸਿਖਸੁਦੀ। ਇਗੁਰੂਨੀਤੇਗੀਜਿਮਾਤਿਹੈਸਿ ੧੫੧
ਇਸਾਬਿਚਿਰਤਨਜਦੇਧਰਹੈਮਾਦਿਕਿਹੈ
ਜੀਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਦੀ। ਐਸਾਨਉਨਿਧਿ
ਏਕਤੇਗੀਸਿਖਮਾਤਿਹੈ। ਗੁਰਾਇਕਦੇਇਬੁ
ਝਾਈ। ਸਭਨਜੀਆਕਾਇਕਦਾਤਾਸੋਮੇਦਿ
ਸਰਿਨਜਾਈ। ੬। ਤਬਸੀਗੋਰਖਨਾਥਈਸ
ਰਨਾਥਪਾਰਬਤੀਇਨਹੁਕਹਿਆਜਿਜੀਜਿ
ਤੁਕਹਹਿਤਾਚਾਰਿਜੁਗੁਆਰਜਾਤੁਮਕਉਦੇਹੁ
ਜੋਤੀਕੁਚਾਹੀਐ। ਅਤੇਜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਨਦਾਖੀ

ਡਾਮਹਿ ਤੇ ਗੋਹੋਇ। ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੁ ਲੀਹੋਇ। ਨਵ॥
ਖੰਡਾਵ। ਚਿਜਾਣੀ ਐ ਨਾ। ਲਿਖ ਲੈ ਸਤੁ ਕੋਇ।
ਚੰਗਾ ਨ ਉਰਖਾਵੈ ਕੈ ਜਧੁ ਕੀ ਗਤਿ ਜਗਿ ਲੈ
ਇ। ਜੇ ਤਿਯੁ ਨ ਦਾਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤਾ ਬਾਤਿ ਨ
ਪੁਛੈ ਕੋਇ। ਕੀਦਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਾਰਿ ਦੇਸੀ
ਦੇ ਜੁਧ ਰੋ। ਏਸੀ ਗੋਰਾ ਜਾਥ ਜੀ ਜਿ ਚਾਰੇ ਜੁ
ਗ ਆਰਜਾ ਹੋਇ। ਅਤੈ ਏਹੁ ਹੋਰੁ ਦਸੁ ਲੀਜੁਗ
ਹੋਵਾ ਨਿ। ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਕੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਹੋਇ। ਅ

ਹੁਜਿਤਨੀਪਦਾਇਜਿਹੈਸਿਸਭੁਇਸਦੈਪ ੧੫੨
ਛੈਲਗੀਫਿਰੈ॥ਅਰੁਨਾਉਭੀਵਡਹੋਇਖ੍ਰ
ਥਮੀਜਾਗੀਵਿਚਿਪਾਤਿਸਾਹੁਖਾਨਉਮਰਾ
ਉਕਰਿਸਦੀਐਅਰੁਸਭੁਨਲੋਆਵਿਚਿ
ਇਸਦਾਜਸੁਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ਅਤੇਏਸਨੂਪ੍ਰ
ਮੇਸਗਵਿਸਾਰਿਜਾਇਤਾਤਿਸਕੁੰਭੀਨਰਕ
ਕਾਕੀਜਾਚਾਇਕਰੈ॥ਤਾਓਹੁਆਰਜਾਪਾਤਿ
ਸਾਹੀਮੇਰੈਕਿਤੁਕੀਮਹੈ॥ਰਾਜਹਨਰਕਅਖ
ਸਿਹੋਦਾਹੈ॥ਪਰਮੇਸਰੁਇਸਾਰਿਐਜਿਤਨੇ

ਦੇਸਹਨਿਸੇਏਸਨੇਆਇਲਗਨਿਜੇਏਸਨੇ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਵਿਸਰਜਾਇ। ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣ
ਗੁਣਕਰੇਗੁਣਵੀਤਿਆਗੁਣਦੇਇ। ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਕਹਾਹੈਜਿਕੋਈਨਿਰਗੁਣਜੀਉਹੈਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਕੋਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਕੀਤਾਨਾਹੀਜਾਣਦੇ॥
ਤਿਸਜਾਥਭੀਗੁਣਕਰਦਾਹੈ॥ ਨਿਰਗੁਣ
ਮਾਨੁਖਸਾਥਿਕਿਆਗੁਣਕਰਤਾਹੈ॥ ਰੋਟੀ
ਕਪੜਾਪਾਣੀਸਵਣਬਹਣਸੁਖਉਨਾਨੇ
ਭੀਪਹੁਚਾਇਦਾਹੈ॥ ਅਰਅਰੇਗੁਣੇਹੀਜੇ

ਭਾਬਿਲਾਸੁਧਨੁਪਦੁਚਾਇਦੇਹੀਗਹਿਦਾਹੈ
 ਨਿਰਗੁਣਮਾਨੁਖਾਕੋਅਗੁਜਿਕੋਈਉਸਕੀ
 ਸੇਵਾਕਰਤਾਗੁਣਗਾਵਤਾਹੈਉਨਨੇਬਹੁਤ
 ਤੇਬਹੁਤਕਰਤਾਹੈਵਾਤਾਪਰਮੇਤੇਹਾਕੋਇ
 ਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣਕੋਇਕਰੇ।ਇਹਾਮੇ
 ਨੁਕੋਈਨਹੀਸੁਝਦਾਜਿਪ੍ਰਮੇਸਰਨਾਲਿਗੁ
 ਟਕਰੇ॥੧॥ਸੁਾਦਿਅੇਸਿਧਪੀਰਸੁਰਨਾ
 ਥਿ॥ਸੁਾਦਿਅੇਧਰਤਿਧਵਲਾਅਕਾਸਾਸੁ
 ਟਿਅੇਈਪਲੇਅਪਾਤਾਲਾਸੁਾਦਿਅੇਪੋਹਿ

ਨਸਕੈਕਾਲਾਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ
ਸੁਾਇਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੮॥ਜਿਥਪੀ
ਰਜੁਰਦਾਨਵਦੇਵਨਾਥਧਰਤੀਧੈਲਾਅਕਾ
ਸਾਦੀਪਲੇਅਪਾਤਾਲਾਜਿਤਨੇਹੈਜਿਸਭ
ਨਾਉਸੁਣਿਕੈਹੋਏਹੈਨਿ॥ਨਾਉਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਯੇ
ਸੁਦਲੀਸੁਣੀਐਤਾਜਮਕਾਲੁਪੋਹਿਨਸਕਈ
॥ਅਰੁਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਭਗਤਹੈਨਿਤਿਨਕੇ
ਆਤਮੇਸਦਾਵਿਗਾਸੁਮਹਿਰਹਤੇਹੈ॥੯॥
ਸੁਾਇਐਈਸਰਬ੍ਰਹਮਾਇਦਾਸੁਾਇਐ

ਮੁਖਸਾਲਾਹਲਮੰਦਾ। ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗ ੧੫੪
ਤਿਤਰੁਭੇਦਾ। ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਾਜਿਮ੍ਹਿਤਿ
ਬੇਦਾਨਾਨਕਰੁਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਯਾ। ਸੁਣਿ
ਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੮॥ ਈਸਰੁਮਹਾਦੇਵ
ਬ੍ਰਹਮਾਇੰਦ੍ਰਾਜਿਹੋਏਜਿਸਾਤਿਸੁਣਿਕਾਰਿ
ਪਾਵਿਕਾਰਿਏਹੋਏਹੈਪ੍ਰਸਰਕਾਨਾਭਿ॥ ਮੰਤ੍ਰਿ
ਪਤ੍ਰੀਤਿਹੈਸੁਸੁਣਿਕਾਰਿਪਤ੍ਰੀਤਿਹੈ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਕੀਸਾਲਾਹਜੋਗਕੀਜੁਗਤਿਆਵਤੀਹੈ॥ ਤਿ
ਨਾਦਾਭੇਦਪਾਇਆਸੁਸੁਣਿਕਾਰਿਪਾਇਆ

ਗੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਾਜਿਹੈ ਸਿਸ੍ਰਾਟਿਕ
ਰਿਹੋਏਯੈ॥ ਈਸ੍ਰਾਟਿਐ ਸਤੁ ਸੀਤੋ ਖਾਗੀਆਨੁ
ਸ੍ਰਾਟਿਐ ਅਠਸਤਿਕਾਇਸਨਾਨੁ ਸ੍ਰਾਟਿਐ
ਪਾਵਿਪਾਵਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ ਸ੍ਰਾਟਿਐ ਲਾਗੈ
ਸਹਾਜਿਧਿਆਨੁ ਨਨਕਰੁ ਗਤਾਸਦਾਵਿ
ਗਾਨੁ ਸ੍ਰਾਟਿਐ ਦੂਖਪਾਪਕਾਨੁ ॥ ੧੦ ॥
ਜਾਪੁ ਮੇਸਰਕਾਨੁ ਉਸ੍ਰਾਟਿਆਤਾਸਤੁ ਸੀਤੋ
ਖਾਗੀਆਨੁ ਧਿਆਨਹੋਇਆ ਜਾਪੁ ਮੇਸਰ
ਕਾਨੁ ਸ੍ਰਾਟਿਆਤਾ ਅਠਸਤਿਕਾਇਸਨਾ

ਨੂਹੇਇਆਤੀਰਥਾਜਾਪ੍ਰਮੇਸਕਾਨਾਉਚੁ १੫੫
 ਵਿਆਤਾਚਾਰੇਥੇਦਾਬਿਆਕਰਦਅਰਰ
 ਹਪੁਰਾਦਾਛਿਆਸਾਸਤ੍ਰਸਭੇਪੜੇਪ੍ਰਮੇਸ
 ਰਕੀਦਰਗਾਹਮਾਨੁਪਾਇਆਜਾਪ੍ਰਮੇਸ
 ਰਕਾਨਾਮੁਸੁਦਿਆਤਾਪ੍ਰਮੇਸਰਨਾਲਿਜਹ
 ਜਕਾਥਿਆਨੁਲਾਗਾਏਹਾਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾ
 ਉ॥੧॥ਸੁਦਿਐਸਰਗੁਦਕੇਗਾਹਾਸੁਦਿ
 ਐਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹਾਸੁਦਿਐਮੀਧੇ
 ਪਾਵਹਿਰਾਹਾਸੁਦਿਐਥਾਥੇਹੈਵੈਅਸਗ

ਗਾਨਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਦਿਐਦੂ
ਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੧॥ ਸਰਗੁਟਕਰਿਆ
ਥੈਅਵਤਾਰਾਜਿਪ੍ਰਸੇਸਰਕੀਏਹੋਤਿਨਾ
ਅਵਤਾਰਕੀਆਕਥਾਈਲਾਗੁਟਹੋਇ
ਜੇਭੀਸੁਦਿਸੁਦਿਕੋਹੋਏਹਨਿ॥ ਅਰੁਸੁਦਿ
ਕਰਿਕਾਰਹੀਜਾਦੀਦੇਹੋ। ਜੇਖਪੀਰਪਾਤਿ
ਸਾਹਜਿਹੋਏਸਿਸੁਦਿਹੀਕਰਿਕਾਰਿਹੋਏਪ੍ਰ
ਸੇਸਰਕਾਨਉ॥ ਅਗਜਿਕੋਈਮਹਾਪਾਪੀ
ਜੀਉਬੋਜਿਨਕਉਗਿਆਨਕੀਅਖੀਨਈ

ਤੇਭੀਸੁਦਿਕਰਿਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਉਚਾਇਟੀਅ ੦੧੫੬
ਨੀਹੁਏਅਖੀਆਹੁਈਆਯਾਇਮਹਾਬਥਿ
ਤੁਭੇਗਾਹਿਲਾਗੇਚਲਦੇਜਿਉਸੁਵਿਚ
ਲੇਜਾਤੇਥੋਜਿਮਹਾਭਉਜਲਤੇਨਿਲਗੇਹੁ
ਏਆਥਾਹਨਜਗਆਇਗਏਦਰਗਾਹਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਕੀਤਾਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਪ੍ਰਮੇਸਾਹੈਜਿਕੋਈ
ਮਨਕੋਬਿਖੈਅਰੁਮੁਖਕੋਬਿਖੈਸੁਣੇ॥੧੧॥ਇ
ਹੁਤਾਸੁਦੇਕਾਫੁਲਪਗਾਜਿਕੋਈਸੁਦਿਕਰਿ
ਮੰਨੈਤਿਸਕੀਕਿਆਮਹਿਮਾਹੋਮੰਨੈਕੀਗ

ਤਿਕਹੀਨਜਾਇ। ਜਿਕੋਕਹੈਪਛੈਪਛੁਤਾਇ। ਕਾ
ਗਦਕਲਮਨਾਇਖਲਹਾਰਾ। ਮੰਨੇਕਾਬਹਿਕ
ਰਨਿਬੀਚਾਰਾ। ਅੰਜਨਾਮੁਨਿਰਿਜਨਹੋਇ।
ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਵੈਮਨਿਕੋਇ। ੧੨॥ ਜਿਨਿਕ
ਛੁਸਾਇਕਾਰਿਮੰਨਿ। ਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਉ। ਤਿ
ਸਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿਕਿਛੁਮੇਰੇਬੁਤੇਕਹੀਨਾਹੀ
ਜਾਤੀ। ਜਿਕੋਈਪਛੁਤਾਇਕੋਕਹੈਜਿਮੇਏ
ਸਬਾਤਕਾਦੀਚਾਰੁਓੜਕਦੇਖਾਜਿਮੰਨੇਕਾ
ਗੁਣਕਿਤਨਾਕਹੈ। ਅਗੁਜਿਕੋਈਮੰਨੇਕੇਫ

ਲਕਾਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾਚਾਹੈਤਾਂਨਹੋਇ॥੬ ੧੫੭
ਤਨਾਰਿਸੀਪਾਸਿਕਾਗਦੁਨਾਹੀਕਿਥਾਉਜਿ
ਮੰਨੈਕੇਫਲਕਬਾਹਿਕਰਿਵੀਚਾਰੁਕਰੈ॥ਐਸਾ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਹੈਜਿਕੋਈਮੰਨਸਕੈ॥੧੨॥
॥ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ॥ਮੰਨੈਸਗਲ
ਭਵਦੁਕੀਭੁਧਿ॥ਮੰਨੈਮਾਹਿਚੇਟਾਨਾਖਾਇ॥
ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਬਿਨਜਾਇ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿ
ਰਿਜਨਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਵੈਮਨਿਕੋਇ॥
ਜਿਕੋਈਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਮੰਨੈਮਨਕੈਬਿਖੈ

ਤਿਸਕਉ ਸੁਰਤਿ ਉਪਜੈ ਬੁਧਿਆਵੈ ਜਿਤਨੇ
ਭਵਲੋਆ ਮਕਾਸਪਤਾਲਪੁਰੀਆਹੈ।
ਇਤਨਿਆ ਕੀਜੋਈਹੋਇਆਵੈ ਬੁਧਿਆਰੁ
ਸੁਰਤਿ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾਨਾਮੁ ਮੰਨਿ
ਸਕੈ। ਅਰੁ ਏਹਾ ਜਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖ
ਹੋਤਾਹੈ ਸੁਏਤਿ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਏਸ
ਕੇਤਾਈ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਲੇਜਾਤਾਹੈ। ਜੇਤੋਇਹੁ ਪ੍ਰ
ਮੇਸਰ ਕਾਨਾਮੁ ਮੰਨੇਤੋ ਜਮੁ ਉਸਕੇ ਨਜੀਕ ਅੰ
ਇਨ ਸਕੈ। ਇਸਕੀ ਸੋਇ ਬੁਧਾਵੈ ਕੈ ਜਮੁ ਨ

ਸਿਜਾਇਾ ਜੇ ਤੋ ਧੁਟਿ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ੧੫੮
ਮੰਨਿ ਸਕੈ ॥ ਤਾਂ ਇਤੁ ਮੰਨੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਇਸ ਕਾ
ਦੇਖੁ ਮਿਟੈ ॥ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਇਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮੰਨੈ
ਕਾਇਹੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਹੈ ਜਿ ਕੋਈ ਮੰਨ ਸਕੈ ॥ ੧੩ ॥
ਮੰਨੈ ਮਾਰਗ ਠਾਕਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਤਿਸਿ
ਓਪ੍ਰਗਟਿ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ
ਧਰਮੁ ਜੇਤੀ ਸਨਈਯੁ ॥ ਮੰਨੈ ਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰ
ਜਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੪ ॥
॥ ਇਹੁ ਜਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨਾਮੁ ਜਿ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥

ਨੈਤ ਬਉਸ ਕਉ ਦਰਗਾਹ ਕੇ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਠਾਕੀ
ਪਵੈ ਨਾਹੀ। ਤਿਸ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਠਾਕੀ ਜਿਹੈ ਸਿਕ
ਆਹੈ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਠਾਕੀ ਦੇਹੁ ਹੈ। ਜਹਾ ਦੇਹੁ ਲੈ
ਜਾਈ ਤਾਹੈ ਤਹਾ ਦੇਕ ਮਾਰਗ ਮੇਸਾ ਹੈ ਜੋ ਜਹਾ
ਤਿਖਾ ਲਗਤੀ ਹੈ ਅਗ ਤਿਖਾ ਮਾਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਹੋਇ
ਕਰਿਛਾਹੈ ਪੜਤਾਹੈ। ਤਬ ਆਇ ਗਇ ਇਸ ਕ
ਉ ਕਾਢੈ ਪੜਤੇਹੈ। ਕਹਤੇਹੈ ਰੇ ਬੋਧੇ ਚਲੁਤਹਾ
ਦੇਹੁ ਕਹਤਾਹੈ ਅਜੀਮੇਇ ਜਾਜੀਮੀ ਮਹਿ ਚ
ਲਨਾਹੀ ਸਕਤਾ। ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਉ ਮਾਰੇ ਭੁ

ਵੇਂਗੀ ਜੀਮੀ ਵਿਖਾਨੇ ਆਜ ਸੁਬਹੁਤੁ ਕੀਤਾ ੧੫੯
ਹਾ ਜੀਮੀ ਚਲ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਸਕਤਾ ਜੀ। ਤਬ
ਓਹਾ ਉਓ ਕਹਤੇ ਹੈ ਜਿ ਰੇਈ ਹਾਂ ਪਾਨੀ ਹੋ ਪਰ
ਮੋਲੁ ਕਾਹੋ। ਜਿ ਤੋ ਮੋਲੁ ਦੋਹਿਤ ਬਈ ਹਾਂ ਤੁਮ
ਕਉ ਪਾਨੀ ਪਿਲਾਈ ਓ। ਕਹੈ ਜੀਮੀ ਰੇ ਪਾਸਿ
ਕਿਆ ਹੈ ਦੇਵੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ ਮੇਵੇ ਵਉ ਸੁਕਿ
ਆਵੇ ਉ। ਤਬ ਉਨਹੁ ਕਹਿ ਆ ਜਿ ਕਿਛੁ ਤੈ ਪਾ
ਨੀ ਦਾਨੁ ਕੀ ਆਹੈ ਸੁਤੁ ਈਹਾ ਲੋਹੀ। ਅਰੁ ਜੇ
ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੋਹਿਤੋ ਤੁਝ ਕਉ ਈਹਾ ਪਾਨੀ ਪੀ

ਨੇਕਉਮਿਲੈਗਾਤਬਓਹੁਤਿਖਾਕਾਬਿਆਪਿ
ਆਹੋਆਹੋਤਾਹੋਗਜਿਕਿਛੁਜਲਕਾਧਰਮੁ
ਮੇਕੀਤਾਹੈਸੋਮੇਜਭੁਕਿਛੁਦੀਆਅਰੁਮੁਝ
ਕਉਪਾਨੀਮਿਲੈ।ਤਬਉਸਕਉਪਾਨੀਪੀਲ०
ਇਆ।ਆਰੋਭੁਖਲਗੀਇਤੀਜੁਗਾਤਿਅੰ
ਨਕਾਧਰਮੁਲੀਆ।ਆਰੋਜਾਡਾਲਾਗਾਇ
ਤੀਜੁਗਾਤਿਓਹੁਕਪਵੈਬਸਕਾਧਰਮੁਲੀ
ਆਪਰਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕਨਮੁਮੀਨਿ।ਆਹੋਇ
ਸੁਟਿਕਾਰਿਤਬਉਸਕਉਉਸਮਾਰਗਮਹਿ

ਫਾਕਿਨਹੋਇ॥ਪਾਤਿਨਾਲਿਬਜਾਦਿਆਬ ੧੬੦
ਜੀਤਾਸਾਥਿਪ੍ਰਗਾਟਿਦਰਗਾਹਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀ
ਜਾਇ॥ਮਗਾਜਿਹੈਪੰਥੁਜੁਖਰਾਕਰਨਹੈ॥ਉ
ਸਉਪਾਰਿਜਾਇਨਹੀਸਕੀਦਾਓਹੁਮਾਰਗੁ
ਇਤਨਹੈ॥ਓਸਕਾਅੰਤਮੇਰੇਬੁਤੇਗਾਇਅੰ०
ਨਾਹੀਜਾਤਾ॥ਮਜਾਲਿਹੈਜਿਹੁਮਜਉਪਰਿ
ਗੋਲੀਨਹੀਟਿਕਦੀ॥ਤਿਓਮਾਨਖਉਸਉ
ਪਾਰਿਚਾਲਿਨਾਹੀਸਕਦਾ॥ਜੇਤੋਪ੍ਰਮੇਸਰਕੰ०
ਨਾਮੁਮੀਨਿਆਹੋਇਤੋਉਸਰਾਹਲੈਜਾਈ

ਸ਼ੈਨਾਹੀਗਜਾਧਰਮੁਏਸਕਉਆਦਰੁਦੇਇ
 ॥੧੫॥ਮੰਨੈਪਾਵੈਮੋਖਦੁਆਰਾਮੰਨੈਪਰਵਾ
 ਰੈਸਾਧਾਰਾਮੰਨੈਤਰੇਤਾਰੈਗੁਗਜਿਖਾਮੰ
 ਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਾਭਿਖਾਮੰਸਾਨਾਮੁਨਿਰ
 ਜਨਹੋਇ।ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਏਮੰਨਿਕੋਇ॥੧੬
 ॥ਜੇਕੋਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਮੰਨੈਪਰਵਾਰਾਸੁਪ
 ਰਾਪਰਉਪਕਾਰੀਹੋਇਸਾਰੇਜਗਤਦਾ
 ਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਮੰਨੈਤਾਗੁਰੂਪੂਰਾਹੋਇ।ਪੰ
 ਭਉਧਾਰਦਹੋਇ।ਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਮੰਨੈ ੧੬

ਤਬਚਓਗਸੀਲਖਜੀਆਜੁਨਮਾਹਿਭਿਖਿ ੧੬੧
ਆਮੀਗੋਨਾਹੀਆਜੁਨੀਗੋਇਏਹੁਗੁਲਪ੍ਰ
ਮੇਜਰਕੋਨਾਮਕੇਸਿਮਗਦਿਮੰਨਾਇਮਾਹਿ
ਹੈ।ਜੇਕੋਈਮੰਨਿਸਕੈਮਨਕੈਬਖੋ॥੧॥
ਪੰਚਪ੍ਰਵਾਣਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨਾਪੰਚਜਿਹੋਨਿ
ਸਿਕਵਨਹੈਪ੍ਰਿਥਵੀ॥ਅਪੁ ਤੇਜ ਬਾਇ
ਅਕਾਸੁ।ਏਈਪੰਚਤਤਹਹਿਸੁਏਈਪੰਚ
ਪ੍ਰਵਾਨੁਹੈ।ਪੰਚੇਪਾਵਹਿਦਰਗਾਹਿਆਨਾ
ਏਈਪੰਚਦਰਗਾਹਮੇਮਾਨਪਾਵਤੇਹੈ॥

ਪੰਚੇਜੋਹਹਿਦਾਰਿਗਜਾਨਾ॥ਮਰੁਏਈਪੰਚੇ
ਰਾਜੇਗਮਕੀਦਰਗਾਹਮਾਹਿਜੋਭਾਪਾਵਤੇ
ਹੋ॥ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ਜਬਏਈ
ਏਕਮਨੁਰਾਜੇਨੀਰੀਕਾਰਕਾਧਿਆਨੁਕਰਹਿ
ਤਬਏਈਪ੍ਰਦਾਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਕਹੈਕਰੈਵੀ
ਚਾਗੁ॥ਕਰਤੇਕੋਕਰਦੈਨਹੀਸੁਮਾਰਾ॥ਜੇ
ਕੋਕਹੈਜਿਹਉਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪੈਦਾਇਸਿਕਾਸੁ
ਮਾਰੁਕੋਈਨਹੀਉਸਦੇਚਰਨਾਕਾਯੋਲੁਧ
ਗੁਮਦਾਇਆਕਾਪੁਤਾਸੀਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿ

ਆਜਿਨਿਸੁਤਾ। ਲੋਕੁ ਜਿ ਕਹਤੇ ਹੈ ਜਿ ਧਰਤੀ ॥੬੨॥
ਧੋਲੁ ਉਪਾਰਿਧੋਲੁ। ਏਹੋ ਧੋਲੁ ਨਾਹੀ ਜਿਗਉਕੁ।
ਪੂਤੁ ਹੋਇ। ਅਰੁ ਉਸ ਉਪਾਰਿਧਰਤੀ ਹੋਇ।
ਨਾਉ ਹੁਧੋਲੁ ਕਉ ਵੇਹੈ ਜਿਸੁ ਉਪਾਰਿਧਰਤੀ
ਹੈ ਸੁਓ ਹੁਧਰਮ ਕਾਧੋਲੁ ਹੋ। ਅਰੁ ਦਇਆ
ਕਾ ਪੂਤੁ ਹੋ। ਉਸ ਕਉ ਸਿਤੋਖ ਕਾ ਜੇਰੁ ਹੋ। ਜਿ
ਸਕੈ ਅੰਤਰਿ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਹੈ ਸਿਤੋਖੁ ਪੈਤਿ
ਸਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਜਿਸੀ ਅਸਮਾਨ ਗਹਿਤਾ
ਹੋ। ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਾਰਿ ਆਗਾਧੋਲੋ ਉਪ

ਰਿਕੇਤਾਭਾਗਾਜੇਕੋਈਕਹੋਹਉਜਾਣਦਾਹਾਨਿ
ਧੈਲੁਗਾਇਦਾਪੁਤੁਹੈ॥ਉਯੁਭਤੇਧਰਤੀਹੈਸ
ਚਿਆਹੁਹੈਇਆਲੋਵੈਤਾਪਿਸਿਆਪੇਵੇਖ ॥
ਥੋਲੋਉਪਰਿਗਿਧਰਤੀਹੈਇਸਕਉਭਾਰੁਕਿ
ਤਨਾਕੁਹੈ॥ਧਰਤੀਹੈਰੁਪਰੈਹੈਰੁਹੈਗਾ॥ਤਿਸ
ਤੇਭਾਰਤਲੈਕਉਦੁਜੈਗਾ॥ਜਿਕੋਈਕਹੈਜਿ
ਧਰਤੀਧੈਲਉਪਰਿਹੈਹਉਜਾਣਦਾਹਾਂਤਾਪਿ
ਸਿ॥ਇਸਧਰਤੀਕੋਓਲੈਹੈਰੁਧਰਤੀਆਬ
ਹੁਤੀਆਹਾਨਿ॥ਉਨਕੈਤਲੈਕਿਸਕਜੇਰੁ

ਹੈ। ਇਸ ਧਰਤੀ ਕਉ ਤੇਜਾ ਦੁਜੋ ਪੈਲ ਕਾਜੇ ॥ ੧੬੩ ॥
 ਹੋਇਆ ਪਰਉ ਨਾ ਧਰਤੀਆ ਕਉ ਕੀਦਾਜੇ
 ਰੁਹੈ। ਜੀਅ ਜਾਤ ਰੰਗ ਕੋ ਨਾਵਾ। ਸਭ ਨਾਲੇ
 ਖਿਆਵੁ ਵੀ ਕਲਾਮੁ। ਏਹੁ ਲੇਖਾਲਿਖਿ
 ਜਾਵੈ ਕੋਇ। ਲੇਖਾਲਿਖਿਆ ਕੋ ਤਹੋਇ।
 ਜੇ ਕੋਈ ਕਹੈ ਜਿਮੇ ਜਾਵਦਾ ਹੰਤਾ ਜੀਆ ਜਾਤੀ
 ਅਰਨਾ ਮਾਕਿਤ ਨੇ ਕੁਹੈ ਨਿਜਿ ਜੀਆ ਕੇ ਬਾ
 ਬ ਕਲਮ ਬਗੀਚੈ ਰਿਜ ਕਦੀ ਅਛੁਦੁਖ ਸੁ
 ਖਦੀ ਨੇ ਕੀ ਬਦੀ। ਸਾਕਿ ਤਨੀ ਕੁਹੈ। ਜਿ ਕੋਈ

ਲਿਖਿ ਪਾੜਿ ਕੋ ਲਿਖਿ ਜਾਣ ਦੋਹੈ ਵੈ ਤਾਏ ਹੁ
ਲੇਖਾ ਕਿਤ ਨਾ ਕੁਹੈ ਦਾਹੈ ਸੁਕਹਾ ਕਿਤ ਤਾਣੁ
ਸੁਆਲਿ ਅਹੁ ਰੂਪਾ ਕਿਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੈਵ
ਕੁਤਾ ਜੈ ਕੋਈ ਕਹੈ ਜਿਹ ਉਥੇ ਦਪਰਾ ਕਿਰਤਿ
ਲੇਖਾ ਸੁਰਤਿ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਜਾਣ ਦਾਹਤਾ ਝਾਣ
ਜਿਚ ਉਰਾ ਸੀ ਲੱਖ ਜੀਆ ਕੀ ਜਨਾਇ ਚਿਹੰ
ਸੁਕਿਤ ਨਾ ਕੁਹੈ ਪਰਤੀਆ ਕਾ ਸੁਪ ਉਛੁ ਪਾਣਿ
ਵਿਚਿ ਜੁਝਾਣੁ ਹੋ ਸੁਕਿਤ ਨਾ ਕੁਹੈ ਅਗੁਨਿ
ਰੂਪ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪੈ ਦੇ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸੁਕਿਤ ਨਾ ਕੁਹੈ

ਅਗੁਨਿਦਾਤਿਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਤੀਹੈਸਾਕਿਤਨਾ १੬੪
 ਕੁਹੈ॥ਅਗੁਨਿਕੇਈਕੀਤਹੋਇਆਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਦਾਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਸਾਗਕਿਆਜਾਣੈ॥
 ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾਉ॥ਤਿਸਤੋਹੋਏਲ
 ਖਦਰੀਆਉ॥ਕੁਦਗਤਿਕਵਦਕਹਾਵੀਚ ०
 ਗਾਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗਜੇਤੁਪੁਰਾਵੈਸ ०
 ਈਭਲੀਕਗਤਿਸਦਾਸਲਾਮਾਤਿਨਿਰੰਕਾਰ
 ॥੧੮॥ਉਸਕੋਕੁਰਵੇਕਾਭੀਅੰਤਨਾਹੀਜਾਣ
 ਦਾ॥ਪਰਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕਹਤਾਹੈ॥੩

ਇਤਨ ਕੁਪਹਿ ਲਾਗਾ ਸਜਮੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੇ ਕੀ
ਤਾਹੈ। ਕੀਮਾ ਸਾਪਉਣ ਮਾਸਾ ਪਾਣੀ ਮਾ
ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਾਸਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰੇ
ਮਾਸੇ ਕੀਏ ਤਿਸ ਕਾਏ ਕੁਕਵਾਉਹੈ ਆਸੁ
ਏਹੁ ਏਕੁ ਕਵਾਉ ਪੈਦੇ ਕੀਤੋ ਨੁਇਸੁ ਪੈਦਾਇ
ਸਨੈ ਤਿਸ ਕਵਾਵ ਥੀ ਕਈ ਲੋ ਆਕਈ ਆ
ਕਾਰ ਕਈ ਪਾਤਾਲ ਕਈ ਲਖ ਦਰੀਆ ਉਬ
ਣਾਇ। ਜਿਸਦੇ ਇਕੁ ਕਵਾਵ ਦਾਵਖਿ ਆਨ
ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਤਾ ਜੇਹੁ ਉਸਦੀ ਪੈਦਾਇਸ

ਦਾਸੁਆਰੁਮੇਰੇਬੁਤੇਕਿਆਕੀਤਜਾਇ। ਜੀ
 ਹਉਅਨੇਕਬਾਰਕੁਰਵਾਨੁਕੀਤਾਤੇਗੀਏਸੁ
 ਕੁਦਗਤਿਵਿਦੁਗਾਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਓਹੁ
 ਕਮੁਭਲਾਹੈਜੋਤੁਧਨੁਭਾਵੈਤੂੰਧਨਨਿਰੰਕ
 ਰਹੈ। ਜਿਸਕੀਏਹਕੁਦਗਤਿਦੈਜਿਤਨਾਪ
 ਸਾਰਾਇਕੁਸੁਕਵਾਉਕਾਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਬਿਖੇ
 ਇਤਨਾਹੀਪਸਾਰਾਇਸੁਆਨੁਖਕੋਖਿਓਕਾਬਿ
 ਖੇਹੈ। ਇਕਦੁਕਵਾਵਥੀਦੈਤਨਾਪਸਾਰਾ
 ਕੀਤੋਨਾਇਸੁਆਨੁਖਕੋਬਿਖੇਹੈ। ਤਿਸਕੋ

ਈਸੁਮਾਰੁਕਾਰਿਨਾਹੀਸਕਦਾਤਿਸਾਵਿਚਕਿਆ
ਪੈਦਾਹੋਇਆਹੋ॥੧੮॥ਅਸੀਖਜਪੁਅਸੀਖ
ਭਾਉ॥ਅਸੀਖਪੂਜਾਅਸੀਖਤਪਤਾਉ॥ਅਸੀਖ
ਗਿਰਿਬਖੁਖਵੇਦਪਾਠਾ॥ਅਸੀਖਜੇਗਮਨਿਰ
ਹਾਹਿਉਦਾਜੁ॥ਅਸੀਖਭਗਤਿਗੁਣਗਿਆਨ
ਦੀਚਾਰਾ॥ਅਸੀਖਸਤੀਅਸੀਖਦਾਤਾਰਾ॥ਅਸੀ
ਖਸੁਰਮੁਹਿਭੁਖਸਾਰਾ॥ਅਸੀਖਮੋਨਿਲਿਵ
ਲਾਇਤਾਰਾ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਲਕਹਾਵੀਚਾਰੁ
ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰਾ॥ਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸ ॥

ਈਭਲੀਕਾਗਤਿਸਦਾਜਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ १੬੬
 ੧੭॥ਅਸੀਖਉਸਕੇਜਪਹੈਜਿਨੀਭਾਵੀਉਸ
 ਕਉਜਪਤੇਹੈ॥ਅਸੀਖਪੂਜਾਹੈਜਿਨਕਉਜ
 ਗਤੁਸੈਸਾਗਮਾਹਿਕਰਣਹਾਰੇਕਰਤੇਹੈ॥ਅਸੀ
 ਖਹੀਅਗਨਿਤਪੁਕਰਤੇਹੈ॥ਅਸੀਖਹੀਗੰਥ
 ਮੁਖਸੇਵੇਦਪਾਰਪੜਤੇਹੈ॥ਅਸੀਖਜਿਉਦ •
 ਸਹੈਇਫਿਰਤੇਹੈ॥ਅਰੁਕਈਅਨੇਕਹੀਭ
 ਗਤਿਹੈ॥ਜਿਉਸਕੀਉਸਤਤਿਹੁਣਕਾਵੀਰ •
 ਰੁਕਰਤੇਹੈ॥ਅਰੁਕਈਸਤੀਹੈ॥ਅਰੁਕਈ

ਦਾਤੇਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਈ ਸੁਗਮੇ ਮੁਖ ਪਰ ਸਾਰਭੁ
ਖਤੇਹੈ॥ ਕਈ ਮੁਨੀ ਸਰਹੈ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਸੇ ਸਰਕੀ
ਲਿਵਨਾ ਲਿਤਾਰ ਲਗਾਇ ਰਹੇਹੈ॥ ਏਹੁ ਭੀ
ਸੈ ਏਕ ਕਵਾਵ ਕੇ ਬੀਚ ਤੇ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਹੈ॥੧॥
ਏਹਾ ਜਾ ਭੁਰਥਰੀ ਕਈ ਉਸ ਕੇ ਜਪੈ॥ ਅਸੀ
ਖੁਮੁਰਖ ਅੰਧ ਘੇਰਾ॥ ਅਸੀ ਖਚੇ ਰਹਰਾ ਅਖੇ
ਰਾ॥ ਅਸੀ ਖਅਮਰ ਕਾਰਿ ਜਾਹਿ ਜੇਗੁ॥ ਅਸੀ
ਖਗਲ ਵਢਹਾਤਿ ਆਕਮਾਹੀ॥ ਅਸੀ ਖਪਾ
ਪੀਪਾ ਪੁਕਾਰਿ ਜਾਹੀ॥ ਅਸੀ ਖਕੂੜੀ ਆਰਕੂ

ਜੋ ਫਿਰਾਹਿ॥ ਅਸੀਖਮਲੇਛਮਲੁਤੁਖਿਖਾ
 ਹਿ॥ ਅਸੀਖਾਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਤੁਗੁ॥ ਨਾ
 ਨਕਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥ ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾ
 ਏਕਦਾਗਾਜੋਤੁਪੁਤਾਵੈਸਾਈਕੁਲੀਕਾਰਾ॥
 ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੀਕਾਰੁ॥ ੧੮॥ ਅਸੀ
 ਖਮੂਰਖਅੰਧਘੋਰਕੀਏ॥ ਅਸੀਖਚੇਰਹਰ
 ਮਖੋਰਕੀਏ॥ ਅਸੀਖਾਮਰਪੁਰੀਪਰਜੇਰੁ
 ਕਰਨਹਰੇਕੀਏ॥ ਅਸੀਖਹੀਗਲਾਕਾਟਣ
 ਹਾਰੇਕੀਏ॥ ਅਸੀਖਜੁਹਤਿਆਕਮਾਵਤੇਹ

ਨਿ॥ ਅਸੀਖ ਹੀ ਪਾਪੀ ਕੀਏ॥ ਅਸੀਖ ਹੀ ਕੂੜਿ
ਆਰ ਕੂੜ ਬੋਲ ਦਹਾਰੇ॥ ਅਸੀਖ ਮਲੇਛ
ਮਲੁ ਹੀ ਭੁਖ ਖਾ ਦਹਾਰੇ ਕੀਏ॥ ਅਗ ਅਸੀਖ
ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਲੈ ਦਹਾਰੇ ਕੀਏ॥ ਅਗ
ਤਿਨ ਕੀ ਗਲਤੀ ਕੀਛੁ ਕਹੀ ਨਾ ਹੀ ਜਾਤੀ॥
ਨਨਕ ਨੀ ਚੁਕਰ ਮਾਵਾ ਲਿਅਵਾ ਕੀਆ
ਵੀਚਾਰੁ ਕਰੇ॥ ਅਥਵਾ ਤੇਰੀ ਕੁਦਗਤਿ ਕ॥
੧੮॥ ਅਸੀਖ ਨਾਵਾ ਅਸੀਖ ਥਾਵਾ॥ ਅਗੀ
ਮਾ ਅਗੀ॥ ਅਸੀਖ ਲੇਆ॥ ਅਸੀਖ ਕਹਹਿ

ਸਿਰਭਾਰਹੋਇ॥ਅਖਰੀਨਾਮਅਖਰੀਜ ੦੧੬੮
ਲਾਗ॥ਅਖਰੀਗੇਆਨਗੀਤਗੁਣਗਾਹਿ
॥ਅਖਰੀਲਿਖਣਬੋਲਣਬਾਣਾ॥ਅਖਰ
ਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ॥ਜਿਨਿਵੇਹਲਿਖੇ
ਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ॥ਜਿਊਫੁਰਮਾਏਤਿਵੇਤਿ
ਉਪਾਹਿ॥ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ॥ਵਿਣੁਨਾ
ਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੈ
ਚਾਹੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰਾਜੇਤੁ
ਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਣੀਕਾਰਾ॥ਤੂੰਜਦਾਸਲਾ

ਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧੯ ॥ ਅਸਿਖ ਨਾ ਵਕੀਏ ॥ ਅ
 ਸਿਖ ਥਾ ਵਕੀਏ ॥ ਅਰੀ ॥ ਅਰੀ ॥ ਅਸਿਖ ਲੋ
 ਅਕੀਏ ॥ ਅਸਿਖ ਕਹੀਏ ਤਿਨ ਕੀ ਗਲਤੀ
 ਨਾਹੀ ॥ ਅਸਿਖਾ ਗਿਰਭਾਰਿ ਪਏ ਕਹਤੇ ਹਨਿ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਸਿਖ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮੁ ॥
 ਮਦੀਸਲਾਹ ਜਿਹੋ ਈਹੈ ਸੇਏ ਭੀ ਅਖਰਾਹੀ
 ਵਿਚਿ ਹੋਈਹੈ ॥ ਅਗੁਗਿਅਨਗੀਤ ਗੁਣ
 ਗਾਵਦੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਦੀਏ ਹੁਭੀ ਅਖਰ ॥
 ਹੀ ਵਿਚਿ ਹੋਈਹੈ ॥ ਲਿਖਣੁ ਜੋਹੋਇ ਸੋ ਅਸਿ

ਖਕੇਸਿਰਿਤੁਗੁਲਿਖਿਆਇਗੁਲਿਖਿਆ ੧੬੨
ਜਿਨਾਉਜਿਹੋਇਆਸੋਅਖਰਾਹੀਵਿਚਿ
ਹੋਇਆਹੋਰਾਜਾਤੁਰਬਹੀਅਸਿਖਉਸ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਨਾਵਹੋਗਲਿਖਦਾਜਿਹੋਇਆ ।
ਸਿਸਤੁਅਖਰਾਹੀਵਿਚਿਹੋਇਆਬੋਲ
ਦੁਅਰੁਬਾਣੀਅਖਰਾਹੀਵਿਚਿਹੋਈਸਿ
ਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਜਿਲਿਖਿਆਸੁਅਖਰਾਹੀ
ਵਿਚਿਲਿਖਿਆਜੋਕਿਛੁਪੇਦਾਹੋਇਆ
ਸੋਸਤੁਲਿਖੇਹੀਬਿਚਿਹੁਆਪਗੁਜਿਨਿ

ਏਹੁ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਹੈ ਉਸ ਹੀ ਕੇ ਸਿਰਿ ਲੇਖਨਾ
ਹੀ। ਹੋਰੁ ਸਭ ਸਕੇ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਪਾਇਆ ਲੇ
ਖਿਆ ਹੋਗਾ ਜਿਉ ਸਾ ਅਲੇਖ ਪੁਰਖ ਕਾ ਹੁਕ
ਮੁ ਹੂਆ ਹੀ। ਅਤਿ ਉਤਿ ਉਸਭ ਸਦੇ ਸਿਰ ਲੇਖੁ
ਪਾਇਆ ਹੋ ਜੀ। ਜੇ ਤਾ ਕੀ ਤਾ ਤੇ ਤਾ ਹੀ ਉਸ ਕਾ
ਨਾ ਉਹੈ ਗਾ ਜਿ ਕੀ ਛੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਸਭੁ ਸਦਾ ਨਾ
ਉਰਖਿਆ ਹੋਗਾ ਜਿਨਾ ਹੀ ਤਿਥਾ ਉਤੀ ਉਸ
ਹੀ ਕਾ ਨਾ ਉਹੈ। ਹੋਰੁ ਗਾ ਜਿ ਕੀ ਛੁ ਰਾਚਿਆ ਹੈ
ਤਿਸ ਸਭੁ ਸਕਾਨਾ ਉਰਖਿਆ ਹੋ ਨਾ ਲੋਹ

ਉਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਉ ਏਸ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਿਦੁ ॥ ੧੧੦ ॥
ਜਿ ਤੇ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ਹੈ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰ
ਤਿ ਕਰ ਦਸਾਰਖਾ ਏਹਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿ ਤੇਰੀ
ਕੁਦਰਤਿ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰੇ ॥ ਨਾ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰ
ਤਿ ਭੀ ਬੇਸੁਮਾਰੁ ਹੈ ॥ ਹਰੁ ਮੇ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਕਿ
ਆ ਕਹਾ ਏਹੁ ਉਸ ਤੇਰੇ ਇਕ ਸਕ ਵਾ ਵਕ ॥
ਬਿਸਥਾਰੁ ਗਾਇਆ ਨਾਹੀ ਜਾਦਾ ਜੀ ॥ ੧੧੧ ॥
॥ ਭਰੀ ਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹਾ ॥ ਪਾਲੀਐ ਤੇਉ
ਤਰਸਖੇਹਾ ॥ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹਾ ਜੀ ਖੇਹਸਾ

ਥਿਭੁਗੀਤੀਹੋ। ਸੋਸਭਪਾਣੀਕੈਸਾਥਿਹਛੇਤੰ
 ਦੇਹਨਿ। ਮੁਤਪਲੀਤੀਕਪਵਹੋਇ। ਦੇਸਾਬੁ
 ਲਲਈਐਓਹਧੋਇ। ਅਰੁਮੁਤਪਲੀਤੀਸਾ
 ਥਿਕਪਵਾਭਗੀਤਾਹੋ। ਸੁਪਾਣੀਅਰੁਸਬੁ
 ਲਸਾਥਿਹਛੇਤੰਇਲਈਦਾਹੈਸੁਹਛਾਹੁੰ
 ਦਾਹੈ। ਭੁਗੀਐਮਾਤਿਪਾਪਾਕੈਸੀਗੀ। ਓਹੁ
 ਧੋਧੈਨਾਵੈਕੈਗੀਗੀ। ਅਰੁਮਾਤਿਜਿਮਾਨੁਖਕੀ
 ਪਾਪਾਥਿਕਾਰਾਸਾਥਿਭੁਗੀਤੀਹੈਤਾਉਹਪ੍ਰਮੇ
 ਸਰਕੇਨਾਮਸੀਗੀਸਿਮਗਨਿਸਾਥਿਧੋਧੈ॥

ਏਵਹੋਗੁਤਿਬਸਤੁਕੁਰਕੇਤੀਰਥਨਤਪਾਸਿ १੧੭
ਆਕੀਤੀਹਛੀਨਾਹੋਈਬਿਨਾਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਕੇਨਾਮਸਿਮਗਨਿਥੀ।ਪੁੰਨਿਪਾਪਿਆਖਣ
ਨਾਹਿ।ਕਾਰਿਕਾਰਿਕਰਣਾਲਿਖਲੈਜਾਹਿ।
ਏਜਿਪੁੰਨਅਰੁਪਾਪੁਪ੍ਰਾਨੀਕਮਾਵਦੇਹੈਯੁਰ ०
ਜਾਧਰਮੁਨਾਹੀਲਿਖਦਾਜਿਇਤਨਿਆਪੁੰ
ਨਾਪਾਪਾਦਓੜਕੁਨਾਹੀਜਿਲਿਖੇਜਾਹਿ।ਅ
ਗੁਜਿਤਨਾਏਹੁਪ੍ਰਾਨੀਕਰਦਾਹੈਹੋਰਾਜਾਕੁਰ
ਬਗੀਕਈਅਸਿਖਾਨੰਦਕਕੀਏਹੈਕਾਗਦਮੇ

ਵੇਤਨੇਸਤੁਆਪਦੇਆਪੇਹਥਿਮੇਲਿਖਕਰਿ
ਲੇਜਾਤਾਹੈਆਪਦਾਲਿਖਿਆਆਪੇਹੀਬਾ
ਚਦਾਹੈਲਿਖਕਰਿਗਜੇਧਰਮਕੋਪਾਸਿਲੈ
ਜਾਇਕਰਿਕਾਗਦੁਹਥਿਦੇਤਾਹੈ॥ਅਰੁਕਰ
ਤਾਹੈਜਿਨੀਮੇਏਹੁਕਰਮਕੀਏਹੈਮੇਏਹੁਕਰ
ਮਕੀਏਮੇ॥ਓਏਹੁਮਨੁਖੁਆਪੇਕੀਮਦਾਹੈਅ
ਤੈਆਪੇਲਿਖਕਰਿਕਾਗਦੁਲੇਜਾਇਕਰਿ
ਗਜੇਧਰਮਕੈਹਥਿਦੇਤਾਹੈ॥ਤਬਾਇਸਦੇਹੀ
ਲਿਖੇਊਪਰਿਹਿਸਾਬੁਹੋਤਾਹੈ॥ਆਪੇਬੀ

ਜੁਆਪੇਹੀਖਾਹਾਨਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁ
 ਜਾਹਾਜੇਹਾਏਨਮਾਨੁਖਬੀਜਿਆਥਾਤੇਹੋ
 ਹੀਜੇਮਾਖਾਇਆਆਉਸੈਲਿਖੇਏਸਦੇਉਪ
 ਰਿਹਿਸਾਬੁਹੋਇਆਤਬਦਰਗਾਹੋਹੁਕ
 ਮੁਆਇਆਕੇਹਾਆਇਆਜੰਤੁਲਾਕਮਾ
 ਵਦਾਥਾਤਾਹੁਕਮੁਹੋਇਆਨਿਤਿਜਨਕਾ
 ਜੇਏਸਨੇਮੁਕਤਿਕਰਹਾਜੇਬਦਕਰਮਕੀ
 ਏਤਹੁਕਮੁਹੋਇਆਜੇਏਸਕਉਜੁਨੀਮਹਿ
 ਰਾਰਹਾਲਗਾਜੁਨੀਮਹਿਆਵਦਿਜਾਵਦ

੨੦॥ ਤੀਰਥੁਤਪਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ। ਜੇਕੋਪਾ
ਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ। ਤੀਰਥੀਨਵਣਾਜਿਹੈਅ
ਰਤਪਾਸਿਆਕਰਦੀਤੀਰਥਜਾਇਹਹਛਾ
ਹੈਥਾਇਪਵੈਤਾਕਿਆਜੇਬਾਟੇਜਾਇਆ
ਬਿਚਿਦਾਨੁਕਰੈਤਾਕੋਈਇਕੁਤਿਛੁਭਰੁ
ਭੀਸੋਭਾਪਾਏਦਰਗਾਹਵਿਚਿਜਿਏਹੁਕਰ
ਮਕਰੈ। ਸੁਾਇਆਮੀਨਿਆਮਾਨਿਕੀਤਾਭਾ
ਉ। ਅੰਤਾਰਿਗਤਿਤੀਰਥੀਮਾਲਿਨਾਉ। ਜੇ
ਕੋਈਗਾਵੈਅਹੁਸੁਦੈਅਹੁਸੁਾਇਕਰਿਭਾ

ਉਮਾਨਿਵਿਚਿਬਸਾਏਤਾਤਿਸਨੋਕਉਦਫ ੧੭੩
ਲੁਹੋਇ॥ਅਤੇਤਿਸਨੋਅਠਜਾਤਿਤੀਰਥਕੇ
ਇਸਨਾਨਕਾਫਲੁਹੋਇ॥ਅਮਨਕੋਬਿਖੋ॥
ਤੇਇਸਕੇਦੁਖਾਕਾਨਾਜੁਹੋਇਅਰੁਧੁਪੁ ०
ਪਾਤਿਹੋਇ॥ਸਿਮਰੈਮਨਿਕੈਰੀਗੀਕਰਿਕਰਿ
ਤਬਾਜਿਤਨੇਮੇਏਹੁਪਾਪੁਕਰਤਾਫਿਰਿਆ
ਹਉਇਕਸੁਸਾਥਿਹਛੁਹੋਇ॥ਕਹੈਜੀਕ
ਹੀਅੰਤਬਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਏਡਾ
ਜਾਭਰਥਰੀਜੇਏਕਬਾਰਰਾਮਨਾਮੁਲੇਇਇ

ਤਨੇਪਾਪਖਿਉਹੋਇਜਾਹੀਇਹੁਮਨੁਹਛਾ
ਨਿਰਮਲਹੋਇ। ਕਰਿਪਾਗਰਿਗਾਮੀਹੋ
ਇ। ਵਰਗਾਰਿਖੇਧਾਜਾਇਆਪਦੇਘਰਿ
ਜਾਇਬਸੈ। ਸਾਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੇਨਾਹੀਕੋਇ
ਵਿਦੁਗੁਣਕੀਤੇਭੁਗਤਿਨਹੋਇ। ਏਪੁਸੇ
ਸਗਲਿਤਨੇਗੁਣਹੈਸੇਸਭਤੇਰੇਹੈਮੇਰੇਮੇ
ਕੋਈਨਾਹੀ। ਅਤੇਨਕੋਈਮੇਰਾਗੁਣਹੈਪਰ
ਜੀ। ਬਿਨਾਗੁਣਭੁਗਤਿਨਾਹੀਉਂਦੀ। ਇਸ
ਦਾਨਾਉਭੁਗਤੁਤਾਂਪਵੈਜਾਇਸਾਵਿਚਿਕਿ

ਛੁਗੁਲਹੋਇ॥ਸੁਅਸਤਿਅਾਥਿਬਾਣਿਬਰ ੧੭੪
 ਮਾਉ॥ਹੋਰੁਏਸਤੇਗੁਲੁਕੋਈਨਾਹੀਹੋਇਅ॥
 ਵਦਾਪਰਜਾਸਚਕੀਉਜਤਤਿਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਕ
 ਰੇਤਾਂਏਸਨੁਗੁਲਚਾਹੀਤਾਹੈ॥ਏਹੁਗੁਲਪ੍ਰਮੇ
 ਸਰਨੇਭਾਵਦਾਹੈ॥ਸੁਉਜਤਤਿਜਾਚਕਹੋਰਸ
 ਜਾਤਤੇਨਾਹੀਹੋਈ॥ਜਾਚਕੀਦੁਹੁਜਾਤੀਤਿਹੋ
 ਈਹੈ॥ਸੁਜਾਤੀਕਵਨਕਵਨਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮਵਹਾਂ
 ਮੇਰੀਤੁਧਨੁਸੁਅਸਤਿਹੈ॥ਉਜਪ੍ਰਮੇਸਰਕੋ
 ਨਾਮਕਾਪ੍ਰਤਾਪਹੈ॥ਜਿਕੋਈਜਿਮਾਰਿਸਕੈਐਜ॥

ਸੁਅਸਤਿਕਾਪੁਮਾਰਬੁਰੇ॥ਏਹੁਜਿਅੰਸੀਸਬ
ਦੁਬਾਣੀਬਹਮਾਉ॥ਏਹੁਤੇਗੀਬਾਣੀਹੈਸੁ
ਏਹੋਮੇਰਾਬ੍ਰਹਮਾਉਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਉਕਿਆਕ
ਗੀਅੰਜੋਉਸਤਾਤਿਏਪ੍ਰਮੇਸਰਹਉਤੇਗਾਡੂਮ
ਹਾਂ॥ਸਤਿਗੁਹਾਦੁਜਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ਡੂਮਹਾਂਸ
ਤਿਗੁਹਾਦੁਪ੍ਰਭੁਨੈਦੇਵੇਹਨਿਹਰਖਮਾਨਹੋਇ
ਕਰਜੀਹਉਤੇਗਾਡੂਮਹਾਂ॥ਤੁਧਨੈਮੇਰਾਸੁਹਾ
ਦੁਹੈ॥ਹਉਤੁਧਨੈਸਦਾਸੁਹਾਦੁਕਰਦਾਹਾਂ॥
ਜੀਸਦਾਸਰਬਦਾਹਉਤੇਗਾਡੂਮਹਾਂਤੁਮੇਰਾ

ਪ੍ਰਭੁਹੋ। ਕਵਣੁ ਸੁਵੇਲਾ ਬਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕ १੭੫
ਵਣੁ ਬਿਤਿ ਕਉ ਲਵਾਰੁ। ਕਵਣੁ ਸਿਰਤੀਮ
ਹੁਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਇਆ ਆਕਾਰੁ। ਇਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਤੈ ਜਿਅਕਾਰੁ ਬਾਪਿ ਆਹੈ ਸੁਕਿਤੁ ਵੇਲੇ ਕਿ
ਤੁ ਬਖਤਿ ਕਿਤੁ ਵਾਰਿ ਕਿਤੁ ਮਾਹਿਤੈ ਅਕਾਰ
ਕੀ ਆਹੈ ਵੇਹੁ ਵਖਤੁ ਕਉ ਲਹੈ ਕੋਈ ਵੇਸਵ
ਖਤਨੈ ਜਾਣਹੈ ਵੇਹੁ ਵੇਲਾ ਵੇਹੁ ਵਖਤੁ ਕਿ
ਨੈਨਾ ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਿਲਿਖਿ ਸੁਲਾਇ। ਵੇ
ਲਨ ਪਾਈ ਆਪੰਡਤੀ ਜਿਹੈ ਵੇਲੇ ਖੁਪੁਰਾਣੁ

ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਨਿਲਿਖਣਯੋ
ਖਕੁਰਾਣਾਨਾਕਾਜੀਨਾਮੁਲਨਾਪੀਡਿਤਏ
ਹੋਕੋਈਨਾਹੀਜਿਤੁਵਖਤੁਜਿਤੁਮਾਹਿਪ੍ਰਮੇ
ਸਗਸਿਜਾਟਿਰਚੀਹੋਸੁਆਖਿਲਿਖਿਸੁ
ਣਾਏ॥ ਬਿਤਿਵਾਰੁਨਾਜੋਗੀਜਾਣੈਗੁਤਿਮਾ
ਹੁਨਕੋਈ॥ ਜਾਕਰਤਾਸਿਸਟੀਕੋਸਾਜੈਆ
ਪੈਸਾਵੈਸੋਈ॥ ਬਿਤਿਵਾਰੁਕੋਈਨਾਹੀਜੋ
ਗੀਜਾਣਦਾਅਤੇਗੁਤਿਮਾਹੁਭੀਕੋਈਨਾਹੀ
ਜਾਣਦਾ॥ ਸਿਜਾਟਿਵਿਚਿਏਹਾਕੋਈਨਾਹੀ

ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾਗਚਿਆਇਹੁ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਜੀਨਿ ੧੭੬
ਏਹਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਨੀ ਹੈ ਸੁਭਿ ਸਵੇਲੇ ਵਖਤ ਨੁਭਿ
ਹੋ ਗੀ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿ ਸੁਏਹਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਨੀ
ਹੈ ਗਕਿ ਵਕਾਰਿਆ ਖਾਕਿ ਉਸਾ ਲਾਹੀ ਕਿਉ
ਵਰਨੀ ਕਿ ਵਜਾਣਾ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸਭ ਕੋ
ਆਖੈ ਇਕ ਦੂਇਕੁ ਜਿਆਦਾ ਮੇਰੇ ਬੁਝੈ ॥
ਖਿਆਨਾ ਗੀ ਜਾਣਾ ਜਿ ਇਤਨੇ ਤੁਧੈ ਨੇ ਜਾਣ
ਹਦੇਹ ਨਿਮਤੈ ਵਰਨਿਤਾ ਈਕਰ ਦੇਹਨਾ ਜਿ
ਮੇਰੇ ਬੁਝੈ ਕਿ ਛੁਕਹਿ ਆਨਾ ਗੀ ਜਾਣਾ ਜਿ ਇ

ਤਨੇਹਨਿਅਰਇਤਨੇਨਾਹੀਇਕਦੂਇਕੁਸਿ
ਆਏ॥ਇਕਦੂਇਕਚੜ੍ਹਦੇਹਨਿਤੇਰੀਸ
ਲਾਹਕਰਦਗਰੇਇਕਦੂਇਕੁਸਿਆਏ
ਇਕਦੂਇਕਚੜ੍ਹਦੇ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀ
ਨਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪਹੁ
ਜਾਏਅਗੇਗਾਇਆਨਸੇਹੈ॥ਵਡਾਸਾਹਿ
ਬੁਹੈਕਰਦਕਾਰਦਸਮਰਥੁਹੈ॥ਜਿਕਿਛੁ
ਹੋਦਾਹੈਸੁਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਕੀਤਾਹੋਦਾਹੈ॥ਹੋਰੁਕੋ
ਈਕਰਦਹਾਰੁਨਾਹੀ॥ਅਤੈਜਿਕੋਈਕਹੈਮੇ

ਥੀ ਤਿਲੁਭਾਹਿਉਂਦਾਹੈਸੁਦਰਗਾਹਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਦੀਵਿਚਿਉਂਦਾਹੈਵੇਮੁਖਪਿਸੇਮਾਨੁਹੋਦਾਹੈ॥
 ਦਰਗਾਹਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਵਿਚਿਸੋਸੋਭਾਨਹੀ
 ਪਾਵਦਾ॥ ੨੧॥ ਪਾਤਾਲਪਾਤਾਲਲਖਅ
 ਗਾਸਾਅਗਾਸਾਓੜਕਓੜਕਭੁਲਥਕੇ
 ਬੇਦਕਹਨਾਇਕਬਾਤਾਸਹਸਾਅਠਾਰਹਿ
 ਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸਲੁਇਕਧਾਤੁਜਿਕੋਈ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਕੀਤਾਅੰਤੁਕੀਆਚਾਹੈਤਾਨਾ
 ਹੀਹੋਦਾਕਈਪਤਾਲਹੋਕਈਲਖਅਕਾਸ

ਪੈਕਈਲੋਆਹੈਕਈਅਕਾਰਹੈਤਿਨਕੀਮਿ
ਤਿਆਖੀਨਾਹੀਜਾਈਅਰੁਬੇਦਏਕਬਾਤ
ਕਹਦਾਹੈਤਿਹੁਲੋਆਕੀਹੋਰੁਪਰੇਤੇਪਰੇਹੈ॥
ਸਹਸਅਠਾਰਹਿਪੜਹਿਕਤੇਬਾਸਹਸਅ
ਠਾਰਹਆਲਖਦੇਪੜਹਿਤਾਅਸੁਰੇਮਾਇਕ
ਧਾਤੁ॥ਅਸੁਕਹੀਐਘੋਵਾਰੇਮਕਹੀਐਲੂਘੋ
ਵੇਕਾ॥ਤਿਸਾਇਸਰੇਮਕੇਕਰੇਵਫਾਤਾਉਕੀ
ਮਾਤਿਨਾਹੀਕਹਿਜਕੀਹੋਰੇਮਅਸੁਦੇਈਮ
ਤਿਕਉਦਕਾਰਿਜਕੈ॥ਲੇਖਾਹੋਇਤਾਲਿਖਿ

ਮੇਲੇਖੇਹੋਇ^{ਸੁ}ਬਿਦਾਜਾਨਾਨਕਵਡਾਆਖੀ १੧੮
ਮੇਆਪੇਜਾਵੈਆਪਾਏਹੁਜਿਗਾਇਹੈਪ੍ਰ
ਮੇਜਰਦੀਅਲੇਖੋਵਿਚਿਹੈ॥ਅਲੇਖੇਲੇ
ਖੋਵਿਚਿਨਾਹੀਜੇਕੋਕਹੈਹਉਲੇਖਾਕਰਿ
ਕਰਿਸੁਮਾਰਕਰੀਤਾਲੇਖੋਵਿਚਿਨਿਵਸਤੁ
ਆਵਦੀਹੈਤਿਸਦਾਵਿਦਾਸੁਹੋਦਾਹੈਉਸਦੇ
ਓੜਕੁਹੈਸੁਓਹੁਅਲੇਖੁਪੁਰਖੁਹੈ॥ਅਬਿਨ
ਸੀਹੈਨਿਜਦਾਕੀਤਾਹੁੰਦਾਹੈ॥ਏਹਾਜਮਰਭੁ
ਹੋਭੁਕੋਈਨਹੀਸੁਕੀਤਾ॥ਜਿਪ੍ਰਮੇਜਰਦੇਕੀ

ਤੇਦਾਅੰਤੁਜਾਵੈ॥ ਓਹੁਬੇਸੁਮਾਰੁਹੈ॥ ਸੋਭੀਸੁਮ •
ਗਵਿਚਿਨਾਹੀ॥ ੨੨॥ ਜਾਲਾਹੀਜਾਲਾਹਿਏ
ਤੀਸੁਗਤਿਨਪਾਈਆ॥ ਨਦੀਆਅਤੇਵਾਹਿ
ਪਵਹਿਸਮੁੰਦਨਜਾਣੀਆਹਿ॥ ਸਮੁੰਦਸਾਹ
ਸੁਲਤਾਨੁ॥ ਗਿਰਹਾਜੇਤੀਮਾਲੁਧਨੁ॥ ਕੀਕੀ
ਤੁਲਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰਹਿ॥
ਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਮੇਤੇਗੀਜਾਲਾਹਿਕਿਆਸਾਲਾ
ਹੀ॥ ਮੇਵਿਨਾਨਦੀਆਦੀਸੁਗਤਿਨਾਹੀਜਾਤੀ
ਏਹਜਿਨਦੀਆਵਾਹਜੇਸਮੁੰਦਾਵਿਚਿਪਓ

ਦੀਆਹਾਨਿਜੇਏਹੁਕਿਤਨੀਆਕੁਹਨੀ॥
 ਜਿਤੁਜਿਹੈਸਮੁਦ੍ਰਹੈਸਾਹੁਹੈਜਿਤੁਸੁਲਤਾ
 ਨਹੈ॥ਪਰਜੀਏਹਜਿਹੈਬਹੁਤੇਭਗਤਿਹੈ
 ਨਿਸਿਫਤਿਕਰਦੇਹਨਿਤੇਹੀਸੁਮੇਇਨਾਨ
 ਦੀਆਸਾਲਾਹਨੇਨਾਹੀਪਹੁਚਸਕਦਾ॥ਜੀ
 ਮੇਤੇਹੀਮਿਤਿਕਿਆਕਹਿਸੁਕਾਜੀ॥ਅਰੁ
 ਜਿਸੀਸਾਰਕਾਸਾਹੁਹੈਇਕੈਕਹੈਹਉਪਾਤਿ
 ਸਾਹੁਹਾ॥ਕਹੈਜਿਹਉਧਨਪਾਤੁਹਾਂਕਹੈਜਿ
 ਹਉਸੋਭਾਵਿਤੁਹਾਂ॥ਅਰਉਸਨਉਤ੍ਰਿਚਿਤਨ

ਆਵਹਿਤਾ ਕੇ ਸੇ ਕੀ ਵੀ ਦੀ ਬਰਾ ਬਰ ਨਹੀਂ
 ॥ ਏਨਾ ਤੇ ਰਿਆ ਕੀ ਵਿਆਦਾ ਅੰਤੁ ਮੇਨਾ ਹੀਜ਼ ॥
 ਏਦਾ ਤੇ ਰੀ ਸਿਫਾ ਤਿਦਾ ਅੰਤੁ ਮੇ ਕਿਆ ਜਾਣ ॥
 ਜੀ ॥ ੨੩ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਾਇਨਾ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰ
 ਤੁ ਨ ਕਰਦੈ ਦੇਇਨਾ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਾਇ ਸੁ
 ਨਾਇਨਾ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੇ ਕਿਆ ਮਨ ਮੇ
 ਤੁ ॥ ਪ੍ਰਸੇਸਰ ਦੀ ਸਿਫਾ ਤਿਦਾ ਭੀ ਅੰਤੁ ਕੋਈ ਨਾ
 ਹੀ ॥ ਓਸ ਦੇ ਕਰਦੇ ਦਾ ਭੀ ਅੰਤੁ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ॥
 ਓਸ ਦੀ ਦਾ ਤਿਭੀ ਅੰਤੁ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅਰੁ ਏ

ਹੁਭੀ ਕਿਛੁ ਜਾਣੀ ਨਾਹੀ ਜਾਦੀ ਨੁ ਕਰਤੇ ਪੁ ੧੮੦
ਰਖਦੇ ਮਨ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕਿ ਆਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੇ
ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਓਹ ਜਾਣੈ। ਅਰੁ ਏਹਾ ਜਿ ਮਨ ਦੇ ਬਿ
ਖੇ ਮੰਤ੍ਰ ਉਪ ਜਦੇ ਹਨਿ। ਏਸੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਦੁ
ਖੁ ਸੁਖੁ ਜਿ ਪਹੁਚਿਤਾ ਹੈ। ਜਿਉ ਸਹੀ ਲੇਖੇ ਮ
ਹਿ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਜਿ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕਮਾਵਦੁ
ਹੈ ਏਨਾ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਭੀ ਓਹ ਕੁਨਾਹੀ। ਅੰਤੁ ਨ ਜਾ
ਪੈ ਕੀਤਾ ਅਕਾਗੁ। ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਗਵਾਰੁ
॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਕਾਰ ਕਾ ਭੀ ਅੰਤੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ

ਜਾਣਦਾ ਸਿਕੇਤ ਹੋ। ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਅੰਤੁ ਪਾ
 ਰਾਵਾ ਗਕਿ ਨੈ ਨਾ ਹੀ ਜਾਤਾ। ਏਸ ਅੰਤ ਕਾਰ
 ਟਕੇ ਤੋ ਬਿਲਲਾ ਹੀ। ਤਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ
 ਜਾਹੀ। ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਖੋਜ ਦੇ ਨੇ ਅੰਤੁ ਢੂਢ ਦੇ
 ਨੇ ਕਈ ਅਸਿਖ ਢੂਢ ਦੇ ਹਨ। ਤਿਨਾ ਦਾ ਭੀ ਅੰ
 ਤੁ ਨਾ ਹੀ। ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ। ਬਹੁਤਾ
 ਕਹੀ ਅੰ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ। ਏਸ ਅੰਤੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ
 ਨੇ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸਿਕੇਤ ਨ ਕੋਈ ਕਹੈ ਤਿ
 ਦੁਬਹੁਤ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੋਇ। ਵਰਾ ਸਾਹਿਬ ਭੂਚਾ

ਥਾਉਂ ਉਚੇ ਉਪਾਰਿ ਉਚਾ ਨਾਉਂ। ਏਵਡ ਉਚਾ
 ਹੋਵੈ ਕੋਇ। ਤਿਉ ਉਚੇ ਕਉ ਮਾਣੈ ਸੋਇ। ਪ੍ਰ
 ਮੇਸ ਰਾਜਿ ਹੋ ਸਿਸਤੁ ਸਤੇ ਉਚਾ ਹੋ। ਤਿਸ ਸ
 ਭਸਤੇ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਨਾਉਂ। ਜੇ ਵਡ ਉਚਾ ਕੋ
 ਇਹੋ ਵੈਤਾ ਉਚੇ ਨਉ ਕੋਈ ਜਾਇ ਪਹੁਚੈ ਤਾਉ
 ਸਉਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਉ ਕੋਈ ਜਾਣ ਸਕੈ। ਇਹੁ
 ਜਾਣਨੁ ਤੇ ਕਹਣੁ ਭੀ ਬਾਬੇ ਬਤਾਇਆ ਹੋ।
 ਜਿਏ ਵਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਐਸਾ ਹੋਇ ਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸ
 ਕੀ ਮਿਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਨਾਤਰਿ ਨਾਹੋਇ।

॥ ਜੇਵਰੁ ਆਪਿ ਜਾਵੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ ਨਨਕ
ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜੇਵਰੁ ਓਹੁ ਹੋ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰੁ ਸਿਓਹੁ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ॥ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਜਾ
ਣਦਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਤਿਸਨੇ ਦਾਤਿ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ੨੪ ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ
ਨਾਲਿ ਖਿਆਜਾਇ ॥ ਵਰਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤ
ਮਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਓਪਰਿ ਕਰਮੁ ਅਪਣਾ ਕਰਦਾ
ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਭੀ ਮਿਤਿ ਕਛੁ ਪਓਈ ਨਾ ਹੀ ॥
ਜਿਕਿਤਨੀ ਦਾਤਾ ਇਸਨੇ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਓਹੁ ਜਿਹੈ

ਸੁਵਰਾਦਾਤਹੈਵਿਤੈਲਏਉਸਨੇਤਮਾਨਹੀ॥੯੧
॥ਜਿਕੋਈਕਹੈਜਿਮੈਬਹੁਤਦੇਦਾਹਾਂਇਹਥੇ
ਵਾਦੇਦਾਹੈ॥ਏਹੀਜੇਹੀਤਮਾਨਹੀ॥ਅਗੁਜੇ
ਓਹੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸਾਰੇਬ੍ਰਹਮੰਡਬਖਸਦੇ
ਇਕਿਸਿਜੀਅਨੇਤਾਕਿਛੁਗਮੀਪ੍ਰਬਾਹਿਤੀ
ਨਾਹੀਅਤੇਜੇਖੁਸਿਲੇਇਤਾਂਕਿਛੁਪਛੋਤਾਵੈ
ਨਾਹੀ॥ਜਿਮੈਕਿਉਦੇਸਥਾਵਹੁਖੁਸਿਆਹੈ
ਵੇਹਾਪ੍ਰਮੇਸਰੁਹੈ॥ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੇਧਾਅਪਾ
ਗੁਕਿਤਿਆਗਵਤਨਾਹੀਬਿਚਾਰਾਕੇਤੇ

ਪਤੁਦਹਿਵੇਕਾਗ। ਕਈਜੋਧੇਪਏਮੰਗਦੇਹ
ਨਿਪ੍ਰਮੇਸਰਪਾਸਹੁਤਿਨਕੀਗਣਤੀਕਾਵੀ
ਚਾਰੁਕੋਈਨਾਹੀ। ਕੇਤੇਖੰਪਿਖੰਪਿਤੁਦਜਾ
ਦੇਹਨਿ। ਤਿਨਾਦੀਭੀਗਣਤੀਕੋਈਨਾਹੀ।
ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਾਰਿਪਾਹੀ। ਕੇਤੇਮੁਰਖਖਾਹੀ
ਖਾਹੀ। ਏਸਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਰਚਨਾਵਿਚਿਲੈ
ਕਾਰਿਦਾਤਿਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਅਰੁਮੁਕਾਰਿਪਏਜ।
ਦੇਹਨਿ। ਜਿਕਵਨਪ੍ਰਮੇਸਰੁਹੈਅਸੀਕਦ
ਓਹਓਨਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਏਹਗਿ। ਜੇਹਹਿਸੁਅ

ਸੀਹਿਗਾਂ। ਅਰੁਇਕਿਪੁਰਖਹਹਿਜਿਨਨਾ ^{ਮੁਖ} ੧੮੩
 ਵਹਿਅਰਨਾਧੇਵਹਿਨਬੇਦਜਾਸਤਕਿਛੁਨ
 ਹੀਜਾਦਦੇਬੇਖਬਰਹੀਸਾਗੀਆਰਜਾਬਿਹਾ
 ਦੀਨਾਗੀਅਨੁਨਾਧੀਅਨੁਨਾਕੁਰਾਨਨਾਪੁਰ ०
 ਨਕਿਛੁਨਹੀਜਮਬਦੇਉਨਕਉਦੇਤਨੀਦਾ
 ਤਿਕੀਤੀਹੈਜਿਏਹਧਨੁਥੇਜਾਉਨਕਉਕਦੇ
 ਨਹੀਨਿਖੁਟਦਾ। ਤੇਦਿਨਾਹੀਆਵਦੀ। ਜਿਤ
 ਵਲਿਨਦਾਰਿਕਰਦੇਹਨਿਤਿਤੁਵਲਿਸੁਇਨੇ
 ਦੇਢੇਰਿਹੈਏਜਾਦੇਹਨਿ। ਉਨਕਉਥੇਕਕਬ

ਹੁੰਨਾਹੀਅਰੁਪੁਰਖਾਸਿਕਾਮੁਕਿਛੁਜਾਦਾਇ
ਆਹੀਨਾਹੀਅਸਰੁਪਸਰੁਕਿਛੁਨਹੀਜਾਦਾਇ
ਜੇਪਦੇਬਿਥਾਤੁਸੁਖੁਭੋਗਕਰਦੇਹਨੀਕੋ
ਤਿਆਦੁਖਭੂਖਸਦਮਾਰਾਇਹਿਭੁਦਾਤਿ
ਤੇਰੀਦਾਤਾਰਾਇਕਿਜਿਜੀਪਮੇਸਰਕੇਕੀ
ਏਹਨਿਓਇਜਦਕੇਜਮਾਂਪੈਦੇਹੋਏਹੀਤਦ
ਕਾਉਨੀਸੁਖੁਕਦੇਨਾਹੀਦੇਖਿਆਦੁਖਹੀਮ
ਹਿਰਹੀਓਇਭੀਜੀਅਉਸਕੇਹਹੀਓਨ
ਕਉਐਜੀਹੀਦਾਤਿਕੀਨੀਜੇਤੁਮਮਾਰੀਦੇ

ੴ ਸਤਗੁਰੋ ਭੂਖੇ ਅਰਪਿ ਆਸੋ ॥ ਬੀਦਿ ਖਲਾ ੯੮੪
 ਸੀਭਾ ਦੇ ਹੋਇ ॥ ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ
 ਪੁਸ਼ਿ ਸਰਭਾ ਵੇਤਾ ਜਿ ਬੀਦਿ ਖਾਨੈ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ
 ਨੇ ਖਿਲਾਸੁ ਕਰੈ ਜੇਭਾ ਵੇਸੁ ਤਾਂ ਇਕਨਾ ਨੇ ਫਿਰਿ
 ਬੀਦਿ ਖਾਨੈ ਦੇਇ ॥ ਤਾਂ ਵੇਹਾ ਤਾਂ ਸਮਰਥੁ ਕੋਈ
 ਨਹੀ ਜਿ ਫਿਰਿ ਜਬਾ ਬੁਕਾਰਿ ਸਕੈ ॥ ਆਖੋ ਜਿ
 ਜੀਏ ਹੁਛੁ ਦੇ ਸਿਰਿ ਤਗੁ ਦਿਛੁ ਦੇ ਅਤੇ ਵੇਹੁ ਬ
 ਧੇ ਜੇ ਕਿਤੇ ਗੁਨਾਹ ਬੀਧੋ ॥ ਹੋਰ ਵੇਹਾ ਸਮਰਥੁ ਕੋ
 ਈ ਨਹੀ ਸੁਕੀਤਾ ॥ ਆਪਣਾ ਬੀਨੈ ਆਪੇ ਛੁਡੈ ਜਿ

ਵਭਾਵੈਤਿਵੇਕਗੇਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣ
ਪਾਇ। ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ। ਜਿ
ਕੋਈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਬਖਸੀਸਬੈਠਾਖਾਦਾਹੈ
ਇਅਰੁਕੋਈਉਸਕੀਬਖੀਲੀਕਰੈਤਾਂਪ੍ਰਮੇ
ਸਰੁਉਸਉਪਾਰਿਖਿਏਕਈਜਨਮਓਹੁਜੂ
ਨੀਫੇਰੀਐ। ਅਰੁਮੁਹੇਮੁਹਿਮਾਗੀਐ। ਆਪੇ
ਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ। ਤਾਂਆਖਹਿਸਿਭਿਕੋ
ਈਕੋਇ। ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਆਗਾਧਗਤਿਹੈਕੋ
ਈਨਾਹੀਜਾਣਦਾਜੇਆਖਿਕਰਿਸੁਣਾਵੈ

ਓਹੁਆਭੁਲੁਪਰਮੇਸਰੁਹੈਉਸਕੀਗਤਿ
 ਉਹੋਯੀਜਾਣੈ॥ਜਿਉਨਿਉਉਸਨੂਭਾਵਦਾ
 ਹੋਤਿਵੇਤਿਉਕਰਿਦੇਖਦਾਧੋ॥ਇਕਿਪਏ
 ਕਈਆਖਦੇਮੰਗਦੇਹਨੀ॥ਉਹਆਪਏ
 ਭਾਵੈਦੇਇਭਾਵੈਨਾਦੇਇ॥ਜਿਸਨੇਬਖਸੇ
 ਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹ॥ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾ
 ਤਿਸਾਹੁ॥ਇਕਨਾਨੋਧਨਦੀਦਾਤਿਸੁਇਕ
 ਨਨੂਜੇਬਨੁਦਾਬਲੁਬਹੁਤਾਦਿਤਾਸੁਇਕ
 ਜਾਹਪਾਤਿਸਾਹਸਿਧਸਾਧਿਕਕੀਤਿਸੁਇ

ਕੁਭੂਮੀਏਕਰੇਕੀਕੀਏਸੁਪਾਤਿਸਾਹਕੇਸਿ
ਰਿਪਾਤਿਸਾਹਿਕੀਤੇਸਾਇਹਾਜਿਦੁਨੀਆ
ਕੀਪਾਤਿਸਾਹਿਏਸੁਬਾਦਿਹੈ॥ਨਿਹਚਲੁ
ਪਾਤਿਸਾਹਿਉਨਕੀਹੈਜਿਨਾਨੇਆਪਣੀ
ਸਿਫਾਤਿਸਾਲਾਹਾਦਿਤੀਏਸੁਉਨਕਉਪ੍ਰਦੁ ।
ਹਾਕਿਛੁਨਾਹਿਉਨਕਾਪ੍ਰਮੇਸਰੁਆਪਿਅ
ਧੀਨੁਹੈ॥੨੫॥ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਦਾਪਤੁ
॥ਅਮੁਲਦਾਪਚੀਏਅਮੁਲੁਭੈਰੁਗਾਅਮੁ
ਲੁਆਵਹਿਅਮੁਲੁਲੇਜਾਹਿ॥ਅਮੁਲਭਾ

ਇਅਮੁਲਾਸਮਾਹਿ॥ਅਮੁਲੁਪਰਮੁਅ ੧੮੬
ਮੁਲੁਦੀਬਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪਰ
ਵਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਬਖਸੀਸਾਅਮੁਲੁਨੀਸਾ
ਣੁ॥ਅਮੁਲੁਕਰਮੁਅਮੁਲੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਅ
ਮੁਲੋਅਮੁਲੁਆਖਿਆਨਜਾਇ॥ਆਖਿਅੰ०
ਪਿਰਹੋਲਿਵਲਾਇ॥ਇਕਿਕਈਜਿਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਬਾਤਾਕੀਤੀਆਹਨਿ॥ਜਿਇਹੁਅਮੁਲ
ਬਸਤੁਹਨਿਤਿਨਕੀਕਿਛੁਮਿਤਿਕਹੀਨਾ
ਹੀਜਾਤੀ॥ਇਹੁਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਗੁਣਗਾ

ਵਢੇਹਾਨਿਸੇਵੇਭਿਅਮੋਲਕਹੈਨਾ॥ਅਰਜਿ
ਗੁਣਕੇਵਾਪਾਰਕਰਦਹਾਰੇਹਨਿ॥ਸਿਏ
ਹਿਭੀਅਮੁਲਗੁਣਹੈ॥ਅਰੁਮਾਇਆਕੇ
ਵਾਪਾਗੀਜਿਕਰਦੇਹਨਿਸਿਏਹੁਭੀਅਮੁਲ
ਗੁਣਹਨਿ॥ਅਰੁਮਾਇਆਜਿਸਕੈਹੋਈ
ਹੋਸਿਏਹੁਭੀਅਮੋਲਕਹੈਨਿ॥ਤਿਨਕੀਭੀ
ਮਿਤਿਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਇਹਾਜਿਜੀਆਬੀਦੇਹ
ਨਿਯਾਇਨਾਦਾਭੀਅਮੁਲਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਇਹੁ
ਜਿਕਿਜੀਸਾਥਿਭਾਉਕਰਿਮਿਲਦਾਹੈਸੇਏ॥

ਹੁਭੀਅਮੋਲਕਹੈ॥ਏਹਜਿਹੋਦਾਤਾਫੁਨਿ ੧੮੭
ਤਾਫੇਹਨਿਜਿਏਹਭੀਅਮੋਲਕਹੈ॥ਅਰ
ਦੀਬਾਫੁਧਰਮੁਨਿਆਉਜੋਕਰਦੇਹੈਜਿਏ
ਹਭੀਅਮੋਲਕਹੈ॥ਇਸਵਸਤੁਕਾਭੀਮੁਲੁ
ਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਦਰਗਾਹਜਿਲੇਖੁਪਉਦਾਹੈ
ਸੁਏਹਭੀਅਮੋਲਕਹੈ॥ਅਗੁਜਿਦੇਹੀਜਿ
ਅਰੋਗਹੈਸੁਏਹਭੀਅਮੋਲਕਹੈ॥ਜਤੈਹੈ
ਗੁਜਿਦਾਤੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਤੀਆਹਨਿਤਿਨਾ
ਕਾਭੀਮੁਲੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਸਿਕਵਨਬਾਭਾਪ੍ਰ

ਮੇਸਰਕੀਆਹਨਿ। ਪਵਣਜਿਮਨੁਖਕਓ
ਲਗਤਾਹੈ। ਪਾਣੀਜੀਤਲਧਰਤੀਬੈਸਦੇ
ਕੋਅਕਾਸੁਚਾਨਣੁਅਨੇਰੁਏਹੁਜਿਹੈਸਿਸਭ
ਅਮੁਲਬਜਤੂਹੈਏਹੁਮਨੁਜਿਹੈਸਿਅਮੋਲ
ਕੁਹੈਇਸਕਾਭੀਅਮੁਲਗੁਣਹੈ। ਅਰੁਦੀ
ਬਾਣੁਜਿਹੈ। ਅਮਰੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਜੇ। ਅਮਰੁਨ
ਹੋਈਤਾਸਿਸਾਰਵਿਚਿਗਰੀਬਾਲੇਕਾਨੇਸਕ
ਤੇਮਾਰਖਾਨਿਇਹਭੀਅਮੁਲੁਦਾਤਿਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗਰੀਬਾਕੋਰਖਵਾਲੇਭੀਬਹਲੈ

ਹੈ॥ ਸੁਕਈ ਜਿਗਲਾਖੁ ਮੇਸਰਨੇ॥ ਅਮੁਲਕੀ ੧੮੮
ਤੀ॥ ਆਹਨਿਤਿ ਨਕੀਭੀ ਗਵਤੀ॥ ਕਰਨਹੀਸ
ਕੀਤੀ ਕਿਛੁ॥ ਅਰੁ ਗੁਣ ਕੇਵੁ ਪਾਗੀਵੁ ਪ०
ਰੁਕਰਦੇਹਨੀ॥ ਸਿਇਹਭੀ॥ ਅਮੋਲਕਹੀਏ
ਤਿਨਕੀਭੀ॥ ਮਿਤਿਕਹੀਨਾਹੀਜਾਈ॥ ਆਖਿ
ਆਖਿਰਹੈ॥ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਅਮੋਜੀ॥ ਆਖਦੇਹ
ਨਿਤਿਨਕੀ॥ ਲਿਵਉਸਕੇ॥ ਆਖਾਇਨਾ॥ ਲਿਲ०
ਗਿਰਹੀਏ॥ ਆਖਾਇ॥ ਆਬਿਸਮਾਦੁਹੈਇ
ਰਹੇਹਨੀ॥ ਆਖਦੇਹਨੀ॥ ਸਿਕਵਲਕਵਲ

ਹਨਿਜਿਉਸਦੇਗੁਣਆਖਦੇਹਨਿ॥ਆਖਹਿ
ਬੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣਾਆਖਹਿਪੜੈਕਰਹਿਬ
ਖਾਣਾ॥ਆਖਹਿਬਰਮੇਆਖਹਿਐਦਾਆ
ਖਹਿਗੋਪੀਤੈਗੋਬਿੰਦਾਬੇਦਆਖਦੇਹਨਿ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਗੁਣਨਵੇਦੇਅਰੁਪਾਰਪੁਰਾਣ
ਕਹਦੇਹਨਿ॥ਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਗੁਣਵੇਦਾਜਿਪੜਦੇ
ਹੈਸਿਅਖਿਸੁਣਾਇਦੇਹਨਿਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਗੁ
ਣਾਬ੍ਰਹਮੇਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਗੁਣਕਹਦੇਹ
ਨਿ॥ਗੋਪੀਆਜਿਹੈਨਿਸਦਾਗੋਬਿੰਦਜੀਕੇ

ਗੁਣਕਹਦੀਆਹੈ॥ਆਖਾਹਿਈਸਰਆ ੧੮੬
ਖਹਿਸਿਧਾ॥ਈਸਰਸਿਧਕਹਦੇਹੈਉਸਕਾ
ਨਾਉਕਈਸੁਧਵੰਤਾਅਰਬੁਧਵੰਤਾਆਖਦੇ
ਹੈਉਸਕਾਨਾਉ॥ਆਖਾਹਿਦਾਨਵਾਆਖਹਿ
ਦੇਵਾ॥ਆਖਹਿਸੁਰਨਰਮੁਨਿਜਨਜੇਵਾ॥੨॥
ਨਵਜਿਹੈਸਿਕਹਦੇਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਗੁਣਾ॥੧॥
ਰਨਰਦੇਵਤੇਜਿਹੈਸਿਕਹਦੇਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇ
ਗੁਣਾ॥ਕੋਤੇਆਖਹਿਆਖਦਪਾਹੀਕੋਤੇ
ਕਹਿਕਹਿਉਤਿਉਤਿਜਾਹੀਕਈਪ੍ਰਮੇਸ

ਰਕਾਨਉਆਖਦੇਹਨੀ।ਏਕਦੇਹੈਕਹਦੇਹੈ
ਨਿਜਸੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਕਈਕਾਹਿਕਹਿਉਠਿ
ਉਠਿਗਏਹੈ।ਏਤੇਕੀਤੇਹੈਰੁਕਰਾਇ।ਤਾ
ਆਖਿਨਸਕਾਹਿਕੇਈਕੋਇ।ਏਹਤਾਂਦੇਵ
ਦਾਨਦਾਇਦੁਬ੍ਰਹਮੇਸੁਰਦੇਵਤੇਤੇਤੀਸਕ
ਰੇਕੀਏਤੇਕਹਦੇਹੈ।ਪਉਦਏਹੈਜੇਹੈਕਈ
ਕਰੇਕੀ।ਏਖਹੈਰੁਭੀਹੈਹਿਏਹੈਜੇਹੈਤਾਭੀ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਗੁਣਾਕੀਮਿਰਜਾਦਾਵਰਨ
ਨਿਨਹੀਸਕਨੀ।ਆਖਾਇਆਆਪ

ਨਿਪਰਪਦੁਚਨਿਸਕਨੀ॥ਜੇਵਰੁਭਵੈਤੇ ੧੯੦
 ਵਰੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜੇਵ
 ਰੁਹੈਤੇਵਰੁਆਪੇਜਾਣੈਮ੍ਰਿਜਾਦਾਹੋਰੁਕਵ ॥ਆਪਣੀ
 ਦੁਜਾਣੈ॥ਓਸਾਬਿਨਾਏਹਾਕੋਈਨਾਹੀ॥
 ਜਿਉਸਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਅੰਤੁਜਾਣੈ॥ਆਪੇਜਾ
 ਏਆਪਣੀਕੀਮਤਿਹੋਰੁਕੋਸਮਰਥੁਨਾਹੀ
 ॥ਜੇਕੋਆਖੇਬੈਲਾਵਿਗਾਵਾ॥ਤਾਂਉਖੀ
 ਮੇਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾ॥ਜੇਕੋਆਖੇਪ੍ਰ
 ਮੇਸਰਕੀਮਤਿਹਉਜਾਣਦਾਹਾਂ॥ਤਾਓਹੁ

ਗਾਵਾਰਾਮਹਿਗਾਵਾਰਲਿਖੀਐਹੈ॥੨੬॥ਤ
 ਬਹੁਕਮੁਬਾਬੇਨਾਨਕਨਉਹੋਇਆਜਿਨਾ
 ਨਕਹੈਏਵੇਜਿਉਤੈਆਖਦਾਹੈ॥ਪਰਤੁਧਨੇ
 ਮੇਰਾਕਰਮੁਹੈਤੈਮੇਰਾਜਸੁਗਾਉ॥ਤਬਗੁਰੂ
 ਬਾਬੇਨਾਨਕਅਰਦਾਜਿਕੀਤੀਨਿਰੰਜਨਸਾ
 ਹਿਬਆਗੈ॥ਜਿਜੀਹਉਤੇਰੀਜਾਲਾਹਗਾ
 ਵਿਨਾਹੀਜਾਣਦਾ॥ਪਰਜਿਤੁਧਨੇਗਾਵਦੇਹ
 ਨਿਤਿਨਾਦਾਨਉਕਹਦਾਹਾਂ॥ਜੇਤੈਨੇਗਾਵਦੇ
 ਹਨਿ॥ਤਬਹੁਕਮੁਹੋਇਆਜਿਏਨਾਨਕਤੈ

ਮੈਨੁਗਾਉ॥ਤਬਬਾਬੈਨਾਨਕਆਖਿਆ ੧੯੧
ਜਿ॥ਸੋਦਰੁਤੇਰਕੋਹਸੋਘਰੁਕੋਹਾਜਿਤੁਬ
ਹਿਸਰਬਸਮਾਲੋ॥ਜੀਮੈਸੋਦਰੁਤੇਰਾਜਾਦ
ਦਾਨਾਂਹੀਸੋਘਰੁਭੀਤੇਰਾਜਾਦਦਾਨਾਹੀਤੁਧ
ਨੈਗਾਵਾਸੁਕਿਆਕਾਰਿਕੈਗਾਵਾ॥ਪਉਦੁਸੇ
ਤੁਧਨੈਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਤਿਨਦਾਨਾਉਮੈਲੈਦਾ
ਹਾਂ॥ਸਿਕਵਦਕਵਦਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਵਾਜੇ
ਤੇਰੇਨਾਦਅਨੈਕਅਸਿਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵ
ਲਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਗਪਹੀਸਿਉਕਹੀ॥

ਨਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਦਿਹਾਰੇ। ਗਾਵਨਿਤੁਧ
ਨੇਪਉਦੁਪਾਣੀਬੈਸਤਰੁਗਾਵੇਰਾਜਾਧਰਮੁ
ਦੁਆਰੇ। ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਚਿਤਿਗੁਪਤਾਲਿ
ਖਿਜਾਦਨਿਲਿਖਿ। ਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ
। ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਜੇਹ
ਨਿਸਦਾਸਦਾਰੇ। ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਇੰਦ੍ਰਇੰ
ਦ੍ਰਾਸਾਦੇਬੈਰੇਦੇਵਤਿ। ਆਦਾਰਿਨਾਲੇ। ਗਾ
ਵਨਿਤੁਧਨੇਜਿਧਸਮਾਧੀ। ਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੇਜਾਪਵੀਚਾਰੇ। ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਜਤੀ

ਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ ੧੮੨
ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਪੀਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁ
ਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਠੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਮੋਹ
ਦੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਾਛੁਪਾਇਆ
ਠੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅ
ਠਸਾਡਿਤੀਰਥਨਾਠੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਜੋਧ
ਮਹਾਬਲਸੁਰਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਖਾਦੀਚਰੇ
ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਕਾਰਿ
ਕਾਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ ਸੇਈਤੁਧੋਨੇਗਾਵਨਿ

ਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭੁਗਤਰਸਾਲੋਹੇ
ਰਕੇਤੇਤੁਧਨੇਗਾਵਨਿਜੇਮੇਚਿਤਿਨਆਵ
ਨਿਨਨਕਕਿਆਵੀਚਰੇਤਬਗੁਰੂਬਬੇ
ਨਨਕਜੀਕਹਿਆਜੀਜੀਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕ
ਏਪਰਦਗਦਿਗਾਰਏਹੁਜਿਤਨੇਹਉਜਾਣ
ਦਾਸਾਜੀਏਹਤਾਂਮੇਗਿਦੇਹੈ। ਪਰਜੀਹੋਰ
ਜਿਕਈਅਥੀਖੁਲੇਆਂਤੈਨੋਗਾਵਦੇਹੈਨਿ।
ਓਇਤਾਮੇਰੇਬੁਤੇਬਰਨੇਨਾਹੀਜਾਦੇਏਹਤਾ
ਤੇਰੇਗਾਵਦਿਹਾਰੇਹੈਜੀ। ਤਬਹੁਕਮੁਨਨ

ਕਜੀਕਉਹੋਇਆਜਿਏਨਾਨਕਏਹਤੰਤੈ
 ਮੇਰੇਗਾਗਾਵਾਇਹਾਰੇਤੈਗਵੈਹੈਪਰੁਕਿ
 ਛੁਮੇਗੀਭੀਉਸਤਾਤਿਕਰੁਮੇਗੀਆਗੀਆ
 ਹੋਤੁਧਉਤੈਮੇਗੀਤੈਨੁਕਿਰਪਾਹੈ।ਤਬਗੁਰੂ
 ਬਾਬੇਨਾਨਕਨੀਕਹਿਆਜਿਜੀਤੀ।ਸੋਈ
 ਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨ
 ਈ।ਹੈਭੀਹੋਜੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿ
 ਨਿਰਚਾਈ।ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿ
 ਜਿਨਸੀਮਾਏਆਜਿਨਿਓਪਾਈ।ਕਰਿ

ਕਾਰਿਵੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਲਾਜਿਉਤਿਸਦੀ
ਵਡਿਆਈ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਫਿ
ਰਿਹੁਕਮਨਕਰਦਾਜਾਈ। ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾ
ਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਨਕਰਹਵੁਰਜਾਈ। ਤ
ਬਹੁਬੁਬਾਬਾਨਨਕੁਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਦਰਿਜੋ
ਤਗਤਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਜੋਗਾਵਦੇਹਨਿਸੋਤਿਨੇ
ਕਹਿਸੁਣਾਵਦਾਹਾ। ਅਰੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਦਰਿ
ਕੀਸੋਭਾਕਹਤਾਹੈ। ਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿਰੇਦਰ
ਜੇਬਾਜੇਬਜੀਤਾਦੇਬਜਾਵਦਹਾਰੇਭੀਅਨੇ

ਕਮਸੀਖਹੈ॥ ਅਰੁ ਗੁਪਰੀਆਜਿਹੈਜੋ
 ਏਹੁਭੀਅਸੀਖਹੈ॥ ਅਗੁਤਿਨਾਗਾਅਰੁ
 ਪਕੀਅਕੋਜਿਹੈਗਾਵਦਹਾਰੈਹੈਨਿ॥ ਉਨਾ
 ਦੀਭੀਕਿਛੁਗਦਤੀਨਾਹੀ॥ ਸਿਕਵਦਕਵ
 ਦਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ ਪਉਦਪਾਦੀਬੈਸਤਰਗਾ
 ਵਦੇਹਨਿ॥ ਰਾਜਾਧਰਮੁਜਿਹੈਸਿਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇ
 ਦੁਆਰੈਗਾਵਦੇਹਨਿ॥ ਚਿਤਗੁਪਤਜਿਹੈ
 ਲਿਖਾਰੀਧਰਮਵੀਚਾਰੁਲਿਖਦੇਹਨਿ॥ ਜੀ
 ਆਕਾਸੇਭੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਉਸਤਤਿਗਾਵਦੇ

ਹਨਿ।ਈਸਰੁਮਹਾਦੇਵਬ੍ਰਹਮੇਜਿਹੈਸੇਗਾਵ
ਦੇਹਨਿਨਿਰੰਜਨਕਊ।ਵੇਦੀਆਜੇਗਮਾ
ਇਆਭੁਗਾਵਦੀਆਹਨਿ।ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਦ
ਰਿਸਦਾਸੰਭਾਪਾਵਦੇਹਨਿ।ਅਰੁਕਵਲਕ
ਵਲਗਾਵਦੇਹੈਨਿ।ਏਜਿਏਵਹੈਜਿਏਵ
ਸਹਿਥੈਨੇਗਾਵਦੇਹੈਦੇਵਤਿ।ਆਸਮੇਤ।
ਸਿਧਾਜਿਹੈਸਿਸਮਾਧਕਰਿ।ਅੰਦਰੀਧਿਆ
ਨੁਲਗਾ।ਇਕਰਿਸਦਾਸਰਬਦਾਗਾਵਦੇਹ
ਨਿ।ਅਰੁਜਾਧਾਜਿਹੈਸਿਤਭਗਤਸੇਪ੍ਰਮੇਸ

ਰਨੇਵੀਚਾਰਵੀਚਾਰਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਜਤੀਸ ੧੯੫
ਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਵੀਰਜਿਹੈਜੇਭੀ
ਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਭੁਲੇਕਰਾਰਹੈ॥ਇਕੋਥਾਲਿਸੰ
ਥਿ॥ਪੀਡਿਤਜਿਹੈਜੇਵੇਦਾਵਿਦਿਆਪਤਿਕ
ਰਿਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਰਿਖੀਸਰਜਿਹੈਸਿਜੁਗ
ਹੁਜੁਗਵੇਦਪਤਿਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਮੋਹਦੀਆ
ਜਿਹੈਮਨਕੋਮੋਹਦਿਹਾਰੀਆਸੇਭੀਗਾਵਦੀ
ਆਹੈਨਿ॥ਸੁਰਗਲੋਕਮਿਰਤੁਲੋਕਪਾਇ
ਆਲਲੋਕਜੇਤ੍ਰੇਈਲੋਕਭੀਗਾਵਦੇਹੈਨਿ

ਰਤਨਿਜਿਉਪਜਾਏਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਜਿਗਾਵਦੇ
ਹੈਨਿ॥ ਅਰਤੀਰਬਜਿਹੈਜੇਅਤਸਠਿਓਇ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ ਜਿਧੋਜਿਹੈਮਹਾ
ਬਲੀਸੁਰਮੇਜੇਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ ਖਾਦੀਆ
ਹੁੰਦੈਚਾਰੇਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜ
ਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਜਿਮਰਦੇਹੈਨਿ॥ ਅਰੁਖੰਡਨਉ
ਜਿਹੈਸੁਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ ਅਰੁਮੰਡਲਜੁਦੇਸ
ਹੈਸੁਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ ਅਰੁਵਰਭੰਡਜੁਕਰ
ਤੇਪੁਰਖਕੇਕੀਏਹੈਸੁਪਏਆਰਾਧਤੇਹੈਜਿ

ਉਕਰਿਧਾਰੇਹਨਿ॥ ਪਰੁਜੀਜੇਈਤੁਧੁਨੇਗਾ १੯੬
ਵਦੇਹੈਨਿਜੁਤੁਧੁਨੇਗਾਵਦੇਹਨਿ॥ ਓਇਤੁਸੁ
ਹੀਸਾਬਿਰਜੀਲੇਹੈਇਰਹੇਹੈ॥ ਅਰਜੀਜਿ
ਤਨੀਕੁਮੇਰੀਸਕਤਿਥੀ॥ ਜਿਤਨੀਕੁਤੈਸੁਰਤਿ
ਦਿਤੀਸੀਜੀਸੇਮੇਆਖੀ॥ ਪਗੁਸਿਰੀਮਹਾ
ਰਾਜੋਰੁਜੇਤੇਰੇਹੀਤੁਧੁਨੇਗਾਵਦੇਹਨਿ॥ ਤਿ
ਨਨੇਹਉਨਾਹੀਜਾਦਦਾਮੈਨੇਥਾਈਦਿਤਿਨ
ਹੀਆਵਦੇ॥ ਜੀਹਉਨੀਚੁਕੀਆਵੀਚਰਕਰ
ਸਕਤੇਹੀਰਚਨਾਦਾ॥ ਤੁਬਖਾਖਾਨਨਕਕ

ਤਾਹੈ ਜਿਜੀਏਹ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਦ ਹਾਰੇ
॥ ਪਰ ਜੀ ਤੂੰ ਚੈ ਆਤੇ ਹੋ ਸੀ ਭੀ ਤੂੰ ਹੋ ॥ ਅਤੇ
ਜਿਹੈ ਸਿਸਦਾ ॥ ਸਥਿਰ ਹੋ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਹਿ ॥
ਜਿਨਿ ਦੇਹੁ ਰਚਨਾ ਸਭ ਰਚਿਹੈ ਸੁ ਕੈ ਸੀ ਰਚ
ਨਾ ਰਚਿਹੈ ॥ ਰੀਰੀ ਰੀਰੀ ਭਾਂਤੀ ਅਨੇ ਕਾਜਿ
ਨ ਸੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਹੋ ॥ ਆਇ ਆਤੇ ਉਪ
ਜਾਈਹੈ ॥ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਹੀ ਦੇਖ
ਦਾ ਹੋ ॥ ਜਿਓ ਜਿਓ ਓਤੇ ਹੀ ਵਡਿ ਆਈਹੈ ॥ ਜਿਤੁ
ਧਰੁ ਕਾਵੇ ਗਾਇ ਈ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਗਾਹੇ ਰਦੁ ਜਾ ਕੇ

ਈਨਾਹੀ ਜੋਹੁ ਕਮੁਕਹਿ ਸਕੈ ॥ ਜੀਤੁ ਸੋਈ ਪਾ १੯
ਤਿਸਾਹੁ ਹੈ ਜੋ ਸਾਹਾ ਦੀਤੀ ਪਤਿ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾਸ ॥
ਹਿਬੁ ਹੈ ਹਰ ਦੁਹਲਾਨੁ ਹੈ ਸੋ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾ
ਇਥਾ ਚਹੈ ॥ ੨੭ ॥ ਮੁੰਦਾ ਸੀ ਤੋਖ ਸਗਮ ਪਾਤਿ
ਝੇਲੀ ਪਿਆਨ ਕੀ ਕਹਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਪਿੰਥਾਕ ॥
ਲਿਕੁ ਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਰੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ
ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ
ਜੀਤਿ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀ
ਲਾਅਨਾਇ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥

੨੮॥ ਤਬ ਗੁਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਇ
ਹਜੁ ਜੇ ਗੁਜਿ ਹੈ ਸੋ ਕਿ ਸਬਾ ਤਿ ਕਾਨ ਉਹੈ ਆਪੁ
ਦਾ ਸਿ ਤੋ ਖੁਜਿ ਆਤਮੇ ਸਿ ਤੋ ਖੁਜਿ ਆਇ ਆ
ਸੁਏ ਮੁਦਾ ਹੋਈ ਆਸਰ ਮੁਪਤ ਵੇਲੀ ਸਰਮੁ
ਜਿ ਆਤਮੇ ਕਉ ਆਇ ਆਸੋ ਵੇਲੀ ਅਰੁ ਪਤ
ਹੂ ਆਪਾ ਧਿਆਨੁ ਜਿ ਪ੍ਰੇਸਰ ਸਿ ਉਲਗਾਇ
ਆਏ ਹਾਥ ਭੂਤਿ ਲਗਾਈ ਆਖਿ ਥਾਕਾ ਲੁਕੁ
ਆਰੀ ਕਾਇ ਆਖਿ ਥਾਜੇ ਪਹਰੀ ਸੁਕਾ ਲਕੀ
ਪਹਰੀ ਕਾਲਕੀ ਖਿਥਾ ਕਿਆ ਕਹੀ ਐ ਮਰ

ਫੁੱਜੇਤਹਤੀਕਜਾਦਿਆਵੇਹੀਕਾਲਕੇਬਾਸਿ
 ਆਵੇਗੀ। ਸੁਕਾਲਾਕਿਆਕਹੀਐਕਾਲੁਏਹੁ
 ਜਿਸਜਮੇਵੇਹੀਗਿਗਿਉਉਸਸਮੇਕਾਨਾਉਕੁ
 ਲੁਆਤਿਸੁਮਰਦਕੋਤਹਤੀਕੁਸਮਾਵਿਕਰਿਪਾ
 ਪਾਹਹਤੁਹੋਇਵੇਹੀਪਾਪਤਿਕੁਆਗਿਰਹੀਵੇਹੀ
 ਪਾਪਾਸਾਥਿਬਿਆਹੀਆਨਾਹੀ। ਅਰੁਜੁਗ
 ਤਿਕਾਡੀਗਹੋਇਆ। ਤਾਆਤਮੇਕੀਪ੍ਰਮੇਸ
 ਰਸਾਥਿਰਹੀ। ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀ
 ਮਨਜੀਤੇਜਗੁਜੀਤੀ। ਬਾਰਹਪੰਥਾਜਿਯੋਗੀ

ਆਕੈਹੈਨਿਸਿਤਿਨਮਾਹਿਜਿਦੁਇਪੀਬਿਨਿਹੈ
ਸਿਬਰੁਹੈਇਕੁਆਈਪੰਥੁਇਕੁਨਾਥਾਪੰਥੁਤਿਸ
ਮਹਿਜਿਆਈਪੰਥੁਹੈਸਿਸਭਨਾਕਾਭੰਡਾਰੀਹੈਸ
ਭਨਾਕੇਜਮਾਇਲੇਤਹੈਗਰੀਬੀਕੀਅੰਗਕਰਿ
ਕਰਿਸੁਆਈਪੰਥਾਕਿਸਕਾਹੈਸ੍ਰੀਈਸਰਨਾਥ
ਮਹਾਦੇਵਕਾਹੈਅੰਭਿਉਮਹਾਦੇਵਗਰੀਬੀਕਰਿ
ਕਾਰੇਦਾਗਹਿਪੰਥੁਸਮਾਇਲੀਏਤਿਉਮੇਰਾਜਿ
ਪੰਥੁਹੈਸੁਆਈਪੰਥੁਹੈਸਭੇਜਮਾਤੀਤਿਤਨੀ
ਆਹੈਕਿਜੇਮਾਰਗਕੀਸਿਸਭਸਮਾਇਲੀਸੀ

ਹਰਿ। ਸਤੁ ਨਾ ਕਾਟਹਲੀ ਅਹੋਇਆਹੋ। ੧੬੬
ਜੁਮਨੁ ਜੀਤਾ ਤੇ ਸਤੁ ਜਗ ਜੀਤਾ। ਕਹੈ ਜੀਆ ਦੇ
ਸੁਕਿ ਸਕੈ ਆਗੈ ਕਹੀਐ। ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਆ
ਦਿਕੈ ਆਗੈ। ਆਦਿ ਕਵਨੁ ਕਹੀਐ। ਆਦਿ
ਨਿਰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਪਵਣ ਕਾ ਸਰੂਪ ਜੇ ਹੈ ਤਿਸ ਕੈ
ਆਗੈ ਮੇਰਾ ਆਦੇਸੁ ਹੈ। ਅਨੀਲੁ ਕਵਣੁ ਕਹੀ
ਐ। ਅਨੀਲੁ ਪਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਾ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਅ
ਨਾਦਿ ਕਵਣੁ ਕਹੀਐ। ਅਨਾਦਿ ਅੰਨੁ ਕਹੀਐ
ਦੇਵਤਾ। ਅਨਾਹਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹੀਐ। ਅਨਾ

ਹਤਿਸਬਦੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਦੁਅਰਿਸਦਾਸ੍ਰਬਦਾ
ਬਾਨਿਆਕਰਦਾਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਜਸੁਕਰਤਾ
ਹੈ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਇਨ
ਕਾਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁਹੈ॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਾ
ਅਨੀਲੁਪਾਦੀ॥ਪਾਦੀਕਾਅਨਾਦਿਦੇਵਤਾ
॥ਅਨਾਦਿਕਾਅਨਾਹਤਿਸਬਦੁ॥ਸਬਦੁਕਾ
ਏਨਾਕਾਆਦਿਅੰਤਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਹੀਵੇਸੁ
ਹੈ॥ਪ੍ਰਮੇਸਗੁਜਿਹੈਸਿਏਹੀਹੈ॥ਕ੍ਰਿਭੁਗਤਿ
ਕਿਅਨੁਦਾਇਆਭੰਡਾਰਗਦਿਘਾਦਿਘਾਦਿਵਾ

ਜੇਨਦਾਜੋਗਮਾਰਗਕੇਲਖਲਜਿਨੀਥਾਤੀ
 ਜੋਗਸਿਪੁਰਨਹੋਇ॥ਪਿਨਦਿਖੰਗਦਿਭੀ
 ਖਿਆਕੀਥਾਤਿਹੋ॥ਭੁਗਤਿਜੇਲਈਸੋਗਿ
 ਆਨਕੀਲਈ॥ਭੁਗਤਿਕਾਆਹਾਰੁਕਰੈਜਿ
 ਸਤਿਪ੍ਰਮੇਸਰੁਭੀਜੈ॥ਅਰੁਭੀਰਾਰਕਾਹੇਕਾਕ
 ਰੈਦਾਇਆਕਾ॥ਅਰਨਦੁਕੈਸਾਵਜਿਆਘ
 ਵਿਘਾਇਬਾਜਿਆ॥ਆਪੇਨਾਬੁਸਗਲਘਟਾ
 ਕਾਦੇਵਟਹਾਰਹੈਸੁਆਪਿਹੀਹੈ॥ਨਾਬੁਨਓ
 ਦਾਤੇਕਾਹੈਜਿਤਨੀਪ੍ਰਿਥਹੀਹੈਸੁਸਭੁਓਸਕੀ

ਨਬੁਮਾਹਿਯੋਗਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰੇਜੁਆਦਿ
ਹੋਇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਭਗਤਿਮਹਿਨਾਹੀ॥ਅ
ਵਰਕਿਆਬਾਤਿਹੈਸੰਜੋਗੁਅਗੁਵਿਜੋਗੁਕੀ
ਬਾਤਿਹੋ॥ਸੰਜੋਗੁਪਾਇਰਿਧਿਸਿਧਿਆਵਤੀ
ਹੋ॥ਵਿਜੋਗੁਪਾਇਜਾਤੀਹੋ॥ਇਹਸਕੁਲੇਖੇ
ਵਿਚਿਹਨਿਨਾਮੁਸਿਮਰਨਿਜਿਹੈਅਲੇਖੁਪੁ
ਰਖੁਹੈਭਾਗਕਰਮਜਿਹਨਸਿਲੇਖੇਹੀਵਿਚਿ
ਆਵਤੀਹੋ॥ਸੰਜੋਗੁਅਗੁਵਿਜੋਗੁਇਹੁਹੈਸੇਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਕੇਦਹਲੂਏਹੋ॥ਇਨਕਊਹੁਕਮੁਕਰ

ਤੇਪੁਰਖਕਾਹੈ॥ਜਿਸਿਸਾਰਕਾਕਰਮੁਕਰਤੇਚ २੦੧
ਲਾਵਤੇਰਹਹੁ॥੨੯॥ਇਕਾਹੀਕਹੀਐਜੁਗ
ਤਿਤਿਨਕੋਤਿਨਪੁਰਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇ
ਉ॥ਸੀਸਾਰੀਬ੍ਰਹਮਾਭਿਨੁਹੀਮਹਾਦੇਉ॥ਦੀਬ
ਨੁਬਿਸਨਕਾ॥ਸ੍ਰਿਸਾਟਿਕੇਕਰਤੇਏਈ॥ਸ੍ਰਿ
ਸਾਟਿਕੇਦਤੇਏਈ॥ਸ੍ਰਿਸਾਟਿਕੇਭੁਗਤੇਏਈ
॥ਸ੍ਰਿਸਾਟਿਕੇਕਰਤੇਕਿਤੁਦੀਚਾਰਿ॥ਸੁਕਰਤੇ
ਹੈਏਤੁਦੀਚਾਰਿ॥ਜਿਬ੍ਰਹਮਾਪਾਣੀਕਾਰੂਪਾ
ਬਿਸਨੁਪਉਦਕਾਰੂਪਾਮਹਾਦੇਵਅਗਨਿ

ਕਰੂਪਾ॥ ਜਬ ਏਹ ਤਿਨਿ ਬਸਤ੍ਰਾਇ ਕੜਹੋਹਿ॥
ਤਾਸੈ ਸਾਰੁ ਹੋਇ ਨਾਤ ਰਿਨਾ ਹੋਇ॥ ਜਿ ਕਿਛੁ ਹੁ
ਆਸੋਇ ਨਾ॥ ਵਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਥੀਹੁ ਆਹੈ॥ ਤ
ਬਾਇ ਤੁ ਗੁਣ ਕਰਿ ਕਾਰਿ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਕਰਤ ਹੋ
॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸ੍ਰਕਿਤੁ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਦਾਤੇ ਏ
ਤੁ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋ ਪਾਣੀ ਬਰਜੈ ਤੋ ਅਨੁਧੀਨੁ ਸਭ
ਕਿਛੁ ਪੈਦ ਹੋਇ॥ ਜੀ ਆਕਉ ਆਹਾ ਰੁਹੋਇ॥
ਜੀ ਅਜੈ ਤਸੁ ਰਹਿ ਹੋਹਿ॥ ਅਰੁ ਜਾਇ ਪੁਪਲਾ
ਗੈ ਅਰੁ ਬਾਉ ਪਵਨੁ ਲਾਗੈ॥ ਤਬ ਖੋਤੀ ਪਕੈ ਜੀ

ਅੰਕਊਆਹਾਭੁਹੋਇ।ਸੋਇਤੁਗੁਣਕਰਿਕ २੦੨
 ਰਿਸਿਸਟਿਕੋਦਾਤੇਹੈ।ਅਰੁਭੁਗਤੇਕਿਤੁਈ
 ਚਾਰਿਕਰਿਕਰਿਹੈਸੋਸੁਣਾ।ਵੇਹੀਮਹਿਅਗ
 ਨਿਖਾਤੀਹੈਸੁਮਹਾਦੇਵਕਾਭੂਪਹੈ।ਵੇਹੀਮਹਿ
 ਜਿਪਵਨਪੀਤਾਹੈਸੁਬਿਸਨਕਾਭੂਪਹੈ।ਅਰੁ
 ਵੇਹੀਮਹਿਜਿਪਾਣੀਰਹਤਾਹੈਸੁਬ੍ਰਹਮੇਕਾਭੂ
 ਪਹੈ।ਇਨਕਾਨਿਵਾਸੁਤੀਨਹੁਕਾਹੈਸੁਵੇਹੀਮ ॥
 ਹਿਭੁਈਹੈ।ਅਰੁਪ੍ਰਿਥਮੀਮਹਿਭੁਈਵੇਈਹੈ।
 ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਮਹਿਭੁਈਵੇਈਹੈ।ਅਗਸਿਮੇਭੁ

ਏਈ॥ ਬੇਕੁਠਮਹਿਭੀਏਈ॥ ਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰ
ਕਾਰੁਭੀ॥ ਏਨਹੀਮਾਹਿ॥ ਨਿਰੰਜਨੁਜੀਇਨਮ
ਹਿਹੈਸੁ॥ ਕਉਕਾਰਿਹੈ॥ ਸੁਰਤਿਨਿਰੰਜਨੁਦੇ
ਹੀਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉ॥ ਅਰੁਦੇਹੀਕੋ
ਸੋਈਨਾਹੀ॥ ਸੁਰਤਿਕਉਸੋਈਸਭਹੈ॥ ਜਿਉ
ਜਿਉਉਸਕਾਹੁਕਮੁਹੈ॥ ਤਿਉਤਿਉਓਹੁਚਲਾਇ
ਦਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਹੈਹੁਕਮੁਸੋਪ੍ਰਮੋਜਰੁਦੇਖਦਾ
ਹੈ॥ ਅਰੁਏਨਾਨੁਨਜਰਿਨਾਹੀ॥ ਆਵਦਾ॥ ੩੦
॥ ਆਸਦੁਲੈਅਲੈਅਭਿਰਾਗਾ॥ ਜੇਕਿਛੁਪਾ

ਇਆਸੁਏਕਾਵਾਰਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੇਸਿਰਜ
 ਨਹਾਰਾਨਨਕਸਚੇਕੀਜਾਚੀਕਾਰਾਆਦੇਸੁਤਿ
 ਮੀਆਦੇਸੁਆਦਿਅਨੀਲਅਨਾਦਿਅਨਹ
 ਤਿਜੁਗਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੧॥ਕਈਆਸਦ
 ਥਾਨਮੁਕਾਮਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੋਕੀਏਹੋਏਤਿਨਕੀ
 ਗਦਤੀਹਿਨਾਹੀ॥ਤਿਨਕਊਏਤੇਲੋਆਅਤੁ
 ਭੰਡਾਰੀਕੀਏਹਾਨੀ॥ਤਿਨਕੋਬਾਬਾਜਿਕਿਛੁ
 ਵੇਛਾਥਾਸੁਏਕਾਹੀਬਾਰੀਦੀਆਜਿਕਿਛੁਕ
 ਕਮੇਹੀਹੈਸੁਤੀਏਕਾਹੀਬਾਰਿਪਾਈ॥ਜੀਅਕੇ

ਬਾਬ ਜੋ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨਿਗਭੁਖ ਰਾਜ ਤੋਗਾ ਅ
ਰੁਮਰਦ ਜੀਵਦੁਰਹਣੁ ਬਾਅਵਦ ਜਾਣੁ
ਅਰੁ ਉਤਮੁ ਨੀਚ ਕੀ ਬਖਸਮਾਰ ਦੇ ਕਾਥਾ
ਪਦ ਉਥਾ ਪਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ॥ ਜਿਕਿ ਛੁਕਰਿ
ਪਾਈ ਹੈ ਸੋ ਮਿਟਾਵਦਾ ਨਾਹੀ ॥ ਉਸਹੀ ਕੀ ਕੀ
ਤੀ ਬਸਤੁ ਹੋਤੀ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾਤਮਾਸ
ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਤਾ ਹੈ ॥ ਅਪਿਨਿ ਰਿਜਨੁ
ਤੁਰਖੁ ਕਿਸ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਕੋ
ਈ ਉਸਤਾਦੁ ਦੇ ਕੁਬਸਤੁ ਸਵਾਰਿ ਕਰਿ ਦੇ

ਖਦਾਹੈ॥ ਅਰਉਸੁਆਪਣੀਕੀਨੀਬਸਤੁਕ ੨੦੪
ਉਦੇਖਿਕਰਿਖੁਸੀਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਿਉਆਪਾਇ
ਆਜੀਆਕਾਤਮਾਸਾਸਿਸਾਟਿਰਚੀਕਾਦੇ
ਖਿਕਾਰਿਅਨੰਦਮਾਨੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਉਹੀਸਾਚਾ
ਜਿਕਿਛੁਕਰੈਸੋਸਤੁਸਚੁਹੈ॥ ੩੧॥ ਇਕਦੂ
ਜੀਭੋਲਖਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਬੀਸਾ
ਲਖੁਲਖੁਗੇਵਾਆਖੀਐਏਕੁਨਾਮੁਜਗ
ਦੀਸਾ॥ ਇਤਰਾਹਿਪਾਤਿਪਉਵੀਆਚੜੀ
ਐਹੋਇਏਕੀਸਾ॥ ਇਹਿਜਿਬਾਤਾਹੋਏਤੁਜਿ

ਹਥਾਕਾਰਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੀਜੀਤਾ ਹੋਇ ॥ ਜਿ
ਏਸੁ ਇਕ ਦੂਜੇ ਹਥ ਤੇ ਲਖੁ ਲਖੁ ਜਿਹ ਬਾ
ਹੋਹਿ ਅਰੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੀਜੀਤਾ ਹੋਇ ॥ ਜਿ
ਇਕ ਸਤੇ ਲਖੁ ਜਿਹ ਬਾਹੋਹਿ ਅਰੁ ਲਖ ਹੀ
ਤੇ ਲਖੁ ਲਖੁ ਬੀਸ ਹੋਹਿ ਅਰੁ ਇਤਨੀਆ
ਜਿਹ ਬਾਸਾ ਬਲਖ ਵਾਰਨਾਉ ਜਗਦੀਸਕੁ ॥
ਲੇਇਤਾ ਭੀ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਜਿ
ਹੋ ਸੁਕਿਆ ਹੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੇ ਕੀ ਜਿਪਉ
ਭੀ ਹੋਸਾ ਪਤਿ ਹੋ ਪਤਿ ॥ ਕਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਹੋ ਜਿਪ

ਵਿੜਰਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾਨਾ ਉਪਾਵਿ ਤਾਹੀ ਕੀ ਪਾਤਿ ੨੦੫ .
ਹੈ॥ ਪਾਵਿ ਤਾਜਿ ਹੋਇ ਸਿਰਿ ਸਬਾ ਤਿ ਤੋਹੋਇ
॥ ਜਾ ਰਹਤ ਪਰਵਾ ਦੁਹੋਇ॥ ਰਹਤਿ ਪਰਵਾ
ਦੁਕਿ ਉਕਰਿ ਹੋਇ॥ ਜਾ ਕਾ ਮੁਕੋ ਧੁਲੇ ਭਮੇਹ
ਅਹਿ ਕਾਰਤੇ ਬਿਰਕਤ ਹੋਇ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਵਿ
ਸਨਾਨੁ ਦਾਇਆ ਧਰਮੁ ਸੀਤੋ ਖੁਸੀ ਲਸੀ ਜ
ਮੁਜਤੁ ਸਤੁ ਜੇਦਾ ਭਾਉ ਭੁਗਤਿ ਗਹੀ ਬੀਇ
ਦੁਕਮਾਵੈ ਇਨ ਮਹਿ ਰਹਤਿ ਪਾਵਿ ਤੁਹੋਵੈ॥
ਜਾਐ ਸਾਪਾਵਿ ਤੁਹੋਇ ਤਾਪਾਤਿ ਕੀ ਪਉੜੀ

ਚਕੋ। ਜਾਪਤਿ ਕੀਪਉ ਫੀਚਕਿਆਤਾਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਕਉਮਿਲਿਆਤਾਇਕੀਸਾਵਿਸਵੇਹੋਇਅ॥
ਨਿਹਚਲੁਪਦੁਪਾਇਆਆਵਦੁਜਾਦੁਤੇਰ
ਹਤਹੋਇਆਜਿਕੋਈਭੁਗਤਓਹੁਮੁਕਤਿ
ਦੁਆਰੇਸਚਖੰਡਕਉਪਹਾਚੈਅਪੈਜਿਇ
ਉਕਰਿਕਾਰਿਪਹੁਚੈ। ਸੁਦਗਲਾਅਕਾਸ
ਕੀਕੀਦਾਆਈਗੀਸਾ। ਏਹੁਪਦਵੀਜਿਹੈਸੁ
ਅਕਾਸਪਦਵੀਹੈਜਿਐਸਾਹੋਇਸਿਪਹੁਚੈ
॥ ਕੋਇਹਪਦਵੀਪਰਾਪਤਿਉਸਅਭੁਗ

ਕੀਪਉੜੀਕਉਪਹੁਚਿਆਚਾਹੈਤੋਓਹੁਕੀਦ ੨੦੬
ਅਕਾਸਕਿਉਕਰਿਪਹੁਚਿਆਜਾਇ॥ਨਨ
ਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕੂੜੀਕੂੜੈਰੀਸਾਜੇਏ॥
ਹਰਵਾਨੁਹੋਵੈਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੈਤਾਪਾਈ
ਐ॥ਜੇਨਦਰੀਬਾਹਰਾਕੂੜਵਾਹਦਾਫਿਰੈ
ਤਾਕੂੜੈਦੀਰੀਸਨਾਹੀਪਾਈਜਾਂਦੀ॥ਕੂੜਦੀ
ਕੂੜੀਰੀਸਹੈ॥੩੨॥ਆਖਾਇਜੋਬੁਢੁਪੇ
ਨਹਜੇਗਾਜੋਰੁਨਮੀਗਾਦਿਏਦਿਨਜੇਗਾਜੋ
ਰੁਨਜੀਵਦਿਮਗਦਿਨਜੇਗਾਜੋਰੁਨਗਾਜੋ

ਮਾਲਿਮਾਨਿਸੇਗੁ। ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਵੀ
ਚਾਗੁ। ਜੋਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਦੈਸੰਸਾਰੁ। ਜਿਸੁ
ਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿਵਖੈਸੋਇ। ਨਨਕਉਤਮੁ
ਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ ਏਹੁਬਸਤੂਜੋਰੁਕਰਿ
ਕਰਿਪਾਈਆਨਾਹੀਜਾਦੀਆ। ਕਵਦਿਕ
ਵਦਿਬਸਤੂਆਖਾਦਿਸਾਰਖੀਆਬਸਤੂ
ਜਿਹੈਸੁਪੁ। ਸੋਸਰਤੇਆਖਾਦਿਦੈਜੋਰੁਕਰਿ
ਕਰਿਨਾਹੀਪਾਈਆਜਾਦੀਆ। ਜੇਮਿਹ
ਰਿਕਾਰਿਕਰਿਦੇਹਿਨਤਰਿਨਾਹੀ। ਜੇਚੁਪ

ਕਾਰਿਕਾਰਿਹੁਬੀਧਕਾਰਿਕਿਛੁਪਾਇਆਚਾ २੦੭
ਪੈਤੋਨਾਹਿਪਾਇਆਜਾਤਾਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਰਿ
ਪਾਬਗੋਗਿਆਰੁਜੋਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿਭੀਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਪਾਸਤੋਨਾਹੀਕਿਛੁਲੀਆਜਾਤਾਜੋਰੁਕ
ਰਿਕਾਰਿਪ੍ਰਮੇਸਰਸਾਥਿਕਿਛੁਦੀਆਭੀਨ ०
ਹੀਜਾਤਾਦੀਜੀਤਾਭੀਤਬਧੈਜਬਹੀ
ਦਿਲਾਵਤਾਹੈਆਰਜੋਰਕਾਰਿਕਾਰਿਜੀਵਿ
ਆਚਾਪੈਤਾਨਾਹੀਜੀਵਿਆਜਾਦਾਆ
ਰੁਜੋਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿਮੁਇਆਭੀਨਹੀਜਾਦਾ

ਅਰਜੇਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿਮਨਮਾਹਿਜੇਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿ
ਰਾਜੁਮਾਲੁਭਿਨਾਹੀਪਾਇਆਜਾਤਾਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਪਾਸਤੋਬਿਨਾਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੋ। ਸੁਰਤਿ
ਅਰੁਣੇਅਨੰਦੇਰੁਕਾਰਿਕਰਭੀਨਾਈਅੰ०
ਜਲਾਬਿਨਾਦੇਰਪਾਤੋ। ਅਰੁਜੇਰੁਕਰਕਾਰਿ
ਚੁਕਾਤੇਨਾਹੀਹੋਈ। ਜੇਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿਸੰਸਾ
ਰੁਕਤਿਨਾਹੀਹੋਈ। ਸਭਨਾਬਾਤਾਕਾਜੇ
ਰੁਥਿਸਹੀਪਾਸਿਹੀ। ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿ
ਕੇਦੇਇਤਿਸਹੀਕਥੁਪਾਪਾਤਿਹੋਇ। ਉਸ

ਕੈਆਗੈਕਉਵਉਤਮੁਕਉਵਨੀਚੁਆਜਿਸਕ
 ਉਕਿਰਪਾਲੁਹੋਇਸੋਈਬਡਾਹੋਏਬੈਸੰਜ
 ਮੁਸਿਆਣਪਸਤਾਦੁਰਿਕੀਤੀਆਸੁਆਕਿ
 ਆਕਿਰਪਾਉਪਰਿਬਾਤਲੈਜਾਇਰਖੀਅੰ
 ਸੁਕਿਸੁਥਾਤਿਤੇਰੁਗਿਗਾਇਆਮਤੁਇਤ
 ਨੀਬਾਤਿਕਹੀਨੁਭੀਉਲਾਟਿਮਾਰਤਾਹੋਇ
 ਜਿਏਨਾਨਕਆਪਲੀਸਿਆਣਪਸਿਉਪੰ
 ਇਆਨਹੀਜਾਤਾਜੇਉਸਤਾਵੈਤੋਕਿਰਪਾ
 ਕੀਨਜਾਗਿਸਿਉਪਾਰਿਹੋਇਆਕਿਆਹੋਸਿ

ਜਮੁਅਰੁਸਿਆਲਪਹੋਇਕਿਜੇਕੀਸਿਜਮ
ਅਰੁਸਿਆਲਪਕਭੂਖਾਨਾਹੀਜਿਸਕੋਕਿਰ
ਪਾਕਰੋਭੁਵੇਤੈਸਾਹੋਇ॥ਤਿਸਹੀਕਉਨਿਵ ०
ਜਖੜਾਕਰਉ॥ਤਾਂਇਸਰੁਰਿਕਾਰਿਕਰਿਬਾ
ਬੋਇਸਬਾਤਤੇਇਉਕਾਰਿਕਰਿਡਾਰਿਗਾਇ
ਆ॥੩੩॥ਗਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਦਾਗਾਪਉਲ
ਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਰ
ਤੀਬਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਇਹਜਿਜੀਉ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਵੇਹੈਮਿਰਤਮੰਡਲਕੀਵੇਹੈਤਿ

ਸਕੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕਿਆਬਣਾਈਹੈਸੀਠਕ ੨੦੯
ਰਜੀਨੇ। ਰਾਤਿਅਰੁਦਿਨੁਕੀਆਹੈਥਿਨੋ
ਅਰੁਦਾਰਕੀਏਹੈ। ਪਉਣਅਰੁਪਾਦੀਕੀ
ਏਹੈਅਗਨਿਅਰੁਪਾਤਾਲਕੀਏਹੈ। ਤਿਸ
ਵਿਚਿਧਰਤੀਬਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲਾਬ
ਣਾਈਹੈ। ਧਰਮਸਾਲਕਾਅਰਥੁਕਿਆਨਿ
ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਉਠਿਜਾਹਿ। ਜੇਸਾ
ਬੀਜੇਇਸੁਧਰਤੀਮਹਿਧਰਮਸਾਲਾਮਹਿ
ਸੁਤੇਸਾਅਗੈਭੀਪਾਵੈਅਰੁਈਹਭੀਪਾਵੈ॥

ਅਰੁਤਿਸੇਤੇਧਰਮੁਕਰਤਾਹੀਰਹੈਤਾਂਨਿਰਾਫ
ਲੁਨਾਹੀਜਾਤਾਏਸੁਧਰਤੀਧਰਮਸਾਲਕਾ
ਬੀਜੀਆਜੁਧਰਮਸਾਲਾਏਤੁਗੁਦੁਕਰਿਕ
ਰਿਹੈ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਾਤਿਕੇਰੀਗਾ॥
ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨਿਤਾਕਰਮੀਕਰਮੀ
ਹੋਇਵੀਚਾਗਾਇਸਧਰਮਸਾਲਕੇਬੀਚ
ਜਿਜੀਅਹੈ॥ਤਿਨਕੇਅਨੇਕਰੀਗਹੈ॥ਤਿਨ
ਕੇਅਨਿਤਨਾਵਹੈ॥ਜੈਸੇਜੈਸੇਕੋਈਕਰਮਕ
ਮਾਵੈਗਾਤੈਜਾਤੈਸਾਵੀਚਾਰੁਹੋਵੈਗਾਸਾਚੇ

ਕੈਦਰਵਾਰਿਮੇ॥ਤਿਥੈਕਵਨਕਵਲੋਸੇਭੁਪਾ ੨੧੦
ਦਹਿਗੇ॥ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪ੍ਰਵਾਨਾਨਦ
ਗੰਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਨੁ॥ਕਚਪਕਾਈਥੈ
ਪਾਇ॥ਨਨਕਗਾਇਆਜਾਪੇਜਾਇ॥ਪੰਚ
ਜਿਸੇਭੁਪਾਵਤੇਹੈ॥ਸਿਕਵਨਸੇਭੁਪਾਵਤੇ
ਹੈ॥ਪ੍ਰਥਮੀਆਪਤੇਜੁਬਾਇਅਕਾਸੁ॥ਜੇ
ਕੋਈਇਨਕਓਪਛਾਵੈਅਰੁਹਓਮੇਮੈਦੈਤਿ
ਸਭੁਪਾਰਿਪ੍ਰਮੋਸਰਕੀਕਿਰਪਾਹੋਇ॥ਸੋਏ
ਈਪੰਚਪਰਵਾਦੁਹੈਸਚੇਕੀਦਰਗਾਹਿਮੇ॥

ਜਿਸੁ ਉਪਾਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਨ ਜਾਰਿ ਹੋਇ ਦਾਇਅ ॥
 ਲਖੁ ਰਖ ਕੀਤਿ ਜਨਿ ਹੀਇ ਹਧੰ ਚਤਤ ਬੂਝੈ
 ਜਾਫਿ ਰਿਮਿ ਹਰਿ ਕੀ ਨ ਦਾਰਿ ਹੋਈ ਤਗਾਅ
 ਟਲੁ ਲੇਖੁ ਪਾਇਆ ਨੀਸਾਨ ਨਾਉ ਲੇਖਕਾ
 ਪੈ। ਤਬ ਹੁਕਮ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੋਇਆ ॥
 ਜਿਇ ਸਕਉ ਮੇਰੇ ਮਹਲ ਮਹਿ ਰਖੁ ਹੁਏ ਹਮੇ
 ਰਾਹੈ ਹੁਕਮ ਹੈ ਹੁਥਾਤਿ ਬੂਝੈ ਹੋਗੀ ਜ
 ਦਿਊ ਹਾਜਾਇ ਗਾਤ ਬਾਇਸ ਬਾਤ ਕਾ ਮੁਦਾ
 ਦੁਆਵੈ ਗਾਹੁ ਦਿਅ ਜੈ ਬਾਤਿ ਹੀ ਕਰਿ ਕੋ ॥ ੨੧

ਸੁਣਿਕੈ ਬਿਜਮਾਦਿਆਹੈ॥ ੨੪॥ ਧਰਮਖੰ ੨੧੧
ਡਕਾਇਹੈ ਧਰਮੁ ਆਗੀਆਨਖੰਡਕਾ ਆਖ
ਹੁਕਰਮੁ ਆਗੀਆਨਖੰਡਮਹਿ ਕਈ ਪਉਣ
ਪਾਣੀ ਬੈਸੀਤਰਹੈ॥ ਕਈ ਦੇਵ ਮਹੇਸਹੈ॥
ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬੈਠੇ ਪਾਤਕ ਘੜਦੇਹੈ ਰਚਨ
ਕੇਰੂ ਪਰੰਗ ਕੇਵੇ ਸਕਰਤੇਹੈ॥ ਕੇਵੇ ਕਰਮ
ਭੂਮੀ ਦੇਸ ਮੇਰਹੈ॥ ਕਈ ਸਮੇਰ ਪੁਰਖ ਬਤ
ਭੈ॥ ਅਰੁ ਕਈ ਧੂਸੁ ਮੇਰ ਉਪਰਿ ਬੈਠੇਹੈ॥ ਜੇ
ਸਾਏ ਕੁਏ ਸੁਸੁ ਮੇਰ ਉਪਰਿ ਏਹੁ ਧੂਹੈ॥ ਮੇਰੇ॥

ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿਕਈਚੁਦਹੈ॥ਕਈਸੁਰਜ
ਕੇਮੰਡਲਹੈ॥ਅਰੁਕਈਦੇਸਹੈ॥ਤਹਾਗੀ॥੦
ਨਖੰਡਮਹਿਕਈਸਿਧਹੈਕਈਬੁਧਹੈ॥ਕ
ਈਦੇਵੀਆਹੈਜੁਗੁਪਧਾਰੀਬੈਠੀਆਹੈ॥ਕ
ਈਦੇਵਤੇਹੈਕਈਦਾਨਦਹੈ॥ਕਈਮੁਨੀਸ
ਰਹੈ॥ਕਈਰਤਨਹੈਕਈਸਮੁੰਦ੍ਰਹੈਕਈਬਾ
ਦੀਆਹੈ॥ਅਰੁਕਈਪਾਤਸੁਪਾਤਨਿਰਦੇਸਸ
ਚਿਆਰਹੈ॥ਆਨੁਖਹੈਕਈਸੁਰਤੀਹੈਕਈ
ਸੇਵਕਹੈ॥ਤਿਨਾਕਾਅੰਤਭੀਕੋਈਨਾਗੀ॥ਗਿ

ਆਨਖੰਡਮਹਿਏਤੇਲੋਅਸਮਾਏਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰ ੨੧੨
 ਕੇ॥ ੩੫॥ ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆਨਪ੍ਰਚੰਡ
 ॥ ਤਿਥੈਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਰੁਆਨੰਦਾਗਿਆ ॥
 ਨਖੰਡਥੀਆਗੈਪ੍ਰਚੰਡਹੈਤਿਸੁਮਹਿਕਿਆ ॥
 ਵਰਤਾਰਾਹੈ॥ ਤਿਸੁਪ੍ਰਚੰਡਮਹਿਗਿਆਨਕੀ
 ਰਹਤਿਹੈ॥ ਓਹੰਨਕਾਜਾਨਅਦੇਸਾਨਕੋਈ
 ਦੁਖਨਾਕੋਈ॥ ਜੋਗੁਤਹਾਂਸਦਾਸਰਬਦਾਕਲਿ
 ਆਣਰੂਪਅਨੰਦਵਾਪੜਦੇਹੈ॥ ਤਬਪ੍ਰਚੰਡ
 ਖੰਡਥੀਆਗੈਸਰਮਖੰਡੁਹੈਤਹਾਕਿਆਕਿਆ ॥

ਵਿਵਹਾਰੁਹੈ। ਸਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਰੂਪਾ
ਤਿਥੈਘਾੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤਾਅਨੁਪਾਤਕੀ
ਆਗਲਾਕਥੀਆਨਜਾਹੀ। ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈ
ਪਛੁਤਾਇ। ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਗਤਿਮਤਿਮ
ਨਿਬੁਧਿ। ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਗਾਜਿਧਾਕੀਸੁ
ਧਿ। ਤਹਾਂਸਰਮਖੰਡਮਹਿਬਾਣੀਅਰੂਪ
ਹੈ। ਊਹਾਘਾੜਤਬਾਣੀਹੀਕੀਹਤੀਹੈ। ਊਹ
ਅਨੁਪੁਬਾਣੀਘੜੀਤੀਹੈ। ਤਿਸਕੀਕਿਛੁਐ
ਜਾਦਾਨਾਹੀਕਹੀਜਾਤੀਹੈ। ਅਗਜਿਕੋਈ

ਸਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਕਾਬੀਚਾਰਕੀਆਚ ੨੧੩
ਪੈਤਾਕੈਸੀਹੈਅਨੂਪਬੀਭੀਅਨੂਪਹੈ॥ਅਨੂ
ਪਬੀਅਨੂਪਕਿਆਹੈਜਿਸਕੀਕਿਛੁਮਿਤਿ
ਨਹੀ॥ਅਰਉਸਬਾਣੀਮਹਿਕਿਆਬੀਚਾ
ਰੁਹੈਜਿਸਰਮਖੰਡਮਹਿਘੜੀਤੀਹੈ॥ਉਹਾਂ
ਜੀਆਕੀਜੋਸੁਗਤਿਹੈਸੋਘੜੀਤੀਹੈ॥ਅਰ
ਮਨੁਕੀਬੁਧਉਹਾਹੀਘੜੀਤੀਹੈ॥ਸੁਗਤਿਜਿ
ਦੇਵਤੇਹੈਤੈਗੁਣਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤਿ
ਨਾਕੀਮਾਤਿਬੁਧਿਸੁਧਿਜਿਹੈਸੁਸਭਨਦਕੀ

ਸੁਧਊਹਾਹੀਘਰੀਤੀਹੈ॥੨॥ਬਸਤੂਸਰਮਖੰ
ਰਮਾਹਿਹੈ॥੩॥ਸਰਮਖੰਡਬੀਆਗੈਉਪਰਿ
ਕਰਮਖੰਡਹੈ॥ਕਰਮਖੰਡਮਾਹਿਕਿਆਹੈ
॥ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋਗੁ॥ਤਿਥੈਹੋਰੁਨਕੇ
ਈਹੋਗੁ॥ਤਿਥੈਜੋਧੰਮਹਾਬਲਸੁਗ॥ਤਿਨ
ਮਹਿਰਾਮੁਦਹਿਆਭਰਪੁਰਿ॥ਤਿਥੈਜੀਤੋਸੀ
ਤਮਹਿਮਾਮਾਹਿ॥ਤੁਏਦੂਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ
ਨ॥ਉਹਿਮਰਹਿਨਦਾਹੇਜਾਹਿ॥ਜਿਨਕੈਰਾਮੁ
ਦਯੈਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਥੈਭਗਤਦਸਾਹਿਕੋਈ

ਲੋਇ। ਕਰਹਿ। ਅਨੰਦ ਸਚਾ। ਮਨ ਜੋਇ। ਕ
 ਰਮ ਖੰਡ ਮਾਹਿ। ਕਿਆ ਹੋ। ਕਰਮ ਮਾਹਿ। ਬਾਣੀ
 ਅਰੁ ਜੇਗੁ। ਜਿਹੈ ਸੁਕ ਰਮ ਖੰਡ ਮਾਹਿ। ਹੋ। ਤਿਥੈ
 ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਊਹਾਂ ਕਵਨ ਕਵਨਿ। ਹੋ। ਤਹਾਂ
 ਜੇਧੈ ਹੋ। ਮਹਾ ਬਲ ਸੁਰਹੋ। ਜਿਨ ਕੋ ਮਨ ਮਾਹਿ
 ਰਾਮੁ ਬਸਤਾਹੈ। ਰਾਮ ਹੀ ਕੋ ਨਾਮ ਮਾਹਿ। ਜਿਨ ਕ
 ਮਨੁ ਕੁਰਪੂਰਿ। ਹੋਇਗਾ ਹੋਆਹੈ। ਸੇਈ ਊਹਾਂ ਬ
 ਸਤਾਹੈ। ਅਵਰ ਊਹਾਂ ਕਿਆ ਹੋ। ਤਹਾਂ ਸੀਤਾ ਹੋ
 ਸਤਿ। ਆਵਿਤੀ। ਅ। ਹੋ। ਤਿਨ ਕੋ ਰੂਪ ਕੀ। ਕਿਛੁ

੨੧੪

ਖੰਡ

ਮਿਤਿਮਿਰਜਾਦਾਲਖੀਨਹੀਜਾਦੀ॥ਜਿਕੇ
ਆਹੇਅੇਸਾਉਨਕੇਰੂਪਕਾਉਜਾਲਾਹੈ॥ਅਰੁ
ਓਇਰਤੇਹੀਨਾਗਾ॥ਉਹਾਬਿਰਧੁਹੀਨਾਹੀ॥
ਪਗੁਜਿਨਕੇਮਨਮਹਿਰਾਮੁਬਸਤਾਹੈਤੇਉ
ਹਲੋਇਲੇਜਾਇਰਖੀਤੇਹੈ॥ਤਹਾਕਈਲੇ
ਆਭਗਤਾਕੇਬਸਤੇਹੈ॥ਅਰੁਓਇਭਗਤ
ਸਦਾਅਨੰਦਹੀਕਰਤੇਹੈ॥ਬੇਨੰਦਹੀਕਰਤੇ
ਹੈ॥ਅਰੁਮਨਕੇਬਿਖੇਸਚੁਬਸਤਾਹੈ॥ਹਰ
ਖਸੇਗਕਾਸਹਸਾਉਹਨਾਹੀਸਦਾਅਨੰਦਮ

ਹਿਰਹਤੇਹੈ॥ ਕਰਮਖੰਡਥੀਊਪਾਰਿਅਗੈਸ ੨੧੫
ਦੁਖੰਡਹੈ॥ ਊਹਾਂਕਿਆਹੈਤਿਸਸਦਖੰਡਮ
ਹਿਕਿਆਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤਹੈ॥ ਸਚਖੰਡਵੈਨਿਰੰਕ ०
ਗੁ॥ ਕਾਰਿਕਰਿਵੇਖੇਨਦਾਗਿਨਿਹਾਲੁ॥ ਸਚ
ਖੰਡਮਹਿਅਪਿਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਬਸਤ ०
ਹੈ॥ ਜਿਸਕਉਨਜਰਿਕਰਿਕਰਿਦੇਖਦਾਹੈ
ਸੁਨਿਹਾਲਹੈਤਾਹੈ॥ ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਬਰ
ਭੰਡਾਜਿਕੋਕਥੈਤਅੰਤੁਨਅੰਤੁ॥ ਤਿਥੈਲ
ਅਲੋਅਆਕਾਗਾ॥ ਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿ

ਦੈਤਿਉਕਾਗਾਵੇਖੋਵਿਗਸੈਕਰਿਵੀਚਾਗਾਨ०
ਨਕਕਥਨਾਕਰਵਾਸਾਰਾਤਹਾਸਚਖੰਡਮ
ਹਿਕਈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭਿਰਹੈਕਈਲੋਅ
ਹੈਕਈਅਕਾਰਧੋਜੇਕੋਈਗਾਇਆਚਾਹੈ
ਤੋਉਨਕੀਗਣਤੀਹੀਨਾਹੀ॥ਇਨਲੋਆਆ
ਕਾਗਾਖੰਡਾਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕੀਜੁਗਦੇਨਾਜਾਹੀ॥
ਪਗਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਕਾ
ਹੈਗਾਮਚੰਦਕਾਹੈਤੋਉਤਿਉਆਗਿਆਸਾ
ਥਿਕਰਮਅਰੁਧਰਮਕਮਾਵਤੇਹੈਮਾਨੁਖ॥

ਅਰੁਥਹੁਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਨਿਰੰਕਾਰਹੈ॥ ੨੧੬
ਜੀਆਕਾਵੀਚਾਰੁਕਰਿਕਾਰਿਦੇਖਦਾਹੈ॥ ਦੇ
ਖਿਦੇਖਿਵਿਗਸਦਾਹੈਖੁਸੀਹੋਤਾਹੈ॥ ਸਤੁਨੀ
ਹੀਬਾਤੀਖੁਸੀਹੋਤਾਹੈ॥ ਭਲੇਕਮਾਇਐਭੀ
ਅਰੁਬੁਰੈਕਮਾਇਐਭੀ॥ ਭਲੇਕੋਨਿਵਾਜ
ਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਬੁਰੈਕਓਸਜਾਇਦੇਤਾਹੈ॥ ਖੁਸੀ
ਸਜਾਇਦਿਤੀਭੀਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਬਾਝਿਆ
ਈਦਿਤੀਭੀਖੁਸੀਹੋਤਾਹੈ॥ ਮਹਾਅਨੰਦਰੂਪੀ
ਪ੍ਰਯੋਸਰਹੈ॥ ਪਰਮਹਾਕਰੜਾਹੈਲੀਆਨ

ਹੀਜਾਤਾਸਾਰਬਸਤੁਹੇਖਰਾਕਰਵਾਕਠਨੁਲੀ
ਆਨਾਹੀਜਾਤਾਕਹੇਜਿਜੀਜਿਸਕਾਮਖ
ਬੁਦਉਸਹੀਸਾਥਿਹੋਵੈ॥ਅਰੁਉਸਹੀਕ
ਉਲੀਆਚਾਹੈਸੁਕਿਤੇਉਪਾਇਜਤਨਉਹੁ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਕਿਨਹੋਇ॥ਕਹੈਆਇਹੋਇ
ਕਹੈਕਿਉਕਾਰਹੋਇ॥੩॥ਜਤੁਪਹਾਰਾਧੀ
ਰਜੁਭੁਨਿਆਗਾਅਹਰਦਿਅੰਤਿਬੇਦੁਹਥੀ
ਅਗੁਭਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪਤਾਉ॥ਭੁਡ
ਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਤੁਢਾਲੀ॥ਪ੍ਰੀਤੀਐਸਬ

ਦੁਸਰੀਟਕਸਾਲਾ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰ
 ਮੁਤਿਨਕਾਗਾਨਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾ
 ਲਾ॥੩੮॥ਕਹੈਜੀਤਿਸਸਚੇਸਾਹਿਬਕਉ
 ਜੋਕੇਈਲੀਆਪਾਇਆਚਹੈਤੋਇਦੁਪਾ
 ਏਉਸਸਾਰਬਜਤੁਕੋਨਿਰੀਜਨਪੁਰਖੁਕੋਜ
 ਤੁਦਾਪਹਾਰਾਕਰੈਅਰੁਅਹਿਗਛਿਹਥੇੜਾ
 ਕਰੈਤੇਮਤਿਅਚਲੁਹੋਇਕਿਤੇਪਾਪਤੋਲੈਨ॥੦॥
 ਹੀਦੁਖਸੁਖਕਾਰਿਤੋਲੈਨਾਹੀਭੁਗਮਕਾਰਿ
 ਤੋਲੈਨਾਹੀਅਟਲਅਚਲਮਾਤਿਹੋਇਰਹੇ

ਅਰੁਬੇਦਾਜਿਕਰਮਕਰਤੁਤਿਕਰਤਾਹੈਉਹੁਕ
ਮਾਵੈਉਸਬੇਦਕਾਹਥੇਜਾਕਰੈ॥ਅਰੁਖਲਾ
ਜਿਹੋਤੀਆਹੈ॥ਜਿਨਾਜਾਥਿਅਗਨਿਧਾਵੀ
ਤੀਹੈਸੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਭਉਕੀਆਕਰੈ॥ਅਰੁ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਤੇਰਰਤਾਹੀਰਹੈਏਹੁਖਲਾਕਰੈ॥
ਅਰਾਅਹਿਗਣਿਮਾਹਿਜਿਅਗਨਿਹੋਤੀਹੈਸੁ
ਅੰਤਾਰਿਤਪਾਜਿਆਕਰੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਕੀਅ
ਗਨਿਕਰੈ॥ਅਰੁਭਾਂਡੇਮਾਹਿਜਿਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਾ
ਹੈਓਹੁਭੰਡਾਰਕਰੈ॥ਉਸਮਾਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਸ

ਤੁਢਾ ਲੈਤਿ ਹਜਾਇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਘੜੀਐ॥
 ਜਾਂਏ ਹੁਸੀ ਜਮੁ ਮਾਨੁਖ ਮਹਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂਏ ਹੁ
 ਟਕਸਾਲ ਹੋਇ ਤਾਂਏ ਸਮਹਿ ਸਬਦੁ ਘੜੀ
 ਐ॥ ਏਹੁ ਕਾਰਤਿ ਸਦੈ ਹਵਾਲੈ ਹੋਇ ਨਿਸਕ
 ਉਆਪਿ ਨਦਾਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੇ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਏ
 ਹੁਨ ਜਰਿ ਹੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਕੀ ਜੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋ
 ਇਆ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਜਿ ਹੋ ਸੁਭ ਹੀਰਾ ਮੁਹਿ॥੩੮
 ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਪਉਦੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾਮ
 ਤਾਧਰ ਤੁਮਹਤਾ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ

ਦਾਇਆਖੇਲੈਜਗਲਜਗਤੁ।ਚੀਗੀਆਈ
 ਆਬੁਰਿਆਈਆਬਾਚੇਧਰਮਹਵੁਰਿ।ਕ
 ਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੋਨੇਵੈਕੈਦੁਗੀ।ਜਿਨੀ
 ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਜਕਤਿਘਾਲਿ॥
 ਨਨਕੈਤੇਮੁਖਉਜਲੋਕੈਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੧॥
 ਪਉਦਾਜਿਹੈਜਿਹੁਹੂਹੈਸਾਰੋਜਗਤਿਕਾ।ਚ
 ਹੁਖਾਣੀਆਕਾ।ਧਰਤੀ।ਜਿਹੈਜਿਮਾਤਾਹੈਚ
 ਹੁਖਾਣੀਆਕੀ॥ਅਬੁਰਾਤਿਦਿਨੁਜੁਹੈਜਿਦਾ
 ਈਦਾਇਆਹੈਚਹੁਖਾਣੀਆਕੋ।ਪੈਦਾਇ

ਘਾਲੈਜਿਹੈਜਿਪਿਤਾਹੈਚਹੁਖਾਣੀਆਕ॥

ਸਚਹੁਖਾਦੀ। ਵਿਚਿਹੈਸਗਲਜੀਆਜੀਤਾ ੨੧੯
ਕੀਜਿਹੈਕਰਮਕਮਾਵਦਾਹੈਸਿਰਜਾਧਰਮੁ
ਲਿਖਿਦਾਜਾਦਾਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਹਜੂਰਿਬਾ
ਚਿਬਾਚਿਸੁਣਾਇਦਾਹੈ। ਓਨਾਹੀਕਰਮਾਓ
ਪਰਿਬਖਸਮਾਰਿਹੋਈਹੈ। ਨਿਸੁਕਰਮੀਜੀ
ਨੁਆਹੀਨਿਸਿਨਜੀ। ਕਿਲੈਰਖੀਦੇਹਨੀ। ਅ
ਰਬਦਕਰਮੀਜੀਜਿਹੈਸੁਦੂਰਿ ਸਟਿਪਾ
ਈਦੇਹੈ। ਜੂਨੀਕੇਫੇਰਮਾਰਿਪੜੋਫਿਰਤੇਹੈ।
ਅਗੁਜਿਨਹੁਨਾਮਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਅਰਾਧਿਆ

ਪੈਜਿਓਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਹਿਤੇਬਹੁਤੀਕਓਛਰ
ਇਲਾਹਿ॥ਜੇਓਨਾਨੁਭਾਵੈਤਾਜਿਤਨੀਕਓ
ਨਕੈਲਾਹਿਲਗੀਪੈਓਇਤੋਪਾਰਿਹੀਏਪਰ
ਹੋਰੁਜਿਬਿਖਈਜੀਵਹੈਤੇਭੀਉਪਗਹਿਪ
ਰੁਜੇਓਨਾਨੁਭਾਵੈਤਾਸਾਰੇਜਗਤਕਓਛਰੁਇ
ਲੈਹਿ॥ਓੜਾਕਿਭੀਅਨੇਕਜਤਨਹੋਹਿਪਰ
ਜਿਨਾਨੇਕਰਮੁਕਰਿਕਰਿਦੇਇਸੇਈਪਾਵੈ॥
੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਪੁਬਾਬੇਨਾਨਕ
ਜੀਕੀਤਾਉਸਤਾਤਿਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੀ॥ਜੇਜ

ਪੋਸੁਣੇਸਿਖੇਤਿਸਕੀਪਰਮਗਾਤਿਹੋਵੈਗੀ ੨੨੦
॥ਜਨਮਮਰਣਤੇਰਹਤਹੋਵੈਹੈ॥ਨਿਰਭਉ
ਪਦਵੀਪਾਵੈਨਿਰੰਜਨਮੇਜਾਇਸਮਾਵੈਹੈ
ਆਗੇਪਰਮਗਾਤਿਤੇਈਹਾਂਮਨਾਇਛੇਫਲ
ਪਾਵੈਹੈ॥ਜਿਸਕਾਚਿਤੁਇਸੁਬਾਬੇਕੇਜਪ
ਸਾਥਿਲਗੈਨਿਹਕੇਵਲਪਦਾਂਤੇਨਿਰਾਜੁਹੈ
ਇਕਰਿਮਨੂਆਡੋਲੈਨਾਹੀ॥ਨਿਹਕੇਵਲੁ
ਹੋਇਜਪਹੀਸਾਥਿਜਗਤਗੁਰੂਹੋਇਉਸਕੇ
ਪਾਛੈਜਗਤੁਉਧਰੈ॥ਅਰੁਕੇਈਲੋਕਪਰ

ਕਿਗਤਿਸਿਖੇਗਾਵੇਪਵੈਸੁਵੈਤੋਭੀਪਰਮਗ
 ਤਿਹੋਇ॥ਈਹਾਸੁਖੀਆਰੈਮੁਕਤਾਹੋਇ
 ਜਪੁਬਾਬੈਨਾਨਕਕਾਹੇਉਸਾਤਿਤਿਬਾਬੈਨ॥
 ਨਕਕੀਤੀਪ੍ਰਸੇਸਰਜੀਕੀ॥ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂ
 ਜੀ॥ਪੀਨਗੁਰੂਜੀ॥ਜਪੁਅਰਥਨਾਲਿਸੈ
 ਪੁਰਣੀ॥

॥ ਬਰਹਮਾਹਮਾਸ਼ੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

੨੨੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਕੇਗਤਿਕ
ਗਮਕੇਵੀਛੁੜੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਰਾਮਾ॥
॥ ਚਾਰਿਕੁੰਦਵਹਦਿਸਕੁਮੇਧਾਕਿਆਏਪ੍ਰਭ
ਕੀਸਾਮਾਧੇਨੁਦਧੈਤੇਬਾਹਰੀਕਿਤੇਨਾਏ
ਕਾਮਾਜਲਾਬਿਨਸਾਖਕੁਮਲਾਵਤੀਉਪ
ਜਹਿਨਾਹੀਦਾਮਾਹਰਿਨਾਹਨਮਿਲੀਐ
ਸਾਜਨੈਕਤਪਾਈਐਬਿਸਰਾਮਾਜਿਤੁਪ

ਰਿਗਰਿਕਤੁਨਪ੍ਰਗਦਈਭੁਠਿਨਗਰਸੇਗਾਮ
॥ਸ੍ਰਬਸੀਗਾਰਤੰਬੋਲਰਸਸਦੁਦੇਹੀਸਭੁ
ਖਾਮਾਪ੍ਰਭੁਯੁਆਮੀਕੀਤਾਵਿਹੂਣੀਆਮੀਤ
ਸਜਦਯਾਭਿਜਾਮਾਨਾਨਕਕੀਬੇਨੀਤੀ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਈਜੈਨਾਮਾਹਰਿਮੇਲਹੁਯੁ
ਆਮੀਸਿਗਿਪ੍ਰਭਾਜਿਸਕਾਨਿਹਚਲਧਾਮ
॥ਚੇਤਿਭੀਵਿਦੁਅਰਾਧੀਅੰਹਵੈਅਨਿਦੁ
ਘਟਾਸਿਤਜਨਾਮਿਲਿਪਾਈਐਰਜਨਾ
ਨਾਮੁਭੁਟਾਜਿਨਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਦਾ

ਆਏਤਿਸਹਿਗਣਾਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿ २੨੬
ਨੁਜੀਵਦਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਜਦਾਜਾਲਿਖ
ਲਿਖਹੀਅਲਿਪੁਰਿਆਗਵਿਆਵਿਚਿਵ
ਦਾਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਤਵਾਦੁ
ਖੁਗਣਾਜਿਨੀਗਾਵਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਤਿਨਕੁ ०
ਗੁਮਦਾਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮਨੁਲੋਚਦਾਨ
ਨਕਪਿਆਸਮਨਾਚੇਤਿਮਿਲਾਏਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਤਿਸਕੋਪਾਇਲਗਾ॥੨॥ਵੈਸਾਖਿਧੀਗਨਿ
ਕਿਉਵਾਢੀਆਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਾਬਿਛੋਹਾਹਰਿਸ ०

ਜਨੁਪੁਰਖਾਵਿਸਾਰਿਕੈਲਗੀਆਇਆਧੋਹੁ
ਪੁਤ੍ਰਕਲੜਨਸੀਰਿਧਨਾਹਰਿਆਵਿਨਾਸੀ
ਓਹੁਪਲਾਚਿਪਲਾਚਿਸਗਲੀਪੁਈਝੂ
ਏਧੈਧੈਮੋਹੁਇਕਜੁਹਰਿਕੇਨਾਮਾਬਿਨੁਅ
ਗੇਲਈਆਹਿਖੋਗਿ।ਦੁਹਾਵਿਸਾਰਿਵਿਗੁ
ਚਣਾਪੁਤਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਪ੍ਰੀਤਮਚ
ਰਣੀਜੇਲਗੋਤਿਨਕੀਨਿਗਮਲਜੋਇ।ਨਾ
ਨਕਕੀਪੁਤੁਬੇਨਤੀਪੁਤਮਿਲਹੁਪਰਾਪ
ਤਿਹੋਇ।ਵੈਸਾਖੁਸੁਹਾਵਾਤਾਲਗੋਜਾਸੀਤੁ

ਭੈਏ ਹਰਿ ਜੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੋਇ ਜੁੜੇ ਦਾ ਲੋੜੀ ॥ ੨੭੩ ॥
 ਐ ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਜਾਤੁ ਨਿਵੈ ਨਿ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ
 ਦਾ ਵਾਇ ਲਾਗੀ ਆਰਿ ਸੈਨ ਦੇਈ ਬੀਨਾ ॥ ਆ
 ਣ ਕਮੇਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੀਨੀ ॥
 ਰੀਗ ਸੁਭੇ ਨਾਗਾਇਕੈ ਜੇ ਤੇ ਮਾਨਿ ਭਾਵਨੀ ॥ ਜੋ
 ਹਰਿ ਲੋਕੈ ਸੋ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੀਨੀ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰ
 ਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪ ਦੇ ਸੇਈ ਕਹੀ ਅਹਿ ਧੀਨੀ ॥ ਅ
 ਪਦ ਲੀ ਆਜੇ ਮਿਲੈ ਦਿਛੁ ਰਿਕਿ ਉਰੇ ਵੈਨਿ
 ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਗਾਪ ਤੇ ਨਨ ਕਰੀ ਗਮਾਇਨੀ ॥

ਹਰਿਜੇਤੁਰਗੀਲਾਤਿਸੁਜਿਸਕੇਭਾਗੁਮਥੀ
ਨਿ॥੪॥ਆਸਾਭੁਤਪੰਦਾਤਿਸੁਲਗੈਹ
ਰਿਨਾਹੁਨਜਿਨਾਪਾਜਿ॥ਜਗਜੀਵਨਪੁਰ
ਖੁਤਿਆਗਕੈਮਾਣਸਸੀਦੀਆਸਾ॥ਦੁਯੋ
ਭਾਇਵਿਗੁਚੀਐਗਲਿਪਈਸੁਜਮਕੀ
ਫਾਸਾ॥ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਏਮਥੈਜੋਲਿਖਿਅ •
ਸੁ॥ਰੋਣਿਵਿਹਾਣੀਪਛੁਤਾਣੀਉਠਿਚਲੀ
ਗਈਨਿਰਾਜਾ॥ਜਿਸਕਉਜਾਪੂਭੇਟੀਐਸੋ
ਦਰਗਹੋਇਖਲਾਸੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ

ਆਪਣੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ੨੨੬ ॥
ਤੁਧਾ ਬੈਠੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਰਦਾ
ਸਿਆ ਆਸਾ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ॥ ਜੇ ਸੁਮਨਿ
ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਪਾਸਾ ਵਲ ਸਰਸੀ
ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਸਿਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮ
ਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚਿ ਬੀ ॥ ਹੋਇ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ
ਬਿਖਿਆਰੀ ਗੁਰੂ ਵਾਇਆ ਦੇ ਜਾਨੇ ਸਭੇ
ਛਾਹੁ ॥ ਗਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ
ਸਾਧੂ ਪੀਵਣ ਹਾਗ ॥ ਵਲੈਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਗਿ

ਮਉਲਿਆਸੀਮੁਖਪੁਰਖਅਪਾਰਾਹਰਿਮਿ
ਲਵੈਨੋਮਨੁਲੋਚਦਾਕਰਮਿਮਿਲਾਵਫਹ॥
ਗੁਮਜਿਨੀਸਖੀਏਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹਉਤਿ
ਨਕੈਸਦਬਾਇਹਾਗਨਨਕਹਰਿਜੀਅਇ
ਆਕਰਿਸਬਾਦਿਸਵਾਗਇਹਾਗੁਮਾਵਫੁ
ਤਿਨਾਸੁਹਾਵਾਣੀਨਿਨਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਹਾ
ਗੁ॥੬॥ਕੁਵਾਇਭੁਰਮਿਲੁਲਾਣੀਆਦੁਜੈ
ਲਗਾਹੇਤੁ॥ਲਖਸੀਗਾਰਬਦਾਇਆਕ॥
ਗਜਿਨਾਹੀਕੇਤੁ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਦੇਹਾਬਿਨਸ

ਸੀਤਿ ਤੁਵੈ ਲੈਕਹ ਜਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥੫॥ ਕਵਿਚਲਾ
 ਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮਾ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਤੇਤੁ ॥ ਛਾਡਿਖ
 ਵੇਤੋ ਖਨੈ ਮਾਹਿ ਜਿਨਾ ਸਿਉ ਲਗਾਹਿ ਤੁਹ
 ਥਮ ਰੋਵੈ ਤਨੁ ਕਪੇ ਸਿਆਹ ਹੁਹੈ ਅਜੇਤੁ ॥
 ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਏ ਕਰਮਾ ਸਿਦਥਾਖੇਤੁ ॥੧॥
 ਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਰਾਗਤੀ ਚਰਣ ਬੀਹਿ ਥਪੁਭ
 ਦੇਤੁ ॥ ਸੋ ਤੁਹ ਦਾਇਨਗ ਕਿਨ ਪਾਈ ॥ ਅਹਿਗੁ
 ਰੁਕਖ ਦਵਾਲਾ ਹੋਤੁ ॥੨॥ ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਉ
 ਮਾਹਵਾ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨਿ

ਤਾਨਿਪਿਆਸਦਰਸਨਘਟੀਕੋਈਆਇ
ਮਿਲਾਵੈਮਾਇ। ਸਿਤਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੋਹਉਤਿ
ਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ। ਵਿਦੁਪ੍ਰਭਾਕਿਉਸੁਖੁਪ०
ਈਐਦੁਜੀਨਾਹੀਜਾਇ। ਜਿਨੀਚਾਖਿਆ
ਪ੍ਰੇਮਰਸੁਸੇਰਿਪਾਤਿਰਹੇ। ਆਪਾਇ। ਆਪੁ
ਤਿਆਗਿ। ਬਿਨਤੀਕਰਹਿਲੈਦੁਪ੍ਰਭੁਲਾਹਿ
ਲਾਇ। ਜੇਹਾਰਿਕਿਤਿਮਿਲਾਈਆ। ਸਿਵਿ
ਛੁਡਿਕਤਹਿਨਜਾਇ। ਪ੍ਰਭਾਵਿਦੁਦੁਜਾਕੋ
ਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ। ਅਸੁਸੁਖੀਵ

ਸੀਦੀਆਜਿਨਾਮਾਇਆਹਰਿਗਾਇ॥੮॥ ੨੨੬
 ਕਤਿਕਿਕਰਮਕਮਾਵਲੇਦੇਸੁਨਕਾਹੁਜੋਗੁ
 ॥ਪਰਮੇਸਰਤੇਭੁਲਿਆਵਿਆਪਨਿਸਭੇ
 ਰੇਗਾਵੇਮੁਖਹੋਏਰਾਮਤੇਲਗਨਿਜਨਮ
 ਵਿਜੋਗਾ॥ਖਿਨਮਹਿਕਉਵੇਹੋਇਗਏਜਿਤ
 ਵੇਮਾਇਆਰੇਗਾ॥ਵਿਚੁਨਕੋਈਕਰਿਸਕੈ
 ਕਿਸਥੈਜੋਵਾਹਿਰੇਜਾ॥ਕੀਤਾਕਿਛੂਨਹੋਵ
 ਈਲਿਖਿਆਧੁਰਿਸੀਜੋਗਾ॥ਵਡੁਭਾਗੀਮੇ
 ਰਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਤਾਂਉਤਰਹਿਸਾਭਿਬਿਓਗਾ॥

ਨਨਕਕਉਪੁਤਗਾਖਿਲੇਹਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਬੰ
ਦੀਮੋਚਾ।ਕਤਿਕਹੋਵੇਸਾਧਸੰਗਾਬਿਨਸ
ਹਿਸਭੇਸੋਚਾ॥੯॥ਮੀਘਾਰਿਮਾਹਿਜੋਰੀਦੀ
ਆਹਾਰਿਧਿਰਸੀਗਿਬੈਰਵੀਆਹਾਤਿਨ
ਕੀਸੋਭਾਕੀਆਹਾਦੀਜਿਸਾਹਿਬਮੇਲਵੀ
ਆਹਾਤੁਨੁਮਨੁਮਉਲਿਆਹਾਮਸਿਉਸੀ
ਗਿਸਾਧਸਹੇਲਵੀਆਹਾਸਾਧਜਨਾਤੇਬੰ
ਹਗੀਸੇਰਹਾਨਿ।੬॥ਕੇਲਵੀਆਹਾਤਿਨਦੁ
ਖਨਕਬਹੁਉਤਰੈਸੇਜਮਕੈਵਾਸਿਪਵੀਆ

ਗਾਜਿਨੀਰਾਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਦਾਸੋਦਿਜਨਿ ੨੨੭
ਨਿਤਖਵੀਆਹਾਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਹ
ਰਿਕੀਠਿਤਿਨਾਜਵੀਆਹਾਨਾਨਕਬਾਂਛੈਧੁ
ਵ੍ਰਿਤਿਨਪ੍ਰਭਸਰਦੀਦਰਿਪਵੀਆਹਾਮੀ
ਪ੍ਰਿਰਿਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਦਾਬਹੁਵਿਨਜਨਾਕੀ
ਆਹਾ॥੧੦॥ਪੋਖਿਤੁਖਾਫੁਨਾਵਿਆਪਈਕੀ
ਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਨਾਹਾਮਨੁਖੇਧਿਆਚ
ਰਲਗਵੀਦਦਰਸਨਿਲਗਵਾਸਾਹਾਓਟ
ਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਹਾਇਸੇਵਾਸੁਆਮੀਲਹੁ

ਬਿਖਿਆਪੋਹਿਨਸਕਈਮਿਲਿਸਾਧੁਗੁਣਗਾ
ਹਾਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹਮਿਲੀਜਚੀਪ੍ਰੀਤਿਸਮ ॥
ਹਾਕਰੁਗਹਿਲੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਬਹੁਜੈਨ
ਵਿਛੁੜੀਆਹਾਬਾਰਿਜਾਉਲਖਥੇਰੀਆਹ
ਰਿਸਜਣਅਗਮਅਗਾਹਾਸਰਮਪਣੀਨ
ਰਾਇਏਨਾਨਕਦਰਿਪਈਆਹਾਪੋਖੁਭੇ
ਹੀਦਾਸਰਬਜੁਖਾਜਿਸੁਬਖਸੇਵੇਪਰਵਹਾ॥
੧੧॥ਮਾਘਮਜਨੁਸੀਰੀਸਾਧੁਆਧੁਜੀਕਰਿ
ਇਸਨਾਨਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਸਾਇ

ਸਤੁ ਨਾਨੈ ਕਾਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉ
 ਤਰੈ ਮਨ ਤੇਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋ ਧੰਨ
 ਮੋਹੀ ਮੋਬਿਨ ਸੈਲੋਂ ਭੁਜਾਨੁ ॥ ਸਚੈ ਮਾਗਹਿ
 ਚਲਾਇਆ ਉਜਤਾ ਤਿ ਕਰੋ ਜਹਾਨੁ ॥ ਅਠਸ
 ਠਿਤੀ ਰਬ ਸਗਲ ਪੁੰਨ ਜੀਅ ਦਾਇਆ ਪ
 ਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦੇਵੈ ਦਾਇਆ ਕਾਰਿ ਸੋਈ
 ਪੁਰਖੁ ਭੁਜਾਨੁ ॥ ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ॥
 ਪਦਾਨਾਨ ਕਾਤਿ ਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਮਾਘਿ ਸੁਚੇ
 ਸੇਕਾਢੀ ॥ ਅਹਿ ਜਿਨ ਪੁਰਾਗੁ ਗੁਮਿ ਹਰਵਨੁ

॥੧੨॥ ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾਹਰਿ ਸ
ਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ। ਸ੍ਰੀਤੁ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕ
ਰਿ ਕਰ ਪਾਈ। ਅਮਿਲਾਇ। ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ
ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੁਣਿ ਦੁਖਾਨਾ ਹੀ ਜਾਇ। ਇਛੁ
ਪੁੰਨੀ ਵਡ ਭਾਗ ਦੀ ਵਰੁ ਪਾਇ। ਆਹਰਿ ਰਾਇ
ਮਿਲਿ ਜਹੀ। ਅਮੰਗਲ ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੀਵੀ
ਦਾ ਮਲਾਇ। ਹਰਿ ਜੋਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ
ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ। ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ
ਸਵਾਰਿ ਚਿਨ੍ਹ ਨਿਹ ਚਲਾਇ ਤੀ ਅਨੁਜਾਇ॥

ਸਿਸਾਰਸਾਗਰਤੇਰਖਿਅਨੁਬਹੁਤਿਨਜਨ
 ਮੇਧਾਇ॥ਜਿਹਵਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਤਰੇਨ
 ਨਕਚਰਣੀਪਾਇ॥ਫੁਲਗੁਣਿਨਿਤਸਲਾ
 ਹੀਐਜਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੧੩॥ਜਿ
 ਨਿਜਿਨਿਨਾਪੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕੇਕਾਜ
 ਸਰੋ॥ਹਰਿਗੁਰੁਪੁਰਾਆਰਾਧਿਆਵਰਗ
 ਹਸਾਚਿਖਰੋ॥ਸਰਬਜੁਖਾਨਿਧਿਚਰਦਹ
 ਰਿਭੁਓਜਲਾਬਿਖਮੁਤਰੋ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ
 ਤਿਨਪਾਈਆਬਿਖਿਆਨਾਹਿਜਰੋ॥ਕੂੜ

ਗਏਦਾਬਿਧਾਨਸੀਪੁਰਨਸਾਚਿਭਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੇਵਦੇਖਨਾਮੀਦਾਰਿਏਕੁਧਰੇ॥ਆ
ਹਿਦਿਵਸਮੁਗਤਿਭੁਲੇਜਿਸਕਊਨਦਾਰਿਕ
ਰੇ॥ਨਨਕਮੀਰੀਦਰਸੁਦਾਤੁਕਿਰਪਾਕਰਹੁ
ਹਰੇ॥੧੪॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੨੩੦

॥ਉਪਦੇਸਾਚਿਤਾਵੁਣੀਕੋਅੰਗ॥ ॥ਹਿਸਾਵਲ
ਛੰਦਾ॥ ॥ਰਾਮਹਰਿਰਾਮਹਰਿਬੋਲਜੂਦਾ॥ਤੋ
ਸਹੀਚਤੁਰਤ੍ਰਜਾਨਪਰਬੀਨਅਤਿਪਰੈਜਿਨ
ਪੰਜਰੈਮੋਹਕੂਦਾ॥ਪਾਇਉਤਮਜਨਮਲਾਇ
ਲੈਚਪਲਮਨਗਾਇਗੋਬਿੰਦਗੁਨਜੀਤੁਜੂਦਾ
ਆਪਹੀਆਪਅਗਮਾਨਨਲਨੀਬਿਧੋਜੋਬਿਨ
ਪ੍ਰਭਬਿਮੁਖਕੈਬਾਰਮੂਦਾ॥ਦਾਸਉਦਰਕਧੋਪ
ਰਾਮਪਦਤੋਲਹੈਰਾਮਹਰਿਰਾਮਹਰਿਬੋਲਜੂ

ਵਾ॥ ੧॥ ਹਕਤੁ ਹਕਤੁ ਬੋਲਤੇ ਤਾ॥ ਨਫਸ ਸੇਤਾ
 ਨਕੋ ਆਪ ਨੀ ਕੇਦ ਕਾਰਿ ਕਯਾ ਵਨੀ ਮੇ ਪਰਯਾ
 ਖਾਹਿ ਗੋਤਾ॥ ਹੈ ਗੁਨਹੁ ਗਾਰਭੀ ਗੁਨਾਹ ਹੀ ਕਰ
 ਤੁਹੈ ਖਾਇ ਗਾਮਾਰਤ ਬਫਿਰੇ ਰੋਤਾ॥ ਜਿਨ ਤੁਝੈ
 ਖਾਕ ਸੇ ਅਜ ਬਪੇਦਾ ਕੀਆ ਤੁਝੈ ਸੇ ਕਿਉ ਫੁਰ
 ਮੇਸ ਹੋਤਾ॥ ਦਾਸ ਸ੍ਰੀਦਰ ਕਹੈ ਸਰਮਤ ਬਹਿਰਹੈ
 ਹਕਤੁ ਹਕਤੁ ਬੋਲਤੇ ਤਾ॥ ੨॥ ਭੀਤੁ ਹੀ ਭੀਤੁ ਹੀ
 ਬੋਲਤੁ ਤੀ॥ ਆਬਕੀ ਬੁੰਦਾ ਮਜੂਦੁ ਪੇਦਾ ਕੀਆ
 ਨੈਨ ਮੁਖ ਨਾਸਕਾ ਕਾਰਿ ਸੰਜੁਤੀ॥ ਖਿਆਲ ਅੰ

ਸਾਕਰੈ ਵਹੀ ਲੀਏ ਫਿਰੈ ਜਾਗ ਕੇ ਦੇਖ ਕਯਾ ਕਰੈ ॥ ੨੩੭ ॥
 ਸੁਤੀ ॥ ਭੂਲ ਉਸੁ ਖਸਮ ਕੂਕਾ ਮਤੇ ਕਿਆ ਕੀਅ •
 ਬੇਗੈ ਯਾਦ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਨਿਪੁਤੀ ॥ ਦਾਸ ਸੁੰਦਰ
 ਕਹੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤੇ ਲਹੈ ਭੀਤੁ ਗੀਤੀ ਤੁਹੀ ਬੋਲ
 ਤੁਤੀ ॥ ੩ ॥ ਇਕ ਤੂਏ ਕਤੂ ਬੋਲ ਮੇਨਾ ॥ ਅਵਲ
 ਉਸਤਾਦ ਕੇ ਕਦਮ ਕੀ ਖਾਕ ਹੋਹਿ ਰਸ ਕਬੁਹ
 ਜਾਰ ਸਬ ਛੇਰ ਫੈਨਾ ॥ ਯਾਗ ਦਿਲ ਦਾਗ ਦਿਲ
 ਮਾਰਿ ਤੁਯਾਦ ਕਾਰਿ ਹੋਤੁ ਝੀਪਾ ਸਤੁ ਦੇਖ ਨੈਨਾ ॥
 ॥ ਜਾਨਕਾ ਜਾਨਹੈ ਜੀਦ ਕਾ ਜੀਦਹੈ ਸੁਖ ਨਕਾਸੁ

ਖੁਨਕਛੁਸਾਏਸੈਨਾ॥ ਦਾਸਉਦਰਕਹੈਸਕਣ
ਘਟਮੇਰਹੈਏਕਤੂਏਕਤੂਬੈਲਮੈਨਾ॥੪॥ਮਨ
ਹਰਿਛੰਦਾ॥ ਕਾਨਕੋਗਏਤੇਕਹਾਂਕਾਨਮੇ
ਸੋਹੋਤਪੂਢਨੈਨਗਏਤੇਕਹਾਂਨੈਨਮੇਸੇਪਾਇ
ਹੈ॥ ਨਾਸਕਾਗਏਤੇਕਹਾਂਨਾਸਕਾਸੁਰੀਧਲੇਤ
ਮੁਖਕੋਗਏਤੇਕਹਾਂਮੁਖਮੇਸੇਗਾਇਹੈ॥ ਹਾ
ਥਕੋਗਏਤੇਕਹਾਂਹਾਥਮੇਸੇਕਾਮਹੋਤਪਾਵਕੇ
ਗਏਤੇਮੇਸੇਪਾਵਕਤਧਾਇਹੈ॥ ਯਾਹੀਭੈਵਿ
ਚਾਰਦੇਖਉਦਰਕਹਤਤੇਹਿਦੇਹਕੋਗਏਤੇ

ਐਸੀ ਦੇਹ ਨਹੀ ਆਇਹੀ ॥ ਪਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕ ੨੩੨
ਯੋਤੀ ਹਿਸਾ ਵਧਾਨ ਕਯੋ ਨ ਹੋਗਿ ਮਤ ਕੰਪਿਟ
ਜਿ ਰਕਾ ਹੋ ਕੂਧ ਰਤੁ ਹੋ ॥ ਮੇਰੇ ਧਨ ਮੇਰੇ ਧਾਮ
ਰੇ ਸੁਤ ਮੇਰੇ ਬਾਮ ਮੇਰੇ ਪਸ ਮੇਰੇ ਗਾਮ ਭੂਲੇ
ਹੀ ਫਿਰਤੁ ਹੋ ॥ ਤੂੰ ਭਯੋ ਬਾਵਰੇ ਬਿਕਾਇਗ ॥ ਤੇ
ਈ ਬੁਧ ਤੇਰੇ ਅਸੀ ਅੰਧ ਕੂਪਾ ਗਿਹਤ ਮੇਤੂਪ
ਰਤੁ ਹੋ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੁ ਤੇਰੇ ਨੈਕ ਦੂਨ ਆਵੈਲ
ਜਕਾ ਜਕੇ ਬਿਗਾਰੇ ਕੇ ਅਕਾ ਜਕੂ ਕਰਤੁ ਹੋ ॥
੬ ॥ ਤੇਰੇ ਤੋ ਕੁਪੇ ਚੁਪ ਕਯੋ ਗਾਂਠ ਅਤਿ ਘਰਗ

ਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਇਛੋ ਹੋ ਕੇ ਜੇਹੀ ਛੂਟਤ ਨ ਜਬ
॥ ਤੇ ਲਸੇ ਭਿੰਨੇ ਇਕ ਰਿਚੀ ਬਰਾਲ ਪੇਟ ਰਾਏ
ਕੁਕਰ ਕੀ ਪੁਛ ਯੁਧੀ ਹੋਇ ਨਹੀਤ ਬਹੁ ॥ ਸਾ
ਦੇਤ ਸੀਖ ਬਹੁ ਕੀ ਗੀ ਕੁਗਨ ਤਜਾਇ ਕਹਤ
ਹਤਾਇ ਨ ਬੀਤ ਗਏ ਜਬਹੁ ॥ ਸ੍ਰੀਦਰਾਮ ਗਿਆ
ਐਸੇ ਛਾਰ ਏਨਾਹੀ ॥ ਆਭਿਮਾਨ ਨਿਕਸਤ ਪ੍ਰਾ
ਲਗ ਚੇਤ ਏਨਹੀ ਕਬਹੂੰ ॥ १॥ ਬਾਲੂ ਮਾਹਿ
ਤੇ ਲੁਨਾਹਿ ਨਿਕਸਤ ਕਾਹੂੰ ਬਿਧ ਪਾਥਰ ਨਭੀ
ਜੈ ਬਹੁ ਬਰਖਤ ਘਨਹੈ ॥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਮਥੇ ਤੇ ਕ

ਪ੍ਰਾਪੀਵਨਹੀਪਾਈਲਤਕੂਕਸਕੋਭੁਟੈਨਹਿਨਿ
 ਕਤੂਕਨਹੈ॥ ਸ੍ਰਿਨਕੂਮੁਟੀਭਰੇਤੇਹਾਬਨਪਕਤ
 ਕਛੁਉਸਰਕੈਬਾਹੈਕਹਾਂਉਪਜਤਅੰਨਹੈ॥
 ਉਪਦੇਸਾਐਖਧਕਵਨਾਬਿਧਲਾਗੋਤਾਰਿ
 ਸੁੰਦਰਾਅਸਾਧਰੋਗਭਯੋਜਾਕੈਮਨਹੈ॥ ੮॥
 ॥ ਬੈਰੀਘਰਮਾਹਿਤੇਰੇਜਾਨਤਸਨੇਹੀਮੇਰੇ
 ਦਾਰਾਸੁਤਾਬਿਤਤੇਰੋਖੋਜਿਖੋਜਿਖਾਹਿਗੇ
 ਅੰਰਉਕੁਟਿਬਲੋਕਲਦੈਚਹੂਓਰਹੀਤਮੀ
 ਠੀਮੀਠੀਬਾਤਕਹਿਤੂੰਸੀਲਪਟਾਹਿਗੇ॥ ਸ੍ਰ

ਕਟਪਰੈਗੋਜਬਕੋਊਨਹੀਤੇਰੋਤਬਅੰਤਰ
ਕਠਨਬਾਹੀਬੇਰਉਰਜਾਹਿਗੇ॥ਸ੍ਰੀਦਰਕਹ
ਤਾਂਤੈਝੁਠੇਈਪ੍ਰਚਯਾਹਿਸੁਪਨੈਕੀਨਿਆਈ
ਸਬਦਖਤਾਬਿਲਾਹਿਗੇ॥੯॥ਬਾਰੂਕੇਮੰਦ
ਮਹਿਬੈਠਗਹਿਓਬਿਰਹੋਇਗਖਤਹੈਜੀਕ
ਨਕੀਆਜਾਕੇਊਦਿਨਕੀ॥ਪਲਪਲਛੀਨ
ਤਘਟਤਜਾਤਿਘਰੀਘਹੀ॥ਬਿਨਸਤਬਾਰ
ਹਾਂਖਬਰਨਾਛਿਨਕੀ॥ਕਰਤਉਪਾਇਝੁਰੇ
ਲੈਨਦੈਨਖਾਨਪਾਨਮੁਸਾਇਤਉਤਫਿਰੈ॥

ਕੀਰਤੀ ਮਿਨ ਕੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਕ ਹਤ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕ
 ਰੇ ਭੁਲ ਯੋਸ ਰਚੇ ਚਲ ਚਪਲ ਮਾਇਆ ਭੁ
 ਜੀ ਕੀ ਨ ਕੀ ਨ ਕੀ॥ ੧੦॥ ਸ੍ਰਵਨ ਨੂਲੈ ਜਾਇਕ
 ਰੇ ਨਾਦ ਕੀ ਲੇਡਾ ਰੇ ਪਾਸਿ ਨੈਨ ਦਾ ਲੈ ਜਾਇਕ
 ਰੇ ਰੂਪ ਬਸ ਕਰ ਯੋਗੇ॥ ਨਜਵਾ ਲੈ ਜਾਇਕ
 ਰੇ ਬਹੁਤ ਸੁਘਾਵੇ ਫੂਲ ਰਜ ਨੂਲੈ ਜਾਇਕ ਰਿ
 ਨ੍ਹਾਦ ਮਨ ਹਰੇ ਯੋਗੇ॥ ਚਰਮ ਲੈ ਜਾਇਕ ਰਿਨ
 ਗੀ ਸੋ ਸਪਤ ਸਕਰੇ ਸ੍ਰੀ ਦਰਕੋ ਉਕਸਾਧ ਠਗ
 ਤਤੈ ਰਹੇ ਯੋਗੇ॥ ਕਾਮ ਠਗ ਕੋ ਧਠਗ ਲੈ ਭਠਗ

ਮੇਹਠਗਠਗਨਕੀਨਗਗੀਮੇਜੀਵਆਇ
ਪਕੇਯੋ॥੧੧॥ਪਾਯੋਯੋਮਨੁਖਦੇਹਯੋਸਰਬ
ਨੇਯੋਆਇਯੋਜੇਦੇਹਬਾਰਬਾਰਕਹੋਕਹਾ
ਪਾਈਏ॥ਭੂਲਤਹੋਬਾਵਰੇਤੁਅਬਕੇਸਯੋਨੇ
ਹੋਹਿਰਤਨਅਮੋਲਾਇਹਕਾਹੋਕੋਠਗਾਈਏ
॥ਸਮਝਾਬਿਚਾਰਕਰਠਗਨਕੋਸੀਗਤਿਆ
ਗਠਗਬਾਜੀਦੇਖਕਹੂੰਮਨਨਰੁਲਾਈਏ
॥ਸੁੰਦਰਕਹਤਤੇਹਿਸਾਵਧਾਨਕਮੋਨਹੋਹਿ
ਹਰਿਕੋਭੁਜਨਕਰਿਹਰਿਮੇਸਮਾਈਏ॥੧੨॥

॥ ਅਗੀ ਅਗੀ ਅਦਤ ਛੀ ਜਤ ਜਤਾ ਛੀ ਨਾ ਛੀ ਨ
 ਭੀ ਜਤ ਹੀ ਗਰ ਜਤ ਮਾਟੀ ਕੋ ਸੋ ਤੇ ਲਹੈ ॥ ਮੁਕ
 ਤਿ ਕੇ ਦੁਆਰੈ ॥ ਆਇ ਜਾ ਦੁਪਾਨ ਕੋ ਜੇ ਨ ਹੋ ਹਿ ਬਾਰ
 ਬਾਰ ਚਢਤ ਨਾਇ ॥ ਆ ਕੋ ਸੋ ਤੇ ਲਹੈ ॥ ਕਰਿ ਲੈ
 ਸੁ ਕ੍ਰਿਤ ਹਾਰਿ ਭੁਜਨ ॥ ਅਖੰਡ ਨਰਕ ਹੀ ਮੇ ॥
 ੩੫ ਰੈ ਯਾ ਮੇ ਬਹਾਮੇ ਲਹੈ ॥ ਮਨੁ ਖਜਨ ਮਯ
 ਹ ਜੀਤ ਭਾਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਦਰਕ ਹਤ ਯਾ ਮੇ
 ਜੁਦਾ ਕੋ ਸੋ ਖੇ ਲਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਖਤ ਹੀ ਦੇਖਤ ਬੁ
 ਦ੍ਰੇਧ ਦੋਰ ਆਯੋ ॥ ਜੇ ਬਨ ਕੇ ਗਯੋ ਰਾਜ ਮੇ

ਦਰਦਨ

ਰੈਸਭੁਭੁਯੋਜਾਜਾਪਨੀਦੁਹਾਈਫੇਰਦਮਾ
ਮੇਬਜਾਯੋਹੈ॥ ਲੁਕਟੀਹਥਮਾਰਲੀਏਨੈਨਨ
ਕੀਢਾਲਦੀਏਸੇਤਬਾਰਭੁਏਯਾਕੋਤਿਬੁਯੋਤਨ
ਯੋਹੈ॥ ਦਸਨਗਇਸੁਮਾਨੈਦੂਰਕੀਏਜੋਗਰੀ
ਪਰੀਸੁਮਾਨੈਬਿਛੁਨਾਬਿਛੁਯੋਹੈ॥ ਸੀਸਕ
ਰਕਿਪਤਭੁਦਰਨਿਕਾਕਮਾਰਿਪਦੇਖਤਹੀਦੇ
ਖਤਬੁਢੇਪੈਦੁਰਾਯੋਹੈ॥ ੧੪॥ ਇੰਦਵਛੇਰ
॥ ਘੀਚਤੁਚਾਕਾਟਿਹੈਲਟਕੀਕਚਊਪ
ਲਟੇਅਜਗੁਗਤਿਬਾਮੀ॥ ਦਿਤਭੁਯਾਮੁਖਕਉ

ਖਰੇਨ ਖਰੇਨ ਗਏ ਸੁਖ ਰੇਖ ਰਕਾ ਮੀ ਕੀਪ
 ਤਦੇਹ ਸਨੇਹ ਸੁਦੀਪਾਤਿ ਜਿਪਾਤਿ ਦਿਪਾਤਿ ਹੋਨਿ
 ਜਜਾਮੀ ॥ ਸ੍ਰੀਦਰਸੀਤ ਹੁਭਉ ਨਤ ਜੋਨ ਕੁਜ
 ਯੋਭੁਗਦੀਤ ਸੁਲੇਨ ਹਰਾਮੀ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਹ ਘ
 ਟੀਪ ਗਭੁ ਮਲ ਰੈ ਨਾਹੀ ਐਲ ਠੀਆ ਪੁਨਿਹ
 ਥਲਈ ਜੁਆ ਆਖਿਹੁ ਨਾਕ ਪਰੇ ਮੁਖ ਤੋਜਲ
 ਜੀਸ ਹਲੈ ਕਟਘੀਚਨਈ ਜੁਆਈ ਸਰਕੂਕ
 ਬਹੁਨ ਸੀਭਾਰਤ ਦੁਖ ਪਰੈਤ ਬਾਹਿਦਈ ਜ
 ॥ ਸ੍ਰੀਦਰਸੀਤ ਹੁਭਉ ਨਤ ਜੋਨ ਕੁਜ ਯੋਭੁਗਦੀਤ ਸੁਲੇਨ ਹਰਾਮੀ ॥ ੧੫ ॥

ਬਗੈਨਗਈਜਾ॥੧੬॥ਪਾਇਆਮੋਲਕਦੇਹ
ਇਹੈਨਗਕਿਉਨਬਿਚਾਰਕਰੇਦਿਲਾਅੰਦ
ਗਾਕਾਮਹੂਕੋਧਹੂਲੇਭਹੂਮੇਹਹੂਲੂਟਤਹੈ
ਦਸਹੂਦਿਜਦੇਦਗ॥ਤੂੰਅਬਬੀਛਤਹੈਸੁਰ
ਲੋਕਹੈਕਾਲਹੂਪਾ॥੪॥ਪਰੈਸੁਪੁਰੰਦਗਾਛਾ
ਡਿਕਬੁਧਬੁਧਹਿਰਦੇਧਰਾਆਤਮਾਰਾਮ
ਭਜੈਕਿਨਸੁੰਦਗ॥੧੭॥ਇੰਦ੍ਰਅਨਕੇਸੁਖਚਾ
ਹਤਹੈਸਠਯਾਹਿਤਤੈਬਹੁਤੈਦੁਖਪਾਵੈ॥ਤਿ
ਉਜਲਮੇਸੁਖਮਾਜਹੀਲੀਲਤਸ੍ਰਾਦਬੰਧ

ਯੋਜਲ ਬਾਹਗ ਆਵੈ ॥ ਜਿਉ ਕਪਿ ਮੂਠ ਨ ਛੂ ॥
 ਰੁਤ ਹੈ ਰਸ ਨਾ ਬਸ ਬੰਦ ਪਰੋ ਬਿਲ ਲਾਵੈ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਕੰਧਾਰੀ ਲੈ ਨ ਸੀਤਾ ਰਤ ਜੋ ਗੁਰਖਾ
 ਇਸੁ ਕਾਂਨ ਬਿਧਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਕੌਨ ਕਬੂਤਰ ਏ
 ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਅਪਨੇ ਪ੍ਰਤ ਸੈ ਮਨ ਚੇਰੈ ॥ ਭੂ
 ਲਗੋ ਬਿਖਯਾ ਸੁਖ ਮੇਸਰ ਲਾਲ ਚਲਾਹਿ
 ਰਹੋ ਅਤਿ ਥੇਰੈ ॥ ਜੋ ਕੋਊ ਕੰਚਨ ਛੁਗਮਿ
 ਲਾਵਤ ਲੈ ਕਰਿ ਪਾਬ ਰਸੋ ਨ ਗਫੇਰੈ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਯਾਨ ਰਦੇਹ ਅਮੋਲ ਕਤੀ ਰਵ ਗੀਨ ਫਕਾਕ

ਤੁਥੇਰੀ॥ ੨੦॥ ਦੇਖਤਕੇਨਰਸੋਭਤਹੈਜੇਸੋ॥
ਇਅਨੁਪਮਕੇਰੋਕੋਖੰਭਾ॥ ਭੀਤਰਤੋਕਛੂਸੁ
ਰਨਹੀਪੁਨਿਉਪਰਛੀਲਕਾਸੀਬਰਦੀਭਾ॥
ਤਰੇਪਰਨਾਹਿਕਛੂਸੁਪਜਜੇਬਦਯਾਰਤੇਬ
ਰਕੀਭਾ॥ ਰੂਸਰਹੈਕਪਿਜਿਉਛਿਨਾ॥ ਹਿਯੁ
ਯਾਹੀਤੇਯੁਦਰਹੋਤਾਅਚੀਭਾ॥ ੨੧॥ ਦੇਖਨਕੋ
ਨਰਦੀਸਤਹੈਪਰਲਛਨਤੇਪਸੁਕੇਸਬਹੀ
ਹੀ॥ ਬੈਲਤਚਾਲਤਪੀਵਤਖਾਵਤਯੁਦੈਪਾ
ਦੈਬਨਜਾਤਸਹੀਹੀ॥ ਪਾਤਗਇਰਜਨੀਛਿ

ਸਾਵਤਰੀਦਰਯੋਨਿਤਭਾਰਬਹੀਯੋਅੰਗਤੰ ॥
 ਲਛਨਾਆਇਮਿਲੈਸਭਏਕਕਮੀਸਿਗਸਿ
 ਗਨਹੀਯੋ॥੨੨॥ਪ੍ਰੇਤਭਯੋਰਿਪਿਸਾਚਭਯੋ
 ਕਿਨਿਸਾਚਰੋਸਾਜਿਤਹੀਤਿਤਰੈਲੋ॥੨੩॥ਪ
 ਨੀਸੁਧਭੂਲਗਯੋਮੁਖਤੇਕਛੁਮੀਰਕੀਅੰਗ
 ਹੀਬੇਲੋ॥੨੪॥ਇਉਪਾਇਜੁਸਰੋਪਾਚਿਬੰਧਨ
 ਕੀਕਬਹੁੰਨਹੀਖੇਲੋ॥ਸੁੰਦਰਜਾਤਨਮੇਹਾਰਿਪ
 ਵਤਸੋਤਨਨਾਸਰੀਓਮਤਭੇਲੋ॥੨੫॥ਪੇਟਤੇ
 ਬਾਹਰਿਹੋਤਹੀਬਾਲਕਾਆਇਕੈਮਾਤਪਯੋਧ

ਕਰੈ

ਰਪੀਨੇ। ਮੇਹ ਬਚੇ। ਦਿਨ ਹੀ ਦਿਨ। ਮੇਰ ਤਰੁਨ
ਭੁਏ। ਤਿਆ ਕੈਰ ਸਭੀਨੇ। ਪੁਤ੍ਰ। ਮੇਪ ਉਤ ਬਧ
ਜੇਪਰਦਾਰ ਸੁਮੇਸੀ ਹੀ। ਭਾਂਤਿ ਗਏ ਪੁਨਤੀਨੇ
॥ ਸੁਦਰਗਮ ਕੋਨਾ। ਬਿਸਾਰ ਸੁਆਪ ਹੀਆ
ਪਕੁ ਬੀਧਨ ਕੀਨੇ। ੨੪॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ
ਬੰਧੇ। ਸੁਦਤੀ ਕੇਕਹੇ ਸੁਕਹਾਨ ਕਰੇ। ਚੋਗੀ
ਕਰੇ ਬਟਪਾਗੀ ਕਰੇ। ਕੀਰਖੀ ਬਨਜੀ ਕਰਿ ਪੇਟ
ਭੁਰੇ। ਮੇਸੀਤ ਸੁਧੇ। ਸਿਰਘਾਮ ਸੁਧੇ। ਕਹਿਉਦ
ਰਸੇਰਨ। ਮਾਂਹਿ ਮਰੇ। ਬਾਂਧਰਹੇ। ਮਮਤ ਬ

ਸਸੋਨਰਤਾਹੀਤੇਬਾਂਧੋਹੀਬਾਂਧੋਦਿਰੇਹੈ॥ ੨੩੯
੨੫॥ ਤੇਰੀਹੀਚਾਤੁਰੀਤੇਹਿਲੇਬੋਰੈ॥ ਤੂੰ
ਗਕੈਧਨਾਮੈਰਕੇਲਾਵਤਤੇਰੇਊਤੋਘਾਰੀ
ਰਈਫੋਰੈ॥ ਆਗਿਲਗੋਸਬਹੀਜਰਜਾਇ
ਸੁਤੁਦਮਗੀਦਮਗੀਕਰਜੇਰੈ॥ ਹਾਕਮਕੋਰਹ
ਨਾਹਿਨਸੁਸ਼ੁਤਉਦਰਏਕਹੀਬਾਗਨਿਰੈਰੈ॥ ਤੂੰ
ਖਰਚੈਨਹੀਆਪੁਨਖਾਇਸੁਤੇਰੀਹੀਚਾਤੁਰੀ
ਤੇਹਿਲੇਬੋਰੈ॥ ੨੬॥ ਮਨਹਰਿਛੰਦਾ॥
॥ ਕਰਤਪ੍ਰਪੰਚਾਇਨਪੰਚਨਕੇਬਸਪਕੋਪ

ਰਵਾਰਗਤਿਭੈਨਾਨਤਿਬੁਰਾਈਕੋ॥੫੪॥
ਧਨਹਰੈਖਰਜੀਵਕੀਕਰਤਘਾਤਮਦਮ॥
ਸਖਾਤਲਵਲੇਸਨਕੁਲਾਈਕੋ॥ਹੋਇਗੋ
ਹਿਸਾਬੁਤਬਾਮੁਖਤੇਨਾਦੇਜੁਬਾਬੁਝਿਦ
ਰਕਹਤਲੇਖਾਲੇਤਰਾਈਰਾਈਕੋ॥ਈਹਾਂ
ਤੈਕੀਏਬਿਲਾਸਜਮਕੀਨਤੇਹਿਝਾਸਊਹਾ
ਤੇਨਪੈਪੈਕਛੁਰਾਜੁਪੋਪਾਬਾਈਕੋ॥੨੭॥
ਦੁਨੀਆਕੂੰਦੋਰਤਾਹੈਸੋਰਤਕੋਲੋਰਤਾਹੈਸੀ
ਜੁਦਕੋਮੋਰਤਾਹੈਬਦੋਹੀਸਰਾਇਕਾਮੁਰਗੀ

ਕੋਮੋਸਤਾਹੈਬਕਗੀਕੋਕੋਸਤਾਹੈਗੀਬੋਕੋਖੇ ॥ ੨੪੦ ॥
 ਸਤਾਹੈਬੋਮਿਹਰਿਗਾਇਕਾ ॥ ਜੁਲਮਕੋਕਰ
 ਤਾਹੈਧਨੀਸੇਨਰਰਤਾਹੈਦੋਜਕੋਕੁਰਤਾਹੈ
 ਖਜਾਨਾਬਲਾਇਕਾ ॥ ਹੋਇਗਾਹੈਸਾਬੁਤ
 ਬਾਮਾਵੈਨਜੁਬਾਬੁਕਛੁਸੀਦਰਕਹਤਗੁਨ
 ਹਗਾਰੁਹੈਖੁਦਾਇਕਾ ॥ ੨੫ ॥ ਕਰਕਗਾ ॥ ਏ
 ਓਜਬਖਰਖਰਕਾਟਿਓਨਾਰਭਰਭਰਬਾਜੀ
 ਓਵੇਲਪਰਪਰਜਾਨੇਹੋ ॥ ਦਰਦਰਦੇਰ
 ਯੋਜਾਇਨਰਨਗਾ ॥ ਗੀਦੀਨਬਰਬਰਬਕ

ਤਨਨੈਕੁ ਅਲਸਾਨੇ ਹੋ। ਸਰਸਰਸੇ ਧੈਧਨ
ਤਰਤਰੇ ਰੈ ਪਾਤਲ ਰਜ ਰਕਾਦ ਕਾ ਅਧਿਕ ਮੋ
ਦਮਾਨੇ ਹੋ। ਫਰਫਰ ਫੁਲ ਜੇ ਫਿਰੇ ਰਰਰ
ਰਪੇ ਨ ਖੂਹ ਹਰ ਹਰ ਸਤਨ ਸੁੰਦਰ ਸਕਾਨੇ
ਹੋ। ਰਦੀ ਜਨਮ ਸਿਰ ਨੇ ਜਾਇਤੁ ਜਨਾ ਬਿਮੁ
ਖ ਸਠ ਕਾ ਹੋ ਕੁੰਭ ਦਨ ਕੂਪਾ ਬਿਨ ਮੀਚ ਅਰ
ਹੋ। ਗਹਤਾ ਅਬਿਦ ਆਜਨ ਸੁਕਨ ਲਨੀਜੇ
ਮੂਢ ਕਰਮ ਬਿਕਰਮ ਕਰਤ ਨਹਿ ਰਹੇ।
ਆਪ ਹੀ ਤੇਜਾਤ ਅੰਧਨ ਰਕਨ ਬਾਰ ਬਾਰ

ਨਹੂਨ ਸਿਕਮ ਨਮਾਹਿ ਅਥਕਰਹੈ। ਦੁਖਕੋ ੨੪੭
ਜਮੁਹਾ ਅਵਿਲੋਕ ਕੈਨ ਤਾਜਹੋਇ ਸੁੰਦਰਕ
ਤਨਰਨਾਗਾਪਾਸਿ ਪਰਹੈ। ੩੦॥ ਜਗਮਗ
ਮਗਤਾਜਿ ਸਾਜਿ ਭਾਜਿ ਰਾਮਨਾਮ ਕਾਮਕੋਨ
ਨਮਨਘੋਰਿ ਘੋਰਿ ਮਾਰੀਏ। ਝੂਠਮੂਠਹ
ਭਯਾਗਾਜਾਗਭਾਗਾਨਿਪੁਨਿਗੁਗਰਿ
ਆਨਆਨੁਆਨੁਦਾਰਦਾਰਗੀਏ। ਗਾਹਿ
ਹਿਸਸਈਸਜੀਸਜਰਨਗਐਰਬਾਤਹੇਤ
ਤਾਤਫੇਰਿਫੇਰਿਜਾਗੀਏ। ਸੁੰਦਰਦਖੇਇਐ

ਇਥੋਇਬਾਰਬਾਰਸਾਰਜੀਗਰੰਗਾਅੰਗਹੋਰਿ
ਹੋਰਿਧੰਗੀਏ॥੩੧॥ਰੁੰਮਲਾਛਿਦਾ॥ ॥੪॥
ਠਜੋਗਧੋਰੇਤੁਨਜਾਤਾਭਿਯਾਹਰਿਨਾਮਾਬਿਨ
ਮੁਖਪੁਰਖਰੋ॥ਸਤਜੋਗਹਰੇਛਨਗਾਤਕੀ
ਯਾਚਾਰਿਚਾਮਾਦਿਨਾਭੁਖਪੁਰਜਰੋ॥ਭੁਠਕੇ
ਗਧੋਰੇਗਨਖਾਤਾਧਿਆਮਾਰਿਕਾਂਕਾਰਿਨਾ
ਸੁਖਦੂਰਮਰੋ॥ਮਰਰੋਗਕਰੋਘਨਘਤਿਗੀ
ਯਾਪਾਰਿਗਮਤਿਨਾਦੁਖਦੂਰਕਰੋ॥੩੨॥ਗੁ
ਰਗਮਾਨਗਹੋਅਤਿਹੋਇਸੁਖੀਮਨਮੋਹਤਜੇ

ਬਕਾਜਸਰੈ॥ ਧਰਧਮਾਨਰਹੈ ਪਾਤਿਖੋ॥ ੨੪੨
[ਰਨਲੇਹ ਬਜੈ ਤਬ ਲਾਜ ਪਰੈ॥ ਸੁਰਤਾਨ ਵ
ਹਤਿ ਦੋਇਰੁ ਖੀਤਨ ਛੋਹ ਸਜੈ॥ ਅਬ ਆਜ
ਰੈ॥ ਪੁਰਬਾਨ ਲਹੈ ਮਤਿ ਧੋਇ ਦੁਖੀ ਜਨ ਵੇ
ਰ ਜੈ ਜਬ ਰਾਜ ਕਰੈ॥ ੩੩॥ ਮਨ ਹਰਿ ਛੰਦ
॥ ਪਾਯੋ ਹੋ ਮਨੁ ਖਦੇਹ ਅੰਸਰੁ ਬਨ ਜੋ ਹੋ॥
ਅੰਸਰ ਦੇਹ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਹੈ ਕਹਾਂ ਪਾਈਏ॥
ਭੂਲਤ ਹੋ ਬਾਵਰੇ ਭੂ॥ ਅਬ ਕੈ ਸਮਾਨੇ ਹੋ ਰ
ਨ॥ ਅੰਮੋਲ ਯਹ ਕਹੈ ਕੈ ਰਗਾਈਏ॥ ਸਮ

ਝਾਬਿਚਾਰਕਰਠਗਨਕੋਸੀਗਤਿਆਗਠਗ
ਬਾਜੀਦੇਖਕਹੁਮਨਨਰੁਲਾਈਏ। ਸ੍ਰਿਦਰਕ
ਹਤੁਤੋਹੀਅਬਸਾਵਧਾਨਕਿਉਨਹੋਹਿਗਰਿਕੋ
ਭਜਨਕਰਿਗਰਿਮੇਸਮਾਈਏ॥ ੩੪॥

ਉਪਦੇਸਾਚਿਤਾਵਟੀਕੋਅੰਗਸੀਪੁਰਣੀ॥

ਕਾਲਾਚਿਤਾਵਟੀਕੋਅੰਗ॥

ਇੰਦਵਛੰਦਾ॥

॥ ਅੰਦਰਮਾਲਾਬਿਲਾ

ਇਤਹੈਜਗਉਦਦਮਮੇਵਿਨਾਇਕਦੋਹੈ॥

ਤਾਤਹੂਮਾਤੁਜੀਆਸੁਤਬੰਧਦੇਖਕਿਧੋ

ਪਾਮਰਹੋਤਾਬਿਛੋਹੈ। ਸੁਠਪ੍ਰਧਿਚਸੋਗਚਰ ੨੪੩
 ਘੋਸਰਕਾਠਕੀਪੁਤਗੀ। ਜਿਉਕਪਿਮੋਹੈ।
 ਮੇਰੀਗੀਮੇਰੀਕਰੋਨਿਤਸੁਦਗ। ਆਖਿਲਗੋਕ
 ਹਿਕੋਨਕੋਕੋਹੈ॥੧॥ ਏਮੇਰੇਦੇਸ। ਬਿਲਾਇਤ
 ਹੈਂਜਗਏਮੇਰੇਮੰਦਰਏਮੇਰੇਥਾਤੀ। ਏਮੇਰੇ
 ਮਾਤਪਿਤਾਪੁਨਿਬੰਧਵਏਮੇਰੇਪੁਤਸੁਏਮੇਰੇ
 ਨਾਤੀ। ਏਮੇਰੀਕਾਮਨੀਕੇਲਕਰੈਨਿਤਏਮੇ
 ਰੇਸੇਵਕਹੈਦਿਨਗਤੀ। ਸੁੰਦਰਵੈਸੇਗੀਛਾ
 ਭਿਗਘੋਸਰਤੇਲਜਘੋ॥੨॥ ਭੀਜਬਥਾਤੀ

॥२॥ ਭੁਲਕਹੈ ਨਰਮੇ ਗੀ ਹੀ ਮੇ ਗੀ। ਤੋ ਦਿਨ ਚ ॥
ਗਬਿਸਾ ਮਲੀ ਓਸ ਠਤੇ ਰੋਕਹੈ ਕਛੁ ਦ੍ਰੈ ਗ
ਈ ਤੇ ਗੀ। ਜੈ ਸੇ ਗੀ ਬਾਪ ਦਾ ਦਾਗ ਏ ਛਾ ਭੁ
ਤੈ ਸੇ ਗੀ ਤੂ ਤਜਹੈ ਪਲ ਫੇ ਗੀ। ਮਾਰਹੈ ਕਾਲ
ਚਪੇਟਾ। ਚਾਨਕ ਹੋਇ ਪਤੀ ਮਹਿ ਰਾਖ ਕੀ
ਫੇ ਗੀ। ਸੁੰਦਰ ਲੈ ਨ ਚਲੈ ਕਛੁ ਸੰਗ ਸੁਭ
ਲਕਹੈ ਨਰਮੇ ਗੀ ਹੀ ਮੇ ਗੀ। ॥ ३ ॥ ਕੈ ਯਹਿ ਦੇ
ਹਜਰਾ ਇਕਿ ਛਾਰ ਕੀ ਆਕਿ ਕੀ ਯਾਕਿ ਕੀ
ਆਕਿ ਕੀ ਆਹੋ। ਕੈ ਯਹਿ ਦੇ ਹਜਰਾ ਮੀ ਨ ਮੇਖੇ

੨੪੪
ਦਦੀਆਕਿਦੀਆਕਿਦੀਆਕਿਦੀਆਹੈ॥ਕੇ
ਯਾਹਿਦੇਹਰਹੈਦਿਨਚਾਰਜੀਆਕਿਜੀਆਕਿ
ਜੀਆਕਿਜੀਆਹੈ॥ਸ੍ਰੀਦਰਕਾਛਮਚਾਨਕ
ਆਇਲੀਆਕਿਲੀਆਕਿਲੀਯਾਕਿਲੀਯ
ਹੈ॥੪॥ਸ੍ਰੀਤਸਦਾਉਪਦੇਸਬਤਾਵਤਕੇਸਸ
ਭੈਜਿਰਸੇਤਭੁਏਹੈ॥ਤੂਮਮਤਾਅਜਦੂਨਹਿ
ਛਾਡਤਮੋਤਹੁਆਇਸਿਦੇਸੇਦਏਹੈ॥ਆਲ
ਕਿਕਾਲਚਲੈਉਠਮੂਰਖਤੇਰੇਹੀਦੇਖਤਕੋਤੇ
ਗਏਹੈ॥ਸ੍ਰੀਦਰਕਿਉਨਹੀਰਾਮਸਿਭਾਰਤਯਾ

ਸਗਮੇਕਉਕੇਨਰਹੇਯੋ॥ ਪਾਦੇਹਸਨੇਹਨਛਡ
ਤੁਧੈਨਰਜਾਨਤੁਧੈਸਠਯੋਬਿਰਦੇਹਾ॥ ਛੀਜ
ਤੁਜਾਇਘਟੈਦਿਨਹੀਦਿਨਦੀਸਤੁਧੈਘਟਕੈ
ਨਿਤਛੇਹਾ॥ ਕਾਲਮਚਾਨਕਾਆਇਗਧੈਕ
ਰਿਦਾਹਿਗਿਰਾਇਕਰੈਤਨਖੇਹਾ॥ ਮੁੰਦਰਜਾ
ਨਾਇਹੈਨਿਸਚੈਧਰਏਕਾਨਿਰੰਜਨਸੇਕਰਿ
ਨੇਹਾ॥ ਵਾਤੂਕਛੁਮੈਗਬਿਚਾਰਤੁਧੈਨਰਤੇ
ਰੋਬਿਚਾਰਯਕੋਹੀਰਹੈਗੋ॥ ਕੋਟਿਉਪਾਇਕ
ਰੈਥਨਕੋਹਿਤਭਾਗਾਲਿਖੀਤਿਤਨੇਹੀਲ

ਹੈਗੋ। ਭੋਗਕਿਸਾਂਝਘਰੀਪਲਮਾਂਝਜੁਕਾ
 ਲਾਅਚਾਨਕਆਇਗਾਹੈਗੋ। ਗਾਮਭਾਜਿਓ
 ਨਕੀਐਕਛੁਸੁਕਿਤਉਦਰਯੋਪਛੁਤਾਇਕ
 ਹੈਗੋ॥॥ ਭੂਲਗਯੋਹਰਿਨਾਮਕੋਤੂੰਜਠਦੇ
 ਖਿਕਿਧੈਕੋਨਸੀਯੋਗਬਨਯੋਓਹੈ। ਕਾਲਾ
 ਚਾਨਕਆਇਗਾਹੈਕੀਤਪੇਖਿਕਿਧੈਬੂਟੇਜੋਤ॥
 ਨੋਤਨਯੋਹੈ। ਛਾਰਕਰੈਸਬਚਾਮਕੋਲੂਟੈਜੁ॥
 ਵਿਕੀਐਸੇਹਿਜੀਵਹਨਯੋਹੈ। ਕੋਊਨਹੋਤਸ
 ਹਾਇਕੋਕੂਟੈਅਨਾਦਿਕੋਉਦਰਯੋਸੇਜਨੇ

ਪੈ॥੮॥ਬੀਤਗਏਪਿਛਲੇਸਬਹੀਦਿਨਆਵ
ਤਹੈਅਗਲੇਦਿਨਨੇਰੈ॥ਕਾਲਮਹਾਬਲਵੈ
ਤਵਡੋਰਿਪੁਸਾਧਰਹੈਸਰਉਪਰਤੇਰੈ॥ਇਕ
ਘਰੀਮਾਹਿਮਾਗਗਿਰਾਵਤਲਾਗਤਤਾਹਿਕਛੂ
ਨਹਬੇਰੈ॥ਜੁੰਦਰਸੀਤਪੁਕਾਰਕਹੈਸਬਹੁਪ
ਨਿਤੇਹਿਕਹੂੰਅਬਟੇਰੈ॥੯॥ਜੋਇਰਹੈਕਹਾ
ਗਾਫਲਦ੍ਰੋਕਰਿਤੋਸਿਰਉਪਰਕਾਲਦਹਾਰੈ
॥ਧਾਮਸ੍ਰੀਮਸਲਾਹਿਦਹੈਸਤੁਆਇਆ
ਚਾਨਕਤੋਹਿਪਛਾਰੈ॥ਜਿਉਬਨਮੇਮ੍ਰਿਗਕੂ

੨੪੬
ਦਤ ਫਾਂਦਤਾ ਚਿਤ ਕਲੇ ਨਖ ਸੇ ਉਰ ਫਰੋ। ਸ੍ਰੀਦ
ਰ ਕਾਲ ਰੁਹੇ ਜਿਹ ਕੈ ਰਿਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਕਹਿ ਕੋ
ਨ ਸੀਭਾਰੇ॥੧੦॥ ਚੇਤਤ ਕੋ ਨਾਮ ਚੇਤਤ ਉ
ਘਨ ਕਾਲ ਸਦਾ ਸਿਰ ਉਪ ਰਿਗਾ ਜੋ। ਰੋਕਰ
ਹੈ ਗਢ ਕੈ ਸਬ ਦੂਰ ਨਤੁ ਤਬ ਕੋ ਨ ਗਲੀ ਹੁਇ
ਭਾਜੋ॥ ਅਭਿਅਚਾਨ ਕ ਕੇ ਸਗ ਹੋ ਜਬ ਪਾ
ਕਾਰ ਕੋ ਪਾਨਿ ਤੋ ਹਿਝੂਲਾ ਜੋ। ਸ੍ਰੀਦਰ ਕੋ ਨ ਸਹ
ਇਕ ਰੈ ਜਬ ਮੂਰਿ ਹਿਮੂਰ ਭਰਾ ਭਰ ਬਾਜੋ॥੧੧॥
॥ ਤੂੰ ਅਤਿ ਗਾਫਲ ਹੋਇ ਰਹੈ ਸਭ ਕੀ ਜਗ ਜੋ

ਕਛੁਸੀਕਨਆਨੈ॥ ਮਾਇਨਹੀਤਨਮੇਅਪਨੈ
ਬਲਮਤਕੁਯੋਬਿਖੀਯੋਜੁਖਦਨੈ॥ ਖੋਸਤ
ਖਾਤਸਬੋਦਿਨਬੀਤਤਨੀਤਅਨੀਤਕਛੁਨ
ਹਿਜਾਨੈ॥ ਸੁੰਦਰਕੇਹਰਕਾਲਮਹਾਂਗਿਪੁਦੈਤ
ਉਖਾਰਕੀਤਸਥਲਭਾਨੈ॥ ੧੨॥ ਮਾਤਪਿਤਾ
ਜੁਵਤੀਜੁਤਬਿਪਦੁਆਇਮਿਲਯੋਇਨਜੋਸ
ਨਬੀਧਾ॥ ਸੁਰਬਕੇਅਪਨੇਅਪਨੇਸਬਸੀ
ਯਾਹਿਨਾਹਿਨਜਾਨਤਅੰਧਾ॥ ਕਰਮਾਬਿਕਰ
ਮਕਰੈਤਿਨਕੋਹਿਤਭਾਰਧਰੈਨਿਤਆਪਨੈ॥

ਧਾਅੰਤਾਬਿਛੋਹੁਭਯੋਸਬਸੋਪੁਨਯਾਗੀਤੇ
 ਸ੍ਰੀਦਰਹੋਜਗਧੰਧਾ॥੧੩॥ਮਨਹਰਿਛੰਦਾ॥
 ਆਕਰਤਕਰਤਧੀਧਕਛੁਵੀਨਜਾਨੈਅੰਧਆ
 ਵਤਨਿਕਦਦਿਨਅਗਲੈਚਪਾਕਦੋ॥ਜੈਸੈ
 ਬਾਜਤੀਤਰਕੰਦਾਬਤਅਚਾਨਕਦੈਜੈਸੈਬ
 ਕਮਛੁਗੀਕੁਲੀਲਤਲਪਾਕਦੋ॥ਜੈਸੈਮਛ
 ਕਾਕੀਘਾਤਮਕਗੀਕਰਤਆਇਜੈਸੈਸਾਪਪੁ
 ਖਕਕੂਗ੍ਰਸਤਗਪਾਕਦੋ॥ਚੇਤਰੇਅਚੇਤਨਰ
 ਸ੍ਰੀਦਰਸੀਭਾਰਗਮੈਮੇਜੇਤੋਹਿਕਾਲਆਇ

ਲਾਇਗਦਪਾਕਦੇ ॥ ੧੪॥ ਮੇਰੇਦੇਹਮੇਰੇਗੇਹਮੇ
ਰੋਪਰਦਾਰਸਬਮੇਰੋਪਨਮਾਲਮੇਤੋਬਹੁਬਿ
ਧਭਰੇਹਾਂ। ਮੇਰੇਸਤੁਸੇਵਕਹਕਮੁਕੋਊਮੇਏ
ਨਾਹਿਮੇਰੀਜੁਵਤੀਕੁਮੇਤੋਅਧਿਕਪਿਆਰੋਹੀ
ਮੇਰੇਬੰਸਊਚੈਮੇਰੇਬਾਪਦਾਦਾਮੇਸੇਭਏਕਰ
ਤਬਡਾਈਮੇਤੋਜਗਤਊਜਾਰੋਹੀ। ਸੁੰਦਰਕ
ਹਤਮੇਰੋਮੇਰੋਕਾਰਿਜਨੈਸਭਮੇਸੋਨਹਿਜਾ
ਨੈਮੇਤੋਕਾਲਹੀਕੋਚਾਰੋਹੀ ॥ ੧੫॥ ਜਬਤੇਸ
ਨਾਧਕੋਤਬਹੀਤੇਭੂਲਪਕੋਬਲਪਨਮਹਿ

ਭੂਲੇ ਸਮਾਇਓ ਨਰਖ ਮੇਯੋ ਜੇ ਬਨ ਭਯੋ ਹੈ ਜ
 ਬਕਾਮ ਬਸ ਭਯੋ ਤਬ ਜੁ ਵਤੀ ਸੇ ਵੇ ਕਮੇ ਕਭੂ
 ਲਰਹੇ ਸੁਖ ਮੇਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸੰਪੰਨ ਭਯੋ ਭੂਲੇ ਤਬ
 ਮੇਹ ਬਾਂਧਿ ਚਿੰਤਾ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਭੂਲੇ ਜਨੇ ਨਾਰਿ
 ਦੁਖ ਮੇਯੋ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਸਭ ਤੀ ਨੇਪਨ ਮਾਹਿ ਭੂ
 ਲੇ ਭੂਲੇ ਭੂਲੇ ਜਾਇ ਪਰਿਯੋ ਕਾਲ ਹੀ ਕੇ ਮੁਖ
 ਮੇਯੋ १ ਓਠ ਤਬੈ ਤਕਾਲ ਜਾਗਤ ਸੇ ਵਤ
 ਕਾਲ ਚਲਤ ਫਿਰਤ ਕਾਲ ਕਾਲ ਦੇ ਰਧ ਸੇ
 ਹੋ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਾਲ ਖਾਵਤ ਪੀਵਤ ਕਾਲ

ਕਾਲਹੀਕੇਗਲਮਾਹਿਹਰਿਹਰਿਹਸਮੇਹੈ॥ਤਾਤਮ॥
ਤਬੀਧਕਾਲਸੁਤਦਾਰਗ੍ਰਹਕਾਲਸਕਲਕੁਟੈ
ਬਕਾਲਕਾਲਜਾਲਫਸਮੇਹੈ॥ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤ
ਇਕਗਮਾਬਿਨਸਰਬਕਾਲਕਾਲਹੀਕੇਕ੍ਰਿਤ
ਕੀਯੋ॥ਮੀਤਕਾਲਗ੍ਰਸਮੇਹੈ॥੧੧॥ਜਬਤੇਜਨਮ
ਲੇਤਤਬਹੀਤੇ॥ਅਭਿਧਦੈਮਾਤਤੇਕਹਤਮੇਰੇ
ਬਰੈਹੈਤਜਾਤਹੈ॥ਮਾਜਾਮੇਰਕਾਲਮੇਰਦਿਨ
ਦਿਨਹੈਤਮੇਰਦੈਰਯੈਦੈਕਮੇਫਿਰਤਖੇਲਤ
ਅਰਖਾਤਹੈ॥ਬਾਲਪਨਬੀਤੈਜਬਜੇਬਨ

ਲਗੇ ਹੈਆਇਜੋਬਨਹੁਬੀਤੇਬੁਢੇਕਰਕੈਦਿਖਾ ੨੪੯
ਤਹੈ। ਸ੍ਰੀਦਰਕਹਤਐਸੇਦੇਖਤਹੀਬੁਝਗ
ਇਓਤੇਲਘਟਗਐਜੈਸੇਦੀਪਕਬੁਝਾਤਹੈ
੧੮। ਸਬਕੋਉਐਸੇਕਹੈਕਾਲਹਮਕਾਟਤਹੈ
ਕਾਲਤੈਅਖੰਡਨਾਸਸਬਕੋਕਰਤਹੈ। ਜਾ
ਕੈਭੈਇਬ੍ਰਹਮਾਪੁਨਿਹੋਤਹੈਕੰਪਾਇਮਾਨਜਾ
ਕੈਭੈਅਸੁਰਸੁਰਾਇਦ੍ਰੁਊਡਰਤਹੈ। ਜਾਕੈਭੈ
ਸਿਵਅਰੁਸੇਖਨਾਗਤੀਨੋਲੋਕਕੋਉਕਕਲ
ਪਬੀਤੇਲੋਮਪ੍ਰਰਤਹੈ। ਸ੍ਰੀਦਰਕਹਤਨਰਗ

ਰਬਗੁਮਾਨਕਰੈ ਤੂ ਤੇ ਸਠਏ ਕਹੀ ਪਲਕ ਮੇ ਮਰ
ਤੁਹੈ॥ ੧੯॥ ਕਾਲ ਜੋ ਨ ਬਲਵੈ ਤਕੈ ਉਨਹਿ ਦੇ
ਖੀ ਅਤਸਬਕੈ ਕਰਤਾ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮਹਾਂ ਜੋ ਰਹੈ
॥ ਕਾਲਹੀ ਕੋ ਰਹਸੁ ਨਿਭਾ ਗੰਮੁ ਸੁਪੈ ਕੀ ਬਰ
ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਤਹਾ ਵਕੈ ਗਰਹੈ ॥ ਕਾ
ਲਹੈ ਭੁਆਨ ਕਭੈ ਭੀਤਸ ਬਕੀਏ ਲੋਕ ਸੁਰ
ਗਮਿ ਰਤ ਪਤਾਲ ਮੇ ਕਾਲਹੀ ਕੋ ਸੋ ਰਹੈ ॥ ਓ
ਵਰ ਕਾਲ ਕੋ ਕਾਲਏ ਕਬਹੂ ਹਮਹੈ ਅਖੰਡ ਵਾ
ਸੋ ਕਾਲ ਰਹੈ ਜੋ ਈਚਲ ਮੇ ਉਹਿ ਵੇਰਹੈ ॥ ੨੦॥

ਬਰਖਾਭੁਏਤੇਜੇਸੇਬੋਲਤੁੰਭੀਗੀਸੁਰਖੰਡਨ ॥ ੨੫੦ ॥
ਪਰਤਕਹੂੰਨੈਕਹੂੰਨਜਾਨੀਏ॥ ਜੇਸੇਪ੍ਰੰਗੀਬਾ
ਜਤਅਖੰਡਸੁਰਹੋਤਪੁਨਤਾਧੁਮੇਨਅੰਤਰਅ
ਨੈਕਰਾਗਾਨੀਏ॥ ਜੇਸੇਕੋਊਗੁਡੀਕੋਚਫੌ
ਵਤਤਾਗਨਮਾਹਿਤਾਂਧੁਕੀਤੋਪੁਨਿਸੁਨਿਵੇਸੋ
ਹੀਬਖਾਨੀਏ॥ ਸੁੰਦਰਕਹਤਭੇਜੇਕਾਲਕੋਪ੍ਰ
ਏਡਬੋਗਾਗਤੀਦਿਨਚਲੇਜਾਏਅਚਰਨ
ਮਾਨੀਏ॥ ੨੯॥ ਮਹਾਜੇਰਜੇਰਨਰਾਖਤਜਤ
ਨਕਾਰਿਕਹਤਏਏਕਾਦਿਨਮੇਰੇਕਾਮਾਏਹੋ

ਤੇਰੇ ਤੇ ਮਰਤ ਕਛੁ ਬਾਰਨਹਿ ਲਾਗੈ ਸਫਦੇਖ
 ਤਹਿ ਦੇਖਤ ਬਲਲਾਸੋ ਬਿਲਾਇਹੈ। ਧਨ ਤੇ
 ਧਰਮੇ ਈਰਹੈ ਚਲਤ ਨ ਕੋ ਡੀਗਹੈ ਗੀਤੇ ਈਹ।
 ਬਨਜੈ ਸੋ ਆਖੈ ਤੇ ਸੋ ਜਾਇਹੈ। ਕਾਰਿ ਲੈਸੁ
 ਕ੍ਰਿਤ ਯਹ ਬਗੀਆਨ ਆਵੈ ਫੇਰਿ ਮ੍ਰਿਦਰ ਕਹ
 ਤੁਪੁਨ ਪੀਛੈ ਪਛਤਾਇਹੈ। (੨) ਬਾਵਰੈ ਸੋਭ
 ਯੋਫਿਰੈ ਬਾਵਰੀਹੀ ਬਾਤ ਕਰੈ ਬਾਵਰੈ ਜੋਦੇ
 ਤਬਾਇਲਗਤ ਬੈਰਾਨੇਹੈ। ਆਯਾ ਕੋ ਉਪਾ
 ਇਜਾਨੈ ਆਯਾਹੀ ਕੀਚਤਰੀ ਰਾਨੈ ਆਯਾਮੇ

ਮਗਨ ਆਤਿ ਮਾਯਾਲ ਪਦਾਨੈ ਹੈ ॥ ਜੇ ਬਨ ਕੇ ਮ
ਦਮਾਤੀ ਗਿਨਤ ਨ ਕੋਊ ਨਾਤੋ ਕਾ ਮਥਾ ਸਿਕਾਮਨੀ
ਕੈ ਪਾਥ ਹੀ ਬਿਕਾਨੈ ਹੈ ॥ ਆਤਿ ਹੀ ਭਯੋ ਬਿਹਾ
ਲ ਸੁਝਤ ਨ ਮਾਥੇ ਕਾਲ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਅੰਧੇ ਬਾ
ਵਰੀ ਦਿਵਾਨੈ ਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਝੂਰੇ ਧਨ ਝੂਰੇ ਪਾਮ ਝੂ
ਰੇ ਕੁਲ ਝੂਰੇ ਕਾ ॥ ਝੂਰੀ ਦੇਹ ਝੂਰੇ ਨਾ ਮਧਾਰਿਕੇ
ਬੇਲਾਯੈ ਹੈ ॥ ਝੂਰੇ ਤਾਤ ਝੂਰੀ ਮਾਤ ਝੂਰੇ ਸੁਤ
ਦਾਗ ਭਾਤ ਝੂਰੇ ਹਿਤ ਮਾਨ ਮਾਨ ਝੂਰੇ ਮਨੁਲਾ
ਯੈ ਹੈ ॥ ਝੂਰੇ ਲੈ ਨ ਝੂਰੇ ਦੇ ਨ ਝੂਰੇ ਮੁਖ ਬੇਲੈ

ਬੈਨ ਸੂਰੇ ਸੂਰੇ ਕਾਰਿ ਫੈਨ ਸੂਰੇ ਹੀ ਕੋਧਾ ਯੋਹੈ
ਸੂਰ ਹੀ ਮੇਯੋ ਤੋਭਯੋ ਸੂਰ ਹੀ ਮੇਧ ਚਗਯੋ ਸੂਰ
ਦਰ ਕਹਤ ਸਾਚੁ ਕਬਹੂ ਨ ਆਯੋਹੈ॥ ੨੪॥
ਦੀਰਘ ਅਛਰਾ॥ ॥ ਸੂਰੇ ਹਾਥੀ ਸੂਰੇ ਘੋਰ •
ਸੂਰੇ ਆਗੇ ਸੂਰਾ ਦੋਰਾ ਸੂਰਾ ਬੀਧਾ ਸੂਰਾ ਛੋਰ •
ਸੂਰਾ ਰਾਜਾ ਰਾਨੀਹੈ॥ ਸੂਰੀ ਕਾਯਾ ਸੂਰੀ ਮਾ
ਯਾ ਸੂਰਾ ਸੂਰੇ ਪੈਪੈ ਲਾਯਾ ਸੂਰਾ ਮੁਦਾ ਸੂਰਾ
ਜਾਯਾ ਸੂਰੀ ਜਾਕੀ ਬਾਨੀਹੈ॥ ਸੂਰਾ ਸੋਢੈ
ਸੂਰਾ ਜਾਗੈ ਸੂਰਾ ਸੂਰੈ ਸੂਰਾ ਭਾਗੈ ਸੂਰਾ ਪੀ

ਛੈਝੂਰਾਲਾਗੈਝੂਰੈਝੂਰੀਮਾਨੀਹੈ॥ਝੂਰਾਲੀ ੨੫੨
 ਆਝੂਰਾਦੀਆਝੂਰਾਖਾਯਾਝੂਰਾਪੀਆ
 ਝੂਰਾਸਉਦਾਝੂਰੈਕੀਅਐਸਾਝੂਰਾਪ੍ਰਾਨੀਹੈ
 ॥੨੫॥ਝੂਰਾਸਿਉਬਿਧਯੋਹੈਲਾਲਤਾਹੀਤਿਕਿ
 ਸਤਕਾਲਕਾਲਾਬਿਕਰਾਲਾਬਿਖਾਲਸਬ
 ਹੀਕੋਖਾਤਹੈ॥ਨਦੀਕੋਪ੍ਰਵਾਹਚਲੇਜਾਤਹੈ
 ਸਮੁਦ੍ਰਮਾਹਿਤੈਸੇਜਗਕਾਲਹੀਕੋਮੁਖਮੇਸ
 ਮਾਤਹੈ॥ਦੇਹਸੇਮਮਤਤਨਕਾਲਕੋਭੈਮਨ
 ਤਹੈਗਮਾਨਉਪਜੇਤੇਦਹਕਾਲਹੁਬਿਲਾਤਹੈ

ਉਦਰਕਹਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੈਸਦਾਅਖੰਡਆਇ
ਮਾਧਿਅੰਤਏਕਸੋਈਤਹਰਾਤਹੈ॥ ੨੬॥ ਇੰਦ੍ਰ
ਛੰਦ॥ ॥ ਕਾਲਉਪਾਵਤਕਾਲਖਪਾਵਤਕ
ਲਮਿਲਾਵਤਹੈਗਾਹਿਮਾਟੀ॥ ਕਾਲਹਲਾਵਤ
ਕਾਲਚਲਾਵਤਕਾਲਸਿਖਾਵਤਹੈਸਬਆ
ਟੀ॥ ਕਾਲਬੁਲਾਵਤਕਾਲਭੁਲਾਵਤਕਾਲ
ਰੁਲਾਵਤਹੈਬਨਘਾਟੀ॥ ਉਦਰਕਾਲਮਿਟੈ
ਤਬਹੀਪੁਨਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰਪਵੈਜਬਪਾਟੀ॥
੨੭॥ ਕਾਲਾਚਿਤਾਵਲੀਕੋਅੰਗਸੰਪੂਰਣੀ॥

੯॥ ਦੇਹ ਮਾਤ ਮਾਇ ਛੋਹ ਕੇ ਅੰਗ ॥

੨੫੩

ਇੰਦਵ ਛੰਦ ॥ ਬੋਲਤ ਹੋ ਸੁਕ ਹਾਗ ਯੇ
ਪੰਖੀ ॥ ਵੈਸ੍ਵਨਾਰ ਸਨਾ ਮੁਖ ਵੈਸਾਹਿ ਨਾ ਸਕ
ਵੈਸਾਹਿ ਵੈਸਾਹਿ ਅੰਖੀ ॥ ਵੈਕਰ ਵੈਪਗ ਵੈਸ
ਬਦ੍ਵਾਰ ਸੁਵੈ ਨਖ ਸੀਸਾਹਿ ਰੋਮ ਅਸੰਖੀ ॥
ਵੈਸੇ ਹੀ ਦੇਹ ਪਰੀਪੁ ਨ ਦੀਸਤ ਵੇਕਾ ਬਿਨਾ ਸਬ
ਲਾਗਤ ਪੰਖੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕੋ ਉਨ ਜਾਨ ਸਕੈ ਯਹ
ਬੋਲਤ ਹੋ ਸੁਕ ਹਾਗ ਯੇ ਪੰਖੀ ॥ ੧ ॥ ਖੇਲ ਗਯੇ
ਇਕ ਖੇਲ ਖਿਲੀ ॥ ਬੋਲਤ ਚਾਲਤ ਪੀ

ਸੇ
॥

ਵਤਖਾਤਸੁਸੀਚਤਹੈਦੁਮਕੋਜੈਸੈਮਾਲੀ॥
ਲੇਤਹੁਦੇਤਹੁਦੇਖਤਭੈਭੁਤਤੇਰਤਤਾਂਨਵਜਾ
ਵਤਤਾਲੀ॥ਜਾਮਹਿਕਰਮਾਬਿਕਰਮਕੀਏ
ਸਬਹੈਯਹਦੇਹਪਗੀਅਬਰਾਲੀ॥ਊਦਰ
ਸੋਕਤਹੁਨਿਹਦੀਸਤਖੇਲਗਯੋਇਕਖੇ
ਲਜੋਖਿਲੀ॥੨॥ਮਾਤਪਿਤਾਜੁਵਤੀਸੁਤ
ਬੰਧਵਲਾਗਤਹੈਸਬਕੋਆਤਿਪਿਆਰੋ॥
ਲੋਗਕੁਦੇਬਖਰੋਹਿਤਰਾਖਤਹੋਇਨਹੀਹ
ਮਤੇਕਹੂੰਨਿਆਰੋ॥ਦੇਹਸਨੇਹਤਹਾਲਗ

ਜਾਨਹੁ ਬੈਲਤਹੈ ਮੁਖ ਸਬਦ ਉਚਾਰੈ॥ ਸ੍ਰੀਦ ੨੫੪
ਰਚੇਤਨ ਸਕਤਗਈ ਜਬ ਬੇਗਾਨਹੈ ਘਰ
ਮਾਹਿਨਿ ਕਾਰੈ॥ ੩॥ ਰੂਪ ਭਲੇਤ ਬਹੀਲਗ
ਦੀਸਤ ਜੈਲਗ ਬੈਲਤ ਚਾਲਤ ਆਗੈ॥ ੪॥
ਵਤਖਾਵਤ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਦੇਖਤ ਸੋਇ ਰਹੈ ਉ
ਠਕੈ ਪੁਨ ਜਾਗੈ॥ ਆਤਪਿਤਾ ਸੁਰੁਈ ਆਮਿ
ਲਬੈ ਠਤ ਪਾਰ ਕਰੈ ਸੁਵਤੀ ਗਰਲਾਗੈ॥
ਸ੍ਰੀਦਰਚੇਤਨ ਸਕਤਗਈ ਜਬ ਦੇਖਤ ਤਾ
ਹਿ ਸਬੈ ਰਰਭਾਗੈ॥ ੪॥ ਅਨਹਰਿ ਛਿਦ॥

॥ ਕੋਨ ਭਾਂਤ ਕਰਤੇ ਕੀ ਯੋਹੈ ਸਗੀਰਯਹਧਾ
ਵਕ ਕੈ ਮਧ ਦੇਖੈ ਪਾਨੀ ਕੋ ਜਮਾਵੇਨੈ ॥ ਨਾਸਕਾਸ੍ਰ
ਵਨ ਨੈਨ ਸਬਦ ਰਜਨ ਬੈਨ ਹਾਥ ਪਾਵਾ ਅੰਗ
ਨਖਾ ਸਿਖ ਕੋ ਬਨਾਵੇਨੈ ॥ ਅਜਬ ਅਨੂਪ ਰੂਪ
ਚਮਕਿ ਦਮਕ ਉਪਰ ਸੁੰਦਰ ਸੰਤਤ ਅਤਿ ਅ
ਧਿਕ ਸੁਹਾਵੇਨੈ ॥ ਜਾਗੀ ਛਿਨ ਚੇਤਨਾ ਸਕਤ ਜ
ਬਲੀ ਨਹੋਇਤਾ ਹੀ ਛਿਨ ਲਾਗਤ ਹੋ ਸਬ ਕੋ ਅ
ਭਾਵੇਨੈ ॥ ੫ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਕੋ ਪਿਤ੍ਰ ਦੇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਮੇਰੁ
ਗਤਿ ਭਈ ਨਾਸਕਾ ਨੈਨ ਮੁਖ ਸੁਵਨ ਬਨਾਏ

ਹੈ॥ ਸੀਸਹਾਥਪਾਵਅਰੁਅੰਗੁਲੀਬਿਰਜਮਾ ੨੫੫
ਨਅੰਗੁਲੀਕੈਆਗੈਪੁਨਨਖਊਲਗਾਏਹੈ॥
ਪੇਟਪੀਠਛਾਤੀਕੰਠਚਿਬਕਅਧਰਗਾਲਦ
ਸਨਰਸਨਬਹੁਬਚਨਸੁਹਾਏਹੈ॥ ਸ੍ਰਿਦਰਕ
ਹਤਜਬਚੇਤਨਾਸਕਤਗਈਦੁਹੈਦੇਹਜਾਰਬ
ਰਛਾਰਕਰਿਆਏਹੈ॥ ੬॥ ਦੋਹਰੇਪ੍ਰਗਟਯ
ਹਜੇਕੀਭੋਗੀਜਾਨੀਅਤਨੈਨਕੈਝਰੋਖੇਮਾ
ਹਿਝਾਕੋਭੋਨਦੇਖੀਏ॥ ਨਾਕਕੋਝਰੋਖੇਮਾਹਿ
ਨੈਕਨਸੁਵਾਸਲੇਤਕਾਨਕੋਝਰੋਖੇਮਾਹਿਸੁਨ

ਤਨ ਲੇਖੀਏ। ਮੁਖ ਕੇ ਝਰੋਖੇ ਮੇਂ ਨ ਬਚਨ ਉਚ •
ਰਹਿਤ ਜੀਭ ਹੂੰ ਕੋ ਖਦ ਰਸ ਜੁਦ ਨਾ ਬਿਜੇ ਖੀ
ਏ। ਸੁੰਦ ਕਹਤ ਕੋਊ ਕਉ ਨ ਬਿਧ ਜਾਨੈ ਤਾਨਿ
ਕਾਰੇ ਖੀ ਰੋਜਾ ਹੂੰ ਦੁਹਰ ਜਾਤੈ ਹੁਨ ਪੇਖੀਏ॥੭॥
ਆਏ ਤੇ ਪੁਕਾਰ ਛਾਤੀ ਕੂਟ ਕੂਟ ਰੇਵਤ ਹੋ ਬਾ
ਪਹੁਕਹਤ ਮੇਰੇ ਨਦਨ ਕਹਾ ਗਏ। ਭਯਾ ਕਹ
ਤ ਮੇਰੀ ਬਾਹ ਆਜ ਦੂਰ ਭਈ ਬਹਨ ਕਹਤ ਮੇ
ਰੇ ਬੀਰ ਦੁਖ ਹੋਏ ਯੋ। ਕਾਮ ਨੀ ਕਹਤ ਮੇਰੇ ਸੀ
ਸਾ ਸਿਰਤਾਜ ਕਹਾ ਉਨ ਤਤ ਕਾਲ ਹਾ ਬਮੇ ਸਿ

ਧੈਰਾਹੈਲਯੋ॥ ਸੁੰਦਰਕਹਤਤਾਹਿਕੋਊਨਹੀ ॥ ੨੫੬ ॥
ਜਾਨਸਕੈਬੈਲਤਹੁਤੋਸਯਗਛਿਨਮੇਕਹਾਂ
ਗਯੋ॥ ੮॥ ਰਜਅਰਬੀਰਜਕੋਪ੍ਰਥਮਸੀਜੇ
ਗੁਲਯੋਚੰਤਨਾਸਕਤਤਬਕੈਨਭਾਂਤਿਆ
ਈਹੋ॥ ਕੋਊਏਕਕਹੈਬੀਜਮਾਧਿਹੀਕੀਆ
ਪ੍ਰਵੇਸਕਿਨਹੀਕਿਪੰਚਮਾਸਪੀਛੇਕੈਸੁਨਈ
ਸੀ॥ ਵਿਹਕੋਬਿਜੇਗਜਬਦੇਖਤਹੀਹੋਇਗਯੋ
ਤਬਕੋਊਕਹਿਓਕਹਾਜਾਏਕੇਸਮਾਈਹੋ॥
ਪੰਡਤਰਖੀਸੁਰਤਪੀਸਗਮੁਨੀਸਰਊਸੁੰਦ

ਰਕੁਹਤਯਗਕਿਨਹੀਨਪਾਈਹੈ॥ ੬॥ ਤਬਲੋਯ
ਕ੍ਰਿਆਸਬੋਤਹੈ॥ ਬਿਬਿਧਜਾਂਤਿਜਬਲਗ
ਘਟਮਾਹਿਚੇਤਨਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਦੇਹਕਾਸਤ
ਰੁਏਕ੍ਰਿਆਸਬਕਜਾਤਜਬਲਗਸ੍ਰਾਸ
ਚਲੇਤਬਲਗਾਸਹੈ॥ ਸ੍ਰਾਸਉਥਲੋਜ
ਬੋਹੇਵਨਲਗੇਹੈਤਬਸਬਕਉਕਹੈ॥ ਅਬਤ
ਯੋਘਟਨਾਸਹੈ॥ ਕਹੂੰਨਹਿਦੇਖਯੋਕਿਹਵੇਰ
ਕੋਨਕਹਾਰਯੋਸੁਦਰਕਹਤਯਹਬੋਏਈਤਮਾ
ਸਹੈ॥ ੧੦॥ ਦੇਹਤੋਸਭੁਪਤੋਲੋਜੋਲੋਹੇਅ

ਰੂਪੀਮਾਹਿਸਬਕੋਊਆਦਰਕਰਤਸਨਮਾਨ ੨੫੭
ਗੋਟੇਢੀਪਾਗਬਾਂਧਿਬਾਰਬਾਰਗੀਮਰੇਰੈ
ਮੁਛਬਾਹਉਸਕਾਰੈਆਤਿਧਰਤਗੁਮਾਨਹੈ॥
ਦੇਸਦੇਸਹੀਕੋਲੋਕਆਇਕੋਹਜੂਰਹੋਹਿਬੈ
ਠਕਰਤਖਤਕਹਾਵੈਸੁਲਤਾਨਹੈ॥ਸ੍ਰਿਦਰ
ਕਹਤਜਬਚੇਤਨਾਸਕਤਗਈਉਪੈਦੇਹਤਾ
ਕੀਕੋਊਮਾਨਤਨਾਮਾਨਹੈ॥੧੧॥ਦੇਹਆਤ
ਮਾਬਿਛੋਹਕੋਅੰਗਸਿਪੂਰਣੀ॥੪੯॥
੨੩ਸ਼ਾਕੋਅੰਗ॥

ੴ ਦਵਛੇਦਾ॥ ॥ ਨੈਨ ਨਕੀ ਪਲਹੀ ਪਲਮੇ
ਛਿਨ ਆਪ ਘਰੀ ਘਰ ਕਾ ਜਗਈ ਹੈ॥ ਜਾਂ ਮਗ
ਯੇ ਜਗ ਜਾਂ ਮਗ ਯੇ ਪੁਨ ਸਾਂਸੁ ਗਈ ਤਬ ਰਾਤ
ਤਈ ਹੈ॥ ਆ ਜਗਈ ਅਰੁ ਕਾਲ ਗਈ ਪਰ ਸੇ
ਤਰ ਸੇ ਕਛੁ ਆਰਤਈ ਹੈ॥ ਸੁੰਦਰੀ ਮੇ ਸੇ ਹੀ ਆ
ਭਿਗਈ ਫਿਜਨਾ ਦਿਨ ਹੀ ਦਿਨ ਹੋਤ ਨਈ ਹੈ॥
੧॥ ਕਹੀ ਨਹੀ ਕਨਕੋ ਬਿਲਲਾਤ ਫਿਰੈ ਸਠ
ਜਾਚਤ ਹੈ ਜਨ ਹੀ ਜਨ ਕੋ॥ ਤਨ ਹੀ ਤਨ ਕੋ ਨਿ
ਤ ਸੋਚ ਕਰੈ ਨ ਰਖਾਤ ਰਹੈ ਅਨਹੀ ਅਨ ਕੋ॥

ਮਨਹੀਮਨਕੀਤਿਸਨਨਮਿਟੀਪੁਨਧਾਵਤਹੈ ੨੫੮
ਧਨਹੀਧਨਕੋ॥ਛਿਨਹੀਛਿਨਸੁੰਦਰਾਆਵ
ਘਟੀਕਬਹੀਨਗਐਬਨਹੀਬਨਕੋ॥੨॥ਤੇ
ਗੀਤੋਭੂਖਨਕਿਉਹੀਭੁਗੈਗੀ॥ਜੇਦਸਬੀਸ
ਪਚਾਸਭੁਏਸਤਹੋਹਿਹਜਾਰਨਲਾਖਮਗੈਗੀ
ਕੋਟਿਅਰਬਖਰੋਬਅਸੀਖਪ੍ਰਥਵੀਪਾਤਿ
ਹੋਨਕੀਚਾਹਿਜਗੈਗੀ॥ਸੁਰਗਪਤਾਲਕੋਰਾ
ਜਕਰੈਤਿਸਨਾਅਧਕੀਆਤਿਆਗਲਗੈਗੀ
॥ਸੁੰਦਰਏਕਸਿਤੋਖਬਿਨਾਸਰਤੇਗੀਤੋਭੂ

ਸਬ

ਨਕਯੋਯੀਭਗੋਗੀ॥੩॥ਲਾਖਕੋਰਾਅਰਥ
ਖਰੋਬਨਿਨੀਲਪਦਮਜਹਾਂਲਗਾਖਾਈ॥ਜੇ
ਰਹੀਜੇਰਭੰਗਾਰਭਰੇਔਰਰਹੀਜੁਜੀਮੀਤਰ
ਡਾਈ॥ਤਉਨਤੇਹਿਸੀਤੇਖਭਯੋਸਰਸ੍ਰਿਦਰਤੇ
ਵਿਸਨਾਨਹਿਕਾਈ॥ਸੁਝਤਨਾਨਕਾਲਸ
ਦਾਸਿਰਮਾਰਕੇਬਾਪਿਮਿਲਾਇਹੈਮਾਈ॥
੪॥ਭੂਖਲੀਏਦਸਹੂਦਿਸਦੇਰਤਤਾਹੀਤੇ
ਨੰਕਬਹੂਨਾਅਪੇਹੈ॥ਭੂਖਭੰਗਾਰਭਰੇਨਹਿ
ਏਸਹੂਜੈਧਨਮੇਰਕੁਮੇਰਲੇਪੇਹੈ॥ਤੁਅਬ

ਆਗੀਹੀਹਾਥਪਸਾਰਤਤਾਹਿਤੈਹਾਥਕਛੂ
 ਨਹਿਐਹੈ। ਸ੍ਰੀਦਰਾਕਿਉਨਹਤੋਖਕਰੈਨਰ
 ਖਾਇਹੀਖਾਇਕਿਤੈਇਕਖੇਹੈ॥੫॥ ਭੂਖ
 ਨਜਾਵਤਰੇਕਾਹਿਗਾਜਾਹਿਭੂਖਨਚਾਇਕੈਬਿ
 ਸਾਬਿਗੋਈ॥ ਭੂਖਨਚਾਵਤਾਇਦ੍ਰੁਸ਼ਰਾਸੁਰ
 ਐਂਗਅਨੇਕਜਹਾਂਲਗਜੇਈ॥ ਭੂਖਨਚਾਵ
 ਤਹੈਅਧਉਰਧਤੀਨਹੁਲੋਕਗਾਨੈਕਹਾਂਕੇ
 ਈ॥ ਸ੍ਰੀਦਰਜਾਇਤਹਾਂਦੁਖਹੀਦੁਖਗਾਨ
 ਬਿਨਾਂਕਹੂਸੁਖਨਹੈਈ॥ ੬॥ ਹੇਤਿਸਨਾਮ

ਜਗੁਨਹਿਧਾਪੀ॥ ਪੇਦਪਸਾਰਦੀਓਜਿਤਹੀਤਿਤ
ਤੈਯਹਿਭੁਖਾਕਿਤੀਅਕਿਥਾਪੀ॥ ਵੇਰਨਛੇਰਕ
ਛੁਨਹਿ॥ ਆਵਤਮੇਬਹੁਗੁੰਤਿਭਲੀਬਿਧਮਾਥੀ
॥ ਦੇਖਤਦੇਹਭਯੋਸਬਜੀਰਨਤੂਨਿਤਨੋਤਨ
ਆਹਿਅਦਾਪੀ॥ ਭ੍ਰਿਦਰਤੋਰਿਸਦਾਸਮਝ
ਵਤਹੋਰਿਸਨਾਅਜਗੁਨਹਿਧਾਪੀ॥ १॥ ਹੇਰਿ
ਸਨਾਅਜਗੁਨਅਪਾਨੀ॥ ਤੀਨਹੁਲੋਕਅਹਾ
ਰਕੀਯੋਫਿਰਜਾਤਸਮੁਦਪੀਓਸਬਪਾਨੀ॥
ਐਰਜਹਾਂਤਹਾਂਤਾਕਤਰੋਲਤਕਾਢਤਅੰਖ

ਭਗਵਤਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਵਾਂਤਦਿਖਾਵਤਜੀਭੁਹਲਾ ੧੬੦
ਵਤਯਾਹੀਤੇਮੇਯਾਹਿਭੂ॥ ਇਨਜਾਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਦਰ
ਖਾਤਭਏਕਿਤਨੇਦਿਨਹੋਤ੍ਰਿਸਨਾਅਜਹੂੰਨਅ
ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ੧॥ ਹੋਤ੍ਰਿਸਨਕਹੁਛੇਹਨਤੇਰੋ॥ ਪਾਵ
ਪਤਾਲਪਰੈਗਏਨੀਕਸਸੀਸਗਯੋਅਸ
ਮਾਨਅਘੋਰੋ॥ ਹਾਥਦਸੋਦਿਸਕੋਪਸਰੇਪੁਰ
ਪੇਦਭਰੈਨਸਮੁੰਦਸੁਮੈਰੋ॥ ਤੀਨਹੂੰਲੋਕਲੀ
ਏਮੁਖਭੀਤਰਆਂਖਹੁਕਾਂਨਬੀਧੋਚਹੁਛੇਰੋ
॥ ਸ੍ਰੀਦਰਦੇਹਧਕੋਅਤਿਦੀਰਖਹੋਤ੍ਰਿਸੇ

ਕਉ ਛੇਹਨ ਤੇਰੇ ॥ ੮ ॥ ਹੇਤਿ ਸਨਾ ਅਬ ਤੇ ਕਰੋ
ਖਾ ॥ ਬਾਦ ਬਿਬਾਭੁ ਰਕੈ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਦੂਰ ਕੀ
ਯੋ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹੋਏ ਖਾ ॥ ਤੂੰ ਹਤਿ ਮਾਰਨ ਪਾਪਨ
ਕੋ ਵਨ ਸਾਚ ਕਹੂੰ ਮਤ ਮਾਨ ਹਿਰੋ ਖਾ ॥ ਤੇ ਹਿਮ
ਲੇਤ ਬਤੈ ਭਯੋ ਬੰਧਨ ਤੂੰ ਮਰਹੈ ਤਬ ਹੀ ਹੋਇ
ਮੋ ਖਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਗੋਰ ਕਹਾ ਕਹੀ ਐਤੁ ਹਿ ਹੋਇ
ਸਾ ਅਬ ਤੇ ਕਰੋ ਖਾ ॥ ੧੦ ॥ ਹੇਤਿ ਸਨਾ ਅਬ
ਤੂੰ ਮਤ ਰੋ ਲੈ ॥ ਕਿਉ ਜਗਾ ਹਿ ਫਿਰੈ ਦੁਖ ਮਾ
ਰਤਿ ਸੁਦਾਰ ਥਕੈ ਨ ਪਗੀ ਜਿਹ ਜੋ ਲੈ ॥ ਜੇਉ

ਹਰਿਆਇਗਊਨਹਿ। ਨਤਦੂਧਦੁਹਯੋਕ
 ਛੁਸੋਪੁਨਤੋਲੈ। ਤੂੰਆਤਿਚਚਲਹਾਬਨਆ
 ਵਤਨੀਕਸਜਾਇਨਹੀਮੁਖਬੋਲੈ। ਸੁੰਦਰਤੇ
 ਹਿਕਯੋਬਰਕੋਤਕਹੇਤਿਸਨਾਅਬਹੁਮਤ
 ਰੋਲੈ॥੧੧॥ ਹੇਤਿਸਾਕਹਿਕੋਤੁਹਿਥਾਕਿਯੋ॥
 ਤੈਕੋਊਕਾਨਧਗੀਨਹਿਏਕਹੂੰਬੋਲਤਬੋਲਤ
 ਪੇਦਹੀਧਾਕਿਯੋ। ਹੋਕੋਊਬਾਤਬਨਾਇਕਹੂੰਜ
 ਬਤੈਂਤਬਪੀਸਤਹੀਸਬਫਾਕਿਯੋ। ਕੋਤਕ
 ਦਿਵਸਭਏਪਰਮੋਧਤਤੈਅਬਆਗਹਿਕੋਜ

ਥਹਾਕਿਐ॥ ਸੁੰਦਰਸੀਖਦਈਸਬਹੀਚਲਹੇ
॥ ਤਿਸਨਾਕਹਿਕੈਤੁਹਿਥਾਕਿਐ॥ ੧੨॥ ਹੇਤਿ
ਨਾਤੁਹਿਨੈਕਨਲਾਜਾ॥ ਤੂੰਹੀਭ੍ਰਮਾਇਪ੍ਰਦੇਸ
ਪਠਵਤਬੂਡਤਜਾਇਸਮੁਦ੍ਰਜਹਜਾ॥ ਤੂੰਹੀ
ਭ੍ਰਮਾਇਪਹਾਰਿਚਢਾਵਤਬਾਦਬਿਥਾਮਹਿ
ਜਾਇਅਕਾਜਾ॥ ਤੇਸੁਲੋਕਨਚਾਇਭੁਲ
ਬਿਧਭਾਂਡਕੀਏਸੁਭਰੇਕਅਰਰਾਜਾ॥ ਸੁੰਦਰ
ਤੇਹਿਦੁਖਾਇਕਹੈਅਬਹੇਤਿਸਨਾਤੁਹਿਨੈ
ਕਨਲਾਜਾ॥ ੧੩॥ ॥ ਤਿਸਨਾਕੇਅੰਗ

ਸ੍ਰੀਪੁਰਲੀ, ੫੧॥

ਕੋਅੰਗਾ,

॥ਅਧੀਰਜਓਰਾਹੇ

੨੬੨

॥ਇਦਵਛਿਦਾ॥

॥ਪਾਵਦੀਏਚਲਨੇਫਿਰਨੈਕਉਹਾਥਦੀਏਹ
ਰਿਕ੍ਰਿਤਕਰਾਯੋ॥ਕਾਨਦੀਏਸੁਨੀਏਹਰਿਕੋ
ਜਸੁਨੈਨਦੀਏਤਿਨਮਗਾਦਿਖਾਯੋ॥ਨਾਕਦੀ
ਯੋਮੁਖਸੋਭਤਤਾਕਰਿਜੀਭੁਦਈਹਰਿਕੋਗੁਨ
ਗਾਯੋ॥ਸੁੰਦਰਸਾਜੁਦੀਓਪਰਮੇਸਰਪੇਦਦੀ
ਓਪ੍ਰਧਾਪਲਗਾਯੋ॥੧॥ਕੂਪਭਰੈਅਰੁਬਾਇ
ਭਰੈਪੁਨਤਾਲਭਰੈਬਰਖਾਰਿਤਤੀਨੈ॥ਕੋਠੀ

ਭੁਰੈ ਘਰ ਮਾਦ ਭੁਰੈ ਘਰ ਹਾਦ ਭੁਰੈ ਸਭ ਹੀ ਭ
ਰਲੀਨੈ ॥ ਖੰਦ ਕ ਖਾਸ ਬੁਖਾਰ ਭੁਰੈ ਪਰ ਪੇਦ
ਭੁਰੈ ਨ ਬਝੈ ਦਰ ਦੀਨੈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਗੀਤੋ ਗੀਤੋ
ਰਹੈ ਯਹ ਕੀਨ ਖਡੂ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੀਨੈ ॥ ੨ ॥
ਮਨ ਹਰਿ ਛਿਦਾ ॥ ॥ ਰਿਧੋ ਪੇਦ ਚੂਲਾ ਰਿਧੋ
ਭਾਟੀ ਰਿਧੋ ਭਾਗ ਆਹਿ ਜੇ ਈਕ ਛੁਵੈ ਕੀਏ
ਸੁਸਭੁ ਜਰ ਜਾਤੁ ਹੋ ॥ ਰਿਧੋ ਪੇਦ ਬਲਾ ਰਿਧੋ ਬ
ਖੀ ਰਿਧੋ ਸਾਗਰ ਹੋ ਜਿਤੋ ਜਲ ਪਰੈ ਤਿਤੋ ਸ
ਕਲ ਸਮਾਤ ਹੋ ॥ ਰਿਧੋ ਪੇਦ ਦੈਤ ਰਿਧੋ ਭੂਤ ਪੇ

ਤਗਛਸਹੈਖਾਵਖਾਵਕਰੈਕਹੁਨੈਕੁਨਅਘ ॥੦੨੬੩॥
ਤਹੈ।ਉਦਰਕਹਤਪ੍ਰਭਕੋਨਪਾਪਲਾਇਓਪੇ
ਦਜਬਤੈਜਨਮਭਯੋਤਬਹੀਕੋਖਾਤਹੈ॥੩॥ १
ਬਿਗ੍ਰਹਤੋਬਿਗ੍ਰਹਕਰਤਅਤਿਬਰਬਾਰਤ
ਨਪੁਨਤਨਕਨਕਬਹੁਅਘਯੋਹੈ।ਘਟਨਭ
ਰਤਕਯੋਹੀਘਟਯੋਰਹਤਨਿਤਸਦਾ।ਅਰਿਰ
ਇਮੈਤੋਕਛੂਦਨਖਾਯੋਹੈ।ਦੇਹਦੇਹਕਹਤਹੀ
ਕਹਤਜਨਮਬੀਤਯੋਪਿੰਡਪਿੰਡਕਾਜੈਨਿਜ
ਦਿਨਲਲਚਾਯੋਹੈ।ਪੁਰਗਲਗਿਲਤਾਰਿ

ਲਤਨਾੜਿ ਪਾਤਿਹੋਇ ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤ ਬਪਕੰਨ
ਪਾਪ ਲਾਯੋਹੈ॥੪॥ ਇਕ ਪੇਦਕਾਜ ਏਕ ਏਕ
ਕੋ ਅਧੀਨ ਹੋ॥ ਪਾਜੀ ਪੇਦਕਾਜ ਤੋਤ ਵਾਲ ਕੋ
ਅਧੀਨ ਹੋਤ ਕੋ ਦਵਾਰ ਸੁਤੋ ਸਿਕਦਾਰ ਅਗੋ
ਲੀਨ ਹੋ॥ ਸਿਕਦਾਰ ਦਿਵਾਨ ਕੋ ਪੀਛੇ ਲਾਗ
ਯੋ ਰੋਲੈ ਪੁਨ ਦੀਵਾਨ ਹੁੰਜਾਇ ਪਾਤਿਸਾਹਿਆ
ਗੋ ਦੀਨ ਹੋ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਕਹੈ ਯਾ ਖੁਦਾਇ ਮੁ
ਝੈ ਔਰ ਦੇਹਿ ਪੇਦਹੀ ਪਸਾਰਨ ਹਿਯੇਟ ਬਸਕੀ
ਤਹੈ॥ ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤ ਪ੍ਰਭ ਕਿਯੋ ਹੁਨ ਹਿਕੁ ਰੇਖੇ

ਦਏਕਪੇਟਕਾਜਏਕਏਕਕੋਅਧੀਨਹੈ॥੫॥
॥ਭੈਤੋਪ੍ਰਭੁਦੀਓਪੇਟਜਗਤਨਚਾਯੋਜਿਨਪੇ
ਟਹੀਕੈਲੀਏਘਰਿਘਰਿਦ੍ਵਾਰਫਿਰਯੋਹੈ॥
ਪੇਟਹੀਕੈਲੀਏਹਾਥਜੋਗਆਗੈਠਾਢੋਹੋਇ
ਜੋਈਜੋਈਕਹਯੋਸੋਈਸੋਈਉਨਕਰਯੋਹੈ॥
ਪੇਟਹੀਕੈਲੀਏਜਾਇਰਨਮਾਹਿਠਾਢੋਹੋਤਕਾ
ਢਿਕੈਕ੍ਰਵਾਰਜਨਮੁਖਹੋਇਮਰਯੋਹੈ॥ਸੁੰਦਰ
ਕਹਤਾਇਨਪੇਟਸਬਕੀਏਭਾਂਡਾਐਰਗੈਲਾ
ਦੀਪਰਪੇਟਗੈਲਪਰਯੋਹੈ॥੬॥ਪੇਟਸੋਨਬ

ਲੀਜਾਂਕੈਆਗੈਸਬਹਾਰਿਚਲੇਗਵਅਰੁਰ
ਕਏਕਪੇਦਜੀਤਲੀਏਹੈ।ਕੋਊਬਾਘਮਾਰ
ਤਾਬਿਦਾਰਤਹੈਕੁਜਰਕੋਐਜੇਸੁਰਬੀਰਪੇ
ਟਕਾਜਪ੍ਰਾਨਦੀਏਹੈ।ਜੰਤਮੰਤ੍ਰਜਾਧਤਅਰੁ
ਧਤਮਸ਼ਾਂਨਜਾਇਪੇਦਆਗੈਡਰਤਨਿਰੁਗਐ
ਜੇਹੀਏਹੈ।ਦੇਵਤਾਅਸੁਰਭੂਤਪ੍ਰੇਤਤੀਨੋਲੇ
ਕਪੁਨਉਦਰਕਹਤਪ੍ਰਭੁਪੇਦਜੇਰਕੀਏਹੈ।
॥ਪ੍ਰਾਤਹੀਉਤਤਜਬਪੇਦਹੀਕੀਚਿਤਾਤਬ
ਜਬਕੋਊਜਾਤਆਪਆਪਨੇਅਹਾਰਕੀਕੋ

ਊਅਨਖਾਤਪੁਨਿਅਮਿਖਭਖਤਕੋਊਕੋਊ ੨੬੫
ਘਾਸਚਰਤਚਰਤਕੋਊਦਾਰਕੋਕੋਊਮੋਤੀ
ਫਲਕੋਊਬਾਸਰਸਪੇਪਾਂਨਕੋਊਪੈਨਪੈਵਤ
ਭਰਤਪੇਟਭਾਰਕੋਊਦਰਕਹਤਪ੍ਰਭਪੇਟ
ਹੀਕ੍ਰਮਾਏਸਬਪੇਟਤਮਦੀਓਹੈਜਗਤਹੈਨਿ
ਖੁਵਾਰਕੋ॥੮॥ਇੰਦਵਛਿਦਾ॥ ਪੇਟਸੀਐ
ਰਨਹੀਕੋਊਪਾਪੀ॥ਪੇਟਹੀਕਚਲਜੀਵਹਤੈ
ਬਹੁਪੇਟਹਿਮਾਸਭਖੇਅਰੁਸੁਰਾਪੀ॥ਪੇਟਹੀ
ਐਕਰਚੋਹੀਕਰਾਵਤਪੇਟਹਿਕੋਗਰਭ

ਕਾਂਘੀ॥ ਪੇਦਹਿ ਫਾਸਗਰੇ ਮਹਿ ਭਾਰਤ ਪੇਦਹਿ
ਭਾਰਤ ਕੂਪਹੁ ਬਾਪੀ॥ ਸ੍ਰਿਦਰਕਹੇ ਕੂਪੇਦਹਿ
ਪ੍ਰਭ ਪੇਦਸੇ ਔਰਨਹੀ ਕੋ ਉਪਾਪੀ॥ ੬॥ ਔਰ
ਨਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੇਦਹਿ ਇਤੁ ਮਤੇ ਰੇਤ ਪੇਦਕਹੁ ਨਹਿ
ਦੀਜੇ॥ ਇਕੁਟਕਾਇ ਦੀਏ ਦਸਹੂਦਿ ਸਕੋ ਉ
ਕਰਾਂਧਤ ਕੋ ਉਕਪੀਜੇ॥ ਪੇਦਹੀ ਕਾਰਦਨਾਚ
ਤਹੈ ਸਬਾਜਿ ਉਘਰਹੀ ਘਰਨਾਚਤ ਕੀਜੇ॥
ਸ੍ਰਿਦਰਾ ਆਪਨ ਖਾਹੁਨ ਪੀਵਹੁ ਕੋ ਨਕਹੀਇ
ਸਬੈ ਪਰਹੀਜੇ॥ ੧੦॥ ਮਨਹਰਿ ਛਿਦਾ॥

॥ ਪੇਦਨਹੁ ਤੋ ਤੋ ਪ੍ਰਭ ਬੈਠਹ ਮਰਹੁ ॥ ੨੬੭
ਕਾਹੂ ਕੈ ਆਗੈ ਜਾਇ ਕੈ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਦੀਨਦ
ਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰੁ ਮੁਖ ਕਹੁ ਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਤੋ ਮਦ
ਅਰਗ ਰਬਗੁ ਮਾਨ ਅਤਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕੋਠੇ ਰਬੈ
ਨ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸਹੁ ਤੇ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਈਭੁ ਜਨ ਸੋ ਅਧਿ
ਕ ਲੈ ਲੀਨ ਅਤਿ ਸਕਲ ਕੋ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋਇ ਕੰਤ
ਜਾਇਗਹੁ ਤੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਇਹ ਤੁਮ ਹੀ ਲ
ਗਾਏ ਪਾਪ ਪੇਦਨਹੁ ਤੋ ਤੋ ਪ੍ਰਭ ਬੈਠਹ ਮਰਹ
ਤੇ ॥ ੧੧ ॥ ਪੇਦਹੀ ਕੈ ਬਸ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਜ

ਗੋ। ਪੇਦਹੀ ਕੈ ਬਸ ਰੈ ਕ ਪੇਦਹੀ ਕੈ ਬਸ ਰਾਵ ਪੇ
ਦਹੀ ਕੈ ਬਸ ਸੋ ਰਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ਹੋ। ਪੇਦਹੀ
ਕੈ ਬਸ ਜੋ ਗੀਨਿ ਗਾਸਿ ਨਾਸੀ ਸੇਖ ਪੇਦਹੀ
ਕੈ ਬਸ ਬਨਵਾਸੀ ਖਾਤ ਪਾਨ ਹੋ। ਪੇਦਹੀ ਕੈ
ਬਸ ਰਿਖ ਮੁਨਿ ਤਪਧਾਰੀ ਸਬ ਪੇਦਹੀ ਕੈ ਬ
ਸ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਜਾਨ ਹੋ। ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਨ
ਹਿਕ ਪੂਰੇ ਗੁਮਾਨ ਰਹੈ ਪੇਦਹੀ ਕੈ ਬਸ ਪ੍ਰਭ ਸ
ਕੁਲ ਜਾਨ ਹੋ॥੧੨॥ ਅਧੀਰ ਜਥੇ ਰਾਹ ਨੇ ਕੋ
ਰਬੇ ਰਾਸਿ ਪੁਰਣੇ॥੬॥

॥ ਬਿਸਵਾਸ ਕੇ

ਅੰਗ॥ ॥ ਇੰਦ੍ਰਵਰ੍ਣਿ॥ ॥ ਹੋਰਿ ਨਿਚਿਤ
 ਕਰੈ ਮਤਾ ਚਿੰਤਾ ਹਿਉ ਚ ਦਈ ਸੋਈ ਚਿੰਤ ਕਰੈ
 ਗੋ॥ ਪਾਦ ਪਸਾਰ ਪਕੌਰਿ ਨ ਜੋ ਵਤ ਪੇਦਈ
 ਯੋ ਸੋਈ ਪੇਦ ਭਵੈ ਗੋ॥ ਜੀ ਦਾ ਜਿ ਤੇ ਜਲ ਕੇ
 ਥਲ ਕੇ ਪੁਨ ਪਾਹਿ ਨ ਮੇ ਪਹੁ ਚਾਇਧ ਰੈ ਗੋ॥
 ਭੂਖਾ ਹਿ ਭੂਖ ਪੁਕਾਰਤ ਹੋ ਨ ਰਸੁ ਦਵਤੁ ਕਹਾ
 ਭੂਖ ਮਰੈ ਗੋ॥ ੧॥ ਧੀਰ ਜਧਾਰ ਬਿਚਾਰ ਨਿਦਿ
 ਤਰਤੋ ਹਿਰ ਚਮੋ ਸੁਤੋ॥ ਆਪਾਹਿ ਮੇ ਗੈ ਜੇਤਾ
 ਖਲ ਗੀਘਰ ਪ੍ਰਾਣ ਹਿ ਤੇਤ ਕਤੀ ਅਨਾ

ਪੈਐ। ਜੋ ਮਨ ਮੇ ਵਿਸਨਾ ਕਰਿ ਧਾਵਤ ਤੇ ਤਿ
ਹੂ ਲੋਕ ਨ ਖਾਤ ਅਪੇ ਹੋ। ਸ੍ਰੀ ਦਰਤਿ ਮਤ ਸੋਚ
ਕਰੈ ਕਛੁ ਚੁਚਦਈ ਸੋਈ ਚੂਨ ਹੂ ਦੇਹੈ॥੨॥
ਨੈ ਕਨ ਪੀਰ ਜਧਾਰਤ ਪੈ ਨਰ ਅਤੁ ਰਹੋਇ
ਦਸੋ ਦਿਸ ਧਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਪਸੁ ਖੇਚਤੁ ਫਾਵਤ
ਬੰਧਨ ਜੋ ਲਗਨੀਰਨ ਆਵੈ ਹੀ ਆਵੈ। ਜਾਂ
ਨਤਨਾਹਿ ਮਹਾਂ ਮਤ ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਘਰ ਦੁਰਧ
ਕੁੰਧਿ ਹੁਚਾਵੈ॥ ਚੰਦਰ ਅਪਕੀ ਫੋਗ ਦੁਭਾਂ
ਰਬੈ। ਭਰ ਪੈ ਮਰ ਸੋਚ ਉਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਭਾਜ

ਨਾ ਆਪਗ ਢੋਮੋਜਿ ਨ ਤੋਭਰਹੈ ਭਰਹੈ ਭਰ
 ਹੈ ਭਰਹੈ ਜੂ॥ ਗਾਵਤਹੈ ਭਿਨ ਕੇ ਗੁਨ ਕੇ ਦੁਰ
 ਹੈ ਦੁਰਹੈ ਦੁਰਹੈ ਦੁਰਹੈ ਜੂ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਦਾਸ ਹਾਇ
 ਸਹੀ ਕਰਹੈ ਕਰਹੈ ਕਰਹੈ ਕਰਹੈ ਜੂ॥ ਆਦ
 ਹੁ ਅੰਤ ਹੁ ਮਪਸਦਾ ਹਰਿਹੈ ਹਰਿਹੈ ਹਰਿਹੈ
 ਹਰਿਹੈ ਜੂ॥ ੪॥ ਕਾਹੈ ਕੂਦੋਰਤਹੈ ਦਸਹੀਦਿ
 ਸਤਿ ਨਰਦੇਖ ਕੀਓ ਗਰਿਜੁ ਕੋ॥ ਬੈਠਰਹੈ ਦੁ
 ਰਕੋ ਮੁਖ ਮੁੰਦ ਉਘਾਰ ਕੈ ਦੰਤ ਖੁਵਾਇ ਕੋ
 ਕੋ॥ ਗਾਰਭੁ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਲਾਟੀ

ਇਹ ਘੋਰ ਬਤੁ ਜਦੁ ਮੁਕੋ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਿਉ ਬਿਲ
ਲਾਤ ਫਿਰੈ ਅਬ ਰਾਖਾ ਹਿਰਦੈ ਬਿਸਦਾ ਸਪ੍ਰ
ਭੂਕੋ॥ ੫॥ ਜਾਇਨ ਤੇਗ ਰਤੁ ਦਸਤ ਜੋਨ
ਗਾਇ ਅਹਾਰ ਲੀਓਤ ਬਹੀ ਕੋ॥ ਖਾਤ ਹੀ
ਖਾਤ ਭਯੋ॥ ਇਤਨੇ ਦਿਨ ਜਾਨਤ ਨਾਹਿਨ
ਕਹੀ ਕੋ॥ ਦੋਰਤ ਧਾਵਤ ਪੈਦਾ ਦਿਖਾਵਤ
ਤਕੀਟ ਸਦਾ ਅਨਹੀ ਕੋ॥ ਸੁੰਦਰ ਕੰਧੀ ਬਿਸੁ
ਰਾਖਤ ਸੋ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸੁ ਰਹੈ ਸਬ ਹੀ ਕੋ॥
ਸਬੈ॥

१६ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰਉਸਤ
ਤਿਬਰਨੀ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਪਰਮਾਗਿਆਨ
ਪਰਗਟਕਰੈਸੋਮਮਬੁਧਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਨਿਸਾਦਿ
ਨਮੋਹਿਹਿਰਦੇਬਸੋਸੋਸਾਤਿਗੁਰਹਰਿਦਾਸ
॥੧॥ ਸੋਧਾ॥ ॥ ਮਹੀਤਸਾਹਿਬਹਰਿਦਾਸ
ਸਦਾਹਰੁਤਪੀਰਜਸਾਂਤਸਦਾਚਿਤਾਰੀ
ਨੀ॥ ਨਿਸਚਾਜਿਨਕਾਗੁਰਦੀਬਨੇਜੇਕਦ
ਕੀਰਤਨਨੀਤਪਛੈਗੁਰਬਾਨੀ॥ ਨਿਜਾ
ਪਰਉਪਕਾਰਕਰੈਸੁਭ

ਪਛਾਨੀ॥ ਗੁਰਗਾਦੀ॥ ਮੇਸੋ॥ ਅਬਪ੍ਰਗਟਹੈਸੁ
ਖਸਾਗਰਦੀਨਾਦੀ॥ ਆਲਜੁਆਮੀ॥ ੨
॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਬਾਵਾਹਰਿਲਾਲਕਰਤਾਰ
ਕੀਮੂਰਤ॥ ਆਏਹੈਕੁਲਾਤੁਭਿਧਾਰਨਕੋ॥ ਗੁਰ
ਦਰਸਨਤੇਅਘਭਿਘਕਟੇਖਿਨੇ॥ ਮੇਭੁਵਦੂਖ
ਬਿਡਾਰਨਕੋ॥ ਹਉਮਿਮੰਦਾ॥ ਹਾਜੜਥੇਤੁ
ਖਦਗਜਦੀਭਿਦੁਖਟਾਰਨਕੋ॥ ਬਾਬਾਹਰਿ
ਮੁਖਲਜਮਰਬਗੁਰੂਭੁਵਸਾਗਰਪਾਰਉਤਾ
ਰਬੋ॥ ॥ ਬਾਵਾਹਰਿਲਾਲਕਰਤਾਰ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਤਾ॥ ਲਕਸੁਖ

ਕੇਸਦਨਕ੍ਰਿਪਾਸਿਪਗੁਨਤਾਸਾਪਤਤਪਾਵਨ २
ਸਾਂਈਸਹਤਬਾਬਾਹਜਾਰੀਦਾਸਾ॥੪॥ਏ
ਪਈ॥ ॥ਗੁਰੂਗੰਥਕੋਕਚਨਸੁਖਦਾਈ॥
ਸੇਵਕੋਸੇਵਾਬਨਿਮਾਈ॥ਚਾਲੀਬਰਸ
ਤਿਨਸੇਵਾਕੀਨਾ॥ਗੁਰਗਾਦੀਕੋਤਿਲਕਸੁਖੀ
॥੫॥ਦੇਹਭਾ॥ ॥ਗੁਰਹਜੁਰਬਹੁਸੇਵ
ਗਨਿਜਪਦਵੀਕੋਪਾਈ॥ਹਜਾਰੀਦਾਸਸ
ਗੁਰਕੁਏਮਿਲੇਜੋਤਮੇਜਾਈ॥੬॥ਏਪ
ਸਾਤਿਨਾਮਕੋਕਰਉਪਦੇਸਾ॥ -

ਸਨਾਨਾਦਿਹੈਸਾਦਾਇ॥ ਅਪਰਮਕੀਨੇਪ੍ਰਕ०
ਸਾਨਾਮਪਾਉਤਿਹਸੀਗਤਿਦਾਸ॥ ੬॥
ਦੇਹਰਾ॥ ॥ ਪਰਮਲਕਾਪ੍ਰਮਹੀਸਗੁਰਹ
ਰਿਗੋਬਿਦਬ੍ਰਦੀਨ॥ ਕਰਤਾਰਸਤਉਪਦੇ
ਸਕਰਪਥਗਚੇਓਪਰਬੀਨ॥ ॥ ਰੇਪਈ
ਯੇਸੇਪੰਚਨਲਏਰਮੰਗਾਇਓਸੀਗਤਿ
ਸਾਨਾਨਿਸਤਖਤਬੈਠਾਇਓਪੰਚਸਹਸਪੁ
ਜੀਤ॥ ਲੀਨੀਗੁਰਹਾਰਿਗੋਬਿਦਕੀ
ਦੇਵੇਰਾ॥ ॥ ਨਿਹਾਲੁਕੋਆ

ਗਿਆਕਰੀਭਰੀਗਰੀਗੋਬਿੰਦਕੇਸਾਥਾ ॥ ੩ ॥
ਠੇਬਾਰੇਤਪਕਰਓਸਦੀਨਕੇਨਾਥਾ ॥
੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੁਹਿਜਾ ਕੋਪਤਿਤਨਹਤੁ
ਮਸਮਬਖਸਨਹਾਰ ॥ ਸਮਾਹਾਬਨਹਮ ॥
ਇਮੁਹਕਰਕ੍ਰਿਪਾਥੇਹੁਓਬਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰ
ਉਸਤਤਜੀਪੂਰਨਾ ॥ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ॥ ਭੁਲਿ
ਨਾਕੇਬੰਬਖਾਏਸੁਦਾਮਾਕੇਦਾਲਿਦਰਕਾ
ਦੋਬਿੰਦਰਤਾਰਦੋਪਤਾਕੇਚੀਰਤੋਇ
ਧਰੁਅਟਲਪਦਪਾਇਓਕਾ ॥

ਇਹੀ ਸਕੇਸਗਪਛਾਹਿੰਦਤਰਾਵਨਖ
ਪਾਏਹੈਂ। ਜਾਤਸਿੰਧਮਦਕੀਕੀਨੀਚਉਦਾਰਤ
ਨਮਖਨਕੀਏਹਰਨਾਖਸਕੇਛੇਦਨਰਿਸਿੰਧ
ਜੀਕਹਾਏਹੈਂ। ਚਰਨਕਮਲਾਤਿਆਗਹਮਪ
ਤਤਕਰਮਕੀਨੇਸਾਤਿਗੁਰਹਰਦਾਸਲਾਜ
ਦੇਰਦਕੀਰਖਾਏਹੈਂ। ਅਲਫਮਕਲ
ਸਪੁਰਖਕੀਜਾਨੀਏਜੀਜਿਨਸਿਦਕਮ
ਨਿਵਾਹਮਾਜੇਗਸਿਸਕਬਾਝਨਹੇਏ
ਅਮੀਰਕਬਾਝਕਹਾਕਿਨਸੁਖ

ਪਾਇਆਜੇ॥ ਸਿਦਕ ਬਾਝੁ ਜਮ ਦੁਤਲੇਗੁ ॥ ੪
ਰਜਮਾਰਨਧਰਮਰਾਜਲੇਨਰਕਭੁੰਚਾਇ
ਆਜੇ॥ ਕਰੇਮਿਹਰਦੀ॥ ਜਰਹਰਦਾਸਸਤੁ
ਗੁਰਮਜਾਮਲਪਾਪੀਸੀਵੇਤਾਰੀਆਜੇ॥
॥ ਬੇਬੇਨਤੀਹੈਨਿਜਾਦਿਨਏਹਮੇਰੀਸਿਦ॥
ਕਈਦਦਾਇਲੋਕਸੁਖਪਾਇਆਈ॥ ਪ
ਬੁਤਸਲਾਹਦੇਬੇਦਸਾਜੂਬਿਬਚਾਰੀ॥
ਨਮਗਦਾਇਆਈ॥ ਕਈ॥ ਕੁਨਬੇ
ਤੀਰਾਧਾਪਨਕਈ॥

ਨਤੁਇਆਈ॥ ਸਈਓਜਾਤੰਗੁਰਗਰਿਦਾ
ਸਾਬਿਨਕੋਨਤਾਰੇਕਲੁਕਾਲਭੋਜਲਾਇਸ
ਆਈਆਈ॥ ੨॥ ਤੈਤਰਕਾਫਿਰਹੋਈਮਲੁ
ਪੁਸੁਣਕੇਗੁਰਸੇਬੇਮੁਖਾਂਨੂਨਹੀਠਉਰਕੋਈ
ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਂਨੋਮੇਧੋਜਾਤਿਠੇਗੁਰਬਿਨ
ਰਗੋਸਾਈਨਹੋਰਕੋਈ॥ ਜਦੋਹੋਇਨੀ
ਬਲੇਭਾਗਮਦੇਤਾਵੀਨਾਲਨਹੀਓਓਜਰ
ਕੋ॥ ੩॥ ਏਲੇਰਸਬਕੀਲਹਰਦਾਸ
ਪੋਪੀਤਾਫਿਰਜੇ੩

ਜੇਈ॥੩॥ਸੋਸਿ ਦਕਕਸੀਗਮੇਹਾਰੀਅਜੇ ੫
ਕੁਕਰਜਾਲਕੇਰਖਹਜੁਰਮੇਨੂੰ।ਤੁਸੀਦਿਲ ०
ਦੀਜਾਨਲੇਹਾਰਸਤਿਗੁਰਾਨਿਰਧਨਜਾਲਕੇ
ਬਖਸਜਹੁਰਮੇਨੂੰ।ਮੇਰੇਮੋਗਲਾਬਲਨੀ
ਖਿਆਲਕਰਨਾਬਾਲਬਸਤਨਾਅਕਲ
ਹੁਰਮੇਨੂੰ।ਮਿਲੇਦੀਨਾਦਿਆਲਹਰਿਦਾ
ਸਤਿਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਬਖਸੇਓਹਲਧੂ
ਸੋਰਠਾ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕ੍ਰਿਪਬ
ਦਸਬਾਕੁਸੀਧਲ

ਪਮਨਚੰਦਲਹਮਸੋਸਕਿਆ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਤਿ
ਨਾਸਿਉਦਾਵਕੀਅਕਰੇਜੋਨਿਸਾਦਿਨਸੇਵਾ
ਦਾਗਾਚਾਗਾਦਿਵਸਕੇਪਾਹੁਨੇਕਿਸਾਸਿਉਕੀ
ਜੇਗਾਰਾ ॥ ਛੁਪੇ ॥ ॥ ਬਿਅਸਰੀਗਪ੍ਰਵਾਹਨਿ
ਮਲਜਲਪਰਵਲਸੁਹਾਵੈ ॥ ਕੇਦਪਾਪਤਹ
ਜੇਨਗਨਿਸਚੇਕਰਨਾਵੈ ॥ ਤਹਸਤਿਗੁਰ
ਦਾਨ ਬਸੇਸੋਅਲਖਅਭੇਦੈ ॥ ਚਾਰ
ਪਦੇ ॥ ਤੁਲ ॥ ਜੇਸੇਵੈ ॥ ਗੁਰਹ
ਜਿ ॥ ਚੇਕਰਦਰ

ਸਨ ਕਰੈ॥ ਨਾਨਿਕਟਨਾਮਾਵੈ ਦੂਤਜਮਦੁ
ਹੁਲੇਕਕਾਰਜਸਭੈ॥ ॥ ਕਾਬੈ ਤੁ॥ ॥ ਪਿਆਛੈ
ਭੀਆਂਗੁਨਾਹੰਨੂੰਜੋਛੈ ਠਕਰਤਰਕਪਕੜੇ
ਅਤਿਦੇਸੁਆਸਤਾਂਈਸਾਂਈਬਖਸਣਹਾ
ਰਹੈ॥ ਗੋਦਫਾਤੇਜੇਫਾਮੇਉਠਾਇਲੀਨਾਮਾ
ਗਿਆਬਨਬਡੇਅਪਰਾਧਕੀਨਾਂਤੁ
ਗਾਰਹੈ॥ ਕਹੈਅਨੂਪਦਾਸਾਕਿਬ੍ਰਹਮ
ਮੇਭੁਲਕੀਨੀਆਪਾਕੜੇਮੇਨ
ਅਮੁਝੇਅਪ

ਰਗਰਿਦਾਸਜੀਕੇਕਲਪਤਭੂਹਿਰਦੇਮੇਜੇ
ਰਾਖੋਨਿਜਾਨੀਦੇਮੇਸਧਾਰਹੋਸੁਭੰਮਸਤੀ॥

ਮਿਖਤ ੧੨੩੭ ਉਨੀਸੇ
ਸੇਤੀ ਸਮੇ ਮਗਰ ਮਾਸਦਿੰ
ਤੀਨਾ ਪੁਨਿ ਨਾ ਬਿਤ ਪੋ ਵੀਲਿਖੀ
ਲਿਖ ਲਧਾਰ ਸੁੰਧ ਚੀਨਾ।
ਮਨ ੩। ਰਪ ਏ।।।।।।।।

